Euroopan unionin
virallinen lehti

L 188

62. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

12. heinäkuuta 2019

Sisältö

I *Lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset*

ASETUKSET

★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1154, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, Välimeren miekkakalan monivuotisesta elvytyssuunnitelmasta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2107 muuttamisesta** 1

★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1155, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, yhteisön viisumisäännöstön laatimisesta annetun asetuksen (EY) N:o 810/2009 (viisumisäännöstö) muuttamisesta** 25

★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1156, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten rajatylittävän markkinoinnin helpottamisesta ja asetusten (EU) N:o 345/2013, (EU) N:o 346/2013 ja (EU) N:o 1286/2014 muuttamisesta** [1] 55

★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1157, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, unionin kansalaisten henkilökorttien sekä oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen käyttäville unionin kansalaisille ja heidän perheenjäsenilleen myönnettävien oleskeluasiakirjojen turvallisuuden lisäämisestä** [1] 67

DIREKTIIVIT

★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1158, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, vanhempien ja omaistaan hoitavien työ- ja yksityiselämän tasapainottamisesta ja neuvoston direktiivin 2010/18/EU kumoamisesta** 79

★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1159, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta annetun direktiivin 2008/106/EY muuttamisesta ja jäsenvaltioiden myöntämien merenkulkijoiden pätevyyskirjojen keskinäisestä tunnustamisesta annetun direktiivin 2005/45/EY kumoamisesta** [1] 94

[1] ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1160, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, direktiivien 2009/65/EY ja 2011/61/EU muuttamisesta yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten rajatylittävän markkinoinnin osalta** [1] 106

★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1161, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, puhtaiden ja energiatehokkaiden tieliikenteen moottoriajoneuvojen edistämisestä annetun direktiivin 2009/33/EY muuttamisesta** [1] 116

II *Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset*

TOIMIELINTEN VÄLISET SOPIMUKSET

★ **Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma** 131

[1] ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

I

(Lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/1154,

annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019,

Välimeren miekkakalan monivuotisesta elvytyssuunnitelmasta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2107 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) tavoitteena on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ([3]) mukaisesti turvata talouden, ympäristön ja sosiaalisten tekijöiden osalta kestävät edellytykset meren elollisten luonnonvarojen hyödyntämiselle.

(2) Unioni on Atlantin tonnikalojen suojelusta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, jäljempänä 'ICCAT-yleissopimus', sopimuspuoli.

(3) Portugalin Vilamourassa pidetyssä Kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission, jäljempänä 'ICCAT', vuoden 2016 vuosikokouksessa ICCAT-sopimuspuolet ja yhteistyötä tekevät muut kuin sopimuspuolet, yhteisöt ja kalastusyhteisöt, totesivat, että on tarpeen puuttua Välimerellä miekkakalan (*Xiphias gladius*), jäljempänä 'Välimeren miekkakala', hälyttävään tilanteeseen, sillä sitä on liikakalastettu 30 viime vuoden aikana. Tätä varten ICCAT hyväksyi kannan romahtamisen välttämiseksi ja pysyvän tutkimus- ja tilastokomitean (SCRS) antaman tieteellisen lausunnon analysoinnin jälkeen suosituksen 16-05 Välimeren miekkakalan monivuotisesta elvytyssuunnitelmasta, jäljempänä 'ICCAT-elvytyssuunnitelma'. Kun otetaan huomioon, että nykytilanteessa Välimeren miekkakalakannan biologian, rakenteen ja dynamiikan vuoksi kestävän enimmäistuoton mukaisten biomassatasojen saavuttaminen lyhyellä aikavälillä ei ole mahdollista, vaikka toteutettaisiin kiireellisesti äärimmäisiäkin hoitotoimenpiteitä, kuten kalastuksen täyskielto, ICCAT-elvytyssuunnitelman on määrä kattaa vuodet 2017–2031. ICCAT:n suositus 16-05 tuli voimaan 12 päivänä kesäkuuta 2017, ja se on unionia sitova.

([1]) EUVL C 440, 6.12.2018, s. 174.
([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 4. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. kesäkuuta 2019.
([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

(4) Unioni ilmoitti kirjeellä ICCAT:n sihteeristölle joulukuussa 2016, että tiettyjen suosituksessa 16-05 vahvistettujen toimenpiteiden, erityisesti 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta väliseksi ajaksi vahvistettua kalastuskieltokautta sekä kiintiöiden jakamista Välimeren miekkakalan kalastukselle koskevien toimenpiteiden, oli määrä tulla voimaan tammikuussa 2017. Kaikki muut ICCAT:n suosituksessa 16-05 vahvistetut toimenpiteet olisi eräiden jo toteutettujen toimenpiteiden ohella sisällytettävä tässä asetuksessa säädettyyn elvytyssuunnitelmaan.

(5) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä esitettävien unionin kantojen on perustuttava parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin, jotta voidaan varmistaa kalavarojen hoito yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden mukaisesti, erityisesti kalakantojen palauttamista asteittain kestävän enimmäistuoton takaavaa biomassatasoa suuremmaksi ja kantojen pitämistä tällaisella tasolla koskevan tavoitteen mukaisesti, vaikka tässä erityistapauksessa ajankohta, johon mennessä kyseinen tavoite on saavutettava, onkin vasta vuosi 2031, sekä edellytysten luomista taloudellisesti kannattavalle ja kilpailukykyiselle kalastusalan pyynti- ja jalostusteollisuudelle ja maalla toteutettavalle kalastukseen liittyvälle toiminnalle koskevan tavoitteen mukaisesti. Samalla otetaan huomioon asetuksen (EU) N:o 1380/2013 28 artiklan 2 kohdan d alakohta, jossa säädetään, että unionin toimijoiden tasapuolisia toimintaedellytyksiä kolmansien maiden toimijoihin nähden on edistettävä.

(6) ICCAT-elvytyssuunnitelmassa otetaan huomioon erityyppisten pyydysten ja kalastusmenetelmien erityisominaisuudet. ICCAT-elvytyssuunnitelman täytäntöönpanossa unionin ja jäsenvaltioiden olisi pyrittävä edistämään rannikkokalastusta ja valikoivien ja nykyistä vähemmän ympäristövaikutuksia aiheuttavien pyydysten ja kalastusmenetelmien tutkimusta ja käyttöä, mukaan lukien perinteisessä ja pienimuotoisessa kalastuksessa käytettävät pyydykset ja menetelmät, vaarantuneiden lajien sivusaaliiden vähentämiseksi ja paikallistalouksien kohtuullisen elintason tukemiseksi.

(7) Asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 vahvistetaan säilyttämisen vähimmäisviitekoon käsite. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi ICCAT:n vähimmäiskoon käsite olisi saatettava osaksi unionin lainsäädäntöä säilyttämisen vähimmäisviitekokona.

(8) Pyydetty säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienempi Välimeren miekkakala on ICCAT:n suosituksen 16-05 nojalla heitettävä pois. Sama koskee Välimeren miekkakalan saaliita, jotka ylittävät jäsenvaltioiden vuotuisissa kalastussuunnitelmissaan sivusaaliille vahvistamat rajat. Unionille ICCAT:n puitteissa kuuluvien kansainvälisten velvoitteiden noudattamiseksi komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/98 ([4]) 5 a artiklassa säädetään purkamisvelvoitetta koskevista poikkeuksista Välimeren miekkakalan osalta asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Delegoidulla asetuksella (EU) 2015/98 pannaan täytäntöön tietyt ICCAT:n suosituksen 16-05 määräykset, joissa vahvistetaan velvoite heittää pois aluksella oleva Välimeren miekkakala, siltä osin kuin sen määrä ylittää alukselle myönnetyn kiintiön tai sivusaaliiden sallitun enimmäismäärän. Kyseisen delegoidun asetuksen soveltamisalaan kuuluvat myös virkistyskalastusta harjoittavat alukset.

(9) Koska tässä asetuksessa vahvistetulla elvytyssuunnitelmalla pannaan täytäntöön ICCAT:n suositus 16-05, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2107 ([5]) Välimeren miekkakalaa koskevat säännökset olisi kumottava.

(10) Aiemmin ajoverkoilla tapahtuvan kalastuksen lisääntyessä pyyntiponnistus kasvoi ja valikoivuus heikkeni nopeasti. Kyseisen toiminnan valvomaton yleistyminen merkitsi vakavaa riskiä kohdelajeille, ja ajoverkkokalastus kiellettiin laajasti vaeltavien kalojen pyynnissä, mukaan lukien miekkakala, neuvoston asetuksella (EY) N:o 1239/98 ([6]).

([4]) Komission delegoitu asetus (EU) 2015/98, annettu 18 päivänä marraskuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin kansainvälisten velvoitteiden täytäntöönpanosta Atlantin tonnikalojen suojelusta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen ja Luoteis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevan yleissopimuksen nojalla (EUVL L 16, 23.1.2015, s. 23).

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2107, annettu 15 päivänä marraskuuta 2017, Kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission (ICCAT) yleissopimusalueella sovellettavista hoito-, säilyttämis- ja valvontatoimenpiteistä sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 1936/2001, (EY) N:o 1984/2003 ja (EY) N:o 520/2007 muuttamisesta (EUVL L 315, 30.11.2017, s. 1).

([6]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1239/98, annettu 8 päivänä kesäkuuta 1998, tietyistä kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 894/97 muuttamisesta (EYVL L 171, 17.6.1998, s. 1).

(11) Yhteisen kalastuspolitiikan noudattamisen varmistamiseksi on hyväksytty unionin lainsäädäntöä valvonta-, tarkastus- ja täytäntöönpanojärjestelmän perustamiseksi, mukaan lukien laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen torjunta. Erityisesti neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1224/2009 ([7]) vahvistetaan unionin valvonta-, tarkastus- ja täytäntöönpanojärjestelmä, jossa sovelletaan kokonaisvaltaista ja yhdennettyä toimintamallia yhteisen kalastuspolitiikan kaikkien sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi. Komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 404/2011 ([8]) säädetään asetuksen (EY) N:o 1224/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1005/2008 ([9]) vahvistetaan yhteisön järjestelmä laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemiseksi, estämiseksi ja poistamiseksi. Kyseiset asetukset sisältävät jo säännöksiä, jotka kattavat erinäisiä ICCAT:n suosituksessa 16-05 vahvistettuja toimenpiteitä. Sen vuoksi ei ole tarpeen sisällyttää kyseisiä säännöksiä tähän asetukseen.

(12) Kalastusalusten rahtausjärjestelyissä omistajan, rahtaajan ja lippuvaltion suhteet ovat usein epäselviä. Jotkut laitonta, ilmoittamatonta ja sääntelemätöntä toimintaa harjoittavat toimijat kiertävät tarkastuksia käyttämällä väärin kyseisiä järjestelyjä. Rahtaus tonnikalan kalastuksen yhteydessä kielletään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/1627 ([10]). Elpymässä olevan kannan suojelemiseksi ja johdonmukaisuuden säilyttämiseksi on unionin oikeuteen nähden aiheellista hyväksyä ehkäisevänä toimenpiteenä vastaava kielto tässä asetuksessa säädetyssä elvytyssuunnitelmassa.

(13) ICCAT:n suositukset olisi pantava täytäntöön unionin lainsäädännössä tasapuolisten toimintaedellytysten tarjoamiseksi unionin ja kolmansien maiden kalastajille ja sen varmistamiseksi, että kaikki voivat hyväksyä säännöt.

(14) Jotta ICCAT-elvytyssuunnitelman muutoksia tai lisäyksiä koskevat tulevat ICCAT:n suositukset voidaan panna täytäntöön nopeasti unionin oikeudessa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän asetuksen liitteitä ja tiettyjä tämän asetuksen säännöksiä, jotka koskevat tietojen ilmoittamisen määräaikoja, kalastuskieltoaikoja, säilyttämisen vähimmäisviitekokoa, sallittuja poikkeamia tahattomien saaliiden ja sivusaaliiden tasoista, pyydysten teknisiä ominaisuuksia, täyttyneen kiintiön prosenttiosuuksia komissiolle ilmoittamista varten sekä pyyntialuksia koskevia tietoja. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ([11]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

(15) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevan jäsenvaltioiden toimittaman vuosiraportin muodon osalta. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([12]) mukaisesti.

(16) Tässä asetuksessa tarkoitetut delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset eivät saisi vaikuttaa ICCAT:n tulevien suositusten täytäntöönpanoon unionin oikeudessa tavallista lainsäätämisjärjestystä noudattaen.

([7]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

([8]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 404/2011, annettu 8 päivänä huhtikuuta 2011, yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 112, 30.4.2011, s. 1).

([9]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2008, annettu 29 päivänä syyskuuta 2008, laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä, asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1936/2001 ja (EY) N:o 601/2004 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 1093/94 ja (EY) N:o 1447/1999 kumoamisesta (EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1).

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1627, annettu 14 päivänä syyskuuta 2016, tonnikalan monivuotisesta elvytyssuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 302/2009 kumoamisesta (EUVL L 252, 16.9.2016, s. 1).

([11]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

([12]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(17) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006 ([13]) liitteen II mukaan miekkakalaa kohdennetusti kalastavalta alukselta voidaan laskea tai aluksella voidaan säilyttää enintään 3 500 koukkua, kun taas ICCAT:n suosituksen 16-05 mukaan enimmäismäärä on 2 500 koukkua. Suosituksen panemiseksi täytäntöön asianmukaisesti unionin oikeudessa on tarpeen muuttaa asetusta (EY) N:o 1967/2006 vastaavasti.

(18) Asetuksen (EU) 2017/2107 III luvun 2 jaksossa vahvistetaan tietyt Välimeren miekkakalaa koskevat tekniset toimenpiteet ja valvontatoimenpiteet. ICCAT:n suosituksella 16-05 hyväksytyt toimenpiteet, jotka saatetaan tällä asetuksella osaksi unionin oikeutta, ovat rajoittavampia tai täsmällisempiä, jotta kannan elpyminen olisi mahdollista. Sen vuoksi asetuksen (EU) 2017/2107 III luvun 2 jakso olisi kumottava ja korvattava tässä asetuksessa säädetyillä asiaankuuluvilla toimenpiteillä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan yleiset säännöt, joiden mukaisesti unioni panee täytäntöön ICCAT:n hyväksymän, vuodet 2017–2031 kattavan Välimerellä tavattua miekkakalaa (*Xiphias gladius*), jäljempänä 'Välimeren miekkakala', koskevan monivuotisen elvytyssuunnitelman.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan

a) unionin kalastusaluksiin sekä virkistyskalastusta harjoittaviin unionin aluksiin, jotka

   i) pyytävät Välimeren miekkakalaa, tai

   ii) jälleenlaivaavat tai kuljettavat, myös ICCAT-yleissopimusalueen ulkopuolella, Välimeren miekkakalaa;

b) kolmansien maiden kalastusaluksiin ja virkistyskalastusta harjoittaviin kolmansien maiden aluksiin, jotka toimivat unionin vesillä ja jotka pyytävät Välimeren miekkakalaa;

c) kolmansien maiden aluksiin, jotka tarkastetaan jäsenvaltioiden satamissa ja jotka kuljettavat Välimeren miekkakalaa tai Välimeren miekkakalasta peräisin olevia kalastustuotteita, joita ei ole aiemmin purettu aluksesta tai jälleenlaivattu satamissa.

3 artikla

Tavoite

Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklan 2 kohdasta poiketen tämän asetuksen tavoitteena on saavuttaa Välimeren miekkakalan kestävää enimmäistuottoa vastaava biomassataso viimeistään vuonna 2031 vähintään 60 prosentin todennäköisyydellä.

4 artikla

Suhde muuhun unionin lainsäädäntöön

Tätä asetusta sovelletaan seuraavissa asetuksissa vahvistettujen säännösten lisäksi tai, jos kyseisissä asetuksissa niin säädetään, niistä poiketen:

a) asetus (EY) N:o 1224/2009;

b) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2403 ([14]);

c) asetus (EU) 2017/2107.

([13]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1967/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006, kalavarojen kestävää hyödyntämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1626/94 kumoamisesta (EUVL L 409, 30.12.2006, s. 11).

([14]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2403, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, ulkoisten kalastuslaivastojen kestävästä hallinnoinnista ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1006/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 81).

5 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ’kalastusaluksella’ alusta, joka on varustettu meren elollisten luonnonvarojen kaupallista hyödyntämistä varten;

2) ’unionin kalastusaluksella’ jäsenvaltion lipun alla purjehtivaa ja unionissa rekisteröityä kalastusalusta;

3) ’ICCAT-yleissopimusalueella’ Atlantin valtameren ja sen lähimerien kaikkia vesiä;

4) ’Välimerellä’ 5° 36′ läntisestä pituuspiiristä itään sijaitsevia Välimeren merivesiä;

5) ’osapuolilla’ ICCAT-yleissopimuksen sopimuspuolia ja yhteistyötä tekeviä muita kuin sopimuspuolia, yhteisöjä tai kalastusyhteisöjä;

6) ’kalastusluvalla’ unionin kalastusalukselle myönnettyä lupaa, jonka nojalla se voi harjoittaa määrätyin edellytyksin tiettyä kalastustoimintaa määrättynä aikana, tietyllä alueella tai tietyn kalastuksen osalta;

7) ’kalastusmahdollisuudella’ määrällistä kalastusoikeutta, joka ilmaistaan saaliina tai pyyntiponnistuksena;

8) ’kannalla’ tietyllä kalastuksenhoitoalueella esiintyvää meren elollista luonnonvaraa;

9) ’kalastustuotteilla’ mistä tahansa kalastustoiminnasta peräisin olevia vesieliöitä tai niistä saatuja tuotteita;

10) ’poisheitetyillä saaliilla’ takaisin mereen päästettyjä saaliita;

11) ’virkistyskalastuksella’ ei-kaupallista kalastustoimintaa, jossa meren elollisia luonnonvaroja hyödynnetään virkistys-, matkailu- tai urheilutarkoituksiin;

12) ’satelliittiseurantajärjestelmän tiedoilla’ kalastusaluksille asennettujen satelliittiseurantalaitteiden välityksellä lippuvaltion kalastuksenseurantakeskukselle toimitettavia tietoja kalastusalusten tunnisteista, maantieteellisestä sijainnista, päivämääristä, kellonajoista, kurssista ja nopeudesta;

13) ’purkamisella’ minkä tahansa kalastustuotemäärän tyhjentämistä kalastusalukselta maihin;

14) ’jälleenlaivauksella’ kaikkien tai joidenkin aluksella olevien kalastustuotteiden purkamista toiseen alukseen;

15) ’rahtauksella’ järjestelyä, jossa jäsenvaltion lipun alla purjehtivasta kalastusaluksesta tehdään määrätyksi ajaksi vuokrasopimus joko toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan toimijan kanssa ilman aluksen lipun vaihtoa;

16) ’pitkälläsiimalla’ pyydystä, jossa on vaihtelevan pituinen selkäsiima ja lukuisia koukkuja, jotka on kiinnitetty selkäsiimaan tapseilla (perukkeilla), joiden välit vaihtelevat kohdelajin mukaan;

17) ’koukulla’ taivutettua, teroitettua teräslangan palaa;

18) ’vavalla ja siimalla’ kalastajan käyttämää, vapaan sijoitettua kalastussiimaa, joka kierretään siiman kelaamiseen käytettävän pyörivän laitteen (kelan) ympärille.

II OSASTO

HOITOTOIMENPITEET, TEKNISET SÄILYTTÄMISTOIMENPITEET JA VALVONTATOIMENPITEET

1 LUKU

Hoitotoimenpiteet

6 artikla

Pyyntiponnistus

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sen lipun alla purjehtivien kalastusalusten pyyntiponnistus on oikeassa suhteessa kyseisen jäsenvaltion käytettävissä oleviin Välimeren miekkakalaa koskeviin kalastusmahdollisuuksiin.

2. Välimeren miekkakalan kiintiöstä käyttämättä olevan osan siirtäminen kielletään.

7 artikla

Kalastusmahdollisuuksien jakaminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 17 artiklan mukaisesti jakaessaan käytettävissään olevia kalastusmahdollisuuksia jäsenvaltioiden on käytettävä avoimia ja puolueettomia perusteita, mukaan lukien ympäristöön liittyvät, sosiaaliset ja taloudelliset perusteet, ja myös pyrittävä jakamaan kansalliset kiintiöt oikeudenmukaisesti eri laivastonosien kesken ottaen huomioon perinteinen ja pienimuotoinen kalastus ja tarjoamaan kannustimia unionin kalastusaluksille, jotka käyttävät valikoivia pyydyksiä tai kalastusmenetelmiä, joilla on vähemmän ympäristövaikutuksia.

2. Kunkin jäsenvaltion on annettava säännös Välimeren miekkakalan kiintiönsä puitteissa sivusaaliina saadusta miekkakalasta ja ilmoitettava siitä komissiolle samalla, kun se toimittaa 9 artiklan mukaisen vuotuisen kalastussuunnitelmansa. Säännöksellä on varmistettava, että kaikki kuolleet Välimeren miekkakalat vähennetään kiintiöstä.

3. Jäsenvaltioiden on pyrittävä jakamaan tämän asetuksen onnistuneen täytäntöönpanon ansiosta mahdollisesti lisääntyvät kalastusmahdollisuudet kalastusaluksille, joille ei ole aiemmin myönnetty Välimeren miekkakalan kiintiötä ja jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 1380/2013 17 artiklassa säädetyt kalastusmahdollisuuksien jakoperusteet.

8 artikla

Kapasiteetin rajoitukset

1. Tässä asetuksessa säädetyn elvytyssuunnitelman aikana kalastusaluksiin on sovellettava kapasiteetin rajoitusta pyydystyypeittäin. Jäsenvaltioiden on rajoitettava pyydystyypeittäin niiden lipun alla purjehtivien ja Välimeren miekkakalan pyyntiin luvan saaneiden kalastusalusten lukumäärää sellaisten niiden lipun alla purjehtivien alusten keskimääräiseen lukumäärään vuodessa, jotka ovat kalastaneet, pitäneet aluksella, jälleenlaivanneet, kuljettaneet tai purkaneet aluksesta Välimeren miekkakalaa vuosien 2013–2016 aikana.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää käyttää sellaisten niiden lipun alla purjehtivien alusten lukumäärää, jotka ovat kalastaneet, pitäneet aluksella, jälleenlaivanneet, kuljettaneet tai purkaneet aluksesta Välimeren miekkakalaa vuonna 2016 kapasiteetin rajoituksen laskemista varten, jos tämä lukumäärä on pienempi kuin alusten keskimääräinen lukumäärä vuodessa vuosien 2013–2016 aikana. Tätä kapasiteetin rajoitusta on sovellettava kalastusaluksiin pyydystyypeittäin.

3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettuun kapasiteetin rajoitukseen 5 prosentin poikkeamaa vuosina 2018 ja 2019.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä maaliskuuta toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet rajoittaakseen niiden lipun alla purjehtivien ja Välimeren miekkakalan pyyntiin luvan saaneiden kalastusalusten lukumäärää. Nämä tiedot on toimitettava yhdessä vuotuisten kalastussuunnitelmien kanssa 9 artiklan mukaisesti.

9 artikla

Vuotuiset kalastussuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava vuosittaiset kalastussuunnitelmansa komissiolle viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä maaliskuuta. Tällaiset vuosittaiset suunnitelmat on toimitettava ICCAT:n laatimissa tietojen toimittamista koskevissa ohjeissa esitetyssä muodossa, ja niissä on esitettävä yksityiskohtaiset tiedot pyydystyypeittäin myönnetyistä Välimeren miekkakalan kiintiöistä, mukaan lukien tapauksen mukaan virkistyskalastukselle ja sivusaaliille myönnetty kiintiö.

2. Komissio kokoaa yhteen 1 kohdassa tarkoitetut vuosittaiset kalastussuunnitelmat ja sisällyttää ne unionin kalastussuunnitelmaan. Komissio toimittaa unionin kalastussuunnitelman ICCAT:n sihteeristöön viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä maaliskuuta.

2 LUKU

Tekniset säilyttämistoimenpiteet

1 jakso

Kalastuskaudet

10 artikla

Kalastuskieltokaudet

1. Välimeren miekkakalaa ei saa pyytää kohdelajina eikä sivusaaliina, pitää aluksella, jälleenlaivata tai purkaa aluksesta kalastuskieltokauden aikana. Kalastuskieltokausi on kunkin vuoden 1 päivästä tammikuuta ja 31 päivään maaliskuuta.

2. Välimeren miekkakalan suojelemiseksi kalastuskieltoa on sovellettava Välimeren valkotonnikalaa (*Thunnus alalunga*) kohdennetusti kalastaviin pitkäsiima-aluksiin kunkin vuoden 1 päivän lokakuuta ja 30 päivän marraskuuta välisenä aikana.

3. Jäsenvaltioiden on seurattava 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen kalastuskieltokausien vaikuttavuutta ja toimitettava komissiolle viimeistään kaksi kuukautta ja 15 päivää ennen kunkin vuoden ICCAT:n vuosikokousta kaikki olennaiset tiedot asianmukaisista tarkastuksista, jotka edellisenä vuonna on tehty tämän artiklan säännösten noudattamisen varmistamiseksi. Komissio toimittaa nämä tiedot edelleen ICCAT:n sihteeristöön kunakin vuonna viimeistään kaksi kuukautta ennen ICCAT:n vuosikokousta.

2 jakso

Säilyttämisen vähimmäisviitekoko, tahaton saalis ja sivusaalis

11 artikla

Välimeren miekkakalan säilyttämisen vähimmäisviitekoko

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädetään, on kiellettyä pyytää, pitää aluksella, jälleenlaivata, purkaa aluksesta, kuljettaa, varastoida, myydä, pitää esillä tai saattaa myyntiin Välimeren miekkakalaa, myös virkistyskalastuksessa saatuja, jos

a) kalan pituus alaleuan kärjestä pyrstön loveen on alle 100 senttimetriä; tai

b) elopaino on alle 11,4 kilogrammaa tai paino kidukset poistettuina ja suolistettuna on alle 10,2 kilogrammaa.

2. Ainoastaan kokonaisia Välimeren miekkakaloja, joista ei ole poistettu mitään ulkoisia osia, sekä ilman kiduksia olevia ja suolistettuja yksilöitä saa pitää aluksella, jälleenlaivata, purkaa aluksesta tai kuljettaa ensimmäisen kerran purkamisen jälkeen.

12 artikla

Säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienemmän miekkakalan tahattomat saaliit

Sen estämättä, mitä 11 artiklan 1 kohdassa säädetään, Välimeren miekkakalaa kohdelajina kalastavat kalastusalukset voivat pitää aluksella, jälleenlaivata, siirtää, purkaa aluksesta, kuljettaa, varastoida, myydä, pitää esillä tai saattaa myyntiin säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienemmän Välimeren miekkakalan tahattomia saaliita edellyttäen, ettei tällaisten saaliiden osuus asianomaisten kalastusalusten koko Välimeren miekkakalasaaliista ole yli 5 prosenttia yksilöjen painon tai kappalemäärän mukaan laskettuna.

13 artikla

Sivusaaliit

1. Välimeren miekkakalan sivusaaliit eivät saa missään vaiheessa kalastustoimen jälkeen olla suurempia kuin jäsenvaltioiden vuotuisissa kalastussuunnitelmissaan vahvistama sivusaaliin enimmäismäärä aluksella olevan saaliin kokonaismäärästä yksilöjen painon tai kappalemäärän mukaan laskettuna.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädetään, kalastusalukset, jotka eivät kalasta Välimeren miekkakalaa kohdennetusti, eivät saa pitää aluksella Välimeren miekkakalaa määrää, joka ylittää kyseisen sivusaalisrajan.

3. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädetään, elävänä pyydetty Välimeren miekkakala on päästettävä takaisin mereen, jos lippujäsenvaltiolle jaettu Välimeren miekkakalan kiintiö on täyttynyt.

4. Jos lippujäsenvaltiolle jaettu Välimeren miekkakalan kiintiö on täyttynyt, kuolleiden Välimeren miekkakalojen jalostus ja kaupan pitäminen kielletään, ja kaikki saaliit on kirjattava. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisten kuolleiden Välimeren miekkakalojen määrä vuosittain komissiolle, joka ilmoittaa sen edelleen ICCAT:n sihteeristölle 21 artiklan mukaisesti.

3 jakso

Pyydyksen tekniset ominaisuudet

14 artikla

Pyydyksen tekniset ominaisuudet

1. Enimmäismääräksi koukkuja, jotka Välimeren miekkakalaa kohdennetusti pyytävät kalastusalukset saavat laskea tai kuljettaa aluksella, vahvistetaan 2 500 kappaletta.

2. Kalastusaluksilla on 1 kohdasta poiketen sallittua pitää lisäksi 2 500 käyttövalmiin koukun sarja yli kaksi päivää kestävillä matkoilla edellyttäen, että sarja on asianmukaisesti sidottuna ja varastoituna alemmille kansille niin, ettei se ole heti käytettävissä.

3. Koukun koko ei saa olla alle 7 senttimetriä.

4. Pelagisten pitkiensiimojen pituus saa olla enintään 30 meripeninkulmaa (55,56 kilometriä).

3 LUKU

Valvontatoimenpiteet

1 jakso

Alusrekisteri

15 artikla

Kalastusluvat

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä kalastuslupia asetuksen (EU) 2017/2403 asiaa koskevien säännösten, erityisesti sen 20 ja 21 artiklan, mukaisesti niiden lipun alla purjehtiville Välimeren miekkakalaa kohdennetusti kalastaville kalastusaluksille.

2. Ainoastaan unionin aluksille, jotka on merkitty 16 ja 17 artiklassa vahvistetun menettelyn mukaisesti ICCAT:n alusrekisteriin, voidaan myöntää lupa kalastaa kohdennetusti, pitää aluksella, jälleenlaivata, purkaa aluksesta, kuljettaa tai jalostaa Välimeren miekkakalaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sivusaaliita koskevien 13 artiklan säännösten soveltamista.

3. Jäsenvaltioilta luvan saaneet suuret kalastusalukset on kirjattava ICCAT:n alusrekisteriin, johon kirjataan alukset, joiden suurin pituus on vähintään 20 metriä tai joilla on lupa toimia ICCAT-yleissopimusalueella.

16 artikla

Tiedot aluksista, joille on myönnetty lupa pyytää Välimeren miekkakalaa ja valkotonnikalaa kuluvan vuoden aikana

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava vuosittain komissiolle sähköisessä muodossa ja ICCAT:n laatimissa tietojen toimittamista koskevissa ohjeissa esitetyn mallin mukaisesti seuraavat tiedot:

a) viimeistään 1 päivänä tammikuuta tiedot niiden lipun alla purjehtivista kalastusaluksista, joille on myönnetty lupa pyytää Välimeren miekkakalaa, sekä aluksista, joille on myönnetty lupa pyytää Välimeren miekkakalaa virkistyskalastuksessa;

b) viimeistään 1 päivänä maaliskuuta tiedot niiden lipun alla purjehtivista kalastusaluksista, joille on myönnetty lupa pyytää kohdennetusti Välimeren valkotonnikalaa.

Komissio lähettää a alakohdassa tarkoitetut tiedot ICCAT:n sihteeristöön viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä tammikuuta ja b alakohdassa tarkoitetut tiedot kunkin vuoden 15 päivänä maaliskuuta.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa kalastusaluksia koskevissa tiedoissa on ilmoitettava aluksen nimi sekä komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/218 ([15]) liitteessä I määritelty unionin kalastuslaivastorekisterin numero (CFR-numero).

([15]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/218, annettu 6 päivänä helmikuuta 2017, unionin kalastuslaivastorekisteristä (EUVL L 34, 9.2.2017, s. 9).

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitettujen kalastusaluksia koskevien tietojen muutoksista 30 päivän kuluessa kyseistä ilmoituksesta. Komissio toimittaa nämä tiedot 45 päivän kuluessa muutoksen tapahtumapäivästä ICCAT:n sihteeristöön.

3. ICCAT:n sihteeristöön tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen lisäksi komissio lähettää tarvittaessa ICCAT:n sihteeristöön viipymättä ajantasaistetut tiedot tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista aluksista asetuksen (EU) 2017/2403 7 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

17 artikla

Tiedot aluksista, joille on edellisen vuoden aikana myönnetty lupa kalastaa kohdennetusti Välimeren miekkakalaa harppuunoita tai pelagisia pitkiäsiimoja käyttäen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä kesäkuuta niiden lipun alla purjehtivista kalastusaluksista, joilla oli lupa harjoittaa Välimeren miekkakalan kohdennettua pelagista pitkäsiimakalastusta tai harppuunakalastusta edellisenä vuonna, seuraavat tiedot:

a) aluksen nimi (jos aluksella ei ole nimeä, rekisterinumero ilman maan nimikirjaimia);

b) täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/218 liitteessä I määritelty unionin kalastuslaivastorekisterin numero (CFR-numero);

c) ICCAT-rekisterinumero.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava ICCAT:n laatimien tietojen toimittamista koskevissa ohjeissa esitetyn mallin mukaisesti.

3. Komissio lähettää 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ICCAT:n sihteeristöön viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä heinäkuuta.

2 jakso

Seuranta ja tarkkailu

18 artikla

Alusten satelliittiseurantajärjestelmä

1. Valvontaan liittyvistä syistä satelliittiseurantajärjestelmän (VMS) tietojen toimittamista kalastusaluksilta, joilla on lupa pyytää Välimeren miekkakalaa, ei saa keskeyttää kyseisten alusten ollessa satamassa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kalastuksenseurantakeskukset toimittavat reaaliaikaisesti ja https data feed -formaattia käyttäen komissiolle ja sen nimeämälle elimelle jäsenvaltion lipun alla purjehtivilta kalastusaluksilta saadut VMS-viestit. Komissio lähettää kyseiset viestit sähköisesti ICCAT:n sihteeristöön.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) niiden lipun alla purjehtivilta kalastusaluksilta saadut VMS-viestit toimitetaan eteenpäin komissiolle vähintään joka toinen tunti;

b) jos satelliittiseurantajärjestelmään tulee tekninen vika, niiden lipun alla purjehtivien kalastusalusten muulla tavoin lähettämät täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 404/2011 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti vastaanotetut viestit toimitetaan edelleen komissiolle 24 tunnin kuluessa viestien saapumisesta jäsenvaltion kalastuksenseurantakeskukseen;

c) komissiolle toimitetut VMS-viestit numeroidaan järjestysnumeroin (ja yksilöllisin tunnistein) päällekkäisyyksien välttämiseksi;

d) komissiolle toimitetut VMS-viestit noudattavat täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 404/2011 24 artiklan 3 kohtaa.

4. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikkia sen tarkastusalusten käyttöön annettuja VMS-viestejä käsitellään luottamuksellisesti ja että ne rajoitetaan merellä tehtäviin tarkastustoimiin.

19 artikla

Unionin kalastusalusten rahtaus

Unionin kalastusalusten rahtaus Välimeren miekkakalan kohdennettua kalastusta varten kielletään.

20 artikla

Pelagisia pitkäsiima-aluksia koskevat kansalliset tieteelliset tarkkailijaohjelmat

1. Kunkin jäsenvaltion, jolla on Välimeren miekkakalan kiintiö, on toteutettava Välimeren miekkakalaa kohdennetusti kalastavia kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivia pelagisia pitkäsiima-aluksia koskevaa kansallista tieteellistä tarkkailijaohjelmaa tämän artiklan mukaisesti. Kansallisen tarkkailijaohjelman on täytettävä liitteessä I vahvistetut vähimmäisvaatimukset.

2. Kunkin asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että kansallisia tieteellisiä tarkkailijoita käytetään vähintään 10 prosentissa kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivia pelagisia pitkäsiima-aluksia, joiden suurin pituus on vähintään 15 metriä ja jotka kalastavat kohdennetusti Välimeren miekkakalaa. Prosentuaalinen kattavuus mitataan kalastuspäivien, laskukertojen, aluksien tai kalastusmatkojen määränä.

3. Kunkin asianomaisen jäsenvaltion on suunniteltava ja pantava täytäntöön tieteellisen seurannan toimintamalli, jolla kerätään tiedot niiden kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivien pelagisten pitkäsiima-alusten toimista, joiden suurin pituus on enintään 15 metriä. Kunkin lippujäsenvaltion on esiteltävä tieteellisen seurannan toimintamallin yksityiskohdat komissiolle 9 artiklassa tarkoitetussa vuotuisessa kalastussuunnitelmassaan viimeistään vuonna 2020.

4. Komissio esittelee 3 kohdassa tarkoitetun tieteellisen seurannan toimintamallin yksityiskohdat välittömästi ICCAT:n pysyvälle tutkimus- ja tilastokomitealle (SCRS) arviointia varten. Tieteellisen seurannan toimintamalleille on saatava ICCAT:n komission hyväksyntä ICCAT:n vuosikokouksessa ennen niiden täytäntöönpanoa.

5. Jäsenvaltioiden on annettava kansallisille tieteellisille tarkkailijoilleen virallinen henkilötodistus.

6. Liitteessä I vahvistettujen tieteellisen tarkkailijan tehtävien lisäksi jäsenvaltiot velvoittavat tieteelliset tarkkailijat arvioimaan ja raportoimaan Välimeren miekkakalan osalta seuraavat tiedot:

a) säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienempien yksilöjen poisheittämisten taso;

b) alueelle tyypillinen sukukypsyyskoko ja -ikä;

c) elinympäristön käyttö vertailtaessa Välimeren miekkakalan saatavuutta saatavuuteen eri kalastuksissa, mukaan lukien perinteisen ja mesopelagisen pitkäsiimakalastuksen vertailu;

d) mesopelagisten pitkäsiimakalastusten vaikutukset saaliskoostumukseen, pyyntiponnistusyksikköä kohden saatuihin saaliisiin ja saaliiden kokojakaumaan; sekä

e) kuukausiarvio kutukypsien kalojen ja rekryyttien osuudesta saaliissa.

7. Jäsenvaltioiden on viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä kesäkuuta toimitettava komissiolle tiedot, jotka on kerätty niiden kansallisissa tieteellisissä tarkkailijaohjelmissa edelliseltä vuodelta. Komissio toimittaa nämä tiedot edelleen ICCAT:n sihteeristöön viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä heinäkuuta.

3 jakso

Saaliiden valvonta

21 artikla

Saaliiden kirjaaminen ja ilmoittaminen

1. Kunkin sellaisen kalastusaluksen päällikön, jolla on lupa kalastaa Välimeren miekkakalaa, on pidettävä kalastuspäiväkirjaa liitteessä II vahvistettujen vaatimusten mukaisesti ja toimitettava kalastuspäiväkirjan tiedot lippujäsenvaltiolle.

2. Jäsenvaltioiden on lähetettävä neljännesvuosittain komissiolle raportit kaikista niiden lipun alla purjehtivien, luvan saaneiden alusten saamista Välimeren miekkakalan saaliista, jollei tällaisia tietoja lähetetä kuukausittain, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1224/2009 vahvistettuja jäsenvaltioiden raportointivelvoitteita. Neljännesvuosiraportit on lähetettävä aggregoitujen saalistietojen ilmoittamisen muotoa käyttäen ja viimeistään 15 päivän kuluttua kunkin vuosineljänneksen päättymisestä (eli kunkin vuoden 15 päivänä huhtikuuta, 15 päivänä heinäkuuta ja 15 päivänä lokakuuta ja seuraavan vuoden 15 päivänä tammikuuta). Komissio lähettää tiedot ICCAT:n sihteeristölle viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä huhtikuuta, 30 päivänä heinäkuuta ja 30 päivänä lokakuuta ja seuraavan vuoden 30 päivänä tammikuuta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä kesäkuuta tiedot sellaisista unionin kalastusaluksista, joilla oli edellisenä vuonna lupa harjoittaa Välimeren miekkakalan kohdennettua pelagista pitkäsiimakalastusta tai harppuunakalastusta, seuraavasti:

a) kohdelajeittain ja alueittain kalastustoimintaa koskevat tiedot, jotka perustuvat otokseen tai koko laivastoon:

i) aluksen kalastuskausi/kalastuskaudet ja aluksen kalastuspäivien vuotuinen kokonaismäärä;

ii) ICCAT:n tilastoruutuina ilmoitetut maantieteelliset alueet, joilla alus on harjoittanut kalastustoimintaa;

iii) aluksen tyyppi;

iv) aluksen käyttämien koukkujen määrä;

v) aluksen käyttämien pitkäsiimayksiköiden määrä;

vi) aluksen käyttämien kaikkien pitkäsiimayksiköiden kokonaispituus;

b) saaliita koskevat tiedot mahdollisimman tarkasti ajallisesti ja alueellisesti:

i) saaliiden koko ja mahdollisuuksien mukaan ikäjakaumat;

ii) saaliit ja saaliiden koostumukset aluskohtaisesti;

iii) pyyntiponnistus (kalastuspäivien aluskohtainen keskimääräinen lukumäärä, koukkujen aluskohtainen keskimääräinen lukumäärä, pitkäsiimayksiköiden aluskohtainen keskimääräinen lukumäärä, pitkiensiimojen aluskohtainen keskimääräinen kokonaispituus).

Komissio toimittaa kyseiset tiedot edelleen ICCAT:n sihteeristöön viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä heinäkuuta.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava ICCAT:n laatimien tietojen toimittamista koskevissa ohjeissa esitetyn mallin mukaisesti.

22 artikla

Kiintiöiden täyttymistä koskevat tiedot

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava viipymättä komissiolle, kun pyydystyypille jaetusta Välimeren miekkakalan kiintiöstä katsotaan täyttyneen 80 prosenttia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1224/2009 34 artiklan soveltamista.

2. Kun Välimeren miekkakalan yhteenlasketut saaliit ovat saavuttaneet 80 prosenttia kansallisesta kiintiöstä, jäsenvaltioiden on lähetettävä saalistiedot komissiolle viikoittain.

4 jakso

Purkamiset ja jälleenlaivaukset

23 artikla

Nimetyt satamat

1. Välimeren miekkakalan saaliit, mukaan lukien sivusaaliit ja virkistyskalastuksessa pyydetty Välimeren miekkakala, joiden jokaiseen yksilöön ei ole kiinnitetty 30 artiklan mukaista merkkiä, saa purkaa tai jälleenlaivata ainoastaan nimetyissä satamissa.

2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 43 artiklan 5 kohdan mukaisesti satamat, joissa 1 kohdassa tarkoitetut Välimeren miekkakalan purkamiset ja jälleenlaivaukset on suoritettava.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo nimetyistä satamista viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä helmikuuta. Komissio toimittaa kyseisen luettelon edelleen ICCAT:n sihteeristöön viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä maaliskuuta.

24 artikla

Ennakkoilmoitus

1. Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 17 artiklaa sovelletaan tämän asetuksen 16 artiklassa tarkoitettuun alusluetteloon kuuluvien unionin kalastusalusten, joiden suurin pituus on vähintään 12 metriä, päälliköihin. Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 17 artiklassa tarkoitettu ennakkoilmoitus on lähetettävä sen jäsenvaltion tai osapuolen, jonka satamia tai purkamislaitteistoja päälliköt aikovat käyttää, toimivaltaiselle viranomaiselle sekä lippujäsenvaltiolle, jos se on eri kuin satamajäsenvaltio.

2. Kyseiseen 16 artiklassa tarkoitettuun alusluetteloon sisältyvien unionin kalastusalusten, joiden suurin pituus on alle 12 metriä, päälliköiden on ilmoitettava sen jäsenvaltion tai osapuolen, jonka satamia tai purkamislaitteistoja he aikovat käyttää, toimivaltaiselle viranomaiselle sekä lippujäsenvaltiolle, jos se on eri kuin satamajäsenvaltio, vähintään neljä tuntia ennen arvioitua satamaan saapumisaikaa seuraavat tiedot:

a) arvioitu saapumisaika;

b) aluksella pidetyn Välimeren miekkakalan arvioitu määrä; ja

c) tiedot maantieteellisestä alueesta, jolta saalis saatiin.

3. Jos kalastusalueet ovat alle neljän tunnin päässä satamasta, aluksella olevan Välimeren miekkakalan arvioituja määriä voidaan muuttaa milloin tahansa ennen saapumista.

4. Satamajäsenvaltioiden viranomaisten on pidettävä kirjaa kaikista kuluvan vuoden ennakkoilmoituksista.

25 artikla

Jälleenlaivaukset

1. Jälleenlaivaus merellä unionin aluksilta, joilla on Välimeren miekkakalaa, tai kolmansien maiden aluksilta unionin vesillä kielletään kaikissa olosuhteissa.

2. Alukset saavat jälleenlaivata Välimeren miekkakalaa ainoastaan nimetyissä satamissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) 2017/2107 51 artiklan, 52 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 54 ja 57 artiklan soveltamista.

5 jakso

Tarkastukset

26 artikla

Vuotuiset tarkastussuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava vuotuiset tarkastussuunnitelmansa komissiolle viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä tammikuuta. Vuotuiset tarkastussuunnitelmat on laadittava ottaen huomioon

a) komission täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2018/1986 ([16]) tarkastustoimille vahvistetut tavoitteet, prioriteetit, menettelyt ja vertailuarvot; sekä

b) asetuksen (EY) N:o 1224/2009 46 artiklan nojalla laadittu Välimeren miekkakalan kansallinen valvontaohjelma.

2. Komissio kokoaa yhteen kansalliset tarkastussuunnitelmat ja sisällyttää ne unionin tarkastussuunnitelmaan. Komissio toimittaa unionin tarkastussuunnitelman ICCAT:n sihteeristöön ICCAT:n hyväksymistä varten yhdessä 9 artiklassa tarkoitettujen vuotuisten kalastussuunnitelmien kanssa.

([16]) Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2018/1986, annettu 13 päivänä joulukuuta 2018, tiettyihin kalastuksiin sovellettavista yksittäisistä valvonta- ja seurantaohjelmista sekä täytäntöönpanopäätösten 2012/807/EU, 2013/328/EU, 2013/305/EU ja 2014/156/EU kumoamisesta (EUVL L 317, 14.12.2018, s. 29).

27 artikla

ICCAT:n yhteinen kansainvälinen tarkastusjärjestelmä

1. Yhteiset kansainväliset tarkastustoimet on toteutettava liitteessä III esitetyn ICCAT:n kansainvälisen tarkastusjärjestelmän, jäljempänä 'ICCAT:n järjestelmä', mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden, joiden kalastusaluksilla on lupa pyytää Välimeren miekkakalaa, on nimettävä tarkastajat ja tehtävä ICCAT:n järjestelmän mukaisia tarkastuksia merellä. Komissio tai sen nimeämä elin voi osoittaa ICCAT:n järjestelmään unionin tarkastajia.

3. Jos enemmän kuin 50 jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivaa kalastusalusta harjoittaa milloin tahansa Välimeren miekkakalan kalastusta ICCAT-yleissopimusalueella, kyseisellä jäsenvaltiolla on oltava käytössään tarkastusalus, joka suorittaa tarkastuksia ja valvontaa Välimerellä koko sen ajan, jonka kyseiset alukset ovat alueella. Kyseinen velvoite katsotaan täytetyksi myös silloin, kun jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä tarkastusaluksen käytössä tai kun Välimerellä on käytössä unionin tarkastusalus.

4. Komissio tai sen nimeämä elin koordinoi unionin puolesta toteutettavia valvonta- ja tarkastustoimia. Komissio voi laatia yhteistyössä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa yhteisiä tarkastusohjelmia, joiden avulla unioni voi täyttää ICCAT:n järjestelmän mukaiset velvoitteensa. Niiden jäsenvaltioiden, joiden kalastusalukset harjoittavat Välimeren miekkakalan kalastusta, on toteutettava tarvittavat toimenpiteet näiden yhteisten tarkastusohjelmien täytäntöönpanon helpottamiseksi erityisesti tarvittavien aineellisten ja henkilöresurssien sekä näiden resurssien käyttöön varattujen ajanjaksojen ja maantieteellisten alueiden osalta.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä joulukuuta niiden tarkastajien ja tarkastusalusten nimet, jotka ne aikovat osoittaa ICCAT:n järjestelmään seuraavan vuoden aikana. Näitä tietoja käyttäen komissio laatii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa vuotuisen suunnitelman unionin osallistumiseksi ICCAT:n järjestelmään ja toimittaa suunnitelman ICCAT:n sihteeristöön viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä tammikuuta.

28 artikla

Tarkastukset rikkomistapauksessa

Jos jäsenvaltion lipun alla purjehtiva alus on rikkonut tämän asetuksen säännöksiä, kyseisen jäsenvaltion on varmistettava, että sen satamissa tehdään sen valvonnassa kyseisen aluksen fyysinen tarkastus tai, jos alus ei ole sen satamassa, kyseisen tarkastuksen tekee kyseisen jäsenvaltion nimeämä henkilö.

4 LUKU

Virkistyskalastus

29 artikla

Hoitotoimenpiteet

1. Kunkin jäsenvaltion, joka sallii Välimeren miekkakalan virkistyskalastuksen, on annettava säännös kansalliseen kiintiöönsä sisältyvästä virkistyskalastuksen kiintiöstä ja ilmoitettava siitä komissiolle samalla, kun se toimittaa 9 artiklan mukaisen vuosittaisen kalastussuunnitelmansa. Säännöksellä on varmistettava, että kaikki kuolleet Välimeren miekkakalat vähennetään kiintiöstä.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on varmistettava, että 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut luvan saaneiden alusten tiedot sisältävät niiden lipun alla purjehtivat Välimeren miekkakalan virkistyskalastusta harjoittavat alukset. Aluksille, jotka eivät sisälly näihin tietoihin, ei myönnetä lupaa kalastaa Välimeren miekkakalaa.

3. Virkistyskalastuksessa pyydetyn Välimeren miekkakalan myynti ja kaupan pitäminen missä tahansa muussa muodossa kielletään.

4. Sen estämättä, mitä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädetään, virkistyskalastusta varten on kiellettyä pyytää, pitää aluksella, jälleenlaivata tai purkaa aluksesta enempää kuin yksi Välimeren miekkakala alusta kohden päivässä. Asianomaisten jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen mahdollisimman kattavasti virkistyskalastuksessa elävänä pyydetyn Välimeren miekkakalan päästäminen takaisin mereen ja helpottaakseen tätä, ja ne voivat toteuttaa rajoittavampia toimenpiteitä, joilla tehostetaan Välimeren miekkakalan suojelua.

30 artikla

Valvontatoimenpiteet

1. Ainoastaan ”vapa- ja siima” -aluksille myönnetään lupa pyytää Välimeren miekkakalaa virkistyskalastuksessa.

2. Luvan saaneita, virkistyskalastusta harjoittavia aluksia koskevissa tiedoissa, jotka lähetetään ICCAT:n sihteeristölle 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, on ilmoitettava

a) aluksen nimi (jos aluksella ei ole nimeä, rekisterinumero ilman maan nimikirjaimia);

b) aluksen aiempi nimi, tapauksen mukaan;

c) aluksen suurin pituus;

d) aluksen omistajan/omistajien ja käyttäjän/käyttäjien nimi ja osoite.

3. Saalistiedot, mukaan lukien pituus alaleuan kärjestä pyrstön loveen ja elopaino, jokaisesta virkistyskalastuksessa pyydetystä, aluksella pidetystä ja puretusta Välimeren miekkakalasta on kirjattava ja ilmoitettava 21 artiklan mukaisesti.

4. Välimeren miekkakalan saa purkaa ainoastaan kokonaisena tai kidukset poistettuna ja suolistettuna joko nimetyssä satamassa 23 artiklan mukaisesti tai siten, että jokaiseen yksilöön kiinnitetään merkintä. Kussakin merkinnässä on oltava maan yksilöllinen numero, ja sen on oltava suojattu väärinkäyttöä vastaan.

5. Jäsenvaltioiden on perustettava merkintäohjelma tämän asetuksen soveltamiseksi ja esitettävä kyseisen ohjelman tarkka määrittely 9 artiklassa tarkoitetuissa vuotuisissa kalastussuunnitelmissa.

6. Kukin jäsenvaltio saa antaa luvan käyttää merkintöjä, kunhan saaliiden yhteenlaskettu määrä on sille jaetun kiintiön rajoissa.

7. Jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle raportti merkintäohjelman täytäntöönpanosta vuosittain viimeistään kaksi kuukautta ja 15 päivää ennen ICCAT:n vuosikokousta. Komissio kokoaa yhteen jäsenvaltioilta saamansa tiedot ja lähettää ne ICCAT:n sihteeristölle viimeistään kaksi kuukautta ennen ICCAT:n vuosikokousta.

III OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

31 artikla

Vuosiraportti

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä syyskuuta toimitettava komissiolle edellistä vuotta käsittelevä raportti siitä, kuinka ne ovat panneet tämän asetuksen täytäntöön, ja tapauksen mukaan mahdolliset lisätiedot.

2. Vuosiraportissa on esitettävä tiedot toimista, jotka on toteutettu säilyttämisen vähimmäiskokoa pienemmän Välimeren miekkakalan sivusaaliiden ja poisheittämisten vähentämiseksi, ja alan mahdollisista asiaa koskevista tutkimuksista.

3. Komissio kokoaa yhteen 1 ja 2 kohdan nojalla saamansa tiedot ja toimittaa ne edelleen ICCAT:n sihteeristöön viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä lokakuuta.

4. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä tässä artiklassa tarkoitetun vuosiraportin mallia koskevien yksityiskohtaisten vaatimusten osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

32 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tässä asetuksessa säädetyn elvytyssuunnitelman toiminnasta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025.

33 artikla

Rahoitus

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 508/2014 ([17]) sovellettaessa tässä asetuksessa säädettyä elvytyssuunnitelmaa on pidettävä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 9 artiklassa tarkoitettuna monivuotisena suunnitelmana.

34 artikla

Muutoksia koskeva menettely

1. Jotta tarpeen vaatiessa ICCAT:n suositukset, jotka koskevat ICCAT-elvytyssuunnitelman muutoksia tai lisäyksiä ja joista tulee unionia sitovia, voidaan panna täytäntöön unionin oikeudessa ja edellyttäen, etteivät unionin oikeuteen tehtävät muutokset mene ICCAT:n suosituksia pidemmälle, komissiolle siirretään valta antaa 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä seuraavien muuttamiseksi:

a) tietojen ilmoittamisen määräajat, jotka vahvistetaan seuraavissa artikloissa: 9 artiklan 1 ja 2 kohta, 10 artiklan 3 kohta, 16 artiklan 1 ja 3 kohta, 17 artiklan 1 ja 3 kohta, 21 artiklan 2 ja 3 kohta, 22 artiklan 2 kohta, 23 artiklan 3 kohta, 26 artiklan 1 kohta, 27 artiklan 5 kohta sekä 31 artiklan 1 ja 3 kohta;

b) kalastuskieltoajat, joista säädetään 10 artiklan 1 ja 2 kohdassa;

c) säilyttämisen vähimmäisviitekoko, joka vahvistetaan 11 artiklan 1 kohdassa;

d) sallittu poikkeama, jota tarkoitetaan 12 ja 13 artiklassa;

e) 14 artiklan 1–4 kohdassa säädetyt pyydysten tekniset ominaisuudet;

f) täyttyneen kiintiön prosenttiosuus, joka vahvistetaan 22 artiklan 1 ja 2 kohdassa;

g) aluksia koskevat tiedot, joita tarkoitetaan 16 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 17 artiklan 1 kohdassa, 21 artiklan 1–4 kohdassa ja 30 artiklan 2 kohdassa; sekä

h) liitteet I, II ja III.

2. Kaikki 1 kohdan mukaisesti hyväksytyt muutokset on rajoitettava tiukasti vastaavia ICCAT:n suosituksia koskevien muutosten tai lisäysten täytäntöönpanoon unionin oikeudessa.

35 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 15 päivästä heinäkuuta 2019 viiden vuoden ajaksi 34 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 34 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

([17]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 508/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta (EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1).

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 34 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

36 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EU) N:o 1380/2013 47 artiklalla perustettu kalastus- ja vesiviljelyalan komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

37 artikla

Asetuksen (EU) 2017/2107 muuttaminen

Kumotaan asetuksen (EU) 2017/2107 20–26 artikla.

38 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1967/2006 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1967/2006 liitteessä II olevan 6 kohdan 2 alakohta seuraavasti:

”2. 2 500 koukkua miekkakalaa (*Xiphias gladius*) pyytäviltä aluksilta, missä tämän lajin osuus on vähintään 70 prosenttia saaliin elopainosta lajittelun jälkeen.”

39 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
A. TAJANI	G. CIAMBA

LIITE I

ICCAT – KALASTUSALUKSIA KOSKEVIEN TIETEELLISTEN TARKKAILIJAOHJELMIEN VÄHIMMÄIS-VAATIMUKSET

Yleiset säännökset

1. Nämä ovat vähimmäisvaatimukset ICCAT:n suosituksen 16-14 mukaisille kalastusaluksia koskeville tieteellisille tarkkailijaohjelmille.

Tarkkailijoiden pätevyysvaatimukset

2. SCRS:n suosittamia koulutukseen liittyviä ja teknisiä pätevyysvaatimuksia rajoittamatta osapuolten on varmistettava, että niiden tarkkailijoilla on tehtäviensä hoitamiseksi seuraavat vähimmäisvalmiudet:

   a) riittävä tieto ja kokemus ICCAT-lajien ja pyydysmallien tunnistamiseen;

   b) kyky tarkkailla ja kirjata tarkasti ohjelman puitteissa kerättäviä tietoja;

   c) kyky suorittaa 7 kohdassa esitetyt tehtävät;

   d) kyky kerätä biologisia näytteitä; ja

   e) riittävä vähimmäisvaatimukset täyttävä turvallisuus- ja meripelastuskoulutus.

3. Kansallisen tarkkailijaohjelmansa lahjomattomuuden varmistamiseksi osapuolten on lisäksi varmistettava, että tarkkailijat

   a) eivät ole tarkkailtavan kalastusaluksen miehistön jäseniä;

   b) eivät ole tarkkailtavan kalastusaluksen omistajan tai edunsaajan työntekijöitä; ja

   c) eivät saa tarkkailtavasta kalastuksesta taloudellista tai muuta etua.

Tarkkailijakattavuus

4. Kunkin osapuolen on varmistettava omien tarkkailijaohjelmiensa osalta seuraavat seikat:

   a) Tarkkailijakattavuus on vähintään 5 prosenttia pyyntiponnistuksesta kussakin pelagisessa pitkäsiimakalastuksessa ja ICCAT:n sanastossa annetun määritelmän mukaisessa vapapyydys-, rysä-, verkko- ja troolikalastuksessa. Kattavuusprosentti lasketaan seuraavasti:

      i) pelagisissa pitkäsiimakalastuksissa kalastuspäivien, laskukertojen määrien tai kalastusmatkojen lukumäärinä;

      ii) vapapyydys- ja rysäkalastuksissa kalastuspäivinä;

      iii) verkkokalastuksissa kalastustunteina tai -päivinä; ja

      iv) troolikalastuksissa vetokertojen määränä tai kalastuspäivinä.

   b) Sen estämättä, mitä a kohdassa säädetään, jos suurimmalta pituudeltaan alle 15 metrin alusten osalta on olemassa poikkeuksellinen turvallisuusriski, joka estää tarkkailijan ottamisen alukselle, osapuoli voi soveltaa vaihtoehtoista tieteellisen seurannan toimintamallia, jossa kerätään ICCAT:n suosituksessa 16-14 täsmennettyihin tietoihin verrattavia tietoja vastaavan kattavuuden varmistavalla tavalla. Tällaisessa tapauksessa osapuolen, joka haluaa käyttää hyväkseen vaihtoehtoista toimintamallia, on esiteltävä toimintamalli yksityiskohtaisesti SCRS:lle arviointia varten. SCRS antaa ICCAT:lle lausunnon vaihtoehtoisen toimintamallin soveltuvuudesta ICCAT:n suosituksen 16-14 mukaisten tiedonkeruuvelvoitteiden täyttämiseen. Tämän säännöksen nojalla käyttöön otettaville vaihtoehtoisille toimintamalleille on saatava ennen täytäntöönpanoa ICCAT:n hyväksyntä ICCAT:n vuosikokouksessa.

   c) Laivaston toimen edustava ajallinen ja alueellinen kattavuus sen varmistamiseksi, että kerätään ICCAT:n suosituksen 16-14 ja mahdollisen muun osapuolen oman tarkkailijaohjelman vaatimusten nojalla edellytetyt riittävät ja asianmukaiset tiedot, ottaen huomioon laivastojen ja kalastusten erityispiirteet.

   d) Kalastustoimen olennaisia osia, kuten saaliita, koskevien tietojen keruu, 7 kohdassa esitetyn mukaisesti.

5. Osapuolet voivat sopia kahdenvälisistä järjestelyistä, joissa osapuoli sijoittaa omia tarkkailijoitaan toisen osapuolen lipun alla purjehtiville aluksille, kunhan kaikkia ICCAT:n suosituksen 16-14 säännöksiä noudatetaan.

6. Osapuolten on pyrittävä varmistamaan, että niiden tarkkailijat vaihtavat alusta työkomennustensa välillä.

Tarkkailijan tehtävät

7. Osapuolten on edellytettävä muun muassa, että tarkkailijat

a) kirjaavat ja raportoivat tietoja tarkkailtavan aluksen kalastustoiminnasta vähintään seuraavasti:

i) tietojen keruu kohdelajien saaliiden, poisheitettyjen saaliiden ja sivusaaliiden kokonaismääristä (mukaan lukien hait, merikilpikonnat, merinisäkkäät ja merilinnut), kokojakauman arviointi tai mittaaminen tapauksesta riippuen, tiedot kohtelusta (eli pidetty aluksella, heitetty pois kuolleena, päästetty takaisin mereen elävänä) sekä biologisten näytteiden keruu elinkaaritutkimuksia varten (esimerkiksi sukupuolirauhaset, otoliitit, selkärangat, suomut);

ii) kaikkien löydettyjen kalamerkkien talteenotto ja niistä ilmoittaminen;

iii) kalastustoimeen liittyvät tiedot, kuten

— pyyntialue pituus- ja leveyskoordinaatein,

— pyyntiponnistustiedot (esim. laskukertojen määrä, koukkujen määrä),

— kunkin kalastustoimen päivämäärä, mukaan lukien tapauksen mukaan kalastuksen alkamisen ja päättymisen kellonaika,

— kalojen yhteenkokoamiseen käytettävien esineiden käyttö, mukaan lukien kalojen yhteenkokoamiseen käytettävät välineet (FAD-välineet), ja

— mereen takaisin päästettyjen eläinten yleinen kunto eloonjäämisasteen valossa (eli kuollut/elävä, vahingoittunut jne.);

b) tarkkailevat sivusaaliiden vähentämistoimenpiteiden toteuttamista ja kirjaavat sen sekä muut asiaan liittyvät tiedot;

c) mahdollisuuksien mukaan tarkkailevat ympäristöolosuhteita ja raportoivat niistä (esim. meren tila, ilmasto- ja hydrologiset muuttujat);

d) tarkkailevat FAD-välineitä ja raportoivat niistä trooppisten tonnikalojen monivuotisen säilyttämis- ja hoitoohjelman puitteissa hyväksytyn ICCAT:n tarkkailijaohjelman mukaisesti; ja

e) suorittavat mahdollisia muita SCRS:n suosittamia ja ICCAT:n hyväksymiä tieteellisiä tehtäviä.

Tarkkailijan velvollisuudet

8. Osapuolten on varmistettava, että tarkkailija

a) ei aiheuta häiriötä aluksen sähkölaitteisiin;

b) tuntee aluksella hätätilanteissa sovellettavat menettelyt ja tietää pelastuslauttojen, sammuttimien ja ensiapupakkausten sijaintipaikat;

c) on tarvittaessa yhteydessä aluksen päällikköön tarkkailijaan liittyvistä kysymyksistä ja tarkkailijan tehtävistä;

d) ei estä eikä häiritse kalastustoimintaa tai aluksen tavanomaisia toimintoja;

e) osallistuu tarkkailijaohjelman täytäntöönpanosta vastaavan tieteellisen laitoksen tai asianomaisen viranomaisen edustajien kanssa pidettävään yhteenvetokokoukseen tai -kokouksiin.

Aluksen päällikön velvollisuudet

9. Osapuolten on varmistettava, että sen aluksen päällikkö, jolle tarkkailija on nimetty,

a) sallii asianmukaisen pääsyn alukselle ja sen toimintoihin;

b) sallii tarkkailijalle tämän tehtävien suorittamisen tehokkaalla tavalla muun muassa seuraavasti:

i) järjestää asianmukaisen mahdollisuuden tutustua aluksen pyydyksiin, asiakirja-aineistoon (mukaan lukien sähköisessä ja paperimuodossa olevat kalastuspäiväkirjat) ja saaliisiin;

ii) on ajankohdasta riippumatta yhteydessä asianomaisiin tieteellisen laitoksen tai kyseisen maan viranomaisen edustajiin;

iii) varmistaa asianmukaisen pääsyn sähköisiin ja muihin kalastuksen kannalta merkityksellisiin laitteisiin, mukaan lukien seuraavat niihin kuitenkaan rajoittumatta:

— satelliittinavigointilaitteet,

— sähköiset viestintälaitteet;

iv) varmistaa, ettei tarkkailtavalla aluksella kukaan peukaloi tai turmele tarkkailijan varusteita tai asiakirjoja; ei vaikeuta, häiritse tai toimi muulla tavoin tavalla, joka saattaisi tarpeettomasti estää tarkkailijaa hoitamasta tehtäviään; ei pelottele, ahdistele tai vahingoita tarkkailijaa millään tavalla; ei lahjo tai yritä lahjoa tarkkailijaa;

c) järjestää tarkkailijoille majoituksen, mukaan lukien asuminen, ruoka ja riittävät saniteetti- ja terveydenhoitojärjestelyt, jotka ovat vastaavat kuin päällystöllä;

d) järjestää tarkkailijalle riittävät tilat aluksen komentosillalta tai ohjaushytistä hänen tehtäviensä hoitamiseksi sekä tarkkailutehtävien suorittamiseksi riittävän tilan aluksen kannelta.

Osapuolten velvollisuudet

10. Kunkin osapuolen on

a) edellytettävä aluksiltaan, että ne ICCAT-lajeja kalastaessaan ottavat alukselle tieteellisen tarkkailijan ICCAT:n suosituksen 16-14 mukaisesti;

b) valvottava tarkkailijoidensa turvallisuutta;

c) kannustettava, jos on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, tieteellistä laitostaan tai toimivaltaista viranomaistaan tekemään sopimuksia muiden osapuolten tieteellisten laitosten tai toimivaltaisten viranomaisten kanssa tarkkailuraporttien ja tarkkailijoiden antamien tietojen vaihtamiseksi;

d) annettava vuosiraportissaan ICCAT:ia ja SCRS:ää varten ICCAT:n suosituksen 16-14 täytäntöönpanosta tarkempia tietoja, kuten

i) yksityiskohtaiset tiedot tieteellisten tarkkailijaohjelmiensa rakenteesta ja sisällöstä, muun muassa

— tavoiteltu tarkkailijakattavuus kalastuksittain ja pyydystyypeittäin sekä tieto siitä, kuinka tämä mitataan,

— mitä tietoja on kerättävä,

— käytettävissä olevat tiedonkeruun ja -käsittelyn protokollat,

— tieto siitä, kuinka alukset valitaan osapuolen tavoitteena olevan tarkkailijakattavuuden saavuttamiseksi,

— tarkkailijoiden koulutusvaatimukset, ja

— tarkkailijoiden pätevyysvaatimukset;

ii) seurattavien alusten määrä, saavutettu kattavuus kalastuksittain ja pyydystyypeittäin; ja

iii) tiedot siitä, kuinka kyseinen kattavuus on laskettu;

e) sen jälkeen kun 10 kohdan d alakohdan i alakohdassa vaaditut tiedot on toimitettu ensimmäisen kerran, ilmoitettava vuosiraporteissaan tarkkailijaohjelmiensa rakenteeseen tai sisältöön tehdyt muutokset, jos muutoksia on tehty. Osapuolten on jatkettava 10 kohdan d alakohdan ii alakohdan nojalla vaadittujen tietojen toimittamista ICCAT:lle vuosittain;

f) ilmoitettava SCRS:lle vuosittain SCRS:n osoittamaa sähköistä muotoa käyttäen omien tarkkailijaohjelmiensa kautta kerätyt tiedot ICCAT:n käyttöön, erityisesti kalakanta-arvioita ja muita tieteellisiä tarkoituksia varten, muihin tietojen raportointivaatimuksiin liittyviä menettelyjä vastaavalla tavalla ja omia luottamuksellisuutta koskevia vaatimuksiaan noudattaen;

g) varmistettava, että sen tarkkailijat käyttävät 7 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä suorittaessaan luotettavia tiedonkeruun protokollia, käyttäen myös valokuvausta, jos se on tarpeen ja tarkoituksenmukaista.

Pääsihteerin velvollisuudet

11. Pääsihteeri helpottaa SCRS:n ja ICCAT:n pääsyä ICCAT:n suosituksen 16-14 mukaisesti toimitettuihin relevantteihin tietoaineistoihin ja tietoihin.

SCRS:n velvollisuudet

12. SCRS:n velvollisuutena on

a) laatia, jos on tarpeen ja tarkoituksenmukaista, osapuolten vapaaehtoiseen käyttöön niiden omissa tarkkailijaohjelmissa tarkkailijan työkäsikirja, johon sisältyvät tiedonkeruun mallilomake ja yhdenmukaistetut tiedonkeruumenettelyt, ottaen huomioon ne tarkkailijan käsikirjat ja asiaan liittyvä materiaali, jotka ovat jo saatavilla muista lähteistä, kuten osapuolten, alueellisten ja osa-alueellisten elinten ja muiden organisaatioiden kautta;

b) laatia sähköisiä seurantajärjestelmiä koskevat ohjeet kalastustoimintaa varten;

c) toimittaa ICCAT:lle tiivistelmä ICCAT:n suosituksen 16-14 nojalla kerätyistä tieteellisistä tiedoista ja kaikista asiaan liittyvistä merkityksellisistä havainnoista;

d) antaa suosituksia, jos on tarpeen ja tarkoituksenmukaista, siitä, kuinka tieteellisten tarkkailijaohjelmien vaikuttavuutta voitaisiin parantaa ICCAT:n tiedontarpeiden tyydyttämiseksi, mukaan lukien ICCAT:n suosituksen 16-14 tarkistaminen tai siltä osin, kuinka osapuolet ovat noudattaneet näitä vähimmäisvaatimuksia ja protokollia.

Sähköinen seurantajärjestelmä

13. Jos SCRS on määritellyt sähköisten seurantajärjestelmien olevan tehokkaita tietyn kalastuksen yhteydessä, tällainen järjestelmä voidaan asentaa kalastusalukselle täydentämään tai, SCRS:n lausuntoa ja ICCAT:n päätöstä odoteltaessa, korvaamaan ihmistarkkailija aluksella.

14. Osapuolten olisi otettava huomioon kaikki sovellettavat ohjeet, jotka SCRS on sähköisten seurantajärjestelmien käytön osalta hyväksynyt.

15. Osapuolia kannustetaan raportoimaan SCRS:lle kokemuksistaan sähköisten seurantajärjestelmien käytöstä ICCAT-kalastuksissaan ihmistarkkailijoihin perustuvien ohjelmien täydentäjänä. Osapuolia, jotka eivät ole vielä ottaneet kyseisiä järjestelmiä käyttöön, kannustetaan selvittämään niiden käyttöä ja raportoimaan havainnoistaan SCRS:lle.

LIITE II

KALASTUSPÄIVÄKIRJAA KOSKEVAT VAATIMUKSET

Kalastuspäiväkirjaa koskevat vähimmäisvaatimukset:

1. Kalastuspäiväkirjan sivut on numeroitava.
2. Kalastuspäiväkirja on täytettävä päivittäin (keskiyöhön mennessä) tai ennen satamaan saapumista.
3. Kalastuspäiväkirja on täytettävä, kun merellä tehdään tarkastus.
4. Jokaisesta sivusta on jäätävä kalastuspäiväkirjaan yksi jäljennös.
5. Aluksella on oltava kalastuspäiväkirja, joka kattaa toiminnan yhden vuoden ajalta.

Kalastuspäiväkirjan vähimmäisvakiotiedot:

1. Päällikön nimi ja osoite.
2. Lähtöpäivä ja -satama, saapumispäivä ja -satama.
3. Aluksen nimi, rekisterinumero, ICCAT-numero, kansainvälinen radiokutsutunnus ja IMO-numero (jos on).
4. Pyydys:
   a) FAO:n tyyppikoodi;
   b) mitat (esim. pituus, silmäkoko, koukkujen lukumäärä).
5. Toiminta merellä, (vähintään) yksi rivi matkapäivää kohden:
   a) toiminta (esim. kalastus, matkanteko);
   b) sijainti: tarkka päivittäinen sijainti (astetta ja minuuttia) kirjataan kunkin kalastustoimen osalta tai keskipäivällä, jos päivän aikana ei ole harjoitettu kalastusta;
   c) saaliiden kirjaaminen, mukaan lukien
      i) FAO-koodi;
      ii) kokonaisen kalan paino, kilogrammaa päivää kohden;
      iii) kappalemäärä päivää kohden.
6. Päällikön allekirjoitus.
7. Paino perustuu: arviointiin, punnitukseen aluksella.
8. Kalastuspäiväkirjaan on merkittävä elopainoa vastaava luku ja siinä on ilmoitettava arvioinnissa käytetyt muuntokertoimet.

Kalastuspäiväkirjan vähimmäistiedot, kun kyseessä on saaliin purkaminen tai jälleenlaivaus:

1. Purkamis- tai jälleenlaivauspäivä ja -satama.
2. Tuotteet:
   a) laji ja jalostusaste käyttäen FAO-koodia;
   b) kalojen tai laatikoiden lukumäärä ja määrä kilogrammoina.
3. Aluksen päällikön tai edustajan allekirjoitus.
4. Jälleenlaivauksen tapauksessa vastaanottavan aluksen nimi, lippuvaltio ja ICCAT-numero.

LIITE III

ICCAT:N YHTEINEN KANSAINVÄLINEN TARKASTUSJÄRJESTELMÄ

ICCAT suosittelee ICCAT-yleissopimuksen IX artiklan 3 kohdan nojalla, että otetaan käyttöön seuraavat kansainvälistä valvontaa kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolella olevilla vesillä koskevat järjestelyt, joiden tarkoituksena on varmistaa ICCAT-yleissopimuksen ja siihen sisältyvien voimassa olevien toimenpiteiden soveltaminen:

I. Vakavat rikkomiset

1. Kyseisten menettelyjen soveltamiseksi vakavalla rikkomisella tarkoitetaan seuraavia ICCAT:n hoito- ja säilyttämistoimenpiteisiin liittyvien ICCAT:n antamien säännösten rikkomisia:

   a) kalastus ilman lippuosapuolen antamaa lisenssiä, lupaa tai hyväksyntää;

   b) saalistietoja ja saaliiseen liittyviä tietoja koskevan, ICCAT:n raportointivaatimusten mukaisen riittävän kirjanpidon laiminlyönti tai tällaisten saalistietojen tai saaliiseen liittyvien tietojen ilmoittaminen huomattavasti virheellisinä;

   c) kalastaminen kalastuskieltoalueella;

   d) kalastaminen kalastuskieltoaikana;

   e) minkä tahansa sovellettavan ICCAT:n hoito- ja säilyttämistoimenpiteen vastainen lajien tarkoituksellinen pyynti tai pitäminen aluksella;

   f) ICCAT:n sääntöjen mukaisten saalisrajojen tai kiintiöiden merkittävä rikkominen;

   g) kiellettyjen pyydysten käyttö;

   h) kalastusaluksen merkintöjen tai tunnistus- tai rekisteröintitietojen väärentäminen tai tarkoituksellinen peittäminen;

   i) rikkomisen tutkinnan kannalta merkityksellisen todistusaineiston salaaminen, muuttaminen tai hävittäminen;

   j) useat rikkomiset, jotka yhdessä osoittavat vakavaa välinpitämättömyyttä voimassa olevia ICCAT:n toimenpiteitä kohtaan;

   k) valtuutetun tarkastajan tai tarkkailijan pahoinpitely, vastustaminen, uhkailu, seksuaalinen häirintä, tämän työhön puuttuminen taikka aiheeton estäminen tai viivästyttäminen;

   l) tarkoituksellinen puuttuminen aluksen seurantajärjestelmään tai sen toiminnan estäminen;

   m) sellaiset muut rikkomiset, joista ICCAT voi päättää sen jälkeen, kun ne on sisällytetty kyseisten menettelyjen tarkistettuun toisintoon;

   n) satelliittiseurantajärjestelmän häirintä tai aluksen toiminta ilman kyseistä järjestelmää;

   o) jälleenlaivaus merellä.

2. Jos valtuutettu tarkastaja havaitsee kalastusalukselle noustessaan ja sitä tarkastaessaan jonkin toiminnan tai olosuhteen, joka voi muodostaa 1 kohdan määritelmän mukaisen vakavan rikkomisen, tarkastusalusten lippuvaltion viranomaisten on viipymättä ilmoitettava asiasta kalastusaluksen lippuvaltiolle suoraan sekä ICCAT:n sihteeristön välityksellä. Tällaisissa tilanteissa tarkastajan olisi ilmoitettava asiasta myös mahdollisille kalastusaluksen lippuvaltion tarkastusaluksille, joiden tiedetään olevan lähistöllä.

3. ICCAT:n tarkastajien on kirjattava suoritetut tarkastukset ja mahdollisesti havaitut rikkomiset kalastusaluksen kalastuspäiväkirjaan.

4. Lippuvaltiona olevan sopimuspuolen on varmistettava, että 2 kohdassa tarkoitetun tarkastuksen jälkeen kyseinen kalastusalus lopettaa kaikki kalastustoimensa. Lippuvaltiona olevan osapuolen on edellytettävä, että kalastusalus siirtyy 72 tunnin kuluessa sen nimeämään satamaan, jossa on aloitettava asian tutkinta.

5. Jos tarkastuksessa on havaittu toiminta tai olosuhteet, jotka muodostaisivat vakavan rikkomisen, alus olisi tutkittava uudelleen noudattaen luetteloa aluksista, joiden oletetaan harjoittaneen laitonta, ilmoittamatonta ja sääntelemätöntä kalastusta ICCAT-yleissopimusalueella, koskevan suosituksen 09-10 muuttamisesta annetussa ICCAT:n suosituksessa 11-18 kuvattuja menettelyjä ottaen huomioon kaikki asiaan puuttumiseksi toteutetut toimet ja muu seuranta.

II. Tarkastusten suorittaminen

6. Tarkastusten tekijöiden on oltava sopimuspuolten hallitusten nimeämiä tarkastajia. Toimivaltaisten valtion virastojen ja asianomaisten valtioiden tähän tarkoitukseen nimeämien yksittäisten tarkastajien nimet on ilmoitettava ICCAT:n komissiolle.

7. Kansainvälisiä aluksille nousuja ja tarkastuksia tämän liitteen mukaisesti tekevillä tarkastusaluksilla on oltava ICCAT:n komission hyväksymä ja ICCAT:n sihteeristön antama erityislippu tai -viiri. Tähän tarkoitukseen käytettävien alusten nimet on ilmoitettava ICCAT:n sihteeristölle niin pian, kuin se on käytännössä mahdollista ennen tarkastustoimien aloittamista. ICCAT:n sihteeristö antaa nimettyjä tarkastusaluksia koskevat tiedot kaikkien sopimuspuolten käyttöön, myös laittamalla ne salasanalla suojatulle verkkosivustolle.

8. Kullakin tarkastajalla on oltava mukanaan lippuvaltion viranomaisten myöntämä 21 kohdassa esitetyssä muodossa oleva henkilötodistus.

9. Jollei 16 kohdan nojalla sovituista järjestelyistä muuta johdu, tonnikaloja tai niiden lähilajeja ICCAT-yleissopimusalueella kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolella olevilla vesillä kalastavan, jonkin sopimuspuolen lipun alla purjehtivan kalastusaluksen on pysähdyttävä, kun tarkastajaa kuljettava, 7 kohdassa kuvattu ICCAT:n viirin alla purjehtiva tarkastusalus antaa sille kansainvälisen viestikirjan mukaisen pysähtymismerkin, jollei alus ole sillä hetkellä suorittamassa kalastustoimia, missä tapauksessa sen on pysähdyttävä heti, kun se on saanut nämä toimet päätökseen. Kalastusaluksen päällikön on sallittava tämän liitteen 10 kohdassa täsmennetyn tarkastusryhmän nousu alukselle ja tarjottava tätä varten käyttöön laskuportaat. Päällikön on annettava tarkastusryhmän tehdä sellainen välineiden, saaliin tai pyydyksen ja kaikkien asiaan liittyvien asiakirjojen tarkastus, jonka tarkastaja katsoo tarpeelliseksi, jotta voidaan tarkastaa, että voimassa olevia tarkastettavan kalastusaluksen lippuvaltiota koskevia ICCAT:n suosituksia on noudatettu. Tarkastajat voivat myös pyytää tarpeellisiksi katsomansa lisäselvitykset.

10. Tarkastusaluksen päällikkö määrittää tarkastusryhmän koon ottaen huomioon kulloisetkin olosuhteet. Tarkastusryhmän olisi oltava niin pieni kuin mahdollista tässä liitteessä vahvistettujen velvollisuuksien täyttämiseksi tehokkaasti ja turvallisesti.

11. Kalastusalukselle noustessaan tarkastajan on esitettävä 8 kohdassa kuvattu henkilötodistus. Tarkastajan on noudatettava yleisesti hyväksyttyjä tarkastettavan aluksen ja sen miehistön turvallisuutta koskevia kansainvälisiä määräyksiä, menettelyjä ja käytäntöjä, oltava mahdollisimman vähän häiriöksi kalastustoiminnalle ja tuotteiden varastoinnille sekä vältettävä mahdollisuuksien mukaan toimia, jotka vahingoittaisivat aluksella olevan saaliin laatua. Tarkastajan on rajoitettava tutkimuksensa sen varmistamiseen, että voimassa olevia kyseisen aluksen lippuvaltiota koskevia ICCAT:n suosituksia on noudatettu. Tarkastaja voi tarkastusta tehdessään pyytää kalastusaluksen päälliköltä tarvitsemaansa apua. Tarkastajan on laadittava tarkastuksesta ICCAT:n komission hyväksymässä muodossa oleva raportti. Tarkastajan on allekirjoitettava raportti kalastusaluksen päällikön läsnä ollessa; päälliköllä on oikeus lisätä tai pyytää lisäämään raporttiin sopiviksi katsomansa huomautukset, jotka hänen on allekirjoitettava.

12. Raportista on annettava jäljennökset kalastusaluksen päällikölle ja tarkastusryhmän valtiolle, joka toimittaa jäljennökset tarkastetun aluksen lippuvaltion asianomaisille viranomaisille ja ICCAT:n komissiolle. Jos ICCAT:n suosituksia havaitaan rikotun, tarkastajan on ilmoitettava asiasta myös mahdollisille kalastusaluksen lippuvaltion tarkastusaluksille, joiden tiedetään olevan lähistöllä.

13. Tarkastetun kalastusaluksen lippuvaltio käsittelee tarkastajan vastustamista tai hänen ohjeidensa noudattamatta jättämistä samalla tavoin kuin minkä tahansa kyseisen valtion tarkastajan vastustamista tai ohjeiden noudattamatta jättämistä.

14. Tarkastajan on hoidettava näiden järjestelyjen mukaiset velvollisuutensa tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti, mutta heidän toimintaansa valvovat kansalliset viranomaiset, joille he ovat toimistaan vastuussa.

15. Sopimuspuolten hallitusten on suhtauduttava näiden järjestelyjen mukaisiin muiden valtioiden tarkastajien tarkastusraportteihin, ICCAT:n suosituksen 94-09 mukaisiin havainnoista täytettyihin tietolomakkeisiin sekä asiakirjatarkastuksiin perustuviin lausuntoihin samalla tavoin, kuin ne suhtautuvat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti kansallisten tarkastajiensakin raportteihin. Tämän kohdan säännöksillä ei aseteta sopimuspuolena olevalle valtiolle velvollisuutta antaa jonkin muun valtion tarkastajan raportille suurempaa todistusarvoa, kuin sillä olisi tarkastajan omassa maassa. Sopimuspuolina olevien valtioiden on tehtävä yhteistyötä helpottaakseen oikeudellisia tai muita menettelyjä, jotka johtuvat näiden järjestelyjen mukaisesta tarkastajan raportista.

16. a) Sopimuspuolten hallitusten on ilmoitettava ICCAT:n komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä tammikuuta alustavista suunnitelmistaan tehdä ICCAT:n suosituksen 16-05 mukaisia tarkastuksia kyseisenä kalenterivuonna, ja ICCAT:n komissio voi tehdä sopimuspuolten hallituksille ehdotuksia alan kansallisten toimien sekä tarkastajien ja tarkastajia kuljettavien tarkastusalusten lukumäärän yhteensovittamiseksi.

b) ICCAT:n suosituksessa 16-05 vahvistettuja järjestelyjä ja osallistumissuunnitelmia sovelletaan sopimuspuolina olevien valtioiden kesken, elleivät ne ole keskenään muuta sopineet; tällaisista sopimuksista on ilmoitettava ICCAT:n komissiolle. Järjestelmän täytäntöönpano keskeytetään kahden sopimuspuolen hallitusten välillä, jos jompikumpi niistä on ilmoittanut ICCAT:n komissiolle aikeista tehdä sopimus, siihen saakka kun tällainen sopimus tehdään.

17. a) Pyydys on tarkastettava sillä suuralueella voimassa olevien säännösten mukaisesti, jolla tarkastus tehdään. Tarkastajan on ilmoitettava tarkastusraportissa suuralue, jolla tarkastus tehtiin, ja kuvattava mahdolliset havaitut rikkomiset.

b) Tarkastajalla on valtuudet tarkastaa kaikki käytössä olevat tai aluksella olevat pyydykset.

18. Tarkastajan on kiinnitettävä ICCAT:n komission hyväksymä tunnistusmerkki kaikkiin tarkastettuihin pyydyksiin, jotka vaikuttavat voimassa olevien asianomaisen kalastusaluksen lippuvaltiota koskevien ICCAT:n suositusten vastaisilta, ja kirjattava tämä raporttiinsa.

19. Tarkastaja voi valokuvata pyydykset, laitteet, asiakirjat ja kaikki muut tarpeelliseksi katsomansa seikat siten, että kuvasta ilmenevät ne ominaisuudet, jotka hänen mielestään eivät ole voimassa olevien säännösten mukaisia, jolloin kuvatut kohteet on lueteltava raportissa ja valokuvien jäljennökset on liitettävä lippuvaltiolle toimitettavaan raportti-jäljennökseen.

20. Tarkastajan on tarpeen mukaan tarkastettava kaikki aluksella olevat saaliit määrittääkseen, onko ICCAT:n suosituksia noudatettu.

21. Tarkastajien henkilöllisyyskortin malli on seuraavanlainen:

Mitat: leveys 10,4 cm, korkeus 7 cm

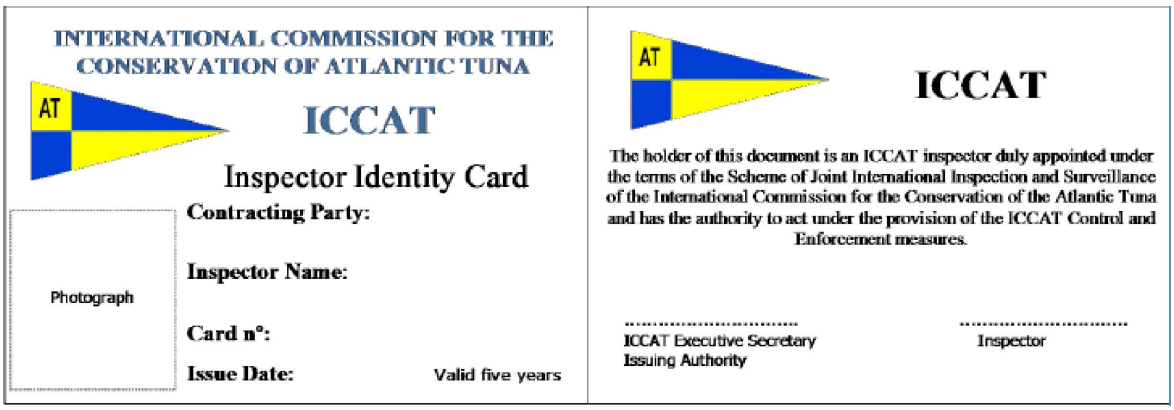

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/1155,

annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019,

yhteisön viisumisäännöstön laatimisesta annetun asetuksen (EY) N:o 810/2009 (viisumisäännöstö) muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Viisumeita koskeva unionin yhteinen politiikka on ollut olennainen osa sisärajattoman alueen muodostamista. Viisumipolitiikan olisi vastaisuudessakin oltava keskeinen väline, jolla edistetään matkailua ja liiketoimintaa ja samalla autetaan turvallisuuteen ja unioniin suuntautuvaan laittomaan muuttoliikkeeseen liittyvien riskien torjunnassa. Yhteisen viisumipolitiikan olisi osaltaan lisättävä kasvua ja oltava yhdenmukainen unionin muiden politiikkojen, kuten ulko-, kauppa-, koulutus-, kulttuuri- ja matkailupolitiikkojen, kanssa.

(2) Unionin olisi käytettävä viisumipolitiikkaansa yhteistyössään kolmansien maiden kanssa ja varmistaakseen paremman tasapainon muuttoliikkeeseen ja turvallisuuteen liittyvien huolenaiheiden, talousnäkökohtien ja yleisten ulkosuhteiden välillä.

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 810/2009 ([3]) vahvistetaan menettelyt ja edellytykset viisumien myöntämiseksi sellaisia jäsenvaltioiden alueella oleskeluja varten, joiden on tarkoitus kestää enintään 90 päivää minkä tahansa 180 päivän jakson aikana.

(4) Konsulaattien tai poikkeuksellisesti keskusviranomaisten olisi käsiteltävä viisumihakemukset ja tehtävä niistä päätökset. Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että konsulaateilla ja keskusviranomaisilla on riittävä tietämys paikallisista olosuhteista viisumimenettelyn luotettavuuden varmistamiseksi.

(5) Hakumenettelyn olisi oltava hakijoille mahdollisimman helppo. Olisi oltava selvää, mikä jäsenvaltio on toimivaltainen käsittelemään hakemuksen erityisesti silloin, kun hakijan on tarkoitus vierailla useassa jäsenvaltiossa. Milloin mahdollista, jäsenvaltioiden olisi sallittava hakemuslomakkeiden täyttäminen ja toimittaminen sähköisesti. Hakijan olisi voitava myös allekirjoittaa hakemuslomake sähköisesti, jos toimivaltainen jäsenvaltio tunnustaa sähköisen allekirjoituksen. Menettelyn eri vaiheille olisi asetettava määräajat erityisesti, jotta matkustajat voivat suunnitella matkoja etukäteen ja välttää ruuhka-aikoja konsulaateissa.

(6) Jäsenvaltioita ei olisi vaadittava säilyttämään mahdollisuutta hakemusten jättämiseen suoraan niiden konsulaatteihin sellaisissa paikoissa, joissa ulkoinen palveluntarjoaja on valtuutettu keräämään hakemukset niiden puolesta, rajoittamatta kuitenkaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/38/EY ([4]) ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdassa jäsenvaltioille asetettuja velvoitteita.

([1]) EUVL C 440, 6.12.2018, s. 142.

([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, annettu 6. kesäkuuta 2019.

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 810/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, yhteisön viisumisäännöstön laatimisesta (viisumisäännöstö) (EUVL L 243, 15.9.2009, s. 1).

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta (EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77).

(7) Viisumimaksulla olisi varmistettava riittävät taloudelliset resurssit hakemusten käsittelystä aiheutuvien kulujen kattamiseksi, mukaan lukien asianmukaiset rakenteet ja riittävä henkilöstö, jotta voidaan varmistaa hakemusten käsittelyn laatu ja luotettavuus sekä määräaikojen noudattaminen. Viisumimaksun määrää olisi tarkistettava joka kolmas vuosi objektiivisten arviointikriteerien perusteella.

(8) Viisumivelvollisten kolmansien maiden kansalaisten olisi voitava jättää hakemuksensa asuinmaassaan, vaikka toimivaltaisella jäsenvaltiolla ei ole siellä konsulaattia hakemusten keräämistä varten, eikä se ole kyseisessä kolmannessa valtiossa toisen jäsenvaltion edustamana. Jäsenvaltioiden olisi tätä varten pyrittävä tekemään yhteistyötä ulkoisten palveluntarjoajien kanssa, joiden olisi voitava periä palvelumaksu. Kyseinen palvelumaksu ei saisi periaatteessa ylittää viisumimaksua. Jos kyseinen maksu ei riitä täyden palvelun tarjoamiseen, ulkoisen palveluntarjoajan olisi kuitenkin voitava veloittaa suurempi palvelumaksu, joka on enintään tässä asetuksessa säädetyn suuruinen.

(9) Edustusjärjestelyjä olisi yksinkertaistettava ja helpotettava, ja jäsenvaltioiden välisen edustusjärjestelyistä sopimisen esteitä olisi vältettävä. Edustavan jäsenvaltion olisi vastattava koko viisumimenettelystä ilman, että edustettu jäsenvaltio osallistuu siihen.

(10) Jos edustavan jäsenvaltion konsulaatin toimialue kattaa sijaintimaan lisäksi muita maita, edustusjärjestelyn olisi voitava kattaa kyseiset kolmannet maat.

(11) Konsulaattien hallinnollisen rasituksen keventämiseksi ja usein tai säännöllisesti matkustavien henkilöiden matkustamisen helpottamiseksi hakijoille, jotka täyttävät maahantulon edellytykset myönnettävän viisumin koko voimassaoloajan, olisi myönnettävä pitkään voimassa olevia toistuvaisviisumeita objektiivisesti määriteltyjen yhteisten kriteerien mukaisesti ja rajoittamatta niitä tiettyihin matkan tarkoituksiin tai hakijaryhmiin. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi otettava erityisesti huomioon henkilöt, jotka matkustavat harjoittaakseen ammattiaan, kuten liiketoiminnan harjoittajat, merenkulkijat, taiteilijat ja urheilijat. Toistuvaisviisumeita olisi voitava myöntää lyhyemmäksi voimassaoloajaksi, jos tähän on perusteltu syy.

(12) Koska paikallisissa olosuhteissa on eroja etenkin muuttoliikkeeseen ja turvallisuuteen liittyvien riskien osalta ja koska unionin suhteet eri maihin ovat erilaisia, eri paikoissa sijaitsevien konsulaattien olisi arvioitava tarvetta mukauttaa toistuvaisviisumien myöntämistä koskevia sääntöjä joko suotuisamman tai rajoittavamman soveltamisen mahdollistamiseksi. Suotuisammissa toimintatavoissa pitkään voimassa olevien toistuvaisviisumien myöntämisessä olisi otettava huomioon erityisesti mahdolliset kauppasopimukset, joita sovelletaan liiketoiminnan harjoittajien liikkuvuuteen. Kyseisen arvioinnin perusteella komission olisi vahvistettava täytäntöönpanosäädöksillä säännöt kullakin toimialueella sovellettavista edellytyksistä toistuvaisviisumien myöntämiseksi.

(13) Jos tietyt kolmannet maat eivät tee yhteistyötä ottaakseen takaisin kiinni otettuja laittomasti maassa oleskelevia kansalaisiaan eivätkä tee tehokasta yhteistyötä palauttamisprosessissa, tiettyjä asetuksen (EY) N:o 810/2009 säännöksiä olisi sovellettava väliaikaisesti ja rajoittavasti objektiivisiin kriteereihin perustuvan avoimen mekanismin mukaisesti kolmannen maan yhteistyön lisäämiseksi laittomien muuttajien takaisinotossa. Komission olisi arvioitava säännöllisesti ja ainakin kerran vuodessa kolmansien maiden yhteistyötä takaisinottoon liittyvissä kysymyksissä ja tutkittava jäsenvaltioiden tekemät ilmoitukset, jotka koskevat laittomien muuttajien takaisinottoon liittyvää yhteistyötä jonkin kolmannen maan kanssa. Komission olisi arviossaan siitä, tekeekö kolmas maa riittävästi yhteistyötä ja siitä, tarvitaanko toimenpiteitä, otettava huomioon kyseisen kolmannen maan muuttoliikkeen alalla yleisesti tekemä yhteistyö erityisesti rajaturvallisuuden alalla sekä muuttajien salakuljettamisen estämisessä ja torjunnassa ja alueensa kautta tapahtuvan laittomien muuttajien kauttakulun estämisessä. Jos komissio katsoo, että kolmas maa ei tee riittävästi yhteistyötä, tai jos jäsenvaltioiden yksinkertainen enemmistö tekee ilmoituksen siitä, että kolmas maa ei tee riittävästi yhteistyötä, komission olisi toimitettava neuvostolle ehdotus täytäntöönpanopäätöksen hyväksymisestä samalla kun se jatkaa pyrkimyksiään yhteistyön tehostamiseksi kyseisen kolmannen maan kanssa. Lisäksi ottaen huomioon kolmannen maan laittomien muuttajien takaisinoton alalla jäsenvaltioiden kanssa tekemän yhteistyön taso, jota arvioidaan asianmukaisten ja objektiivisten tietojen pohjalta, jos komissio katsoo, että kolmas maa tekee riittävästi yhteistyötä, komission olisi voitava antaa neuvostolle ehdotus täytäntöönpanopäätöksestä, joka koskee hakijoita tai hakijaryhmiä, jotka ovat kyseisen kolmannen maan kansalaisia ja jotka hakevat viisumia kyseisen kolmannen maan alueella, ja jossa säädetään yhdestä tai useammasta viisumien myöntämisen helpottamista koskevasta järjestelystä.

(14) Sen varmistamiseksi, että kolmannen maan yhteistyön lisäämiseen tähtäävien toimenpiteiden soveltamiseen liittyvät kaikki merkitykselliset tekijät ja mahdolliset vaikutukset huomioidaan asianmukaisesti, ottaen huomioon tällaisten toimenpiteiden erityinen poliittinen arkaluonteisuus ja niiden horisontaaliset vaikutukset jäsenvaltioille ja unionille, erityisesti niiden ulkosuhteiden ja Schengen-alueen yleisen toimivuuden kannalta, täytäntöönpanovalta olisi siirrettävä neuvostolle, joka toimii komission ehdotuksesta. Tällaisen täytäntöönpanovallan siirtämisessä neuvostolle otetaan asianmukaisesti huomioon kolmannen maan kanssa takaisinoton alalla tehtävän yhteistyön tehostamiseen tähtäävien toimenpiteiden täytäntöönpanon mahdollinen poliittinen arkaluonteisuus, ottaen huomioon myös viisumihelpotussopimukset, joita jäsenvaltioilla on kolmansien maiden kanssa.

(15) Hakijoilla, jolta viisumi on evätty, olisi oltava oikeus muutoksenhakuun. Viisumin epäämisestä annettavassa ilmoituksessa olisi oltava tarkat tiedot epäämisen perusteista ja muutoksenhakumenettelystä. Hakijoilla olisi muutoksenhakumenettelyn aikana oltava pääsy kaikkiin tapaustaan koskeviin asiaankuuluviin tietoihin kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

(16) Tässä asetuksessa noudatetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut oikeudet ja periaatteet. Siinä pyritään erityisesti varmistamaan henkilötietojen suojaa koskevan oikeuden, yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamista koskevan oikeuden ja lapsen oikeuksien noudattaminen kaikilta osin sekä haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden suojelu.

(17) Paikallinen Schengen-yhteistyö on olennaisen tärkeää sekä yhteisen viisumipolitiikan yhdenmukaisen soveltamisen että muuttoliike- ja turvallisuusriskien perusteellisen arvioinnin kannalta. Tässä yhteistyössä jäsenvaltioiden olisi arvioitava tiettyjen säännösten käytännön soveltamista paikallisten olosuhteiden ja muuttoliikkeeseen liittyvän riskin perusteella. Unionin edustustojen olisi koordinoitava kussakin paikassa sijaitsevien konsulaattien yhteistyötä ja vuorovaikutusta.

(18) Jäsenvaltioiden olisi seurattava tarkasti ja säännöllisesti ulkoisten palveluntarjoajien toimia varmistaakseen niille annettuja tehtäviä sääntelevän oikeudellisen välineen noudattamisen. Jäsenvaltioiden olisi raportoitava komissiolle vuosittain yhteistyöstä ulkoisten palveluntarjoajien kanssa ja niiden valvonnasta. Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että hakemusten koko käsittelyprosessia ja yhteistyötä ulkoisten palveluntarjoajien kanssa valvoo kotimaasta lähetetty henkilöstö.

(19) Olisi säädettävä joustavista säännöistä, jotta jäsenvaltiot voisivat jakaa resursseja parhaalla mahdollisella tavalla ja lisätä konsuliedustuksen kattavuutta. Jäsenvaltioiden (Schengen-viisumikeskusten) keskinäistä yhteistyötä voidaan tehdä missä tahansa paikallisiin olosuhteisiin soveltuvassa muodossa, jotta voidaan lisätä konsuliedustuksen maantieteellistä kattavuutta, vähentää jäsenvaltioiden kustannuksia, lisätä unionin näkyvyyttä ja parantaa hakijoille tarjottavaa palvelua.

(20) Sähköiset hakemusjärjestelmät ovat tärkeä väline, sillä ne helpottavat hakemusmenettelyjä. Menettelyn digitalisoimiseksi olisi tulevaisuudessa kehitettävä yhteinen ratkaisu, jossa hyödynnetään kaikilta osin viimeaikaista lainsäädännön ja teknologian kehitystä, jotta hakemukset voidaan jättää verkossa hakijoiden tarpeet huomioiden ja houkutella enemmän kävijöitä Schengen-alueelle. Olisi vahvistettava takeita yksinkertaisista ja sujuvista menettelyistä, joita olisi sovellettava yhtenevästi. Lisäksi haastattelut voitaisiin mahdollisuuksien mukaan toteuttaa käyttämällä nykyaikaisia digitaalisia välineitä ja etäviestintävälineitä, kuten ääni- tai videopuheluita internetin kautta. Hakijoiden perusoikeudet olisi taattava prosessin aikana.

(21) Jotta mahdollistetaan tässä asetuksessa vahvistetun viisumimaksun määrän tarkistaminen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän asetuksen muuttamista viisumimaksujen määrän osalta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ([5]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

([5]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

(22) Jotta voidaan varmistaa asetuksen (EY) N:o 810/2009 yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([6]) mukaisesti.

(23) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Koska tällä asetuksella kehitetään Schengenin säännöstöä, Tanska päättää mainitun pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on hyväksynyt tämän asetuksen, saattaako se asetuksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.

(24) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu neuvoston päätöksen 2000/365/EY ([7]) mukaisesti; Yhdistynyt kuningaskunta ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

(25) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu neuvoston päätöksen 2002/192/EY ([8]) mukaisesti; Irlanti ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin.

(26) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä sopimuksessa näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ([9]) ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY ([10]) 1 artiklan B kohdassa tarkoitettuun alaan.

(27) Sveitsin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ([11]) ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B kohdassa, luettuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/146/EY ([12]) 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.

(28) Liechtensteinin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisessä pöytäkirjassa Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ([13]) ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B kohdassa, luettuna yhdessä neuvoston päätöksen 2011/350/EU ([14]) 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.

(29) Kyproksen osalta tämä asetus on vuoden 2003 liittymisasiakirjan 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu Schengenin säännöstöön perustuva tai muuten siihen liittyvä säädös.

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

([7]) Neuvoston päätös 2000/365/EY, tehty 29 päivänä toukokuuta 2000, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin (EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43).

([8]) Neuvoston päätös 2002/192/EY, tehty 28 päivänä helmikuuta 2002, Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin (EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20).

([9]) EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

([10]) Neuvoston päätös 1999/437/EY, tehty 17 päivänä toukokuuta 1999, tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä (EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31).

([11]) EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

([12]) Neuvoston päätös 2008/146/EY, tehty 28 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen, Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1).

([13]) EUVL L 160, 18.6.2011, s. 21.

([14]) Neuvoston päätös 2011/350/EU, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2011, Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen, joka koskee Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä tehtävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta, siltä osin kuin kyse on tarkastusten poistamisesta sisärajoilta ja henkilöiden liikkumisesta rajojen yli (EUVL L 160, 18.6.2011, s. 19).

(30) Bulgarian ja Romanian osalta tämä asetus on vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu Schengenin säännöstöön perustuva tai muuten siihen liittyvä säädös.

(31) Kroatian osalta tämä asetus on vuoden 2011 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu Schengenin säännöstöön perustuva tai muuten siihen liittyvä säädös.

(32) Asetus (EY) N:o 810/2009 olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 810/2009 seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tällä asetuksella vahvistetaan menettelyt ja edellytykset viisumien myöntämiseksi sellaisia jäsenvaltioiden alueella oleskeluja varten, joiden on tarkoitus kestää enintään 90 päivää minkä hyvänsä 180 päivän jakson aikana.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on tätä asetusta soveltaessaan toimittava noudattaen täysimääräisesti unionin oikeutta, mukaan lukien Euroopan unionin perusoikeuskirja. Unionin oikeuden yleisten periaatteiden mukaisesti hakemuksista tämän asetuksen nojalla tehtävät päätökset on tehtävä tapauskohtaisin perustein.”

2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) jäsenvaltioiden alueella oleskeluun, jonka on tarkoitus kestää enintään 90 päivää minkä hyvänsä 180 päivän jakson aikana; tai”;

b) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. ”tunnustetulla matkustusasiakirjalla” yhden tai useamman jäsenvaltion tunnustamaa matkustusasiakirjaa ulkorajojen ylittämistä ja viisumin kiinnittämistä varten Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1105/2011/EU (*) mukaisesti;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1105/2011/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, ulkorajojen ylittämiseen oikeuttavia matkustusasiakirjoja, joihin voidaan liittää viisumi, koskevasta luettelosta ja tämän luettelon vahvistamista varten luotavasta järjestelmästä (EUVL L 287, 4.11.2011, s. 9).”;

c) lisätään alakohdat seuraavasti:

”12. ”merimiehellä” henkilöä, joka on työsuhteessa tai muutoin toimii tai työskentelee jossakin ominaisuudessa mertakulkevalla tai kansainvälisillä sisävesillä liikennöivällä aluksella;

13. ”sähköisellä allekirjoituksella” Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 910/2014 (*) 3 artiklan 10 kohdassa määriteltyä sähköistä allekirjoitusta.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).”

3) Korvataan 3 artiklan 5 kohdan b ja c alakohta seuraavasti:

”b) kolmansien maiden kansalaiset, joilla on voimassa oleva oleskelulupa, jonka on myöntänyt jokin sellainen jäsenvaltio, joka ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, tai jokin sellainen jäsenvaltio, joka ei vielä sovella Schengenin säännöstöä täysimääräisesti, tai kolmansien maiden kansalaiset, joilla on jokin liitteessä V mainittu Andorran, Kanadan, Japanin, San Marinon tai Amerikan yhdysvaltojen myöntämä voimassa oleva oleskelulupa, joka takaa haltijalleen rajoittamattoman paluuoikeuden, tai kolmansien maiden kansalaiset, joilla on voimassa oleva oleskelulupa Alankomaiden kuningaskunnan yhtä tai useampaa merentakaista maata ja merentakaista aluetta (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius ja Saba) varten;

c) kolmansien maiden kansalaiset, joilla on jossakin sellaisessa jäsenvaltiossa, joka ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, tai jossakin sellaisessa jäsenvaltiossa, joka ei vielä sovella Schengenin säännöstöä täysimääräisesti, tai jossakin Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen osapuolena olevassa maassa tai Kanadassa, Japanissa tai Amerikan yhdysvalloissa voimassa oleva viisumi, tai kolmansien maiden kansalaiset, joilla on Alankomaiden kuningaskunnan yhdessä tai useammassa merentakaisessa maassa ja yhdellä tai useammalla merentakaisella alueella (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius ja Saba) voimassa oleva viisumi, kun he matkustavat viisumin myöntäneeseen maahan tai johonkin muuhun kolmanteen maahan tai kun he palaavat viisumin myöntäneestä maasta käytettyään kyseistä viisumia;".

4) Lisätään 4 artiklaan kohta seuraavasti:

"1 a. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat päättää, että keskusviranomaiset käsittelevät hakemukset ja tekevät niistä päätökset. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että muuttoliikkeeseen ja turvallisuuteen liittyvien riskien arvioimiseksi kyseisillä viranomaisilla on riittävä tietämys paikallisista olosuhteista siinä maassa, johon viisumihakemus jätetään, sekä riittävä kielitaito asiakirjojen tutkimiseksi, ja että konsulaatit osallistuvat tarvittaessa lisätutkimuksiin ja haastatteluihin."

5) Korvataan 5 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) jos matka sisältää useamman kuin yhden kohteen tai jos tarkoituksena on matkustaa useita kertoja kahden kuukauden aikana, jäsenvaltio, jonka alue on matkan tai matkojen pääasiallinen kohde, oleskelun päivinä lasketun keston tai tarkoituksen osalta; tai".

6) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltio voi sopia, että se edustaa toista jäsenvaltiota, joka on 5 artiklan mukaisesti toimivaltainen, hakemusten käsittelyä ja niitä koskevien päätösten tekemistä varten kyseisen jäsenvaltion puolesta. Jäsenvaltio voi myös edustaa toista jäsenvaltiota rajoitetusti ainoastaan hakemusten keruussa ja biometristen tunnisteiden rekisteröimisessä.";

b) kumotaan 2 kohta;

c) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

"3. Silloin kun edustus on 1 kohdan toisen virkkeen mukaisesti rajoitettua, tietojen keruu ja siirtäminen edustetulle jäsenvaltiolle on suoritettava noudattaen asiaankuuluvia tietosuojaa ja -turvallisuutta koskevia sääntöjä.

4. Edustavan ja edustetun jäsenvaltion välillä sovitaan kahdenvälisestä järjestelystä. Järjestelyssä

a) on määriteltävä edustuksen kesto, jos kyseessä on vain tilapäinen järjestely, ja sen päättymiseen liittyvät menettelyt;

b) voidaan määrätä, erityisesti jos edustetulla jäsenvaltiolla on asianomaisessa kolmannessa maassa konsulaatti, että edustettu jäsenvaltio antaa käyttöön tiloja, henkilöstöä ja varoja.";

d) korvataan 7 ja 8 kohta seuraavasti:

"7. Edustetun jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle edustusjärjestelyjen tekemisestä tai niiden voimassaolon päättymisestä viimeistään 20 kalenteripäivää ennen kuin ne tulevat voimaan tai niiden voimassaolo päättyy paitsi, jos kyseessä on ylivoimainen este.

8. Edustavan jäsenvaltion konsulaatin on ilmoitettava samaan aikaan 7 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen antamisen kanssa sekä muiden jäsenvaltioiden konsulaateille että asianomaisella toimialueella toimivalle unionin edustustolle edustusjärjestelyistä tai niiden voimassaolon päättymisestä.";

e) lisätään kohdat seuraavasti:

"10. Jos jäsenvaltio ei ole läsnä tai edustettuna siinä kolmannessa maassa, jossa hakijan on määrä jättää hakemus, kyseisen jäsenvaltion on pyrittävä tekemään 43 artiklan mukaisesti yhteistyötä ulkoisen palveluntarjoajan kanssa kyseisessä kolmannessa maassa.

11. Jos jäsenvaltion konsulaatti tietyssä paikassa kohtaa pitkittyneen ylivoimaisen teknisen esteen, kyseisen jäsenvaltion on pyydettävä toista jäsenvaltiota edustamaan sitä kyseisessä paikassa tilapäisesti kaikkien tai tiettyjen hakijaryhmien osalta."

7) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Hakemus on jätettävä aikaisintaan kuusi kuukautta tai työtehtäviään suorittavien merimiesten osalta aikaisintaan yhdeksän kuukautta ennen suunnitellun vierailun alkua, ja se on yleensä jätettävä viimeistään 15 kalenteripäivää ennen suunnitellun vierailun alkua. Perustelluissa kiireellisissä yksittäistapauksissa konsulaatti tai keskusviranomainen voi sallia, että hakemus jätetään myöhemmin kuin 15 kalenteripäivää ennen suunnitellun vierailun alkua.";

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Rajoittamatta 13 artiklan soveltamista hakemuksen voi jättää

a) hakija;

b) akkreditoitu kaupallinen organisaatio;

c) ammatillinen, kulttuuri-, urheilu- tai koulutusyhdistys tai -laitos jäsentensä puolesta;"

c) lisätään kohta seuraavasti:

"5. Hakijan ei voida vaatia käyvän henkilökohtaisesti useammassa kuin yhdessä toimipaikassa hakemuksen jättämiseksi."

8) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Hakemusta jättäessään hakijoiden on käytävä henkilökohtaisesti jättämässä sormenjälkensä 13 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 13 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti. Rajoittamatta tämän kohdan ensimmäisen virkkeen ja 45 artiklan soveltamista hakijat voivat tarvittaessa jättää hakemuksensa sähköisesti.";

b) kumotaan 2 kohta.

9) Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

"1. Jokaisen hakijan on jätettävä käsin tai sähköisesti täytetty liitteen I mukainen hakemuslomake. Hakemuslomake on allekirjoitettava. Se voidaan allekirjoittaa käsin tai sähköisesti, jos hakemuksen käsittelyyn ja sitä koskevan päätöksen tekemiseen toimivaltainen jäsenvaltio tunnustaa sähköisen allekirjoituksen."

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"1 a. Jos hakija allekirjoittaa hakemuksen sähköisesti, sähköisen allekirjoituksen on oltava asetuksen (EU) N:o 910/2014 3 artiklan 12 alakohdassa tarkoitettu hyväksytty sähköinen allekirjoitus.

1 b. Jos käytetään sähköistä hakemuslomaketta, sen sisällön on vastattava liitteessä I olevaa mallia.";

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Lomakkeen on oltava saatavilla vähintään seuraavilla kielillä:

a) sen jäsenvaltion, johon viisumia haetaan, tai edustavan jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä; ja

b) konsulaatin sijaintimaan virallisella kielellä tai virallisilla kielillä.

Edellä a alakohdassa tarkoitetun kielen tai tarkoitettujen kielten lisäksi lomake voidaan pitää saatavilla millä tahansa yhdellä tai useammalla muulla unionin toimielinten virallisella kielellä.";

d) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos konsulaatin sijaintimaan virallista kieltä tai virallisia kieliä ei ole lomakkeessa, hakijoilla on oltava erikseen käytettävissään hakemuslomakkeen käännös sille kielelle tai niille kielille.”

10) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3–5 kohta seuraavasti:

”3. Liitteessä II on esimerkkiluettelo liiteasiakirjoista, jotka hakijalta voidaan vaatia sen tarkistamiseksi, että 1 ja 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

4. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että hakijat esittävät ylläpitositoumusta tai yksityistä majoitussitoumusta tai näitä molempia koskevan selvityksen täyttämällä kunkin jäsenvaltion laatiman lomakkeen. Kyseisessä lomakkeessa on ilmoitettava erityisesti

a) onko se tarkoitettu ylläpitositoumusta vai yksityistä majoitussitoumusta koskevaa selvitystä vai molempia varten;

b) onko ylläpitäjänä toimiva tai kutsun esittänyt taho yksityishenkilö, yritys vai organisaatio;

c) ylläpitäjänä toimivan tai kutsun esittäneen tahon henkilöllisyys ja yhteystiedot;

d) hakijan tai hakijoiden henkilötiedot (etu- ja sukunimi, syntymäaika ja -paikka sekä kansalaisuus);

e) majoituspaikan osoite;

f) oleskelun kesto ja tarkoitus;

g) mahdolliset perhesiteet ylläpitäjänä toimivaan tai kutsun esittäneeseen henkilöön;

h) VIS-asetuksen 37 artiklan 1 kohdassa edellytetyt tiedot.

Lomake on laadittava jäsenvaltion virallisen kielen tai virallisten kielten lisäksi vähintään yhdellä muulla unionin toimielinten virallisella kielellä. Lomakkeen malli on lähetettävä komissiolle.

5. Konsulaattien on arvioitava paikallisen Schengen-yhteistyön puitteissa 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten täyttyminen ottaen huomioon paikalliset olosuhteet sekä muuttoliikkeeseen ja turvallisuuteen liittyvät riskit.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”5 a. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kullakin toimialueella käytettävän liiteasiakirjojen yhtenäisen luettelon 48 artiklassa tarkoitettujen paikallisten olosuhteiden huomioon ottamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”;

c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Tämän artiklan 1 kohdan vaatimuksista voidaan poiketa siinä tapauksessa, että hakijan luotettavuus ja rehellisyys, erityisesti aiempien viisumien laillisen käytön osalta, on konsulaatin tai keskusviranomaisten tiedossa, jos on varmaa, että hakija täyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399 (*) 6 artiklan 1 kohdan vaatimukset jäsenvaltioiden ulkorajojen ylittämisajankohtana.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/399, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta unionin säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) (EUVL L 77, 23.3.2016, s. 1).”

11) Korvataan 15 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. Toistuvaisviisumia hakevien on osoitettava, että heillä on riittävä ja voimassa oleva matkasairausvakuutus, joka on voimassa ensimmäisen suunnitellun vierailun ajan.”

12) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Hakijan on maksettava 80 euron viisumimaksu.

2. Vähintään 6-vuotiaista mutta alle 12-vuotiaista lapsista viisumimaksu on 40 euroa.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Sovellettava viisumimaksu on 120 euroa tai 160 euroa, jos neuvosto hyväksyy 25 a artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisesti täytäntöönpanopäätöksen. Tätä säännöstä ei sovelleta alle 12-vuotiaisiin lapsiin.”;

c) kumotaan 3 kohta;

d) korvataan 4 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/801 (*) 3 artiklan 2 alakohdan mukaisesti tieteellistä tutkimusta tai tieteelliseen seminaariin tai konferenssiin osallistumista varten matkustavat kolmansien maiden tutkijat;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/801, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, tutkimusta, opiskelua, harjoittelua, vapaaehtoistyötä, oppilasvaihto-ohjelmaa tai koulutushanketta ja au pairina työskentelyä varten tapahtuvan kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä (EUVL L 132, 21.5.2016, s. 21).”;

e) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Viisumimaksu voidaan jättää perimättä

a) yli 6-vuotiailta mutta alle 18-vuotiailta lapsilta;

b) virka- ja diplomaattipassien haltijoilta;

c) sellaisilta 25-vuotiailta ja sitä nuoremmilta, jotka osallistuvat voittoa tavoittelemattomien järjestöjen järjestämiin seminaareihin, konferensseihin taikka urheilu-, kulttuuri- tai koulutustapahtumiin.”;

f) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Viisumimaksuja voidaan yksittäistapauksissa alentaa tai ne voidaan jättää perimättä, kun tämä palvelee kulttuuriin tai urheiluun liittyvää etua, ulko- tai kehitysyhteistyöpoliittista etua tai jotakin muuta merkittävää yleistä etua taikka humanitaarisista syistä tai kansainvälisten velvoitteiden vuoksi.”;

g) korvataan 7 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Kun viisumimaksu peritään muuna valuuttana kuin euroina, tänä valuuttana perityn viisumimaksun määrä määritetään ja tarkistetaan säännöllisesti soveltamalla Euroopan keskuspankin vahvistamaa euron valuuttaviitekurssia. Perittävä määrä voidaan pyöristää, ja paikallisin Schengen-yhteistyöjärjestelyin on varmistettava, että peritään samanlaiset maksut.”;

h) lisätään kohta seuraavasti:

”9. Komissio arvioi tarvetta tarkistaa tämän artiklan 1, 2 ja 2 a kohdassa vahvistettujen viisumimaksujen määrää kolmen vuoden välein ottaen huomioon objektiiviset perusteet, kuten Eurostatin julkaiseman unionin laajuisen yleisen inflaatioasteen ja jäsenvaltioiden virkamiesten palkkojen painotetun keskiarvon. Komissio antaa noiden arvioiden perusteella tarvittaessa 51 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen muuttamisesta viisumimaksujen määrän osalta.”

13) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”1. Jäljempänä 43 artiklassa tarkoitettu ulkoinen palveluntarjoaja voi periä palvelumaksun.”;

b) kumotaan 3 kohta;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”4 a. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, palvelumaksu ei saa periaatteessa ylittää 80 euroa niissä kolmansissa maissa, joissa toimivaltaisella jäsenvaltiolla ei ole konsulaattia, joka voisi kerätä hakemukset, eikä se ole siellä toisen jäsenvaltion edustamana.

4 b. Poikkeuksellisissa olosuhteissa, jos 4 a kohdassa tarkoitettu maksu ei riitä täyden palvelun tarjoamiseen, voidaan periä suurempi, enintään 120 euron palvelumaksu. Tällaisessa tapauksessa asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle aikomuksestaan sallia suuremman palvelumaksun periminen viimeistään kolme kuukautta ennen sen käyttöönottoa. Ilmoituksessa on esitettävä syyt palvelumaksun suuruuden määrittämiselle, erityisesti yksityiskohtaiset kulut, joihin suurempi maksu perustuu.”;

d) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Asianomainen jäsenvaltio voi varata kaikille hakijoille mahdollisuuden jättää hakemuksensa suoraan sen konsulaatteihin tai sellaisen jäsenvaltion konsulaattiin, jonka kanssa sillä on edustusjärjestely 8 artiklan mukaisesti.”

14) Muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Toimivaltaisen jäsenvaltion toimivaltaisen konsulaatin tai keskusviranomaisten on tarkistettava, että”;

b) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. Jos toimivaltaisen jäsenvaltion toimivaltainen konsulaatti tai keskusviranomainen toteaa, että 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät, hakemus on otettava tutkittavaksi ja konsulaatin tai keskusviranomaisen on:

— noudatettava VIS-asetuksen 8 artiklassa kuvattuja menettelyjä, ja

— tutkittava hakemus tarkemmin.”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos toimivaltaisen jäsenvaltion toimivaltainen konsulaatti tai keskusviranomainen toteaa, että 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset eivät täyty, hakemusta ei oteta tutkittavaksi, ja konsulaatin tai keskusviranomaisen on viipymättä

— palautettava hakemuslomake ja kaikki hakijan toimittamat asiakirjat,

— hävitettävä kerätyt biometriset tiedot,

— palautettava viisumimaksu, ja

— jätettävä hakemus tutkimatta.”;

d) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä olevasta 3 kohdasta poiketen hakemus, joka ei täytä 1 kohdassa asetettuja vaatimuksia, voidaan ottaa tutkittavaksi humanitaarisista syistä tai kansallisen edun tai kansainvälisten velvoitteiden vuoksi.”

15) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”3. Tarkastaessaan, täyttääkö hakija maahantulon edellytykset, konsulaatin tai keskusviranomaisten on tarkistettava seuraavaa:”;

ii) korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) että hakijalla on tarvittaessa riittävä ja voimassa oleva matkasairausvakuutus, joka kattaa suunnitellun oleskelun ajan tai toistuvaisviisumia haettaessa ensimmäisen suunnitellun oleskelun ajan.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Konsulaatin tai keskusviranomaisten on tarvittaessa tarkistettava aikaisempien ja suunniteltujen oleskelujen pituus sen varmistamiseksi, ettei hakija ole ylittänyt jäsenvaltioiden alueella sallitun oleskelun enimmäiskestoa, riippumatta pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn kansallisen viisumin tai oleskeluluvan nojalla sallitusta mahdollisesta oleskelusta.”;

c) korvataan 6 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”6. Lentokentän kauttakulkuviisumia koskevaa hakemusta tutkittaessa konsulaatin tai keskusviranomaisten on erityisesti tarkistettava:”;

d) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Konsulaatit tai keskusviranomaiset voivat hakemusta tutkiessaan perustelluissa tapauksissa järjestää hakijan haastattelun ja pyytää lisäasiakirjoja.”

16) Muutetaan 22 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1–3 kohta seuraavasti:

”1. Yleiselle järjestykselle, sisäiselle turvallisuudelle, kansainvälisille suhteille tai kansanterveydelle aiheutuvan uhkan vuoksi jäsenvaltio voi vaatia, että muiden jäsenvaltioiden keskusviranomaisten on kuultava sen keskusviranomaisia tutkittaessa tiettyjen kolmansien maiden kansalaisten tai tiettyihin ryhmiin kuuluvien kolmansien maiden kansalaisten jättämiä hakemuksia. Tällaista kuulemista ei sovelleta lentokentän kauttakulkuviisumeja koskeviin hakemuksiin.

2. Kuultujen keskusviranomaisten on annettava lopullinen vastauksensa mahdollisimman pian ja viimeistään seitsemän kalenteripäivän kuluessa kuulemisesta. Jos vastausta ei ole annettu kyseisessä määräajassa, katsotaan, ettei niillä ole perusteita vastustaa viisumin myöntämistä.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kyseistä ennalta kuulemista koskevan vaatimuksen esittämisestä tai sen peruuttamisesta yleensä vähintään 25 kalenteripäivää ennen kuin sitä aletaan soveltaa. Kyseiset tiedot on annettava myös paikallisen Schengen-yhteistyön puitteissa asianomaisella toimialueella.”;

b) kumotaan 5 kohta.

17) Muutetaan 23 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tätä määräaikaa voidaan yksittäisissä tapauksissa jatkaa enintään 45 kalenteripäivään, erityisesti jos hakemusta on tarpeen tarkastella lähemmin.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Hakemusta koskeva päätös on tehtävä viipymättä perustelluissa kiireellisissä yksittäistapauksissa.”;

c) kumotaan 3 kohta;

d) muutetaan 4 kohta seuraavasti:

i) lisätään alakohta seuraavasti:

”b a) lentokentän kauttakulkuviisumin myöntämisestä 26 artiklan mukaisesti; tai”;

ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) viisumi evätään 32 artiklan mukaisesti.”;

iii) kumotaan d alakohta.

18) Muutetaan 24 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) kumotaan kolmas alakohta;

ii) korvataan neljäs alakohta seuraavasti:

”Rajoittamatta 12 artiklan a alakohdan soveltamista kertaviisumin voimassaoloaikaan sisältyy 15 kalenteripäivän lisäaika.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos hakija täyttää asetuksen (EU) 2016/399 6 artiklan 1 kohdan a kohdan ja c–e alakohdassa säädetyt maahantulon edellytykset, pitkäaikaisia toistuvaisviisumeita myönnetään seuraaviksi voimassaoloajoiksi, ellei viisumin voimassaoloaika ylitä matkustusasiakirjan voimassaoloaikaa:

a) voimassaoloaika yksi vuosi, jos hakija on hankkinut edeltävien kahden vuoden aikana kolme viisumia ja käyttänyt niitä sääntöjenmukaisesti;

b) voimassaoloaika kaksi vuotta, jos hakija on hankkinut edeltävien kahden vuoden aikana yhden vuoden voimassa olevan toistuvaisviisumin ja käyttänyt sitä sääntöjenmukaisesti;

c) voimassaoloaika viisi vuotta, jos hakija on hankkinut edeltävien kolmen vuoden aikana kaksi vuotta voimassa olevan toistuvaisviisumin ja käyttänyt sitä sääntöjenmukaisesti.

Jäljempänä olevan 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyjä lentokentän kauttakulkuviisumeita ja alueellisesti rajoitettuja viisumeita ei oteta huomioon toistuvaisviisumia myönnettäessä.”;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”2 a. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, myönnettävän viisumin voimassaoloaika voi olla lyhyempi yksittäisissä tapauksissa, joissa on perusteltua aihetta epäillä maahantulon edellytysten täyttymistä koko voimassaolon ajan.

2 b. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, konsulaattien on arvioitava paikallisen Schengen-yhteistyön puitteissa tarvetta mukauttaa 2 kohdassa vahvistettuja toistuvaisviisumien myöntämistä koskevia sääntöjä paikallisten olosuhteiden tai muuttoliikkeeseen ja turvallisuuteen liittyvien riskien vuoksi suotuisampien tai rajoittavampien sääntöjen vahvistamiseksi 2 d kohdan mukaisesti.

2 c. Enintään viisi vuotta voimassa oleva toistuvaisviisumi voidaan myöntää hakijoille, jotka todistavat tarpeen tai perustelevat aikomuksen matkustaa usein tai säännöllisesti, jos hakijat todistavat rehellisyytensä ja luotettavuutensa, erityisesti aiempien viisumien sääntöjenmukaisen käytön, taloudellisen tilanteensa lähtömaassa ja vilpittömän aikomuksensa poistua jäsenvaltioiden alueelta ennen hakemansa viisumin voimassaolon päättymistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

2 d. Jos tämän artiklan 2 b kohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella osoittautuu välttämättömäksi, komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt kullakin toimialueella sovellettavista edellytyksistä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toistuvaisviisumien myöntämiseksi, jotta voidaan ottaa huomioon paikalliset olosuhteet, muuttoliikkeeseen ja turvallisuuteen liittyvät riskit sekä unionin yleiset suhteet kyseisen maan kanssa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

19) Lisätään artikla seuraavasti:

”25 a artikla

Takaisinottoa koskeva yhteistyö

1. Ottaen huomioon kolmannen maan laittomien muuttajien takaisinoton alalla jäsenvaltioiden kanssa tekemän yhteistyön tason, jota arvioidaan asianmukaisten ja objektiivisten tietojen pohjalta, 14 artiklan 6 kohtaa, 16 artiklan 1 kohtaa ja 16 artiklan 5 kohdan b alakohtaa, 23 artiklan 1 kohtaa ja 24 artiklan 2 ja 2 c kohtaa ei sovelleta hakijoihin ja hakijaryhmiin, jotka ovat sellaisen kolmannen maan kansalaisia, jonka katsotaan tämän artiklan mukaisesti tekevän riittämätöntä yhteistyötä.

2. Komissio arvioi säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa kolmansien maiden yhteistyötä takaisinottoon liittyvissä kysymyksissä ottaen huomioon erityisesti seuraavat indikaattorit:

a) jäsenvaltioiden alueella laittomasti oleskelevien, kyseisestä kolmannesta maasta tulleiden henkilöiden palauttamista koskevien päätösten määrä;

b) pakkotoimin tapahtuvaa palauttamista koskevien päätösten kohteena olleiden henkilöiden tosiasiallisesti, mukaan lukien tarvittaessa unionin kanssa tehdyn tai kahdenvälisten palauttamissopimusten perusteella, toteutettujen palautusten määrän suhde prosentteina kyseisen kolmannen maan kansalaisista tehtyjen palauttamispäätösten määrään sekä kyseisen maan kautta kulkeneiden kolmansien maiden kansalaisten määrään;

c) kyseisen kolmannen maan hyväksymien jäsenvaltiokohtaisten takaisinottopyyntöjen määrän suhde prosentteina sille esitettyjen pyyntöjen määrään;

d) käytännön yhteistyön taso palautusten osalta palauttamismenettelyn eri vaiheissa, esimerkiksi:

   i) jäsenvaltioiden alueella laittomasti oleskelevien henkilöiden tunnistamisessa tarjottu apu ja matkustusasiakirjojen ripeä myöntäminen;

   ii) laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamista varten myönnettävän eurooppalaisen matkustusasiakirjan tai kulkuluvan hyväksyminen;

   iii) sellaisten henkilöiden takaisinoton hyväksyminen, jotka on määrä lain mukaan palauttaa maahansa;

   iv) palauttamislentojen ja -operaatioiden hyväksyminen.

Tällaisen arvioinnin on perustuttava jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten, elinten ja laitosten toimittamiin luotettaviin tietoihin. Komissio raportoi neuvostolle säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa arvioinnistaan.

3. Jäsenvaltio voi myös ilmoittaa komissiolle 2 kohdassa lueteltujen indikaattoreiden perusteella, jos sillä on merkittäviä ja jatkuvia käytännön ongelmia laittomien muuttajien takaisinottoon liittyvässä yhteistyössä jonkin kolmannen maan kanssa. Komissio tiedottaa tällaisesta ilmoituksesta välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4. Komissio tarkastelee kaikkia 3 kohdan mukaisesti tehtyjä ilmoituksia kuukauden kuluessa. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarkastelun tuloksista.

5. Jos komissio katsoo 2 ja 4 kohdassa tarkoitetun analyysin perusteella ja ottaen huomioon komission toteuttamat toimet yhteistyön tason parantamiseksi kyseisen kolmannen maan kanssa takaisinoton alalla ja unionin yleiset suhteet kyseiseen kolmanteen maahan, myös muuttoliikkeen alalla, että jokin maa ei tee riittävästi yhteistyötä ja tämän vuoksi tarvitaan toimenpiteitä, tai jos jäsenvaltioiden yksinkertainen enemmistö on 12 kuukauden kuluessa tehnyt komissiolle ilmoituksen 3 kohdan mukaisesti, komissio jatkaa pyrkimyksiään parantaa yhteistyötä kyseisen kolmannen maan kanssa ja antaa neuvostolle ehdotuksen:

a) täytäntöönpanopäätöksestä, jolla keskeytetään tilapäisesti 14 artiklan 6 kohdan, 16 artiklan 5 kohdan b alakohdan, 23 artiklan 1 kohdan tai 24 artiklan 2 ja 2 c kohdan soveltaminen kaikkiin asianomaisen kolmannen maan kansalaisiin tai tiettyihin sen kansalaisryhmiin;

b) täytäntöönpanopäätöksestä, jolla sovelletaan asteittain jotain 16 artiklan 2 a kohdassa vahvistettua viisumimaksua kaikkiin kyseisen kolmannen maan kansalaisiin tai tiettyihin sen kansalaisryhmiin, jos komission tekemän arvioinnin jälkeen tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanopäätöksen mukaisesti sovelletut toimenpiteet katsotaan tehottomiksi.

6. Komissio arvioi ja raportoi jatkuvasti 2 kohdassa vahvistettujen indikaattoreiden pohjalta, voidaanko laittomien muuttajien takaisinottoa koskevan yhteistyön asianomaisen kolmannen maan kanssa todeta parantuneen merkittävästi ja kestävällä tavalla, ja se voi ottaen huomioon myös unionin yleiset suhteet kyseiseen kolmanteen maahan esittää neuvostolle ehdotuksen 5 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanopäätösten kumoamisesta tai muuttamisesta.

7. Komissio raportoi Euroopan parlamentille ja neuvostolle takaisinottoon liittyvän yhteistyön edistymisestä kyseisen kolmannen maan kanssa viimeistään kuusi kuukautta 5 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanopäätösten voimaantulon jälkeen.

8. Jos komissio katsoo 2 kohdassa tarkoitetun analyysin pohjalta ja ottaen huomioon unionin yleiset suhteet kyseiseen kolmanteen maahan erityisesti takaisinoton alalla tehtävässä yhteistyössä, että kolmas maa tekee riittävästi yhteistyötä, se voi antaa neuvostolle ehdotuksen täytäntöönpanopäätöksestä, joka koskee hakijoita tai hakijaryhmiä, jotka ovat kyseisen kolmannen maan kansalaisia ja jotka hakevat viisumia kyseisen kolmannen maan alueella, ja jossa säädetään seuraavista järjestelyistä:

a) 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun viisumimaksun alentaminen 60 euroon;

b) 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun hakemusten käsittelyajan lyhentäminen 10 päivään;

c) toistuvaisviisumien voimassaoloajan pidentäminen 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Kyseistä täytäntöönpanopäätöstä sovelletaan enintään yhden vuoden ajan. Se voidaan uusia."

20) Muutetaan 27 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä säännöt viisumitarran täyttämiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltiot voivat tehdä viisumitarran "huomautuksia"-kenttään kansallisia merkintöjä. Kyseiset merkinnät eivät saa olla samoja kuin 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vahvistetut pakolliset tiedot.";

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Kertaviisumin viisumitarraan saa merkitä tietoja käsin ainoastaan ylivoimaisen teknisen esteen vuoksi. Käsin täytettyyn viisumitarraan ei saa tehdä muutoksia."

21) Muutetaan 29 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Viisumitarra on kiinnitettävä matkustusasiakirjaan."

b) lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt viisumitarran kiinnittämiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

22) Muutetaan 31 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltio voi vaatia, että sen keskusviranomaisille ilmoitetaan lentokentän kauttakulkuviisumeja lukuun ottamatta viisumeista, joita muut jäsenvaltiot ovat myöntäneet tiettyjen kolmansien maiden kansalaisille tai tiettyihin ryhmiin kuuluville kolmansien maiden kansalaisille.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kyseisten tietojen ilmoittamista koskevan vaatimuksen käyttöönotosta tai sen peruuttamisesta vähintään 25 kalenteripäivää ennen kuin sitä aletaan soveltaa. Kyseiset tiedot on annettava myös paikallisen Schengen-yhteistyön puitteissa asianomaisella toimialueella.";

b) kumotaan 4 kohta.

23) Muutetaan 32 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohdan a alakohtaan alakohta seuraavasti:

"iia) ei perustele suunnitellun lentokentän kauttakulun tarkoitusta tai olosuhteita;"

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Epäämispäätös ja sen perusteena olevat syyt on ilmoitettava hakijalle liitteessä VI olevalla vakiolomakkeella sen jäsenvaltion kielellä, joka on tehnyt hakemusta koskevan lopullisen päätöksen, ja jollain muulla unionin toimielinten virallisella kielellä.”;

c) kumotaan 4 kohta.

24) Muutetaan 36 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 2 kohta;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä toimintaohjeet viisumien myöntämisestä rajalla merimiehille. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

25) Korvataan 37 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Viisumitarrojen säilytyksessä ja käsittelyssä on noudatettava asianmukaisia turvatoimia petosten ja katoamisten välttämiseksi. Kunkin konsulaatin on pidettävä kirjaa viisumitarravarastostaan ja kirjattava ylös, miten kukin tarra on käytetty. Tyhjien viisumitarrojen merkittävistä katoamisista on ilmoitettava komissiolle.

3. Konsulaattien tai keskusviranomaisten on arkistoitava hakemukset paperimuodossa tai sähköisesti. Kussakin asiakirjakansiossa on oltava asiaankuuluvat tiedot, joiden avulla on mahdollista tarvittaessa rekonstruoida hakemusta koskevan päätöksenteon tausta.

Hakemusasiakirjakansioita on säilytettävä vähintään vuosi alkaen päivästä, jona 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hakemusta koskeva päätös tehtiin, tai muutoksenhakumenettelyn loppuun saakka, jos päätökseen haetaan muutosta, sen mukaan, kumpi aika on pidempi. Mahdolliset sähköisessä muodossa olevat hakemusasiakirjakansiot on säilytettävä myönnetyn viisumin voimassaoloajan.”

26) Muutetaan 38 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”**Hakemusten käsittelyä ja viisumimenettelyjen valvontaa varten tarvittavat resurssit**”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on osoitettava konsulaatteihin hakemusten käsittelyyn liittyviin tehtäviin riittävästi pätevää henkilöstöä, jotta voidaan varmistaa, että yleisölle tarjottujen palvelujen laatu on riittävä ja yhdenmukainen.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsulaattien koko viisumimenettelyä, mukaan lukien hakemusten jättäminen ja käsittely, viisumitarrojen tulostus ja käytännön yhteistyö ulkoisen palveluntarjoajan kanssa, valvoo kotimaasta lähetetty henkilöstö menettelyn kaikkien vaiheiden luotettavuuden takaamiseksi.”;

d) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden keskusviranomaisten on annettava sekä kotimaasta lähetetylle että paikalta palkatulle henkilöstölle asianmukainen koulutus, ja niiden vastuulla on toimittaa henkilöstölle täydelliset, täsmälliset ja ajantasaiset tiedot asiaa koskevasta unionin ja kansallisesta lainsäädännöstä.”;

e) lisätään kohdat seuraavasti:

”3 a. Jos keskusviranomaiset käsittelevät hakemukset ja tekevät niistä päätökset 4 artiklan 1 a kohdassa tarkoitetulla tavalla, jäsenvaltioiden on annettava erityiskoulutusta sen varmistamiseksi, että kyseisten keskusviranomaisten henkilöstöllä on riittävät ja ajantasaiset maakohtaiset tiedot paikallisista sosioekonomisista olosuhteista ja täydelliset, täsmälliset ja ajantasaiset tiedot asiaa koskevasta unionin ja kansallisesta lainsäädännöstä.

3 b. Jäsenvaltioiden on myös huolehdittava siitä, että konsulaateilla on riittävästi asianmukaisesti koulutettua henkilöstöä, joka avustaa keskusviranomaisia hakemusten käsittelyssä ja niitä koskevien päätösten tekemisessä erityisesti osallistumalla kokouksiin paikallisen Schengen-yhteistyön puitteissa, vaihtamalla tietoja muiden konsulaattien ja paikallisviranomaisten kanssa, keräämällä paikallisesti asiaankuuluvaa tietoa muuttoliikkeeseen liittyvästä riskistä ja vilpillisistä käytännöistä sekä suorittamalla haastatteluja ja lisätutkimuksia.";

f) lisätään kohta seuraavasti:

"5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että käytössä on menettely, jonka avulla hakijat voivat tehdä valituksia

a) konsulaattien tai tilanteen mukaan ulkoisten palvelujen tarjoajien henkilöstön käyttäytymisestä; tai

b) hakumenettelystä.

Konsulaattien ja keskusviranomaisten on pidettävä kirjaa valituksista ja toteutetuista jatkotoimista.

Jäsenvaltioiden on asetettava tässä kohdassa säädettyä menettelyä koskevat tiedot yleisön saataville."

27) Korvataan 39 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

"2. Konsulaattien ja keskusviranomaisten henkilöstön on tehtäviään suorittaessaan täysimääräisesti kunnioitettava ihmisarvoa. Kaikkien toimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa niiden tavoitteeseen nähden.

3. Konsulaattien ja keskusviranomaisten henkilöstö ei tehtäviään suorittaessaan saa syrjiä ketään sukupuolen, rodun, etnisen alkuperän, uskonnon tai vakaumuksen, vammaisuuden, iän tai sukupuolisen suuntautumisen vuoksi."

28) Korvataan 40 artikla seuraavasti:

"*40 artikla*

Konsulaattien organisointi ja yhteistyö

1. Kunkin jäsenvaltion on huolehdittava hakemuksiin liittyvien menettelyjen järjestämisestä.

2. Jäsenvaltioiden on

a) varustettava konsulaattinsa ja viisumien myöntämisestä rajoilla vastaavat viranomaiset biometristen tunnisteiden keräämiseen tarvittavilla välineillä, samoin kuin kunniakonsuleidensa toimitilat, jos niissä on tarkoitus kerätä biometrisiä tunnisteita 42 artiklan mukaisesti;

b) tehtävä yhteistyötä yhden tai useamman jäsenvaltion kanssa edustusjärjestelyjen tai minkä tahansa muunlaisen konsuliyhteistyön muodossa.

3. Jäsenvaltio voi tehdä yhteistyötä myös ulkoisen palveluntarjoajan kanssa 43 artiklan mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle konsulijärjestelyistään ja -yhteistyöstään kullakin konsulaatin sijaintipaikkakunnalla.

5. Jos yhteistyö muiden jäsenvaltioiden kanssa lopetetaan, jäsenvaltioiden on pyrittävä varmistamaan täyden palvelun jatkuvuus."

29) Kumotaan 41 artikla.

30) Muutetaan 43 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 3 kohta;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Ulkoisilla palveluntarjoajilla ei saa olla pääsyä viisumitietojärjestelmään missään olosuhteissa. Viisumitietojärjestelmää voi käyttää ainoastaan konsulaattien tai keskusviranomaisten asianmukaisesti valtuutettu henkilökunta.";

c) muutetaan 6 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) yleisten tietojen antaminen viisumivaatimuksista 47 artiklan 1 kohdan a–c alakohdan mukaisesti ja hakemuslomakkeista;”

ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) tietojen ja hakemusten keruu (myös biometristen tunnisteiden kerääminen) ja hakemusten toimittaminen konsulaatille tai keskusviranomaisille;”

iii) korvataan e ja f alakohta seuraavasti:

”e) tarvittaessa konsulaattiin tai ulkoisen palveluntarjoajan tiloihin tehtävien hakijan ajanvarausten hoitaminen;

f) matkustusasiakirjojen, tarvittaessa myös epäämisilmoitusten, kerääminen konsulaatista tai keskusviranomaisilta ja niiden toimittaminen hakijoille.”;

d) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Valitessaan ulkoista palveluntarjoajaa asianomaisen jäsenvaltion on arvioitava organisaation tai yrityksen luotettavuus ja vakavaraisuus sekä varmistuttava siitä, ettei eturistiriitaa ole olemassa. Arvioinnin on tarpeen mukaan katettava tarvittavien toimilupien tarkastelu, kaupparekisteriin rekisteröityminen, yhtiöjärjestys ja sopimukset pankkien kanssa.”;

e) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Jäsenvaltiot ovat vastuussa henkilötietojen suojaa koskevien sääntöjen noudattamisesta, ja niiden on varmistettava, että tietosuojan valvontaviranomaiset valvovat ulkoista palveluntarjoajaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 (*) 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).”;

f) muutetaan 11 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) ulkoisen palveluntarjoajan hakijoille antamat 47 artiklan 1 kohdan a–c alakohdan mukaiset yleiset tiedot viisumin hakemiseen liittyvistä kriteereistä, edellytyksistä ja menettelyistä sekä hakemuslomakkeiden sisällöstä;

b) kaikki tarpeelliset tekniset ja organisatoriset turvatoimet henkilötietojen suojaamiseksi vahingossa tapahtuvalta tai laittomalta tuhoamiselta, vahingossa tapahtuvalta häviämiseltä, muuttamiselta, luvattomalta luovuttamiselta tai käytöltä, erityisesti jos yhteistyöhön kuuluu hakemusten ja tietojen siirtäminen asianomaisten jäsenvaltioiden konsulaattiin tai keskusviranomaiselle, sekä kaikilta muilta henkilötietojen luvattomilta käsittelytavoilta;”

ii) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Asianomaisten jäsenvaltioiden konsulaattien tai keskusviranomaisten on tätä varten tehtävä säännöllisesti ja vähintään yhdeksän kuukauden välein satunnaistarkastuksia ulkoisen palveluntarjoajan tiloissa. Jäsenvaltiot voivat sopia tämän säännöllisen valvonnan vastuun jakamisesta.”;

g) lisätään kohta seuraavasti:

”11 a. Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle kunkin vuoden 1 päivään helmikuuta mennessä yhteistyöstään kaikkialla maailmassa toimivien ulkoisten palveluntarjoajien kanssa sekä liitteessä X olevassa C kohdassa tarkoitetusta ulkoisten palveluntarjoajien valvonnasta.”

31) Korvataan 44 artikla seuraavasti:

”*44 artikla*

Tietojen salaaminen ja suojattu siirtäminen

1. Kun on kyse jäsenvaltioiden keskinäisestä yhteistyöstä, yhteistyöstä ulkoisen palveluntarjoajan kanssa ja kunniakonsulien käytöstä, asianomaisten jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot salataan kokonaan riippumatta siitä, siirretäänkö ne sähköisesti vai fyysisesti sähköisellä tallennusvälineellä.

2. Kolmansissa maissa, joissa salattujen tietojen sähköinen siirtäminen on kielletty, asianomaiset jäsenvaltiot eivät saa sallia tietojen siirtämistä sähköisesti.

Näissä tapauksissa asianomaisten jäsenvaltioiden on varmistettava, että jonkin jäsenvaltion konsulivirkamies siirtää sähköiset tiedot kokonaan salatussa muodossa fyysisesti sähköisellä tallennusvälineellä tai, jos tietojen siirtäminen tällä tavalla edellyttäisi suhteettomia tai kohtuuttomia toimenpiteitä, jossakin muussa turvallisessa ja suojatussa muodossa, esimerkiksi käyttämällä vakiintuneita toimijoita, joilla on kokemusta arkaluonteisten asiakirjojen ja tietojen kuljettamisesta asianomaisessa kolmannessa maassa.

3. Siirron turvallisuustaso on kaikissa tapauksissa mukautettava tietojen arkaluonteisuuteen.”

32) Muutetaan 45 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Akkreditoituja kaupallisia organisaatioita on valvottava säännöllisesti satunnaistarkastuksin, joiden yhteydessä haastatellaan hakijoita joko henkilökohtaisesti tai puhelimitse, tarkistetaan matkat ja majoitus, ja tarpeen mukaan tarkistetaan myös ryhmän paluuseen liittyvät asiakirjat.”;

b) korvataan 5 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Kunkin konsulaatin tai keskusviranomaisen on huolehdittava siitä, että yleisölle annetaan tarvittaessa tiedoksi luettelo niistä akkreditoiduista kaupallisista organisaatioista, joiden kanssa se tekee yhteistyötä.”

33) Muutetaan 47 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) lisätään alakohdat seuraavasti:

”aa) kriteerit, joiden mukaan hakemus voidaan ottaa käsiteltäväksi 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

ab) tieto siitä, että biometriset tiedot on periaatteessa kerättävä joka 59. kuukausi alkaen ensimmäisestä keräämisestä;”

b) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) tieto siitä, mihin hakemus voidaan jättää (toimivaltainen konsulaatti tai ulkoinen palveluntarjoaja);”

c) lisätään kohta seuraavasti:

”j) tiedot 38 artiklan 5 kohdassa säädetystä valitusmenettelystä.”

34) Muutetaan 48 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jotta voidaan varmistaa, että yhteistä viisumipolitiikkaa sovelletaan yhdenmukaisella tavalla ottaen huomioon paikalliset olosuhteet, konsulaattien ja unionin edustustojen on tehtävä kullakin toimialueella yhteistyötä.

Komissio antaa neuvoston päätöksen 2010/427/EU (*) 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti tätä varten unionin edustustoille ohjeet tässä artiklassa säädettyjä koordinointitehtäviä varten.

Kun keskusviranomaiset käsittelevät asianomaisella toimialueella jätettyjä hakemuksia ja tekevät niistä päätöksiä 4 artiklan 1 a kohdassa tarkoitetulla tavalla, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kyseiset keskusviranomaiset osallistuvat aktiivisesti paikalliseen Schengen-yhteistyöhön. Paikalliseen Schengen-yhteistyöhön osallistuvan henkilöstön on saatava riittävä koulutus ja osallistuttava hakemusten käsittelyyn kyseisellä toimialueella.

(*) Neuvoston päätös 2010/427/EU, annettu 26 päivänä heinäkuuta 2010, Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta (EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30).”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltiot ja komissio tekevät yhteistyötä erityisesti

a) laatiakseen yhtenäisen luettelon hakijoilta 14 artiklan mukaisesti vaadittavista liiteasiakirjoista;

b) valmistellakseen toistuvaisviisumien myöntämistä koskevan 24 artiklan 2 kohdan paikallista täytäntöönpanoa;

c) varmistaakseen tarvittaessa yhteisen käännöksen hakemuslomakkeesta;

d) laatiakseen luettelon konsulaatin sijaintimaan myöntämistä matkustusasiakirjoista ja päivittääkseen sitä säännöllisesti;

e) laatiakseen yhteisen tiedotteen, joka sisältää 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot;

f) valvoakseen tarvittaessa 25 a artiklan 5 ja 6 kohdassa säädettyjen poikkeusten täytäntöönpanoa.”;

c) kumotaan 2 kohta;

d) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on vaihdettava paikallisen Schengen-yhteistyön puitteissa seuraavia tietoja:

a) neljännesvuosittaiset tilastotiedot haetuista, myönnetyistä ja evätyistä yhtenäisistä viisumeista, alueellisesti rajoitetuista viisumeista ja lentokentän kauttakulkuviisumeista;

b) tiedot muuttoliike- ja turvallisuusriskien arviointia varten, erityisesti

i) konsulaatin sijaintimaan sosioekonomisesta rakenteesta;

ii) paikallisista tietolähteistä mukaan lukien sosiaaliturva, sairausvakuutus, verorekisterit, maahantuloa ja maastapoistumista koskevat tiedot;

iii) väärien tai väärennettyjen asiakirjojen käytöstä;

iv) laittoman maahanmuuton reiteistä;

v) petollisen toiminnan suuntauksista;

vi) epäämistapausten suuntauksista;

c) yhteistyöstä ulkoisten palveluntarjoajien ja liikenneyritysten kanssa;

d) tiedot vakuutusyhtiöistä, jotka tarjoavat asianmukaisia matkasairausvakuutuksia, mukaan lukien vakuutusten kattavuuden tarkistaminen ja mahdollinen ylivakuutus.”;

e) kumotaan 5 kohdan toinen alakohta;

f) lisätään kohta seuraavasti:

”7. Kullakin toimialueella laaditaan vuosiraportti kunkin vuoden 31 päivään joulukuuta mennessä. Komissio laatii kyseisten raporttien pohjalta paikallisen Schengen-yhteistyön tilaa koskevan vuosikertomuksen, joka toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.”

35) Kumotaan 50 artikla.

36) Korvataan 51 artikla seuraavasti:

”*51 artikla*

Tämän asetuksen käytännön soveltamista koskevat ohjeet

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä tämän asetuksen säännösten käytännön soveltamista koskevat toimintaohjeet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

37) Lisätään artikla seuraavasti:

"*51 a artikla*

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 1 päivästä elokuuta 2019 viiden vuoden ajaksi 16 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 16 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa (*) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 16 artiklan 9 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

(*) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1."

(38) Korvataan 52 artikla seuraavasti:

"*52 artikla*

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea, jäljempänä 'viisumikomitea'. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13)."

39) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteessä I olevalla tekstillä.

40) Korvataan liite V tämän asetuksen liitteessä II olevalla tekstillä.

41) Korvataan liite VI tämän asetuksen liitteessä III olevalla tekstillä.

42) Kumotaan liitteet VII, VIII ja IX.

43) Korvataan liite X tämän asetuksen liitteessä IV olevalla tekstillä.

2 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio laatii viimeistään 2 päivänä elokuuta 2022 arvioinnin asetuksen (EY) N:o 810/2009, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, soveltamisesta. Tässä yleisarvioinnissa tarkastellaan tuloksia suhteessa asetettuihin tavoitteisiin sekä asetuksen (EY) N:o 810/2009, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, säännösten täytäntöönpanoa.

2. Komissio toimittaa 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio tekee arvioinnin perusteella tarvittaessa asianmukaiset ehdotukset.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 2 päivänä toukokuuta 2020 asiaankuuluvat käytettävissä olevat tiedot siitä, miten viisuminhaltijat ovat käyttäneet asetuksen (EY) N:o 810/2009 15 artiklassa tarkoitettua matkasairausvakuutusta jäsenvaltioiden alueella oleskelunsa aikana, sekä kansallisille viranomaisille tai tahoille, jotka tarjoavat viisuminhaltijoille terveydenhuoltopalveluja, aiheutuneista kustannuksista. Komissio laatii kyseisten tietojen pohjalta viimeistään 2 päivänä marraskuuta 2020 kertomuksen, joka toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Sitä sovelletaan 2 päivästä helmikuuta 2020.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
A. TAJANI	G. CIAMBA

LIITE I

”LIITE I

Yhdenmukainen hakemuslomake

HAKEMUS SCHENGEN-VIISUMIA VARTEN

Tämä hakemuslomake on maksuton

(1)

EU:n, ETA:n tai Sveitsin kansalaisten perheenjäsenten ei tarvitse täyttää kenttiä 21, 22, 30, 31 ja 32 (jotka on merkitty tähdellä *).

Kentät 1, 2 ja 3 on täytettävä matkustusasiakirjan tietojen mukaisesti.

1. Sukunimi:			VIRANOMAINEN TÄYTTÄÄ Hakemuksen jättöpäivä: Hakemuksen numero:
2. Sukunimi tai -nimet syntymähetkellä (aiemmat sukunimet):			
3. Etunimi tai -nimet:			
4. Syntymäaika (päivä-kuu-kausi-vuosi):	5. Syntymäpaikka: 6. Syntymämaa:	7. Nykyinen kansalaisuus: Kansalaisuus syntymähetkellä (jos eri): Muut kansalaisuudet:	Hakemus jätetty: ☐ Suurlähetystö/ konsulaatti ☐ Palveluntarjoaja ☐ Kaupallinen organisaatio
8. Sukupuoli: ☐ Mies ☐ Nainen	9. Siviilisääty: ☐ Naimaton ☐ Naimisissa ☐ Rekisteröity parisuhde ☐ Asumuserossa ☐ Eronnut ☐ Leski ☐ Muu (täsmennettävä):		☐ Raja (Nimi): .... ☐ Muu:
10. Huoltaja (kun kyse alaikäisestä hakijasta) / laillinen edunvalvoja (sukunimi, etunimi, osoite, jos eri kuin hakijalla, puhelinnumero, sähköpostiosoite ja kansalaisuus):			Hakemuksen käsittelijä:
11. Kansallinen henkilötunnus (tarvittaessa):			Liiteasiakirjat: ☐ Matkustusasiakirja ☐ Toimeentuloon tarvittavat varat ☐ Kutsu

(1) Islannin, Liechtensteinin, Norjan ja Sveitsin ei tarvitse käyttää logoa.

12. Matkustusasiakirjan laji:
☐ Tavallinen passi ☐ Diplomaattipassi ☐ Virkapassi ☐ Virkamatkapassi ☐ Erityispassi
☐ Muu matkustusasiakirja (täsmennettävä):

13. Matkustusasiakirjan numero:	14. Myöntämispäivä:	15. Viimeinen voimassaolopäivä:	16. Maa, jossa myönnetty:

17. Henkilötiedot perheenjäsenestä, joka on EU:n, ETA:n tai Sveitsin kansalainen (tarvittaessa)

Sukunimi:	Etunimi (nimet):

Syntymäaika (päivä-kuukausivuosi):	Kansalaisuus:	Matkustusasiakirjan tai henkilötodistuksen numero:

18. Perheside EU:n, ETA:n tai Sveitsin kansalaiseen (tarvittaessa):
☐ puoliso ☐ lapsi ☐ lapsenlapsi ☐ huollettavana oleva vanhempi sukulainen
☐ Rekisteröity parisuhde ☐ muu:

19. Hakijan kotiosoite ja sähköpostiosoite:	Puhelinnumero:

20. Asuinmaa eri kuin nykyinen kansalaisuusmaa:
☐ Ei
☐ Kyllä. Oleskelulupa tai vastaava ..... Nro ..... Viimeinen voimassaolopäivä .....

☐ Matkasairausvakuutus
☐ Kulkuväline
☐ Muu:

Viisumia koskeva päätös:
☐ Evätään
☐ Myönnetään:
☐ A
☐ C
☐ Alueellisesti rajoitettu viisumi
☐ Voimassaoloaika:
Alkaa:
Päättyy:

* 21. Nykyinen työ:

* 22. Työnantajan nimi, osoite ja puhelinnumero. Opiskelijat ilmoittavat oppilaitoksen nimen ja osoitteen:

23. Matkan päätarkoitus (tai tarkoitukset):
☐ Matkailu ☐ Liikeasia ☐ Sukulaisten tai ystävien tapaaminen ☐ Kulttuuri ☐ Urheilu ☐ Virkamatka ☐ Lääketieteelliset syyt ☐ Opiskelu ☐ Lentokentän kauttakulku ☐ muu (täsmennettävä):

24. Lisätietoa oleskelun tarkoituksesta:

25. Jäsenvaltio, joka on pääasiallinen kohde (ja tarvittaessa muut kohteena olevat jäsenvaltiot):	26. Jäsenvaltio, johon hakija saapuu ensimmäisenä:

27. Pyydettyjen maahantulokertojen lukumäärä:
☐ Yksi ☐ Kaksi ☐ Useampia
Ensimmäisen suunnitellun oleskelun suunniteltu saapumispäivä Schengen-alueelle:
Suunniteltu poistumispäivä Schengen-alueelta ensimmäisen suunnitellun oleskelun jälkeen:

Maahantulokertojen määrä:
☐ 1 ☐ 2 ☐ Useita
Päivien määrä:

28. Sormenjäljet kerätty aiemmin Schengen-viisumin hakemista varten: ☐ Ei ☐ Kyllä.
Päivämäärä, jos tiedossa ..... Viisumitarran numero, jos tiedossa .....

29. Lopullisen määrämaan maahantulolupa (tarvittaessa):
Myöntänyt viranomainen ..... Voimassa ..... alkaen ..... asti.

* 30. Jäsenvaltioon (tai jäsenvaltioihin) kutsuvan henkilön (kutsuvien henkilöiden) suku- ja etunimi. Jos sellaista ei ole, ilmoittakaa hotellin (hotellien) nimi (nimet) tai tilapäinen osoite (tilapäiset osoitteet) jäsenvaltiossa (jäsenvaltioissa):

Kutsuvan henkilön (kutsuvien henkilöiden) / hotellin (hotellien) / tilapäisen majoituspaikan (tilapäisten majoituspaikkojen) osoite ja sähköpostiosoite:	Puhelinnumero:

* 31. Kutsun esittäneen yrityksen tai organisaation nimi ja osoite:

Yrityksen tai organisaation yhteyshenkilön sukunimi, etunimi, osoite, puhelinnumero ja sähköpostiosoite:	Yrityksen tai organisaation puhelinnumero:

* 32. Matkustus- ja asumiskuluista oleskelun aikana vastaa:

☐ Hakija itse Toimeentuloon tarvittavat varat: ☐ Käteisvarat ☐ Matkasekit ☐ Luottokortti ☐ Majoitus maksettu ennakkoon ☐ Kuljetus maksettu ennakkoon ☐ Muu (täsmennettävä):	☐ Ylläpitäjä (isäntä, yritys, organisaatio), täsmennettävä: ..... ☐ Mainittu kentässä 30 tai 31 ..... ☐ Muu (täsmennettävä): Toimeentuloon tarvittavat varat: ☐ Käteisvarat ☐ Majoitus järjestetty ☐ Kaikki kustannukset katettu oleskelun aikana ☐ Kuljetus maksettu ennakkoon ☐ Muu (täsmennettävä):

Olen tietoinen siitä, että viisumimaksua ei palauteta, vaikka viisumia ei myönnettäisi.

Allekirjoitetaan toistuvaisviisumia haettaessa:

Olen tietoinen siitä, että minulla on oltava asianmukainen matkasairausvakuutus ensimmäistä oleskelukertaani ja jäsenvaltioiden alueelle suuntautuvia myöhempiä vierailuja varten.

Tiedossani on ja suostun siihen, että: tässä hakemuksessa edellytettyjen tietojen kerääminen sekä valokuvan ja tarvittaessa sormenjälkien ottaminen on pakollista hakemukseni käsittelyä varten. Tähän hakemuslomakkeeseen merkityt henkilötietoni sekä sormenjälkeni ja valokuvani toimitetaan jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jotka voivat käsitellä niitä, jos hakemustani koskevan päätöksen tekeminen sitä edellyttää.

Nämä tiedot sekä tiedot hakemustani koskevasta päätöksestä tai päätös myönnetyn viisumin mitätöimisestä, kumoamisesta tai jatkamisesta syötetään ja tallennetaan viisumitietojärjestelmään (VIS) enintään viideksi vuodeksi, jona aikana niitä voivat tutkia viisumiviranomaiset ja viranomaiset, joilla on toimivalta suorittaa viisumeja koskevia tarkastuksia ulkorajoilla ja jäsenvaltioiden alueella, ja jäsenvaltioiden maahanmuutto- ja turvapaikkaviranomaiset sen tarkistamiseksi, täyttyvätkö laillista maahantuloa, oleskelua ja jäsenvaltioiden alueella asumista koskevat edellytykset, ja niiden henkilöiden tunnistamiseksi, jotka eivät (enää) täytä näitä edellytyksiä, sekä turvapaikkahakemusten tutkimista ja niiden käsittelystä vastuussa olevan valtion määrittämistä varten. Tietyin edellytyksin tiedot ovat myös jäsenvaltioiden nimeämien viranomaisten ja Europolin käytettävissä terrorismirikosten ja muiden vakavien rikosten torjumiseksi, havaitsemiseksi ja tutkimiseksi. Tietojen käsittelystä vastaava jäsenvaltion viranomainen: [(.....)].

Olen tietoinen siitä, että minulla on oikeus missä tahansa jäsenvaltiossa saada ilmoitus siitä, mitä itseäni koskevia tietoja on tallennettu viisumitietojärjestelmään ja mikä jäsenvaltio tiedot on toimittanut, sekä vaatia, että minua koskevat virheelliset tiedot korjataan ja laittomasti käsitellyt tiedot poistetaan. Nimenomaisesta pyynnöstäni viisumihakemustani tutkiva viranomainen antaa minulle ohjeet siitä, miten voin käyttää oikeuttani tarkastaa itseäni koskevat henkilötiedot ja pyytää niiden oikaisemista tai poistamista, sekä tätä koskevista kyseisen jäsenvaltion kansalliseen lainsäädäntöön perustuvista muutoksenhakukeinoista. Kyseisen jäsenvaltion kansallinen valvontaviranomainen [yhteystiedot: .....] käsittelee henkilötietojen suojaa koskevat vaateet.

Vakuutan, että kaikki ilmoittamani tiedot ovat parhaan tietoni mukaan oikein ja täydelliset. Olen tietoinen siitä, että virheelliset ilmoitukset johtavat hakemukseni hylkäämiseen tai minulle jo myönnetyn viisumin mitätöimiseen ja minut voidaan myös asettaa syytteeseen hakemusta käsittelevän jäsenvaltion lainsäädännön nojalla.

Jos minulle myönnetään viisumi, sitoudun poistumaan jäsenvaltioiden alueelta ennen viisumin voimassaolon päättymistä. Minulle on kerrottu, että viisumin saaminen on vain yksi jäsenvaltioiden Euroopassa sijaitsevalle alueelle saapumisen edellytyksistä. Se, että minulle on myönnetty viisumi, ei tarkoita, että voisin saada korvausta, jos maahantuloni estettäisiin sen vuoksi, että en täytä asetuksen (EU) 2016/399 (Schengenin rajasäännöstö) 6 artiklan 1 kohdan edellytyksiä. Maahantulon edellytykset tarkistetaan uudelleen saapuessani jäsenvaltioiden Euroopassa sijaitsevalle alueelle.

Paikka ja päiväys:	Allekirjoitus: (tarvittaessa huoltajan / laillisen edunvalvojan allekirjoitus):”

LIITE II

”LIITE V

LUETTELO OLESKELULUVISTA, JOIDEN HALTIJOILTA EI VAADITA LENTOKENTÄN KAUTTAKULKUVIISUMIA JÄSENVALTIOIDEN LENTOKENTTIEN KAUTTAKULKUA VARTEN

ANDORRA:

— autorització temporal (väliaikainen maahanmuuttolupa – vihreä),

— autorització temporal per a treballadors d’empreses estrangeres (ulkomaisten yritysten työntekijöiden väliaikainen maahanmuuttolupa – vihreä),

— autorització residència i treball (oleskelu- ja työlupa – vihreä),

— autorització residència i treball del personal d’ensenyament (opetushenkilöstön oleskelu- ja työlupa – vihreä),

— autorització temporal per estudis o per recerca (väliaikainen maahanmuuttolupa opiskelua tai tutkimustoimintaa varten – vihreä),

— autorització temporal en pràctiques formatives (väliaikainen maahanmuuttolupa harjoittelua ja koulutusta varten – vihreä),

— autorització residència (oleskelulupa – vihreä).

KANADA:

— permanent resident (PR) card (pysyvä oleskelukortti),

— permanent Resident Travel Document (PRTD) (pysyvän oleskeluoikeuden haltijan matkustusasiakirja).

JAPANI:

— residence card (oleskelukortti).

SAN MARINO:

— permesso di soggiorno ordinario (tavanomainen oleskelulupa, voimassaoloaika yksi vuosi, uusittavissa voimassaolon päättyessä),

— erityisoleskeluluvat (voimassaoloaika yksi vuosi, uusittavissa voimassaolon päättyessä), jotka on myönnetty seuraavista syistä: yliopisto-opiskelu, urheilu, terveydenhuolto, uskonnolliset syyt, julkisissa sairaaloissa sairaanhoitajana työskentely, diplomaattiset tehtävät, avoliitto, alaikäisten lupa, humanitaariset syyt, vanhemmalle myönnetty lupa,

— kausityöluvat ja väliaikaiset työluvat (voimassaoloaika 11 kuukautta, uusittavissa voimassaolon päättyessä),

— henkilökortti, joka on myönnetty henkilöille, joilla on virallinen asuinpaikka (”residenza”) San Marinossa (voimassaoloaika 5 vuotta).

AMERIKAN YHDYSVALLAT:

— pätevä, voimassa oleva maahanmuuttoviisumi; voidaan vahvistaa maahantulopaikassa yhden vuoden ajaksi väliaikaiseksi todisteeksi asuinpaikasta I-551-kortin myöntämiseen saakka,

— voimassa oleva, ei umpeutunut lomake I-551 (Permanent Resident Card – pysyvä oleskelukortti); voi olla voimassa enintään 2–10 vuotta – riippuen maahantulon luokittelusta; jos korttiin ei ole merkitty voimassaolon päättymispäivää, se on pätevä matkustusasiakirja,

— voimassa oleva, ei umpeutunut lomake I-327 (Re-entry Permit – lupa palata maahan),

— voimassa oleva, ei umpeutunut lomake I-571 (Refugee Travel Document – pakolaisen matkustusasiakirja, jossa on vahvistettu ”Permanent Resident Alien” -merkintä (ulkomaalainen, jolla on pysyvä oleskeluoikeus)).”

LIITE III

"LIITE VI

(1)

VAKIOLOMAKE VIISUMIN EPÄÄMISEN, MITÄTÖIMISEN TAI KUMOAMISEN SYISTÄ ILMOITTAMISTA VARTEN

VIISUMIN EPÄÄMINEN/MITÄTÖIMINEN/KUMOAMINEN

Arvoisa .....

☐ ..... :ssa sijaitseva ..... :n lähetystö/pääkonsulaatti/konsulaatti/[muu toimivaltainen viranomainen] [(edustetun jäsenvaltion nimi):n puolesta]

☐ ..... :n [muu toimivaltainen viranomainen];

☐ Henkilötarkastuksista vastaavat viranomaiset: .....ssa/:lla

on/ovat

☐ tutkinut/tutkineet hakemuksenne;

☐ tutkinut/tutkineet viisuminne numero: ....., myönnetty ..... [pp/kk/vvvv].

☐ Viisumi on evätty ☐ Viisumi on mitätöity ☐ Viisumi on kumottu

Päätös perustuu seuraaviin syihin:

1. ☐ Hakija on esittänyt virheellisen/väärän/väärennetyn asiakirjan.

2. ☐ Hakija ei ole esittänyt todisteita suunnitellun oleskelun tarkoituksesta ja edellytyksistä.

3. ☐ Hakija ei ole esittänyt todisteita riittävistä toimeentuloon tarvittavista varoista, jotka kattavat suunnitellun oleskelun keston tai lähtö- tai asuinmaahan paluun tai kauttakulkumatkan sellaiseen kolmanteen maahan, jonne hänen pääsynsä on taattu.

4. ☐ Hakija ei ole esittänyt todisteita siitä, että hän kykenee hankkimaan laillisin keinoin riittävät toimeentuloon tarvittavat varat, jotka kattavat suunnitellun oleskelun keston tai lähtö- tai asuinmaahan paluun tai kauttakulkumatkan sellaiseen kolmanteen maahan, jonne hänen pääsynsä on taattu.

5. ☐ Hakija on jo oleskellut jäsenvaltioiden alueella 90 päivän ajan kuluvan 180 päivän jakson aikana yhtenäisen viisumin tai alueellisesti rajoitetun viisumin perusteella.

6. ☐ ..... (jäsenvaltio) on määrännyt hakijan maahantulokieltoon Schengenin tietojärjestelmässä (SIS).

7. ☐ Yksi tai useampi jäsenvaltio katsoo, että hakija muodostaa uhkan niiden yleiselle järjestykselle tai sisäiselle turvallisuudelle.

8. ☐ Yksi tai useampi jäsenvaltio katsoo, että hakija muodostaa asetuksen (EU) 2016/399 (Schengenin rajasäännöstö) 2 artiklan 21 alakohdassa tarkoitetulla tavalla uhkan niiden kansanterveydelle.

(1) Islannin, Liechtensteinin, Norjan ja Sveitsin ei tarvitse käyttää logoa.

9. ☐ Yksi tai useampi jäsenvaltio katsoo, että hakija muodostaa uhkan niiden kansainvälisille suhteille.

10. ☐ Toimitetut tiedot suunnitellun oleskelun tarkoituksen ja edellytysten perustelemiseksi eivät olleet luotettavia.

11. ☐ On perustellut syyt epäillä niiden lausuntojen luotettavuutta, jotka on esitetty aiheesta ..... (täsmennettävä).

12. ☐ On perustellut syyt epäillä toimitettujen liiteasiakirjojen luotettavuutta, aitoutta tai niiden sisällön todenmukaisuutta.

13. ☐ On perustellut syyt epäillä hakijan aikomusta poistua jäsenvaltioiden alueelta ennen haettavan viisumin voimassaolon päättymistä.

14. ☐ Hakija ei ole esittänyt riittäviä perusteita sille, että hän ei ole pystynyt hakemaan viisumia ennakkoon, minkä vuoksi hänen on haettava viisumia rajalla.

15. ☐ Todisteita lentokentän suunnitellun kauttakulun tarkoituksesta ja edellytyksistä ei ole esitetty.

16 ☐ Hakija ei ole esittänyt todisteita siitä, että hänellä on riittävä ja voimassa oleva matkasairausvakuutus.

17. ☐ Viisuminhaltija on pyytänyt viisumin kumoamista ([2]).

Lisähuomautuksia:

.....

.....

.....

.....

.....

Viisumin epäämistä/mitätöimistä/kumoamista koskevaan päätökseen voi hakea muutosta.

Säännöt, jotka koskevat muutoksenhakua viisumin epäämistä, mitätöimistä tai kumoamista koskevaan päätökseen, vahvistetaan (viittaus kansalliseen lainsäädäntöön):

.....

Toimivaltainen viranomainen, jolle muutoksenhaku voidaan osoittaa (yhteystiedot):

.....

Tietoja noudatettavasta menettelystä on saatavissa (yhteystiedot):

.....

Muutoksenhaku on käynnistettävä (määräaika):

.....

Päivämäärä sekä lähetystön / pääkonsulaatin / konsulaatin / henkilötarkastuksista vastaavien viranomaisten / muiden toimivaltaisten viranomaisten leima

Hakijan allekirjoitus ([3]): .....”.

([2]) Muutoksenhakuoikeutta ei sovelleta, jos viisumi on kumottu tästä syystä.
([3]) Jos kansallinen lainsäädäntö tätä edellyttää.

LIITE IV

"LIITE X

LUETTELO VÄHIMMÄISVAATIMUKSISTA, JOTKA ON SISÄLLYTETTÄVÄ OIKEUDELLISEEN VÄLINEESEEN, KUN KYSEESSÄ ON ULKOISTEN PALVELUNTARJOAJIEN KANSSA TEHTÄVÄ YHTEISTYÖ

A. Oikeudellisessa välineessä on

a) lueteltava tämän asetuksen 43 artiklan 6 kohdan mukaiset ulkoisen palveluntarjoajan tehtävät;

b) mainittava paikat, joissa ulkoisen palveluntarjoajan on määrä toimia, sekä se, mihin konsulaattiin yksittäinen hakemuskeskus on yhteydessä;

c) lueteltava palvelut, jotka pakollinen palvelumaksu kattaa;

d) ohjeistettava ulkoista palveluntarjoajaa ilmoittamaan selkeästi, että valinnaisista palveluista peritään lisämaksu.

B. Ulkoisen palveluntarjoajan on toimiaan suorittaessaan tietosuojan osalta

a) estettävä kaikkina aikoina tietojen lukeminen, jäljentäminen, muuttaminen tai poistaminen luvatta, varsinkin siirrettäessä niitä hakemuksen käsittelyssä toimivaltaisten jäsenvaltioiden konsulaatille;

b) siirrettävä tiedot asianomaisten jäsenvaltioiden antamien ohjeiden mukaisesti

— salatussa muodossa sähköisesti tai

— suojattuina fyysisesti;

c) siirrettävä tiedot mahdollisimman pian eli

— fyysisesti siirrettävien tietojen tapauksessa vähintään kerran viikossa,

— sähköisesti siirrettävien salattujen tietojen tapauksessa viimeistään niiden keruupäivän päättyessä,

d) varmistettava keinot seurata yksittäisiä viisumihakemuksia konsulaattiin ja konsulaatista takaisin;

e) hävitettävä tiedot viimeistään seitsemän päivän kuluttua niiden siirtämisestä ja huolehdittava siitä, että ainoastaan hakijan nimi ja yhteystiedot tapaamisjärjestelyjä varten sekä passin numero säilytetään siihen saakka, kun passi on palautettu hakijalle, ja hävitetään viisi päivää sen jälkeen;

f) huolehdittava kaikista tarpeellisista teknisistä ja organisatorisista turvatoimista henkilötietojen suojaamiseksi vahingossa tapahtuvalta tai laittomalta tuhoamiselta, vahingossa tapahtuvalta häviämiseltä, muuttamiselta ja luvattomalta luovuttamiselta tai käytöltä, erityisesti jos yhteistyöhön kuuluu hakemusten ja tietojen siirtäminen asianomaisten jäsenvaltioiden konsulaattiin, sekä kaikilta muilta henkilötietojen luvattomilta käsittelytavoilta;

g) käsiteltävä tietoja ainoastaan siinä tarkoituksessa, mitä hakemuksia koskevien henkilötietojen käsittely kyseisten jäsenvaltioiden puolesta edellyttää;

h) sovellettava vähintään asetuksessa (EU) 2016/679 edellytettäviä tietosuojavaatimuksia vastaavia vaatimuksia;

i) annettava hakijoille VIS-asetuksen 37 artiklan edellyttämät tiedot.

C. Ulkoisen palveluntarjoajan on toimiaan suorittaessaan henkilöstön käyttäytymisen osalta

a) varmistettava, että sen henkilöstö on asianmukaisesti koulutettu;

b) varmistettava, että tehtäviään suorittaessaan sen henkilöstö

— ottaa hakijat vastaan kohteliaasti;

— kunnioittaa hakijoiden ihmisarvoa ja koskemattomuutta, ei syrji henkilöitä näiden sukupuolen, rodun tai etnisen alkuperän, uskonnon tai vakaumuksen, vammaisuuden, iän eikä sukupuolisen suuntautumisen perusteella, ja

— noudattaa luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä; kyseisiä sääntöjä on sovellettava myös, kun henkilöstön jäsen on eronnut tai kun oikeudellisen välineen voimassaolo on keskeytynyt tai päättynyt;

c) tunnistettava ulkoiselle palveluntarjoajalle työskentelevä henkilöstö milloin tahansa;

d) todistettava, että sen henkilöstöllä ei ole rikosrekisterimerkintöjä ja että sillä on tarvittava asiantuntemus.

D. Ulkoisen palveluntarjoajan on toimien suorittamisen tarkastuksen osalta

a) sallittava asianomaisten jäsenvaltioiden valtuuttaman henkilöstön pääsy tiloihinsa aina ilman ennakkoilmoitusta, erityisesti tarkastuksia varten;

b) varmistettava etäpääsymahdollisuus tapaamisia koskevaan järjestelmäänsä tarkastuksia varten;

c) varmistettava valvontamenetelmien käyttö (esim. testihakijat; verkkokamera);

d) varmistettava, että jäsenvaltion kansallinen tietosuojavalvontaviranomainen tarkastaa tietosuojan noudattamisen, johon kuuluvat raportointivelvoitteet, ulkoiset tarkastukset ja säännölliset satunnaistarkastukset;

e) ilmoitettava kirjallisesti asianomaisille jäsenvaltioille viipymättä mahdollisista turvallisuusrikkomuksista tai tietojen väärinkäyttöä tai luvatonta käyttöä koskevista hakijoiden valituksista ja sovitettava toimensa yhteen asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa ratkaisuun pääsemiseksi ja nopeiden selitysten antamiseksi valituksen tehneille hakijoille.

E. Ulkoisen palveluntarjoajan on yleisten vaatimusten osalta

a) toimittava hakemuksen käsittelyssä toimivaltaisten jäsenvaltioiden ohjeiden mukaisesti;

b) toteutettava asianmukaisia korruption vastaisia toimenpiteitä (esimerkiksi henkilöstön riittävä palkka, yhteistyö valittaessa henkilöstön jäseniä tehtävään, kahden miehen sääntö, vuorotteluperiaate);

c) noudatettava täysin oikeudellisen välineen säännöksiä, joihin on sisällyttävä soveltamisen keskeyttämistä tai päättymistä koskeva lauseke erityisesti, jos sääntöjä rikotaan, ja uudelleentarkastelua koskeva lauseke sen varmistamiseksi, että oikeudellinen väline vastaa parhaita käytäntöjä.”

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/1156,

annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019,

yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten rajatylittävän markkinoinnin helpottamisesta ja asetusten (EU) N:o 345/2013, (EU) N:o 346/2013 ja (EU) N:o 1286/2014 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Erilaiset sääntely- ja valvontatavat, joita sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/61/EU ([3]) määriteltyjen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen, myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 345/2013 ([4]) määriteltyjen eurooppalaisten riskipääomarahastojen (EuVECA), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 346/2013 ([5]) määriteltyjen eurooppalaisten yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneiden rahastojen (EuSEF) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2015/760 ([6]) määriteltyjen eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen (ELTIF), sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/65/EY ([7]) tarkoitettujen siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten (yhteissijoitusyritykset) rajatylittävään markkinointiin, aiheuttavat hajanaisuutta ja esteitä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen ja yhteissijoitusyritysten rajatylittävässä markkinoinnissa ja markkinoille pääsyssä, mikä voi puolestaan estää niiden markkinoinnin muissa jäsenvaltioissa. Yhteissijoitusyritystä saatetaan hoitaa ulkopuolelta tai sisäisesti sen oikeudellisesta muodosta riippuen. Tämän asetuksen säännöksiä, jotka koskevat yhteissijoitusyritysten rahastoyhtiöitä, olisi sovellettava sekä yrityksiin, joiden säännöllisenä liiketoimintana on yhteissijoitusyrityksen hoitaminen, että mihin tahansa yhteissijoitusyritykseen, joka ei ole nimennyt yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiötä.

(2) Jotta voitaisiin vahvistaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin sovellettavaa sääntelykehystä ja parantaa sijoittajansuojaa, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen ja yhteissijoitusyritysten sijoittajille suunnatun mainonnan olisi oltava tunnistettavissa mainonnaksi, ja siinä olisi kuvattava vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen tai yhteissijoitusyritysten osuuksien tai osakkeiden ostamiseen liittyvät riskit ja tuotot yhtä näkyvästi. Lisäksi kaikki sijoittajille suunnatun mainonnan sisältämät tiedot olisi esitettävä tasapuolisesti, selkeästi ja johtamatta harhaan. Jotta turvattaisiin sijoittajansuoja ja varmistettaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen ja yhteissijoitusyritysten välillä, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen ja yhteissijoitusyritysten mainontaan olisi sovellettava mainontaa koskevia vaatimuksia.

(3) Vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen ja yhteissijoitusyritysten sijoittajille suunnatussa mainonnassa olisi täsmennettävä mistä, miten ja millä kielellä sijoittajat voivat saada tiivistelmän sijoittajien oikeuksista, ja siinä olisi ilmoitettava selvästi, että vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajalla, eurooppalaisen riskipääomarahaston hoitajalla, eurooppalaiseen yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston hoitajalla tai yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiöllä, jäljempänä yhdessä 'yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten hoitajat', on oikeus lopettaa markkinointijärjestelyt.

([1]) EUVL C 367, 10.10.2018, s. 50.

([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. kesäkuuta 2019.

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 345/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, eurooppalaisista riskipääomarahastoista (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 1).

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 346/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, eurooppalaisista yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneista rahastoista (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 18).

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/760, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, eurooppalaisista pitkäaikaissijoitusrahastoista (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 98).

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

(4) Jotta voitaisiin lisätä avoimuutta, parantaa sijoittajansuojaa ja helpottaa tiedonsaantia mainontaan sovellettavista kansallisista laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä, toimivaltaisten viranomaisten olisi julkaistava tällaiset asiakirjat verkkosivustoillaan ainakin kansainvälisellä rahoitusalalla yleisesti käytetyllä kielellä, mukaan lukien niiden epäviralliset tiivistelmät, joista yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten hoitajat voisivat saada yleiskatsauksen kyseisistä laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä. Asiakirjat olisi julkaistava ainoastaan tiedotustarkoituksessa, eikä julkaiseminen saisi johtaa oikeudellisiin velvoitteisiin. Samoista syistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 ([8]) perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen', olisi luotava keskustietokanta, joka sisältää tiivistelmät mainontaa koskevista kansallisista vaatimuksista ja hyperlinkkejä toimivaltaisten viranomaisten verkkosivustoilla julkaistuihin tietoihin.

(5) Jotta voitaisiin edistää sijoittajansuojaa koskevia hyviä käytäntöjä, jotka sisältyvät oikeudenmukaista ja selkeää mainontaa koskeviin kansallisiin vaatimuksiin, mukaan lukien tällaisen mainonnan näkökohdat, jotka liittyvät verkkomainontaan, arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi annettava ohjeita näiden vaatimusten soveltamisesta mainontaan.

(6) Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava vaatia ennakkoilmoitusta mainonnasta voidakseen tarkistaa ennakolta, onko mainonta tämän asetuksen ja muiden sovellettavien vaatimusten mukaista, esimerkiksi onko se tunnistettavissa mainonnaksi, kuvataanko siinä yhteissijoitusyrityksen osuuksien ostamiseen liittyvät riskit ja tuotot ja, jos jäsenvaltio sallii vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen markkinoinnin vähittäissijoittajille, vaihtoehtoisen sijoitusrahaston osuuksien tai osakkeiden ostamiseen liittyvät riskit ja tuotot yhtä näkyvästi ja esitetäänkö kaikki mainonnan sisältämät tiedot tasapuolisesti, selkeästi ja johtamatta harhaan. Tällainen tarkistaminen olisi suoritettava rajoitetussa ajassa. Jos toimivaltaiset viranomaiset vaativat ennakkoilmoitusta, tämä ei saisi estää niitä tarkistamasta mainontaa jälkikäteen.

(7) Toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle mainonnan tarkistamisen tulokset, mainonnan muuttamista koskevat pyynnöt ja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten hoitajille määrätyt mahdolliset seuraamukset. Jotta voidaan toisaalta antaa enemmän tietoja mainontaan sovellettavista säännöistä ja lisätä niiden avoimuutta ja toisaalta turvata sijoittajansuoja, arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi joka toinen vuosi laadittava kertomus näistä säännöistä ja niiden käytännön soveltamisesta toimivaltaisten viranomaisten ennakolta ja jälkikäteen suorittaman mainonnan tarkistamisen pohjalta ja lähetettävä tämä kertomus Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

(8) Jotta varmistettaisiin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten hoitajien tasapuolinen kohtelu ja jotta niiden olisi helpompi tehdä päätöksiä rajatylittävän sijoitusrahastojen markkinoinnin aloittamisesta, on tärkeää, että palkkiot ja maksut, joita toimivaltaiset viranomaiset veloittavat rajatylittävän toiminnan valvonnasta, ovat oikeassa suhteessa suoritettaviin valvontatehtäviin ja julkisia ja että avoimuuden lisäämiseksi ne julkaistaan toimivaltaisten viranomaisten verkkosivustoilla. Samasta syystä arvopaperimarkkinaviranomaisen verkkosivustolla olisi julkaistava hyperlinkkejä toimivaltaisten viranomaisten verkkosivustoilla julkaistuihin palkkioita ja maksuja koskeviin tietoihin, jotta käytettävissä olisi keskitetty tiedotuspiste. Arvopaperimarkkinaviranomaisen verkkosivustolla olisi myös oltava interaktiivinen väline, jolla voidaan laskea suuntaa-antavasti tällaiset toimivaltaisten viranomaisten veloittamat palkkiot ja maksut.

(9) Jotta varmistettaisiin palkkioiden ja maksujen tehokkaampi perintä ja parannettaisiin palkkio- ja maksurakenteen avoimuutta ja selkeyttä, kun toimivaltaiset viranomaiset veloittavat tällaisia palkkioita tai maksuja, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten hoitajien olisi saatava lasku, erillinen maksuvaatimus tai maksutoimeksianto, jossa määritetään selkeästi suoritettavien palkkioiden tai maksujen määrä ja maksamistapa.

(10) Koska arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti seurattava ja arvioitava markkinakehitystä omalla vastuualueellaan, on aiheellista ja tarpeellista lisätä arvopaperimarkkinaviranomaisen tietämystä laajentamalla sen nykyisiä tietokantoja sisältämään keskustietokanta, jossa on luettelo kaikista vaihtoehtoisista sijoitusrahastoista ja yhteissijoitusyrityksistä, joita markkinoidaan rajojen yli, näiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten hoitajista ja jäsenvaltioista, joissa markkinointia harjoitetaan. Tätä varten ja jotta arvopaperimarkkinaviranomainen voi pitää keskustietokannan ajan tasalla, toimivaltaisten viranomaisten olisi toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle tiedot ilmoituksista ja ilmoituskirjeistä sekä tiedot, jotka ne ovat saaneet direktiivien 2009/65/EY ja 2011/61/EU mukaisesti rajatylittävästä markkinointitoiminnasta, ja tiedot näiden tietojen mahdollisista muutoksista, jotka olisi tallennettava tähän tietokantaan. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi perustettava tätä varten ilmoitusportaali, johon toimivaltaisten viranomaisten olisi ladattava kaikki yhteissijoitusyritysten ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen rajatylittävää markkinointia koskevat asiakirjat.

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

(11) Jotta varmistettaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset yhtäältä asetuksessa (EU) N:o 345/2013 määriteltyjen vaatimukset täyttävien riskipääomarahastojen tai asetuksessa (EU) N:o 346/2013 määriteltyjen vaatimukset täyttävien yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneiden rahastojen ja toisaalta muiden vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen välillä, kyseisiin asetuksiin on tarpeen sisällyttää ennakkomarkkinointia koskevat säännöt, jotka ovat samat kuin direktiivissä 2011/61/EU vahvistetut ennakkomarkkinointia koskevat säännöt. Kyseisten asetusten mukaisesti rekisteröityjen rahastonhoitajien olisi tällaisten sääntöjen avulla voitava testata, ovatko sijoittajat kiinnostuneita tulevista sijoitusmahdollisuuksista tai -strategioista, jotka liittyvät vaatimukset täyttäviin riskipääomarahastoihin ja vaatimukset täyttäviin yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneisiin rahastoihin.

(12) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1286/2014 ([9]) mukaisesti tietyt yhtiöt ja kyseisen asetuksen 32 artiklassa tarkoitetut henkilöt vapautetaan kyseisen asetuksen mukaisista velvoitteista 31 päivään joulukuuta 2019 saakka. Kyseisessä asetuksessa säädetään myös, että komissio tarkastelee kyseistä asetusta uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018 arvioidakseen muun muassa sitä, olisiko tätä siirtymäkauden vapautusta pidennettävä vai olisiko mahdollisten mukautusten yksilöimisen jälkeen direktiivin 2009/65/EY säännökset sijoittajille annettavista avaintiedoista korvattava mainitussa asetuksessa säädetyllä avaintietoasiakirjalla tai katsottava sitä vastaaviksi.

(13) Jotta komissio voisi suorittaa uudelleentarkastelun asetuksen (EU) N:o 1286/2014 mukaisesti siten kuin siinä alun perin säädetiin, uudelleentarkastelun määräaikaa olisi pidennettävä 12 kuukaudella. Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan olisi tuettava komission uudelleentarkasteluprosessia järjestämällä aiheesta kuulemistilaisuus alaa ja kuluttajien etuja edustavien asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa.

(14) Jotta voidaan välttää se, että sijoittajat saavat samasta yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavasta yrityksestä kaksi erilaista ennakkotietoasiakirjaa eli direktiivissä 2009/65/EY edellytetyn sijoittajille annettavan avaintietoasiakirjan (KIID) ja asetuksessa (EU) N:o 1286/2014 edellytetyn avaintietoasiakirjan (KID), sinä aikana, kun kyseisen asetuksen mukaisesti suoritetun komission uudelleentarkastelun tuloksena annettavia säädöksiä hyväksytään ja pannaan täytäntöön, siirtymäkauden vapautusta kyseisen asetuksen mukaisista velvoitteista olisi pidennettävä 24 kuukaudella. Kaikkien asianomaisten toimielinten ja valvontaviranomaisten olisi pyrittävä toimimaan mahdollisimman nopeasti kyseisen siirtymäkauden vapautuksen lakkauttamisen edistämiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tätä pidennystä.

(15) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä arvopaperimarkkinaviranomaisen laatimat tekniset täytäntöönpanostandardit vakiomuotoisista lomakkeista, malleista ja menettelyistä, joita toimivaltaiset viranomaiset käyttävät kansallisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä koskevissa julkaisuissa ja ilmoituksissa sekä näiden tiivistelmissä, jotka ne laativat alueillaan sovellettavista markkinointivaatimuksista, rajatylittävästä toiminnasta veloittamistaan palkkioista ja maksuista ja soveltuvin osin asiaankuuluvista laskentamenetelmistä. Lisäksi olisi hyväksyttävä teknisiä täytäntöönpanostandardeja direktiiveissä 2009/65/EY ja 2011/61/EU edellytetyistä rajatylittävää markkinointitoimintaa koskevista ilmoituksista, ilmoituskirjeistä ja tiedoista sekä arvopaperimarkkinaviranomaisen perustaman ilmoitusportaalin toimintaan tarvittavista teknisistä järjestelyistä, jotta voitaisiin parantaa tietojen siirtoa arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Komission olisi hyväksyttävä nämä tekniset täytäntöönpanostandardit täytäntöönpanosäädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

(16) On tarpeen täsmentää, mitkä tiedot on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle neljännesvuosittain, jotta kaikkien yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten ja niiden hoitajien tietokannat saataisiin pidettyä ajan tasalla.

(17) Tämän asetuksen yhteydessä harjoitettavan henkilötietojen käsittelyn, kuten toimivaltaisten viranomaisten välisen henkilötietojen vaihdon tai siirron, olisi tapahduttava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 ([10]) mukaisesti, ja arvopaperimarkkinaviranomaisen harjoittaman tietojen vaihdon tai siirron olisi tapahduttava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725 ([11]) mukaisesti.

(18) Jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat hoitaa niille tällä asetuksella osoitetut tehtävät, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kyseisillä viranomaisilla on kaikki tarvittavat valvonta- ja tutkintavaltuudet.

([9]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1286/2014, annettu 26 päivänä marraskuuta 2014, vähittäismarkkinoille tarkoitettuja paketoituja ja vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita (PRIIP-tuotteita) koskevista avaintietoasiakirjoista (EUVL L 352, 9.12.2014, s. 1).

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

([11]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

(19) Komission olisi suoritettava arviointi tämän asetuksen soveltamisesta viimeistään 2 päivänä elokuuta 2024. Arvioinnissa olisi otettava huomioon markkinoiden kehitys ja arvioitava, ovatko käyttöön otetut toimenpiteet parantaneet yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten rajatylittävää markkinointia.

(20) Komission olisi viimeistään 2 päivänä elokuuta 2021 julkaistava kertomus sijoittajan oma-aloitteisista yhteydenotoista ja oma-aloitteisista pyynnöistä ja määritettävä, miten laajasti rahastoissa on tehty merkintöjä näissä muodoissa, mikä on niiden maantieteellinen jakauma, mukaan luettuina kolmannet maat, ja mikä on niiden vaikutus passijärjestelmään.

(21) Oikeusvarmuuden turvaamiseksi on tarpeen sovittaa yhteen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/1160 ([12]) täytäntöönpanoa koskevien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten sekä tämän asetuksen soveltamispäivät mainontaa ja ennakkomarkkinointia koskevien säännösten osalta.

(22) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli tehostaa markkinoiden toimintaa pääomamarkkinaunionia perustettaessa, vaan se voidaan sen vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt, jotka koskevat yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten markkinointivaatimuksia koskevien kansallisten säännösten julkaisemista ja sijoittajille suunnattua mainontaa, sekä yhteiset periaatteet, jotka koskevat yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten hoitajilta niiden rajatylittävän toiminnan yhteydessä veloitettavia palkkioita ja maksuja. Tässä asetuksessa säädetään myös yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten rajatylittävää markkinointia koskevan keskustietokannan perustamisesta.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan

a) vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajiin;

b) yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiöihin, myös yhteissijoitusyritykseen, joka ei ole nimennyt yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiötä;

c) eurooppalaisen riskipääomarahaston hoitajiin; ja

d) eurooppalaisen yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston hoitajiin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) ’vaihtoehtoisilla sijoitusrahastoilla’ direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyjä vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja, mukaan lukien eurooppalaiset riskipääomarahastot, eurooppalaiset yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneet rahastot ja eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot;

b) ’vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajilla’ direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyjä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia, jotka ovat saaneet toimiluvan kyseisen direktiivin 6 artiklan mukaisesti;

c) ’eurooppalaisen riskipääomarahaston hoitajalla’ asetuksen (EU) N:o 345/2013 3 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdassa määriteltyä vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston hoitajaa, joka on rekisteröity kyseisen asetuksen 14 artiklan mukaisesti;

d) ’eurooppalaisen yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston hoitajalla’ asetuksen (EU) N:o 346/2013 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määriteltyä vaatimukset täyttävän yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston hoitajaa, joka on rekisteröity kyseisen asetuksen 15 artiklan mukaisesti;

([12]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1160, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, direktiivien 2009/65/EY ja 2011/61/EU muuttamisesta yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten rajatylittävän markkinoinnin osalta (katso tämän virallisen lehden sivu 106).

e) ’toimivaltaisilla viranomaisilla’ direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tai direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan f alakohdassa määriteltyjä toimivaltaisia viranomaisia taikka direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa määriteltyjä unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisen sijoitusrahaston toimivaltaisia viranomaisia;

f) ’kotijäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, jossa vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajalla, eurooppalaisen riskipääomarahaston hoitajalla, eurooppalaisen yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston hoitajalla tai yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiöllä on sääntömääräinen kotipaikka;

g) ’yhteissijoitusyrityksellä’ direktiivin 2009/65/EY 5 artiklan mukaisesti luvan saanutta yhteissijoitusyritystä;

h) ’yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiöllä’ direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyä rahastoyhtiötä.

4 artikla

Mainontaa koskevat vaatimukset

1. Vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien, eurooppalaisten riskipääomarahastojen hoitajien, eurooppalaisten yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneiden rahastojen hoitajien ja yhteissijoitusyritysten rahastoyhtiöiden on varmistettava, että kaikki sijoittajille suunnattu mainonta on tunnistettavissa sellaiseksi ja mainonnassa kuvataan vaihtoehtoisen sijoitusrahaston osuuksien ja osakkeiden tai yhteissijoitusyrityksen osuuksien ostamiseen liittyvät riskit ja tuotot yhtä näkyvästi ja että kaikki mainonnan sisältämät tiedot ovat tasapuolisia ja selkeitä eivätkä johda harhaan.

2. Yhteissijoitusyritysten rahastoyhtiöiden on varmistettava, ettei mainonta, joka sisältää erityisiä tietoja yhteissijoitusyrityksestä, ole ristiriidassa direktiivin 2009/65/EY 68 artiklassa tarkoitetun tarjousesitteen tietojen tai kyseisen direktiivin 78 artiklassa tarkoitettujen sijoittajalle annettavien avaintietojen kanssa tai vähennä niiden merkitystä. Yhteissijoitusyritysten rahastoyhtiöiden on varmistettava, että kaikessa mainonnassa ilmoitetaan, että tarjousesite on olemassa ja että sijoittajalle annettavat avaintiedot ovat saatavilla. Tällaisessa mainonnassa on täsmennettävä missä, miten ja millä kielellä tarjousesite ja sijoittajalle annettavat avaintiedot ovat sijoittajien tai mahdollisten sijoittajien saatavilla ja annettava hyperlinkit tai internetosoitteet näihin asiakirjoihin.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetussa mainonnassa on täsmennettävä mistä, miten ja millä kielellä sijoittajat tai mahdolliset sijoittajat voivat saada sijoittajien oikeuksia koskevan tiivistelmän, ja annettava hyperlinkki tällaiseen tiivistelmään, johon on tarvittaessa sisällyttävä tietoa unionin ja kansallisen tason kollektiivisten oikeussuojakeinojen saatavuudesta riita-asioissa.

Tällaisen mainonnan on myös sisällettävä selkeät tiedot siitä, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hoitaja tai rahastoyhtiö voi päättää lopettaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritystensä markkinointijärjestelyt direktiivin 2009/65/EY 93 a artiklan ja direktiivin 2011/61/EU 32 a artiklan mukaisesti.

4. Vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien, eurooppalaisten riskipääomarahastojen hoitajien ja eurooppalaisten yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneiden rahastojen hoitajien on varmistettava, ettei mainonta, jossa kehotetaan ostamaan vaihtoehtoisen sijoitusrahaston osuuksia tai osakkeita ja joka sisältää erityistietoja vaihtoehtoisesta sijoitusrahastosta, ole ristiriidassa sijoittajille direktiivin 2011/61/EU 23 artiklan, asetuksen (EU) N:o 345/2013 13 artiklan tai asetuksen (EU) N:o 346/2013 14 artiklan mukaisesti annettavien tietojen kanssa tai vähennä niiden merkitystä.

5. Tämän artiklan 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin vaihtoehtoisiin sijoitusrahastoihin, jotka julkaisevat esitteen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1129 ([13]) tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti tai soveltavat direktiivin 2009/65/EY 78 artiklassa tarkoitettujen sijoittajille annettavien avaintietojen muotoa ja sisältöä koskevia sääntöjä.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa viimeistään 2 päivänä elokuuta 2021 ohjeet 1 kohdassa tarkoitettujen mainontaa koskevien vaatimusten soveltamisesta ja saattaa ohjeet sen jälkeen säännöllisesti ajan tasalle ottaen huomioon tällaisen mainonnan näkökohdat, jotka liittyvät verkkomainontaan.

([13]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1129, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla ottamisen yhteydessä julkaistavasta esitteestä ja direktiivin 2003/71/EY kumoamisesta (EUVL L 168, 30.6.2017, s. 12).

5 artikla

Markkinointivaatimuksia koskevien kansallisten säännösten julkaiseminen

1. Toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava verkkosivustoillaan ajantasaiset ja täydelliset tiedot sovellettavista kansallisista laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä, jotka koskevat vaihtoehtoisiin sijoitusrahastoihin ja yhteissijoitusyrityksiin liittyviä markkinointivaatimuksia, sekä niiden tiivistelmät ainakin kansainvälisellä rahoitusalalla yleisesti käytetyllä kielellä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle hyperlinkit verkkosivustoilleen, joilla 1 kohdassa tarkoitetut tiedot julkaistaan.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ilman aiheetonta viivytystä kaikista tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti annettujen tietojen muutoksista.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa vahvistetaan vakiomuotoiset lomakkeet, mallit ja menettelyt tämän artiklan mukaisia julkaisuja ja ilmoituksia varten.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 2 päivänä helmikuuta 2021.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

6 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen keskustietokanta, joka sisältää markkinointivaatimuksia koskevat kansalliset säännökset

Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee viimeistään 2 päivänä helmikuuta 2022 verkkosivustollaan keskustietokannan, joka sisältää 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiivistelmät ja 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut hyperlinkit toimivaltaisten viranomaisten verkkosivustoille, ja ylläpitää tätä tietokantaa.

7 artikla

Mainonnan tarkistaminen ennakolta

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia ennakkoilmoitusta mainonnasta, jota yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiöt aikovat käyttää suoraan tai välillisesti liikeasioissaan sijoittajien kanssa, ainoana tarkoituksenaan varmistua tämän asetuksen ja markkinointivaatimuksia koskevien kansallisten säännösten noudattamisesta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ennakkoilmoituksen vaatiminen ei saa olla ennakkoedellytys yhteissijoitusyrityksen osuuksien markkinoinnille eikä osa direktiivin 2009/65/EY 93 artiklassa tarkoitettua ilmoitusmenettelyä.

Jos toimivaltaiset viranomaiset vaativat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua ennakkoilmoitusta, niiden on kymmenen työpäivän kuluessa sitä työpäivää seuraavasta työpäivästä, jona mainonta vastaanotetaan, ilmoitettava yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiölle sen mainonnan muuttamista koskevista pyynnöistä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua ennakkoilmoitusta voidaan vaatia järjestelmällisesti tai minkä tahansa muiden tarkistuskäytäntöjen mukaisesti, eikä se vaikuta muihin valvontavaltuuksiin, jotka koskevat mainonnan tarkistamista jälkikäteen.

2. Ennakkoilmoitusta mainonnasta vaativien toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava tällaista ennakkoilmoitusta koskevat menettelyt, sovellettava niitä ja julkaistava ne verkkosivustoillaan. Sisäisillä säännöillä ja menettelyillä on varmistettava kaikkien yhteissijoitusyritysten avoin ja syrjimätön kohtelu riippumatta jäsenvaltioista, joissa yhteissijoitusyrityksille on myönnetty lupa.

3. Jos vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajat, eurooppalaisten riskipääomarahastojen hoitajat tai eurooppalaisten yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneiden rahastojen hoitajat markkinoivat vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen osuuksia tai osakkeita vähittäissijoittajille, 1 ja 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin näihin vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajiin, eurooppalaisten riskipääomarahastojen hoitajiin ja eurooppalaisten yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneiden rahastojen hoitajiin.

8 artikla

Mainontaa koskeva arvopaperimarkkinaviranomaisen kertomus

1. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2021 ja sen jälkeen joka toinen vuosi seuraavat tiedot:

a) mainonnan ennakolta tarkistamisen perusteella esitettyjen mainonnan muuttamista koskevien vaatimusten lukumäärä, soveltuvin osin;

b) mainonnan jälkikäteisen tarkistamisen perusteella esitettyjen mainonnan muuttamista koskevien vaatimusten ja asiasta tehtyjen päätösten lukumäärä siten, että erotetaan selvästi yleisimmät rikkomiset ja esitetään niiden kuvaus ja luonne;

c) kuvaus 4 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia koskevista yleisimmistä rikkomisista; ja

d) yksi esimerkki jokaisesta b ja c alakohdassa tarkoitetusta rikkomisesta.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2021 ja sen jälkeen joka toinen vuosi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kertomuksen, jossa esitetään yleiskatsaus 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista markkinointivaatimuksista kaikissa jäsenvaltioissa ja joka sisältää analyysin mainontaa koskevien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten vaikutuksista myös tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti saatujen tietojen perusteella.

9 artikla

Palkkioita ja maksuja koskevat yhteiset periaatteet

1. Jos toimivaltaiset viranomaiset veloittavat tehtäviään hoitaessaan vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien, eurooppalaisten riskipääomarahastojen hoitajien, eurooppalainen yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneiden rahastojen hoitajien ja yhteissijoitusyritysten rahastoyhtiöiden rajatylittävään toimintaan liittyviä palkkioita tai maksuja, tällaisten palkkioiden tai maksujen on oltava johdonmukaisia suhteessa toimivaltaisen viranomaisen tehtävien suorittamiseen liittyviin kokonaiskustannuksiin.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on lähetettävä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen palkkioiden tai maksujen osalta lasku, erillinen maksuvaatimus tai maksutoimeksianto, jossa ilmoitetaan selvästi maksamistapa ja maksun eräpäivä direktiivin 2009/65/EY 93 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tai direktiivin 2011/61/EU liitteessä IV olevassa i alakohdassa tarkoitettuun osoitteeseen.

10 artikla

Palkkioita ja maksuja koskevien kansallisten säännösten julkaiseminen

1. Toimivaltaisten viranomaisten on viimeistään 2 päivänä helmikuuta 2020 julkaistava ja pidettävä ajan tasalla verkkosivustoillaan tiedot, joissa luetellaan 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut palkkiot tai maksut tai tarvittaessa niiden laskentamenetelmät, ainakin kansainvälisellä rahoitusalalla yleisesti käytetyllä kielellä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle hyperlinkit toimivaltaisten viranomaisten verkkosivustoille, joilla 1 kohdassa tarkoitetut tiedot julkaistaan.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa vahvistetaan vakiomuotoiset lomakkeet, mallit ja menettelyt tämän artiklan mukaisia julkaisuja ja ilmoituksia varten.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 2 päivänä helmikuuta 2021.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

11 artikla

Palkkioita ja maksuja koskevat arvopaperimarkkinaviranomaisen julkaisemat tiedot

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee viimeistään 2 päivänä helmikuuta 2022 verkkosivustollaan 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut hyperlinkit toimivaltaisten viranomaisten verkkosivustoille. Nämä hyperlinkit on pidettävä ajan tasalla.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen kehittää viimeistään 2 päivänä helmikuuta 2022 interaktiivisen välineen, joka on yleisesti käytettävissä ainakin kansainvälisellä rahoitusalalla yleisesti käytetyllä kielellä ja jolla voidaan laskea suuntaa-antavasti 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut palkkiot tai maksut, ja antaa tämän välineen käyttöön verkkosivustollaan. Tämä väline on pidettävä ajan tasalla.

12 artikla

Vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen ja yhteissijoitusyritysten rajatylittävää markkinointia koskeva arvopaperimarkkinaviranomaisen keskustietokanta

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee viimeistään 2 päivänä helmikuuta 2022 verkkosivustollaan vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen ja yhteissijoitusyritysten rajatylittävää markkinointia koskevan keskustietokannan, joka on yleisesti käytettävissä kansainvälisellä rahoitusalalla yleisesti käytetyllä kielellä ja jossa luetellaan seuraavat:

a) kaikki vaihtoehtoiset sijoitusrahastot, joita markkinoidaan jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, näiden vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja, eurooppalaisen yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston hoitaja tai eurooppalaisen riskipääomarahaston hoitaja sekä jäsenvaltiot, joissa niitä markkinoidaan; sekä

b) kaikki yhteissijoitusyritykset, joita markkinoidaan jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan e alakohdan määritelmän mukaisessa yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa, näiden yhteissijoitusyritysten rahoitusyhtiö sekä jäsenvaltiot, joissa niitä markkinoidaan.

Kyseinen keskustietokanta on pidettävä ajan tasalla.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tietokantaan liittyvät tässä artiklassa ja 13 artiklassa säädetyt velvoitteet eivät vaikuta velvoitteisiin, jotka liittyvät direktiivin 2009/65/EY 6 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun luetteloon, direktiivin 2011/61/EU 7 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun julkiseen keskusrekisteriin, asetuksen (EU) N:o 345/2013 17 artiklassa tarkoitettuun keskitettyyn tietokantaan ja asetuksen (EU) N:o 346/2013 18 artiklassa tarkoitettuun keskitettyyn tietokantaan.

13 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaiselle toimitettavien ilmoitusten standardointi

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle neljännesvuosittain tiedot, jotka tarvitaan tämän asetuksen 12 artiklassa tarkoitetun keskustietokannan perustamiseen ja ylläpitämiseen ja jotka koskevat direktiivin 2009/65/EY 93 artiklan 1 kohdassa ja 93 a artiklan 2 kohdassa sekä direktiivin 2011/61/EU 31 artiklan 2 kohdassa, 32 artiklan 2 kohdassa ja 32 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja ilmoituksia, ilmoituskirjeitä ja tietoja, sekä mahdollisia muutoksia näihin tietoihin, jos tällaiset muutokset johtaisivat kyseisen keskustietokannan tietojen muuttumiseen.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen perustaa ilmoitusportaalin, jolle kunkin toimivaltaisen viranomaisen on ladattava kaikki 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään ilmoitettavat tiedot sekä lomakkeet, mallit ja menettelyt, joilla toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat tiedot 1 kohtaa sovellettaessa, ja 2 kohdassa tarkoitetun ilmoitusportaalin toimintaan tarvittavat tekniset järjestelyt.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 2 päivänä helmikuuta 2021.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

14 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

1. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki tarvittavat valvonta- ja tutkintavaltuudet tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseen.

2. Toimivaltaisille viranomaisille direktiivien 2009/65/EY ja 2011/61/EU sekä asetusten (EU) N:o 345/2013, (EU) N:o 346/2013 ja (EU) 2015/760 mukaisesti annettuja valtuuksia, mukaan lukien seuraamuksiin tai muihin toimenpiteisiin liittyvät valtuudet, on käytettävä myös tämän asetuksen 4 artiklassa tarkoitettujen hoitajien osalta.

15 artikla

Asetuksen (EU) N:o 345/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 345/2013 seuraavasti:

1) Lisätään 3 artiklaan alakohta seuraavasti:

”o) ”ennakkomarkkinoinnilla” tarkoitetaan vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston hoitajan suorittamaa tai sen lukuun tapahtuvaa tietojen tai tiedonannon suoraa tai välillistä toimittamista sijoitusstrategioista tai sijoitusideoista mahdollisille sijoittajille, joiden kotipaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on unionissa, jotta voidaan testata niiden kiinnostusta vaatimukset täyttävään riskipääomarahastoon, jota ei ole vielä perustettu tai joka on perustettu mutta jonka markkinoinnista ei ole vielä ilmoitettu 15 artiklan mukaisesti siinä jäsenvaltiossa, jossa mahdollisilla sijoittajilla on kotipaikka tai sääntömääräinen kotipaikka, mikä ei missään tapauksessa ole kyseisen vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston osuuksien tai osakkeiden tarjoamista tai kohdentamista mahdolliselle sijoittajalle.”

2) Lisätään artikla seuraavasti:

”*4 a artikla*

1. Vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston hoitaja voi harjoittaa ennakkomarkkinointia unionissa, paitsi jos mahdollisille sijoittajille esitettävät tiedot

a) ovat riittävän tarkkoja, jotta sijoittajat voivat sitoutua hankkimaan tietyn vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston osuuksia tai osakkeita;

b) vastaavat luonnoksina tai lopullisessa muodossa olevia merkintälomakkeita tai vastaavia asiakirjoja; tai

c) vastaavat sellaisen vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston lopullisessa muodossa olevia perustamisasiakirjoja, esitettä tai tarjousasiakirjoja, jota ei ole vielä perustettu.

Jos toimitetaan esitteen tai tarjousasiakirjan luonnos, se ei saa sisältää niin tarkkoja tietoja, että sijoittajat voivat tehdä sijoituspäätöksen, ja siinä on mainittava selvästi, että

a) se ei ole tarjous tai kehotus merkitä vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston osuuksia tai osakkeita; ja

b) siinä esitettyihin tietoihin ei pidä luottaa, koska ne ovat puutteellisia ja ne voivat muuttua.

2. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa edellyttää, että vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston hoitaja ilmoittaa niille ennakkomarkkinoinnin sisällön tai sen kohteena olevat sijoittajat tai täyttää muita kuin tässä artiklassa asetettuja ehtoja tai vaatimuksia ennen ennakkomarkkinoinnin aloittamista.

3. Vaatimukset täyttävien riskipääomarahastojen hoitajien on varmistettava, että sijoittajat eivät hanki vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston osuuksia tai osakkeita ennakkomarkkinoinnin perusteella ja että ennakkomarkkinoinnin kohteena olleet sijoittajat voivat hankkia kyseisen vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston osuuksia tai osakkeita vain, kun markkinointi on sallittua 15 artiklan nojalla.

Jos ammattimaiset sijoittajat 18 kuukauden kuluessa siitä, kun vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston hoitaja aloitti ennakkomarkkinoinnin, merkitsevät ennakkomarkkinoinnin yhteydessä toimitetuissa tiedoissa tarkoitetun tai ennakkomarkkinoinnin tuloksena perustetun vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston osuuksia tai osakkeita, tätä merkintää on pidettävä markkinoinnin tuloksena, ja siinä on noudatettava 15 artiklassa tarkoitettua sovellettavaa ilmoitusmenettelyä.

4. Vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston hoitajan on lähetettävä kahden viikon kuluessa ennakkomarkkinoinnin aloittamisesta kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille paperilla tai sähköisesti vapaamuotoinen kirje. Kirjeessä on täsmennettävä jäsenvaltiot, joissa ennakkomarkkinointia harjoitetaan tai joissa sitä harjoitettiin, ja ennakkomarkkinoinnin ajanjaksot, ja siihen on sisällytettävä lyhyt kuvaus ennakkomarkkinoinnista, mukaan lukien tiedot esitellyistä sijoitusstrategioista ja tarvittaessa luettelo ennakkomarkkinoinnin kohteena olevista tai olleista vaatimukset täyttävistä riskipääomarahastoista. Vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston hoitajan kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on nopeasti ilmoitettava asiasta niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston hoitaja harjoittaa tai harjoitti ennakkomarkkinointia. Sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa ennakkomarkkinointia harjoitetaan tai jossa sitä harjoitettiin, voivat pyytää vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston hoitajan kotijäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia toimittamaan lisätietoja sen alueella harjoitetusta ennakkomarkkinoinnista.

5. Kolmas osapuoli saa harjoittaa ennakkomarkkinointia vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston hoitajan lukuun ainoastaan, jos sillä on lupa toimia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU (*) mukaisena sijoituspalveluyrityksenä, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU (**) mukaisena luottolaitoksena, direktiivin 2009/65/EY mukaisena yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiönä tai direktiivin 2011/61/EU mukaisena vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajana taikka jos se toimii direktiivin 2014/65/EU mukaisena sidonnaisasiamiehenä. Tällaiseen kolmanteen osapuoleen sovelletaan tässä artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

6. Vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston hoitajan on varmistettava, että ennakkomarkkinointi dokumentoidaan asianmukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338)."

16 artikla

Asetuksen (EU) N:o 346/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 346/2013 seuraavasti:

1) Lisätään 3 artiklaan alakohta seuraavasti:

"o) "ennakkomarkkinoinnilla" tarkoitetaan vaatimukset täyttävän yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston hoitajan suorittamaa tai sen lukuun tapahtuvaa tietojen tai tiedonannon suoraa tai välillistä toimittamista sijoitusstrategioista tai sijoitusideoista mahdollisille sijoittajille, joiden kotipaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on unionissa, jotta voidaan testata niiden kiinnostusta vaatimukset täyttävään yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneeseen rahastoon, jota ei ole vielä perustettu tai joka on perustettu mutta jonka markkinoinnista ei ole vielä ilmoitettu 16 artiklan mukaisesti siinä jäsenvaltiossa, jossa mahdollisilla sijoittajilla on kotipaikka tai sääntömääräinen kotipaikka, mikä ei missään tapauksessa ole kyseisen vaatimukset täyttävän yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston osuuksien tai osakkeiden tarjoamista tai kohdentamista mahdolliselle sijoittajalle."

2) Lisätään artikla seuraavasti:

"*4 a artikla*

1. Vaatimukset täyttävän yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston hoitaja voi harjoittaa ennakkomarkkinointia unionissa, paitsi jos mahdollisille sijoittajille esitettävät tiedot

a) ovat riittävän tarkkoja, jotta sijoittajat voivat sitoutua hankkimaan tietyn vaatimukset täyttävän yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston osuuksia tai osakkeita;

b) vastaavat luonnoksina tai lopullisessa muodossa olevia merkintälomakkeita tai vastaavia asiakirjoja; tai

c) vastaavat sellaisen vaatimukset täyttävän yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston lopullisessa muodossa olevia perustamisasiakirjoja, esitettä tai tarjousasiakirjoja, jota ei ole vielä perustettu.

Jos toimitetaan esitteen tai tarjousasiakirjan luonnos, se ei saa sisältää niin tarkkoja tietoja, että sijoittajat voivat tehdä sijoituspäätöksen, ja siinä on mainittava selvästi, että

a) se ei ole tarjous tai kehotus merkitä vaatimukset täyttävän yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston osuuksia tai osakkeita; ja

b) siinä esitettyihin tietoihin ei pidä luottaa, koska ne ovat puutteellisia ja ne voivat muuttua.

2. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa edellyttää, että vaatimukset täyttävän yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston hoitaja ilmoittaa niille ennakkomarkkinoinnin sisällön tai sen kohteena olevat sijoittajat tai täyttää muita kuin tässä artiklassa asetettuja ehtoja tai vaatimuksia ennen ennakkomarkkinoinnin aloittamista.

3. Vaatimukset täyttävien yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneiden rahastojen hoitajien on varmistettava, että sijoittajat eivät hanki vaatimukset täyttävän yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston osuuksia tai osakkeita ennakkomarkkinoinnin perusteella ja että ennakkomarkkinoinnin kohteena olleet sijoittajat voivat hankkia kyseisen vaatimukset täyttävän yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston osuuksia tai osakkeita vain, kun markkinointi on sallittua 16 artiklan nojalla.

Jos ammattimaiset sijoittajat 18 kuukauden kuluessa siitä, kun vaatimukset täyttävien yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneiden rahastojen hoitaja aloitti ennakkomarkkinoinnin, merkitsevät ennakkomarkkinoinnin yhteydessä toimitetuissa tiedoissa tarkoitetun tai ennakkomarkkinoinnin tuloksena perustetun vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston osuuksia tai osakkeita, tätä merkintää on pidettävä markkinoinnin tuloksena, ja siinä on noudatettava 16 artiklassa tarkoitettua sovellettavaa ilmoitusmenettelyä.

4. Vaatimukset täyttävän yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston hoitajan on lähetettävä kahden viikon kuluessa ennakkomarkkinoinnin aloittamisesta kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille paperilla tai sähköisesti vapaamuotoinen kirje. Kirjeessä on täsmennettävä jäsenvaltiot, joissa ennakkomarkkinointia harjoitetaan tai joissa sitä harjoitettiin, ja ennakkomarkkinoinnin ajanjaksot, ja siihen on sisällytettävä lyhyt kuvaus ennakkomarkkinoinnista, mukaan lukien tiedot esitellyistä sijoitusstrategioista ja tarvittaessa luettelo ennakkomarkkinoinnin kohteena olevista tai olleista vaatimukset täyttävistä yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneista rahastoista. Vaatimukset täyttävän yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston hoitajan kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on nopeasti ilmoitettava asiasta niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa vaatimukset täyttävän yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston hoitaja harjoittaa tai harjoitti ennakkomarkkinointia. Sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa ennakkomarkkinointia harjoitetaan tai jossa sitä harjoitettiin, voivat pyytää vaatimukset täyttävän yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston hoitajan kotijäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia toimittamaan lisätietoja sen alueella harjoitetusta ennakkomarkkinoinnista.

5. Kolmas osapuoli saa harjoittaa ennakkomarkkinointia vaatimukset täyttävän yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston hoitajan lukuun ainoastaan, jos sillä on lupa toimia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU (*) mukaisena sijoituspalveluyrityksenä, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU (**) mukaisena luottolaitoksena, direktiivin 2009/65/EY mukaisena yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiönä tai direktiivin 2011/61/EU mukaisena vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajana taikka jos se toimii direktiivin 2014/65/EU mukaisena sidonnaisasiamiehenä. Tällaiseen kolmanteen osapuoleen sovelletaan tässä artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

6. Vaatimukset täyttävän yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston hoitajan on varmistettava, että ennakkomarkkinointi dokumentoidaan asianmukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338)."

17 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1286/2014 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 1286/2014 seuraavasti:

1) Korvataan 32 artiklan 1 kohdassa ilmaisu "31 päivään joulukuuta 2019" ilmaisulla "31 päivään joulukuuta 2021".

2) Muutetaan 33 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ilmaisu "31 päivänä joulukuuta 2018" ilmaisulla "31 päivänä joulukuuta 2019";

b) korvataan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ilmaisu "31 päivänä joulukuuta 2018" ilmaisulla "31 päivänä joulukuuta 2019";

c) korvataan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ilmaisu "31 päivänä joulukuuta 2018" ilmaisulla "31 päivänä joulukuuta 2019".

18 artikla

Arviointi

Komissio suorittaa viimeistään 2 päivänä elokuuta 2024 arvioinnin tämän asetuksen soveltamisesta julkisen kuulemisen sekä arvopaperimarkkinaviranomaisen ja toimivaltaisten viranomaisten kanssa käytyjen keskustelujen perusteella.

Komissio toimittaa viimeistään 2 päivänä elokuuta 2021 toimivaltaisten viranomaisten, arvopaperimarkkinaviranomaisen ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kuulemisen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen sijoittajan oma-aloitteisista yhteydenotoista ja oma-aloitteisista pyynnöistä ja määrittää, miten laajasti rahastoissa on tehty merkintöjä tässä muodossa, mikä on niiden maantieteellinen jakauma, mukaan luettuina kolmannet maat, ja mikä on niiden vaikutus passijärjestelmään. Kertomuksessa on myös tarkasteltava, olisiko 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustettua ilmoitusportaalia kehitettävä niin, että kaikki asiakirjojen siirrot toimivaltaisten viranomaisten välillä tapahtuisivat sen kautta.

19 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

Sitä sovelletaan 1 päivästä elokuuta 2019.

Edellä olevia 4 artiklan 1–5 kohtaa, 5 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä 15 ja 16 artiklaa sovelletaan kuitenkin 2 päivästä elokuuta 2021.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
A. TAJANI	G. CIAMBA

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/1157,

annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019,

unionin kansalaisten henkilökorttien sekä oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen käyttäville unionin kansalaisille ja heidän perheenjäsenilleen myönnettävien oleskeluasiakirjojen turvallisuuden lisäämisestä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 21 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa sitoudutaan helpottamaan henkilöiden vapaata liikkuvuutta varmistaen samalla kansojen suoja ja turvallisuus toteuttamalla Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen määräysten mukaisesti vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue.

(2) Unionin kansalaisuus antaa jokaiselle unionin kansalaiselle oikeuden liikkua vapaasti tietyin rajoituksin ja edellytyksin. Kyseinen oikeus pannaan täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/38/EY ([3]). Myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', 45 artiklassa määrätään liikkumis- ja oleskeluvapaudesta. Vapaa liikkuvuus sisältää oikeuden poistua jäsenvaltioista ja tulla niihin voimassa olevan henkilökortin tai passin avulla.

(3) Direktiivin 2004/38/EY mukaan jäsenvaltioiden on myönnettävä ja uusittava kansalaistensa henkilökortit tai passit oman lainsäädäntönsä mukaisesti. Lisäksi kyseisessä direktiivissä säädetään, että jäsenvaltiot voivat vaatia unionin kansalaisia ja heidän perheenjäseniään rekisteröitymään asianomaisten viranomaisten luona. Jäsenvaltioiden on myönnettävä unionin kansalaisille rekisteröintitodistukset kyseisessä direktiivissä säädetyin edellytyksin. Kyseisen direktiivin mukaan jäsenvaltioiden on myös myönnettävä oleskelukortit perheenjäsenille, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia, ja kyseisen direktiivin mukaan niiden on hakemuksesta myönnettävä pysyvän oleskeluoikeuden osoittava todistus ja pysyvä oleskelukortti.

(4) Direktiivissä 2004/38/EY säädetään, että jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet evätäkseen, lopettaakseen tai peruuttaakseen direktiivissä tarkoitetut oikeudet, jos ne on saatu oikeuksien väärinkäytöllä tai petoksella. Asiakirjojen väärentäminen tai oleskeluoikeuteen liittyviä ehtoja koskevien aineellisten tosiseikkojen väärä esittäminen on yksilöity tyypillisiksi kyseiseen direktiiviin liittyviksi petoksiksi.

(5) Jäsenvaltioiden myöntämien kansallisten henkilökorttien ja toisessa jäsenvaltiossa asuvien unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oleskelulupien turvallisuustaso vaihtelee merkittävästi. Nämä vaihtelut lisäävät väärentämisen ja asiakirjapetosten riskiä ja aiheuttavat myös kansalaisille käytännön ongelmia heidän halutessaan käyttää oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen. Asiakirjapetoksiin liittyvän eurooppalaisen riskianalyysiverkoston tilastot osoittavat, että vilpilliset henkilökortit ovat lisääntyneet ajan myötä.

([1]) EUVL C 367, 10.10.2018, s. 78.

([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 4. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. kesäkuuta 2019.

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta (EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77).

(6) Komissio korosti 14 päivänä syyskuuta 2016 antamassaan tiedonannossa ”Lisää turvallisuutta liikkuvuuden maailmassa: parannuksia tiedonvaihtoon terrorismin torjumiseksi ja vahvemmat ulkorajat” luotettavien matkustus- ja henkilöasiakirjojen tärkeyttä, kun on tarpeen varmistua henkilön henkilöllisyydestä. Se ilmoitti myös esittävänsä toimintasuunnitelman matkustusasiakirjapetosten torjumiseksi. Kyseisen tiedonannon mukaan parannettu lähestymistapa perustuu vakaisiin järjestelmiin, joilla ehkäistään asiakirjaturvallisuuden puutteista johtuvia väärinkäytöksiä ja sisäiseen turvallisuuteen kohdistuvia uhkia, jotka liittyvät erityisesti terrorismiin ja rajat ylittävään rikollisuuteen.

(7) Komission 8 päivänä joulukuuta 2016 antaman toimintasuunnitelman matkustusasiakirjoihin liittyvien petosten torjunnan lujittamiseksi EU:ssa, jäljempänä ’vuoden 2016 toimintasuunnitelma’, mukaan ainakin kolmessa neljäsosassa vilpillisistä asiakirjoista, jotka on havaittu ulkorajoilla sekä alueella, jolla ei suoriteta sisärajavalvontaa, esitetään niiden olevan myönnetyn jäsenvaltioissa ja Schengenin säännöstöön osallistuvissa maissa. Jäsenvaltioiden myöntämät vähemmän turvalliset kansalliset henkilökortit ovat yleisimmin havaittuja vilpillisiä asiakirjoja Schengen-alueen sisäisessä matkustamisessa.

(8) Jäsenvaltioiden olisi henkilöllisyyspetosten ehkäisemiseksi varmistettava, että niiden kansallisessa lainsäädännössä rangaistaan asianmukaisesti henkilöllisyyttä osoittavien asiakirjojen väärentämisestä sekä tällaisten väärennettyjen asiakirjojen käytöstä.

(9) Vuoden 2016 toimintasuunnitelmassa käsiteltiin vilpillisesti saaduista henkilökorteista ja oleskeluasiakirjoista johtuvia riskejä. Vuoden 2016 toimintasuunnitelmassa ja Euroopan unionin kansalaisuutta vuonna 2017 koskevassa katsauksessa komissio pyrki analysoimaan toimintavaihtoehtoja henkilökorttien ja oleskeluasiakirjojen turvallisuuden parantamiseksi.

(10) Vuoden 2016 toimintasuunnitelman mukaan aitojen ja turvallisten henkilökorttien myöntäminen edellyttää luotettavaa henkilöllisyyden rekisteröintiprosessia ja turvallisia lähdeasiakirjoja hakemusmenettelyn tueksi. Komission, jäsenvaltioiden ja asianomaisten unionin virastojen olisi jatkettava yhteistyötä, jotta lähdeasiakirjat olisivat vähemmän alttiita petoksille, kun otetaan huomioon väärennettyjen lähdeasiakirjojen käytön lisääntyminen.

(11) Tässä asetuksessa ei edellytetä, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön henkilökortteja tai oleskeluasiakirjoja, jos kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä niistä, eikä se vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan myöntää kansallisen lainsäädännön mukaisesti muita oleskeluasiakirjoja, jotka jäävät unionin oikeuden soveltamisalan ulkopuolelle, esimerkiksi oleskelukortteja, jotka myönnetään kaikille alueella asuville henkilöille heidän kansalaisuudestaan riippumatta.

(12) Tämä asetus ei estä jäsenvaltioita hyväksymästä syrjimättömällä tavalla henkilöllisyyden tunnistamista varten muita asiakirjoja kuin matkustusasiakirjoja, kuten ajokortteja.

(13) Henkilöllisyyttä osoittavien asiakirjojen, jotka on myönnetty kansalaisille, joiden vapaata liikkuvuutta koskevia oikeuksia on rajoitettu unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja joissa todetaan nimenomaisesti, ettei niitä voida käyttää matkustusasiakirjoina, ei pitäisi katsoa kuuluvan tämän asetuksen soveltamisalaan.

(14) Koneellisesti luettavia matkustusasiakirjoja koskevan kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) asiakirjan 9303 (seitsemäs painos, 2015), jäljempänä ’ICAOn asiakirja 9303’, osan 5 mukaisten sellaisten matkustusasiakirjojen, joita ei käytetä myöntämisjäsenvaltioissa henkilöllisyyden tunnistamista varten, kuten Irlannin myöntämä passikortti, ei pitäisi katsoa kuuluvan tämän asetuksen soveltamisalaan.

(15) Tämä asetus ei vaikuta siihen, että jäsenvaltiot voivat käyttää muihin tarkoituksiin henkilökortteja ja oleskeluasiakirjoja, jotka voidaan tunnistaa sähköisesti (eID), eikä se vaikuta sääntöihin, jotka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 910/2014 ([4]), jossa säädetään unionin laajuisesta sähköisen tunnistamisen vastavuoroisesta tunnustamisesta, kun on kyse julkisiin palveluihin pääsystä, ja helpotetaan kansalaisten siirtymistä toiseen jäsenvaltioon edellyttämällä sähköisten tunnistamisen menetelmien vastavuoroista tunnustamista tietyin edellytyksin. Parempien henkilökorttien avulla olisi parannettava henkilöllisyyden selvittämistä ja palvelujen saatavuutta.

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).

(16) Henkilökorttien ja oleskeluasiakirjojen asianmukainen todentaminen edellyttää, että jäsenvaltiot käyttävät oikeaa nimitystä kustakin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvasta asiakirjatyypistä. Jotta helpotettaisiin kustakin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien asiakirjojen tarkastamista muissa jäsenvaltioissa, asiakirjan nimi olisi myös esitettävä vähintään yhdellä muulla unionin toimielinten virallisella kielellä. Jos jäsenvaltiot käyttävät jo henkilökorteista muita vakiintuneita nimityksiä kuin ”henkilökortti”, niiden olisi voitava jatkaa niiden käyttöä virallisella kielellään tai virallisilla kielillään. Tulevaisuudessa ei kuitenkaan enää pitäisi ottaa käyttöön uusia nimityksiä.

(17) Turvaominaisuudet ovat tarpeen asiakirjan aitouden todentamiseksi ja henkilön henkilöllisyyden toteamiseksi. Turvallisuutta koskevien vähimmäisvaatimusten vahvistaminen ja biometristen tietojen sisällyttäminen henkilökortteihin ja sellaisten perheenjäsenten oleskelukortteihin, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia, ovat tärkeitä askelia tehtäessä niiden käytöstä unionissa turvallisempaa. Tällaisten biometristen tunnisteiden lisäämisen pitäisi mahdollistaa se, että unionin kansalaiset voivat täysimääräisesti hyödyntää oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen.

(18) Kasvokuvan ja kahden sormenjäljen, jäljempänä ’biometristen tietojen’, tallentaminen henkilö- ja oleskelukortteihin, kuten jo tehdään biometrisissä passeissa ja kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvissa, on asianmukaisin tapa yhdistää luotettava todentaminen ja aitouden varmistaminen alhaisempaan petosriskiin, jotta voidaan lisätä henkilö- ja oleskelukorttien turvallisuutta.

(19) Jäsenvaltioiden olisi yleisenä käytäntönä asiakirjan aitouden ja haltijan henkilöllisyyden todentamiseksi tarkastettava ensisijaisesti kasvokuva, ja kun se on tarpeen aitouden ja henkilöllisyyden varmistamiseksi, tarvittaessa myös sormenjäljet.

(20) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tapauksissa, joissa biometristen tietojen todentaminen ei vahvista asiakirjan aitoutta tai sen haltijan henkilöllisyyttä, pätevä henkilöstö suorittaa pakollisen manuaalisen tarkastuksen.

(21) Tämä asetus ei anna oikeusperustaa kansallisen tason tietokantojen perustamiselle tai ylläpitämiselle biometristen tietojen tallentamista varten jäsenvaltioissa, mikä kuuluu kansallisen lainsäädännön piiriin, jonka on oltava tietosuojaa koskevan unionin oikeuden mukainen. Asetus ei myöskään anna oikeusperustaa unionin tason keskitetyn tietokannan perustamiselle tai ylläpitämiselle.

(22) Biometriset tunnisteet olisi kerättävä ja tallennettava henkilökorttien ja oleskeluasiakirjojen tallennusvälineeseen asiakirjan aitouden ja haltijan henkilöllisyyden todentamiseksi. Vain asianmukaisesti valtuutetun henkilöstön olisi tehtävä tällainen todentaminen, ja se olisi tehtävä ainoastaan, kun asiakirja on lain mukaan esitettävä. Lisäksi henkilökorttien tai oleskeluasiakirjojen yksilöintiä varten tallennetut biometriset tiedot olisi säilytettävä erittäin turvallisesti ja ainoastaan asiakirjan noutopäivään asti ja joka tapauksessa enintään 90 päivää kyseisen asiakirjan myöntämispäivästä. Tämän jälkeen biometriset tiedot olisi välittömästi poistettava tai hävitettävä. Tämä ei saisi vaikuttaa näiden tietojen muuhun käsittelyyn tietosuojaa koskevan unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

(23) Tässä asetuksessa olisi otettava huomioon ICAOn asiakirjan 9303 eritelmät, joilla varmistetaan maailmanlaajuinen yhteentoimivuus, mukaan lukien koneellinen luettavuus ja visuaalinen tarkastus.

(24) Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, sisällytetäänkö henkilön sukupuoli tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaan asiakirjaan. Jos jäsenvaltio sisällyttää sukupuolen tällaiseen asiakirjaan, olisi tilanteen mukaan käytettävä ICAOn asiakirjan 9303 eritelmiä ”F”, ”M” tai ”X” taikka kyseisen jäsenvaltion kielessä käytettävää vastaavaa yksittäistä alkukirjainta.

(25) Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta voidaan varmistaa, että neuvoston asetuksen (EY) N:o 1030/2002 ([5]) nojalla hyväksytyt tulevat turvallisuusvaatimukset ja tekniset eritelmät otetaan asianmukaisesti huomioon henkilö-ja oleskelukorteissa sekä pysyvissä oleskelukorteissa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([6]) mukaisesti. Tätä varten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1683/95 ([7]) 6 artiklalla perustetun komitean olisi avustettava komissiota. Hyväksytyt täytäntöönpanosäädökset olisi tarvittaessa voitava tarvittaessa pitää salassa väärentämisen estämiseksi.

([5]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1030/2002, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvan yhtenäisestä kaavasta (EYVL L 157, 15.6.2002, s. 1).

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

([7]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1683/95, annettu 29 päivänä toukokuuta 1995, yhtenäisestä viisumin kaavasta (EYVL L 164, 14.7.1995, s. 1).

(26) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että biometristen tunnisteiden keräämisessä käytetään asianmukaisia ja tehokkaita menettelyjä, joissa kunnioitetaan oikeuksia ja periaatteita, joista määrätään perusoikeuskirjassa, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä Euroopan neuvoston yleissopimuksessa ja YK:n yleissopimuksessa lapsen oikeuksista. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että lapsen etu otetaan ensisijaisesti huomioon koko keräämismenettelyn ajan. Pätevän henkilöstön olisi saatava asianmukainen koulutus lapsiystävällisistä käytännöistä biometristen tunnisteiden keräämistä varten.

(27) Jos biometristen tunnisteiden keräämisessä ilmenee vaikeuksia, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että käytössä on asianmukaiset menettelyt asianomaisen henkilön ihmisarvon kunnioittamiseksi. Sen vuoksi olisi otettava huomioon sukupuoleen sekä lasten ja haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden erityistarpeisiin liittyvät näkökohdat.

(28) Henkilökorttien turvallisuutta ja muotoa koskevien vähimmäisvaatimusten käyttöönoton myötä jäsenvaltioiden olisi voitava luottaa näiden asiakirjojen aitouteen, kun unionin kansalaiset käyttävät oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen. Tiukennettujen turvavaatimusten käyttöönoton olisi tarjottava viranomaisille ja yksityisille tahoille riittävät takeet siitä, että ne voivat luottaa henkilökorttien aitouteen, kun unionin kansalaiset käyttävät niitä henkilöllisyyden tunnistamista varten.

(29) Asiakirjan myöntävän jäsenvaltion kaksikirjaiminen maakoodi negatiivina sinisessä suorakulmiossa ja kahdentoista keltaisen tähden ympäröimänä olisi tunnus, joka helpottaa asiakirjan visuaalista tarkastusta erityisesti silloin, kun haltija käyttää oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen.

(30) Mahdollisuus säätää muista kansallisista ominaisuuksista säilytetään, mutta jäsenvaltioiden olisi varmistettava, etteivät nämä ominaisuudet vähennä yhteisten turvaominaisuuksien tehokkuutta tai vaikuta kielteisesti henkilökorttien rajatylittävään yhteensopivuuteen, kuten esimerkiksi siihen mahdollisuuteen, että henkilökortit voidaan lukea muiden kuin myöntävien jäsenvaltioiden käyttämillä laitteilla.

(31) Turvavaatimusten käyttöönotto henkilökorteissa ja sellaisten perheenjäsenten oleskelukorteissa, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia, ei saisi johtaa unionin tai kolmansien maiden kansalaisille aiheutuvien maksujen kohtuuttomaan nousuun. Jäsenvaltioiden olisi otettava tämä periaate huomioon tarjouspyyntömenettelyjen yhteydessä.

(32) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että biometrisillä tiedoilla tunnistetaan oikein henkilö, jolle henkilökortti on myönnetty. Tätä varten jäsenvaltiot voisivat harkita, että henkilökortteja myöntävät kansalliset viranomaiset keräävät biometriset tunnisteet, erityisesti kasvokuvan, henkilökohtaisella rekisteröinnillä.

(33) Jäsenvaltioiden olisi vaihdettava keskenään tällaisia tietoja siltä osin kuin on tarpeen turvalliseen tallennusvälineeseen sisältyviin tietoihin pääsyyn, niiden aitouden varmistamiseen sekä niiden todentamiseen. Turvallisessa tallennusvälineessä käytettävien tiedostomuotojen olisi oltava yhteentoimivia, myös automatisoitujen rajanylityspaikkojen suhteen.

(34) Direktiivissä 2004/38/EY käsitellään tilannetta, jossa unionin kansalaisille tai unionin kansalaisten perheenjäsenille, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia ja joilla ei ole tarvittavia matkustusasiakirjoja, on annettava kaikki kohtuulliset mahdollisuudet osoittaa muilla keinoin, että heillä on oikeus vapaaseen liikkuvuuteen. Tällaisia keinoja voivat olla esimerkiksi henkilöllisyyttä osoittavat asiakirjat, joita käytetään väliaikaisesti, ja oleskelukortit, jotka myönnetään tällaisille perheenjäsenille.

(35) Tässä asetuksessa kunnioitetaan velvoitteita, jotka on vahvistettu perusoikeuskirjassa ja vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevassa Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksessa. Jäsenvaltioita kannustetaan tämän vuoksi työskentelemään komission kanssa lisätäkseen ominaisuuksia, jotka tekevät henkilökorteista helppokäyttöisempiä ja käyttäjäystävällisempiä vammaisille henkilöille, kuten näkövammaisille. Jäsenvaltioiden on aiheellista tarkastella rekisteröintiin käytettävien mobiililaitteiden kaltaisten ratkaisujen käyttöä henkilökorttien myöntämisessä henkilöille, jotka eivät pysty tulemaan henkilökorttien myöntämisestä vastuussa olevien viranomaisten luo.

(36) Unionin kansalaisille myönnetyissä oleskeluasiakirjoissa olisi oltava tiettyjä tietoja sen varmistamiseksi, että ne tunnistetaan oleskeluasiakirjoiksi kaikissa jäsenvaltioissa. Tämän pitäisi helpottaa sen tunnustamista, että unionin kansalainen käyttää oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, ja tähän käyttöön liittyviä oikeuksia, mutta yhdenmukaistaminen ei saisi ylittää sitä, mikä on asianmukaista nykyisten asiakirjojen heikkouksiin puuttumiseksi. Jäsenvaltiot voivat vapaasti valita asiakirjojen myöntämismuodon, ja voivat antaa ne muodossa, joka täyttää ICAOn asiakirjan nro 9303 eritelmät.

(37) Sellaisten oleskeluasiakirjojen osalta, jotka myönnetään perheenjäsenille, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia, on aiheellista käyttää samaa kaavaa ja samoja turvaominaisuuksia kuin asetuksessa (EY) N:o 1030/2002 sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/1954 ([8]). Sen lisäksi, että näiden asiakirjojen haltijat voivat todistaa oleskeluoikeutensa, he vapautuvat asiakirjojen myötä myös viisumivelvollisuudesta, jota muuten sovellettaisiin heihin, kun he saapuvat unionin alueelle unionin kansalaisen mukana tai seuraavat häntä myöhemmin.

(38) Direktiivissä 2004/38/EY säädetään, että niitä asiakirjoja, jotka myönnetään perheenjäsenille, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia, on kutsuttava nimellä ”Unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskelukortti”. Niiden tunnistamisen helpottamiseksi unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskelukortilla olisi oltava vakiomuotoinen nimi ja koodi.

(39) Kun otetaan huomioon sekä turvallisuusriski että jäsenvaltioille aiheutuvat kustannukset, henkilökortit ja unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskelukortit, joiden turvavaatimukset ovat riittämättömät, olisi poistettava vaiheittain käytöstä. Periaatteessa kymmenen vuoden vaiheittaisen käytöstä poistamisajanjakson henkilökorttia varten ja viiden vuoden vaiheittaisen käytöstä poistamisajanjakson oleskelukorttia varten pitäisi olla riittävä ja tasapainoinen ratkaisu, kun tarkastellaan sitä, kuinka usein asiakirjoja yleensä korvataan, ja sitä, että unionissa nykyisin oleva turvallisuuspuute on korjattava. Kuitenkin sellaisten korttien osalta, joissa ei ole tärkeitä turvaominaisuuksia tai joita ei voida lukea koneellisesti, tarvitaan turvallisuussyistä lyhyempi vaiheittainen käytöstä poistaminen.

(40) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679 ([9]) sovelletaan tämän asetuksen soveltamisen yhteydessä käsiteltäviin henkilötietoihin. On tarpeen täsmentää käsiteltyihin henkilötietoihin ja erityisesti arkaluonteisiin tietoihin kuten biometrisiin tunnisteisiin sovellettavat suojatoimet. Rekisteröityjen olisi saatava tietoa siitä, että heidän asiakirjoissaan on tallennusväline, jossa on heidän biometrisiä tietojaan, ja myös siitä, että asiakirjaan on kontaktiton pääsy, sekä kaikista tapauksista, joissa heidän henkilökortteihinsa ja oleskeluasiakirjoihinsa sisältyviä tietoja käytetään. Rekisteröidyillä olisi joka tapauksessa oltava pääsy henkilökorteissaan ja oleskeluasiakirjoissaan käsiteltyihin henkilötietoihin ja mahdollisuus oikaista niitä siten, että myönnetään uusi asiakirja, jos kyseiset tiedot ovat virheellisiä tai puutteellisia. Tallennusvälineen olisi oltava erittäin turvallinen ja suojattava siihen tallennetut henkilötiedot tehokkaasti luvattomalta pääsyltä.

(41) Jäsenvaltioiden olisi vastattava biometristen tietojen asianmukaisesta käsittelystä aina keräämisestä tietojen sisällyttämiseen erittäin turvalliseen tallennusvälineeseen asetuksen (EU) 2016/679 mukaisesti.

(42) Jäsenvaltioiden olisi noudatettava erityistä varovaisuutta tehdessään yhteistyötä ulkoisen palveluntarjoajan kanssa. Tällainen yhteistyö ei saisi sulkea pois unionin oikeudesta tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuvaa jäsenvaltion vastuuta henkilötietovelvoitteiden rikkomisesta.

(43) Tässä asetuksessa on tarpeen täsmentää perusta tietojen keräämiselle ja tallentamiselle henkilökorttien ja oleskeluasiakirjojen tallennusvälineeseen. Jäsenvaltioiden olisi unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti sekä tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteita noudattaen voitava tallentaa muita tietoja tallennusvälineeseen sähköisiä palveluja varten tai muihin henkilökorttiin tai oleskeluasiakirjaan liittyviin tarkoituksiin. Tällaisten muiden tietojen käsittelyyn, mukaan lukien niiden kerääminen ja niiden mahdolliset käyttötarkoitukset, olisi annettava lupa unionin oikeudessa tai kansallisessa lainsäädännössä. Kaikkien tällaisten kansallisten tietojen olisi oltava fyysisesti tai loogisesti erillään tässä asetuksessa tarkoitetuista biometrisistä tiedoista, ja niitä olisi käsiteltävä asetuksen (EU) 2016/679 mukaisesti.

(44) Jäsenvaltioiden olisi sovellettava tätä asetusta viimeistään 24 kuukauden kuluttua sen voimaantulopäivästä. Tämän asetuksen soveltamispäivästä alkaen jäsenvaltioiden olisi myönnettävä vain tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset täyttäviä asiakirjoja.

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1954, annettu 25 päivänä lokakuuta 2017, kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvan yhtenäisestä kaavasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1030/2002 muuttamisesta (EUVL L 286, 1.11.2017, s. 9).

([9]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

(45) Komission olisi kahden ja vastaavasti yhdentoista vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamispäivästä annettava sen täytäntöönpanosta kertomus, jossa käsitellään myös turvallisuustason asianmukaisuutta ja otetaan huomioon sen vaikutus perusoikeuksiin ja tietosuojaperiaatteisiin. Paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ([10]) mukaisesti komission olisi kuuden vuoden kuluttua asetuksen soveltamispäivästä ja sen jälkeen kuuden vuoden välein tehtävä tätä asetusta koskeva arviointi erityisten seurantajärjestelyjen avulla kerättyjen tietojen perusteella, jotta voidaan arvioida asetuksen todellisia vaikutuksia ja mahdollisten lisätoimenpiteiden tarvetta. Jäsenvaltioiden olisi seurantaa varten kerättävä tilastoja myöntämiensä henkilökorttien ja oleskeluasiakirjojen lukumäärästä.

(46) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli turvallisuuden parantamista ja unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuden vapaaseen liikkuvuuteen käyttämisen helpottamista, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(47) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, kuten ihmisarvo, oikeus henkilökohtaiseen koskemattomuuteen, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kielto, oikeus yhdenvertaisuuteen lain edessä, syrjimättömyys, lasten ja ikääntyneiden henkilöiden oikeudet, yksityis- ja perhe-elämän kunnioittaminen, oikeus henkilötietojen suojaan, oikeus vapaaseen liikkuvuuteen ja oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin, ja jäsenvaltioiden olisi noudatettava perusoikeuskirjaa pannessaan tätä asetusta täytäntöön.

(48) Euroopan tietosuojavaltuutettu on antanut lausunnon 10 päivänä elokuuta 2018 ([11]) ja Euroopan unionin perusoikeusvirasto on antanut lausunnon 5 päivänä syyskuuta 2018 ([12]),

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan turvavaatimukset, joita sovelletaan henkilökortteihin, joita jäsenvaltiot myöntävät kansalaisilleen, ja oleskeluasiakirjoihin, joita jäsenvaltiot myöntävät unionin kansalaisille ja heidän perheenjäsenilleen heidän käyttäessään oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen unionissa.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan

a) henkilökortteihin, joita jäsenvaltiot myöntävät omille kansalaisilleen direktiivin 2004/38/EY 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

   tätä asetusta ei sovelleta alle kuusi kuukautta voimassa olevien väliaikaisten henkilöllisyyttä osoittavien asiakirjojen myöntämiseen;

b) rekisteröintitodistuksiin, joita myönnetään direktiivin 2004/38/EY 8 artiklan mukaisesti unionin kansalaisille, jotka oleskelevat vastaanottavassa jäsenvaltiossa yli kolme kuukautta, ja unionin kansalaisille hakemuksesta myönnettäviin direktiivin 2004/38/EY 19 artiklan mukaisesti pysyvän oleskeluoikeuden osoittaviin todistuksiin;

c) oleskelukortteihin, joita myönnetään direktiivin 2004/38/EY 10 artiklan mukaisesti unionin kansalaisten perheenjäsenille, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia, ja pysyviin oleskelukortteihin, joita myönnetään direktiivin 2004/38/EY 20 artiklan mukaisesti unionin kansalaisten perheenjäsenille, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia.

([10]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.
([11]) EUVL C 338, 21.9.2018, s. 22.
([12]) Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

II LUKU

KANSALLISET HENKILÖKORTIT

3 artikla

Turvavaatimukset/muoto/eritelmät

1. Jäsenvaltioiden myöntämät henkilökortit on valmistettava ID-1-muodossa, ja niissä on oltava koneellisesti luettava alue (MRZ). Tällaisten henkilökorttien on perustuttava ICAOn asiakirjassa 9303 vahvistettuihin eritelmiin ja turvallisuutta koskeviin vähimmäisvaatimuksiin, ja niiden on täytettävä asetuksen (EY) N:o 1030/2002, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) 2017/1954, liitteessä olevan c, d, f ja g kohdan mukaiset vaatimukset.

2. Henkilökorttien sisältämien dataelementtien on täytettävä ICAOn asiakirjan 9303 osassa 5 vahvistettujen eritelmien vaatimukset.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, asiakirjan numero voidaan lisätä alueelle I ja henkilön sukupuolta koskeva merkintä on vapaaehtoinen.

3. Asiakirjassa on oltava nimi ”henkilökortti” tai muu vakiintunut kansallinen nimi myöntävän jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä ja sana ”henkilökortti” vähintään yhdellä muulla unionin toimielinten virallisella kielellä.

4. Henkilökortin etupuolella on oltava kortin myöntävän jäsenvaltion kaksikirjaiminen maakoodi negatiivina sinisessä suorakulmiossa ja 12 keltaisen tähden ympäröimänä.

5. Henkilökortteihin on sisällyttävä erittäin turvallinen tallennusväline, jonka on sisällettävä biometrisiä tietoja, jotka ovat kortin haltijan kasvokuva ja kaksi sormenjälkeä yhteentoimivassa digitaalisessa muodossa. Jäsenvaltioiden on biometristen tunnisteiden keräämisessä sovellettava komission täytäntöönpanopäätöksessä C(2018) 7767 ([13]) vahvistettuja teknisiä eritelmiä.

6. Tallennusvälineellä on oltava riittävä kapasiteetti ja kyky varmistaa tietojen eheys, aitous ja luottamuksellisuus. Tallennettavien tietojen on oltava käytettävissä kontaktittomasti ja suojatusti täytäntöönpanopäätöksen C(2018) 7767 mukaisesti. Jäsenvaltioiden on vaihdettava tietoja, jotka ovat tarpeen tallennusvälineen aitouden varmistamiseksi ja pääsyn saamiseksi 5 kohdassa tarkoitettuihin biometrisiin tietoihin sekä niiden todentamiseksi.

7. Alle 12-vuotiaisiin lapsiin ei tarvitse soveltaa sormenjälkien antamista koskevaa vaatimusta.

Alle 6-vuotiaisiin lapsiin ei sovelleta sormenjälkien antamista koskevaa vaatimusta.

Henkilöihin, jotka eivät fyysisten rajoitteiden vuoksi pysty antamaan sormenjälkiä, ei sovelleta sormenjälkien antamista koskevaa vaatimusta.

8. Jos tavoitteen saavuttamisen kannalta on tarpeen ja oikeasuhtaista, jäsenvaltiot voivat lisätä tällaisia kansalliseen käyttöön tarkoitettuja tietoja ja huomautuksia, jotka saattavat olla tarpeen niiden omien kansallisten säännösten mukaisesti. Turvallisuutta koskevien vähimmäisvaatimusten tehokkuus ja henkilökorttien rajatylittävä yhteensopivuus eivät saa heikentyä tämän seurauksena.

9. Jos jäsenvaltiot sisällyttävät henkilökorttiin duaalisirun (dual interface) tai erillisen tallennusvälineen, ylimääräisen tallennusvälineen on oltava asiaankuuluvien ISO-standardien mukainen eikä se saa vaikuttaa 5 kohdassa tarkoitettuun tallennusvälineeseen.

10. Jos jäsenvaltiot tallentavat henkilökortteihin tietoja sähköisiä palveluja kuten sähköistä hallintoa ja sähköistä liiketoimintaa varten, tällaiset kansalliset tiedot on erotettava fyysisesti tai loogisesti 5 kohdassa tarkoitetuista biometrisistä tiedoista.

11. Jos jäsenvaltiot lisäävät henkilökortteihin muita turvaominaisuuksia, tällaisten henkilökorttien rajatylittävää yhteensopivuutta ja turvallisuutta koskevien vähimmäisvaatimusten tehokkuutta ei saa heikentää tämän seurauksena.

([13]) Komission täytäntöönpanopäätös C(2018) 7767, annettu 30 päivänä marraskuuta 2018, teknisistä eritelmistä kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvan yhtenäistä kaavaa varten ja päätöksen C(2002) 3069 kumoamisesta.

4 artikla

Voimassaoloaika

1. Henkilökorttien voimassaoloaika on vähintään viisi vuotta ja enintään kymmenen vuotta.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että voimassaoloaika on

a) alle viisi vuotta, kun on kyse alaikäisille myönnetyistä henkilökorteista;

b) poikkeustapauksissa alle viisi vuotta, kun on kyse henkilökorteista, jotka on myönnetty erityisissä ja rajoitetuissa olosuhteissa oleville henkilöille ja joiden voimassaoloaika on rajoitettu unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti;

c) yli kymmenen vuotta, kun on kyse vähintään 70-vuotiaille henkilöille myönnetyistä henkilökorteista.

3. Jos sormenjälkeä ei tilapäisesti saa otettua mistään sormesta, jäsenvaltioiden on myönnettävä enintään kaksitoista kuukautta voimassa oleva henkilökortti.

5 artikla

Vaiheittainen käytöstä poistaminen

1. Henkilökortit, jotka eivät täytä 3 artiklassa säädettyjä vaatimuksia, lakkaavat olemasta voimassa niiden voimassaolon päättyessä tai 3 päivänä elokuuta 2031 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään,

a) henkilökortit, jotka eivät täytä ICAOn asiakirjan 9303 osassa 2 vahvistettuja turvallisuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia tai jotka eivät sisällä 3 kohdassa määriteltyä toiminnallista koneellisesti luettavaa aluetta, lakkaavat olemasta voimassa niiden voimassaolon päättyessä tai 3 päivänä elokuuta 2026 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi;

b) 2 päivänä elokuuta 2021 vähintään 70-vuotiaiden henkilöiden henkilökortit, jotka täyttävät ICAOn asiakirjan 9303 osassa 2 vahvistetut turvallisuutta koskevat vähimmäisvaatimukset ja joissa on 3 kohdassa määritelty toiminnallinen koneellisesti luettava alue, lakkaavat olemasta voimassa niiden voimassaolon päättyessä.

3. Edellä olevan 2 kohdan soveltamiseksi toiminnallisella koneellisesti luettavalla alueella tarkoitetaan

a) ICAOn asiakirjan 9303 osan 3 mukaista koneellisesti luettavaa aluetta; tai

b) muuta koneellisesti luettavaa aluetta, jonka osalta myöntävä jäsenvaltio ilmoittaa sen sisältämien tietojen lukemista ja esittämistä koskevat säännöt, paitsi jos jokin jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle viimeistään 2 päivänä elokuuta 2021, että se ei pysty lukemaan ja esittämään näitä tietoja.

Saatuaan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen, komissio ilmoittaa asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle ja neuvostolle.

III LUKU

UNIONIN KANSALAISILLE TARKOITETUT OLESKELUASIAKIRJAT

6 artikla

Mainittavat vähimmäistiedot

Jäsenvaltioiden unionin kansalaisille myöntämissä oleskeluasiakirjoissa on mainittava vähintään seuraavat tiedot:

a) asiakirjan nimi asianomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä ja vähintään yhdellä muulla unionin toimielinten virallisella kielellä;

b) selkeä maininta siitä, että asiakirja on myönnetty unionin kansalaiselle direktiivin 2004/38/EY mukaisesti;

c) asiakirjan numero;

d) haltijan nimi (sukunimi ja etunimi/etunimet);

e) haltijan syntymäaika;

f) direktiivin 2004/38/EY 8 ja 19 artiklan mukaisesti myönnettyihin rekisteröintitodistuksiin ja pysyvän oleskeluoikeuden osoittaviin asiakirjoihin sisällytettävät tiedot;

g) myöntävä viranomainen;

h) etupuolella asiakirjan myöntävän jäsenvaltion kaksikirjaiminen maakoodi negatiivina sinisessä suorakulmiossa ja kahdentoista keltaisen tähden ympäröimänä.

Jos jäsenvaltio päättää, että sormenjäljet otetaan, sovelletaan 3 artiklan 7 kohtaa vastaavasti.

Henkilöihin, jotka eivät fyysisten rajoitteiden vuoksi pysty antamaan sormenjälkiä, ei sovelleta sormenjälkien antamista koskevaa vaatimusta.

IV LUKU

PERHEENJÄSENILLE, JOTKA EIVÄT OLE MINKÄÄN JÄSENVALTION KANSALAISIA, MYÖNNETTÄVÄT OLESKELUKORTIT

7 artikla

Yhtenäinen kaava

1. Myönnettäessä oleskelukortteja sellaisille unionin kansalaisten perheenjäsenille, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia, jäsenvaltioiden on käytettävä samaa kaavaa, joka on vahvistettu asetuksessa (EY) N:o 1030/2002 sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) 2017/1954 ja pantu täytäntöön täytäntöönpanopäätöksellä C(2018) 7767.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kortissa on mainittava selvästi nimi ”Oleskelukortti” tai ”Pysyvä oleskelukortti”. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava, että nämä asiakirjat myönnetään unionin kansalaisen perheenjäsenelle direktiivin 2004/38/EY mukaisesti. Tätä varten jäsenvaltioiden on käytettävä asetuksen (EY) N:o 1030/2002, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) 2017/1954, liitteessä datakentässä [10] tarkoitettua vakiokoodia ”Perheenjäsen EU Art 10 DIR 2004/38/EY” tai ”Perheenjäsen EU Art 20 DIR 2004/38/EY”.

3. Jäsenvaltiot voivat lisätä kansalliseen käyttöön tarkoitettuja tietoja kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tällaisten tietojen lisäämisen ja tallentamisen osalta jäsenvaltioiden on noudatettava vaatimuksia, jotka vahvistetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1030/2002, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) 2017/1954, 4 artiklan toisessa kohdassa.

8 artikla

Nykyisten oleskelukorttien vaiheittainen käytöstä poistaminen

1. Unionin kansalaisten perheenjäsenten, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia, oleskelukortit, jotka eivät täytä 7 artiklan vaatimuksia, lakkaavat olemasta voimassa niiden voimassaolon päättyessä tai 3 päivänä elokuuta 2026 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, unionin kansalaisten perheenjäsenten, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia, oleskelukortit, jotka eivät täytä ICAOn asiakirjan nro 9303 osassa 2 vahvistettuja turvallisuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia tai joihin ei sisälly ICAOn asiakirjan 9303 osan 3 mukaista toiminnallista koneellisesti luettavaa aluetta, lakkaavat olemasta voimassa niiden voimassaolon päättyessä tai 3 päivänä elokuuta 2023 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.

V LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

9 artikla

Yhteyspiste

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä vähintään yksi keskusviranomainen yhteyspisteeksi tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten. Jos jäsenvaltio on nimennyt useamman kuin yhden keskusviranomaisen, sen on ilmoitettava, mikä näistä viranomaisista on yhteyspiste tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten. Jäsenvaltion on ilmoitettava tämän viranomaisen nimi komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Jos jäsenvaltio muuttaa nimettyä viranomaistaan, sen on ilmoitettava siitä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteyspisteet ovat tietoisia asiaankuuluvista unionin tason tieto- ja neuvontapalveluista, jotka sisältyvät yhteiseen digitaaliseen palveluväylään, josta on säädetty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2018/1724 ([14]), ja pystyvät tekemään niiden kanssa yhteistyötä.

10 artikla

Biometristen tunnisteiden kerääminen

1. Biometriset tunnisteet saa kerätä yksinomaan henkilö- tai oleskelukorttien myöntämisestä vastaavien viranomaisten nimeämä pätevä ja asianmukaisesti valtuutettu henkilöstö 3 artiklan 5 kohdassa (henkilökortit) ja 7 artiklan 1 kohdassa (oleskelukortit) säädettyyn erittäin turvalliseen tallennusvälineeseen sisällyttämiseksi. Ensimmäisestä virkkeestä poiketen sormenjäljet saa ottaa yksinomaan tällaisten viranomaisten pätevä ja asianmukaisesti valtuutettu henkilöstö, lukuun ottamatta hakemuksia, jotka on jätetty jäsenvaltion diplomaatti- ja konsuliviranomaisille.

Jotta varmistetaan biometristen tunnisteiden yhtäpitävyys hakijan henkilöllisyyden kanssa, hakijan on oltava henkilökohtaisesti läsnä vähintään kerran kunkin hakemuksen myöntämisprosessin yhteydessä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että biometristen tunnisteiden keräämisessä käytetään asianmukaisia ja tehokkaita menettelyjä ja että näissä menettelyissä kunnioitetaan oikeuksia ja periaatteita, jotka on vahvistettu perusoikeuskirjassa, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä yleissopimuksessa ja YK:n yleissopimuksessa lapsen oikeuksista.

Jos biometristen tunnisteiden keräämisessä ilmenee vaikeuksia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on asianmukaiset menettelyt asianomaisen henkilön ihmisarvon kunnioittamisen varmistamiseksi.

3. Lukuun ottamatta unionin oikeudessa ja kansallisessa lainsäädännössä vaadittua käsittelyä, henkilökorttien tai oleskeluasiakirjojen yksilöintiä varten tallennetut biometriset tunnisteet on säilytettävä erittäin turvallisesti ja ainoastaan asiakirjan noutopäivään asti ja joka tapauksessa enintään 90 päivää kyseisen asiakirjan myöntämispäivästä. Tämän jälkeen biometriset tunnisteet on välittömästi poistettava tai hävitettävä.

11 artikla

Henkilötietojen suoja sekä vastuu

1. Rajoittamatta asetuksen (EU) 2016/679 soveltamista jäsenvaltioiden on varmistettava tämän asetuksen soveltamista varten kerättyjen ja tallennettujen tietojen turvallisuus, eheys, aitous ja luottamuksellisuus.

2. Tässä asetuksessa henkilökorttien ja oleskeluasiakirjojen myöntämisestä vastaavat viranomaiset katsotaan asetuksen (EU) 2016/679 4 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuksi rekisterinpitäjäksi, ja ne ovat vastuussa henkilötietojen käsittelystä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset voivat täysimääräisesti hoitaa asetuksessa (EU) 2016/679 tarkoitetut tehtävänsä, mukaan lukien pääsy kaikkiin henkilötietoihin ja kaikkiin tarvittaviin tietoihin sekä pääsy kaikkiin toimivaltaisten viranomaisten tiloihin tai tietojenkäsittelylaitteisiin.

4. Yhteistyö ulkoisten palveluntarjoajien kanssa ei sulje pois unionin oikeudesta tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuvaa mahdollista jäsenvaltion vastuuta henkilötietovelvoitteiden rikkomisesta.

5. Tiedot saa sisällyttää henkilökorttiin tai oleskeluasiakirjaan koneellisesti luettavassa muodossa ainoastaan tämän asetuksen ja myöntävän jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

6. Henkilökorttien ja oleskeluasiakirjojen tallennusvälineeseen tallennettuja biometrisiä tietoja saa käyttää ainoastaan toimivaltaisten kansallisten viranomaisten ja unionin virastojen asianmukaisesti valtuutettu henkilöstö unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti

a) henkilökortin tai oleskeluasiakirjan aitouden todentamiseen;

b) asiakirjan haltijan henkilöllisyyden todentamiseen vertaamalla biometrisiä tunnisteita suoraan saatavilla ja verrattavissa oleviin tunnisteisiin tilanteessa, jossa henkilökortti tai oleskeluasiakirja on lain mukaan esitettävä.

([14]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1724, annettu 2 päivänä lokakuuta 2018, tietoja, menettelyjä sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluja saataville tarjoavan yhteisen digitaalisen palveluväylän perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 1).

7. Jäsenvaltioiden on ylläpidettävä luetteloa toimivaltaisista viranomaisista, joilla on pääsy tämän asetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun tallennusvälineeseen tallennettuihin biometrisiin tietoihin, ja toimitettava se komissiolle vuosittain. Komissio julkaisee verkossa koosteen tällaisista kansallisista luetteloista.

12 artikla

Seuranta

Komissio laatii tämän asetuksen tuotosten, tulosten ja vaikutusten, sen vaikutus perusoikeuksiin mukaan lukien, yksityiskohtaisen seurantaohjelman viimeistään 2 päivänä elokuuta 2020.

Seurantaohjelmassa esitetään keinot, joilla tiedot ja muu tarvittava näyttö on kerättävä, ja se, kuinka usein keruu toteutetaan. Siinä täsmennetään, mitä toimia komissio ja jäsenvaltiot toteutettavat tietojen ja muun näytön keräämistä ja analysointia varten.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tällaiseen seurantaan tarvittavat tiedot ja muu näyttö.

13 artikla

Raportointi ja arviointi

1. Komissio antaa kahden ja vastaavasti 11 vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamispäivästä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen sen täytäntöönpanosta ja erityisesti perusoikeuksien suojelusta ja henkilötietojen suojasta.

2. Komissio arvioi tätä asetusta kuuden vuoden kuluttua soveltamispäivästä ja sen jälkeen kuuden vuoden välein ja esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tärkeimmistä havainnoista. Arviointi toteutetaan paremmasta sääntelystä annettujen komission suuntaviivojen mukaisesti. Kertomuksessa käsitellään erityisesti

a) tämän asetuksen vaikutusta perusoikeuksiin;

b) unionin kansalaisten liikkuvuutta;

c) biometrisen todennuksen tehokkuutta matkustusasiakirjojen turvallisuuden varmistamisessa;

d) oleskelukortin mahdollista käyttöä matkustusasiakirjana;

e) henkilökortin ulkoasun mahdollista yhdenmukaistamista edelleen;

f) tarvetta ottaa käyttöön väliaikaisesti käytettäville henkilöllisyyttä osoittaville asiakirjoille yhteisiä turvaominaisuuksia niiden parempaa tunnustamista varten.

3. Jäsenvaltioiden ja asianomaisten unionin virastojen on toimitettava komissiolle kertomusten laatimista varten tarvittavat tiedot.

14 artikla

Tekniset lisäeritelmät

1. Jotta voidaan tarvittaessa varmistaa, että 2 artiklan a ja c alakohdassa tarkoitetut henkilökortit ja oleskeluasiakirjat ovat tulevien turvallisuutta koskevien vähimmäisvaatimusten mukaisia, komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tekniset lisäeritelmät, jotka koskevat seuraavia seikkoja:

a) turvallisuutta koskevat lisäominaisuudet ja -vaatimukset, mukaan lukien tehostetut vaatimukset väärentämisen estämiseksi;

b) 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut tekniset eritelmät biometristen tunnisteiden tallennusvälinettä ja näiden tunnisteiden turvallisuutta varten, mukaan lukien luvattoman pääsyn estäminen ja helpotettu todentaminen;

c) kasvokuvaa ja sormenjälkiä koskevat laatuvaatimukset ja yhteiset tekniset vaatimukset.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Jäljempänä 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan päättää, että tässä artiklassa tarkoitetut eritelmät ovat salaisia eikä niitä julkaista. Tällaisessa tapauksessa niiden on oltava ainoastaan jäsenvaltioiden nimeämien, painatuksesta vastaavien elinten ja jäsenvaltion tai komission asianmukaisesti valtuuttamien henkilöiden saatavilla.

3. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi elin, joka on vastuussa henkilökorttien painatuksesta, ja yksi elin, joka on vastuussa unionin kansalaisten perheenjäsenten oleskelukorttien painatuksesta, ja ilmoitettava näiden nimet komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Jäsenvaltiot voivat muuttaa tällaisia nimettyjä elimiään, ja niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

Jäsenvaltiot voivat myös päättää nimetä yhden elimen sekä henkilökorttien että unionin kansalaisten perheenjäsenten oleskelukorttien tulostusta varten, ja niiden on ilmoitettava kyseisen elimen nimi komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

Kaksi tai useampi jäsenvaltio voi myös päättää nimetä yhden elimen näitä tarkoituksia varten, ja niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

15 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 1683/95 6 artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

16 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 2 päivästä elokuuta 2021.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
A. TAJANI	G. CIAMBA

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/1158,

annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019,

vanhempien ja omaistaan hoitavien työ- ja yksityiselämän tasapainottamisesta ja neuvoston direktiivin 2010/18/EU kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 153 artiklan 2 kohdan b alakohdan yhdessä sen 153 artiklan 1 kohdan i alakohdan kanssa,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 153 artiklan 1 kohdan i alakohdassa määrätään, että unioni tukee ja täydentää jäsenvaltioiden toimintaa miesten ja naisten välisen tasa-arvon alalla asioissa, jotka koskevat heidän mahdollisuuksiaan työmarkkinoilla sekä heidän kohteluaan työssä.

(2) Miesten ja naisten tasa-arvo on eräs unionin perusperiaatteista. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa määrätään, että unioni edistää naisten ja miesten tasa-arvoa. Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', 23 artiklassa puolestaan edellytetään, että naisten ja miesten välinen tasa-arvo varmistetaan kaikilla aloilla työelämä ja palkkaus mukaan lukien.

(3) Perusoikeuskirjan 33 artiklassa määrätään oikeudesta suojaan irtisanomiselta äitiyteen liittyvän syyn vuoksi sekä oikeudesta vanhempainlomaan ja palkalliseen äitiyslomaan lapsen syntymän tai lapseksiottamisen johdosta, jotta perhe- ja työelämä voidaan sovittaa yhteen.

(4) Unioni on ratifioinut vuonna 2006 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista. Yleissopimus on siten erottamaton osa unionin oikeusjärjestystä, ja unionin säädöksiä on tulkittava niin pitkälle kuin mahdollista yleissopimuksen mukaisesti. Yleissopimuksessa ja erityisesti sen 7 artiklan 1 kappaleessa määrätään, että sopimuspuolet toteuttavat kaikki tarvittavat toimet varmistaakseen, että vammaiset lapset voivat nauttia kaikista ihmisoikeuksista ja perusvapauksista täysimääräisesti ja yhdenvertaisesti muiden lasten kanssa.

(5) Kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet vuonna 1989 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen lapsen oikeuksista. Yleissopimuksen 18 artiklan 1 kappaleessa määrätään, että vanhemmat vastaavat yhteisesti lapsen kasvatuksesta ja kehityksestä ja että lapsen edun olisi määrättävä heidän toimintansa.

(6) Työ- ja yksityiselämää tasapainottavalla politiikalla olisi myötävaikutettava sukupuolten tasa-arvon toteutumiseen edistämällä naisten osallistumista työmarkkinoille, hoitovelvoitteiden tasapuolista jakamista miesten ja naisten välillä ja sukupuolten välisen ansiotulo- ja palkkaeron kuromista umpeen. Tällaisessa politiikassa olisi otettava huomioon väestörakenteen muutokset, mukaan lukien väestön ikääntymisen vaikutukset.

([1]) EUVL C 129, 11.4.2018, s. 44.
([2]) EUVL C 164, 8.5.2018, s. 62.
([3]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 4. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 13. kesäkuuta 2019.

(7) Väestörakenteen muutoksen aiheuttamien haasteiden ja siitä julkisiin menoihin joissakin jäsenvaltioissa kohdistuvien paineiden perusteella epävirallisen hoidon tarpeen odotetaan lisääntyvän.

(8) Useissa sukupuolten tasa-arvoa ja työehtoja koskevissa direktiiveissä käsitellään jo nyt unionin tasolla joitakin niitä näkökohtia, joilla on merkitystä työ- ja yksityiselämän tasapainon kannalta, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2006/54/EY ([4]) ja 2010/41/EU ([5]) sekä neuvoston direktiiveissä 92/85/ETY ([6]), 97/81/EY ([7]) ja 2010/18/EU ([8]).

(9) Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio antoivat 17 päivänä marraskuuta 2017 julistuksen Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista, jonka periaatteessa 2 vahvistetaan sukupuolten tasa-arvo ja periaatteessa 9 työ- ja yksityiselämän tasapaino.

(10) Työ- ja yksityiselämän tasapainottaminen on kuitenkin edelleen huomattava haaste monille vanhemmille ja työntekijöille, joilla on hoitovelvoitteita, varsinkin koska pidentyneet työajat ja vaihtuvat työaikataulut ovat yleistyneet, millä on kielteinen vaikutus naisten työllisyyteen. Merkittävä naisten aliedustukseen työmarkkinoilla vaikuttava tekijä on työ- ja perhevelvoitteiden tasapainottamisen vaikeus. Kun naisilla on lapsia, he todennäköisemmin tekevät vähemmän palkkatyötä ja käyttävät enemmän aikaa palkattomien hoitovelvoitteiden täyttämiseen. Naisten työllisyyden on osoitettu kärsivän myös siitä, että naisella on sairas tai huollettava omainen, jolloin jotkut naiset jäävät kokonaan pois työmarkkinoilta.

(11) Nykyisessä unionin säädöskehyksessä miehille tarjotaan vain vähäisiä kannustimia tasapuolisen vastuun ottamiseen hoitovelvoitteista. Monissa jäsenvaltioissa ei ole käytössä palkallisia isyys- ja vanhempainvapaita, minkä vuoksi näiden vapaiden käyttöaste on isien keskuudessa alhainen. Työ- ja yksityiselämää tasapainottavan politiikan suunnittelussa oleva epätasapaino naisten ja miesten välillä vahvistaa sukupuolistereotypioita ja ansio- ja hoivatyön välisiä sukupuolten eroja. Tasa-arvopolitiikan olisi puututtava stereotypioihin miesten ja naisten ammateissa ja rooleissa, ja työmarkkinaosapuolia kannustetaan niiden keskeisen tehtävän mukaisesti antamaan tietoa työntekijöille ja työnantajille ja parantamaan siten näiden tietoisuutta syrjinnän torjumisesta. Isien osallistumisen työ- ja yksityiselämän tasapainottamiseen tähtääviin järjestelyihin, joista esimerkkeinä ovat joustavat työjärjestelyt tai vapaat, on myös osoitettu vaikuttavan myönteisesti naisten perheessä tekemän palkattoman työn suhteellisen määrän vähentymiseen ja jättävän naisille enemmän aikaa palkkatyöhön.

(12) Jäsenvaltioiden olisi tätä direktiiviä täytäntöön pannessaan otettava huomioon, että perhevapaiden tasapuolinen käyttö miesten ja naisten välillä edellyttää myös muita asianmukaisia toimenpiteitä, kuten saatavilla olevien ja kohtuuhintaisten lastenhoito- ja pitkäaikaishoitopalvelujen tarjontaa, sillä ne ovat välttämättömiä, jotta vanhemmat ja muut henkilöt, joilla on hoitovelvoitteita, voivat päästä työmarkkinoille, pysyä siellä tai palata sinne. Taloudellisten pidäkkeiden poistaminen voi myös rohkaista kotitalouden toissijaista tulonsaajaa, joka on useimmiten nainen, osallistumaan täysimääräisesti työmarkkinoille.

(13) Jotta tämän direktiivin vaikutuksia voitaisiin arvioida, komission ja jäsenvaltioiden olisi jatkettava keskinäistä yhteistyötä vertailukelpoisten ja sukupuolen mukaan eriteltyjen tilastojen laatimiseksi.

(14) Komissio on järjestänyt työmarkkinaosapuolten kaksivaiheisen kuulemisen työ- ja yksityiselämän tasapainottamiseen liittyvistä haasteista SEUT 154 artiklan mukaisesti. Työmarkkinaosapuolet eivät päässeet yksimielisyyteen neuvottelujen aloittamisesta näistä asioista, vanhempainvapaa mukaan lukien. On kuitenkin tärkeää toteuttaa toimia tällä alalla nykyaikaistamalla ja mukauttamalla nykyistä säädöskehystä ottaen samalla huomioon kyseisten kuulemisten tulos samoin kuin sidosryhmien ja kansalaisten näkemysten kartoittamiseksi toteutetun julkisen kuulemisen tulos.

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/54/EY, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2006, miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa (EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23).

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/41/EU, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2010, miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin sekä neuvoston direktiivin 86/613/ETY kumoamisesta (EUVL L 180, 15.7.2010, s. 1).

([6]) Neuvoston direktiivi 92/85/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992, toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä (kymmenes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EYVL L 348, 28.11.1992, s. 1).

([7]) Neuvoston direktiivi 97/81/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 1997, Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE), julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) ja Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY) tekemästä osa-aikatyötä koskevasta puitesopimuksesta – Liite: osa-aikatyötä koskeva puitesopimus (EYVL L 14, 20.1.1998, s. 9).

([8]) Neuvoston direktiivi 2010/18/EU, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2010, BUSINESSEUROPEN, UEAPME:n, CEEP:n ja EAY:n tekemän vanhempainvapaata koskevan tarkistetun puitesopimuksen täytäntöönpanosta ja direktiivin 96/34/EY kumoamisesta (EUVL L 68, 18.3.2010, s. 13).

(15) Direktiivillä 2010/18/EU säännellään vanhempainvapaata panemalla täytäntöön työmarkkinaosapuolten tekemä puitesopimus. Tämä direktiivi perustuu direktiivissä 2010/18/EU vahvistettuihin sääntöihin ja täydentää niitä vahvistamalla nykyisiä oikeuksia ja ottamalla käyttöön uusia oikeuksia. Direktiivi 2010/18/EU olisi kumottava ja korvattava tällä direktiivillä.

(16) Tässä direktiivissä säädetään vähimmäisvaatimuksista, jotka liittyvät isyys-, vanhempain- ja omaishoitovapaisiin sekä työntekijöille, jotka ovat vanhempia, tai omaistaan hoitaville tarkoitettuihin joustaviin työjärjestelyihin. Helpottamalla tällaisten vanhempien ja omaistaan hoitavien työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista tällä direktiivillä olisi edistettävä perussopimuksiin pohjautuvia tavoitteita eli miesten ja naisten tasa-arvoa asioissa, jotka koskevat heidän mahdollisuuksiaan työmarkkinoilla sekä heidän tasa-arvoista kohteluaan työssä, ja korkean työllisyystason edistämistä unionissa.

(17) Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin työntekijöihin, joilla on työsopimus tai muu työsuhde, mukaan lukien sopimukset, jotka liittyvät osa-aikaisten työntekijöiden, kiinteässä työsuhteessa työskentelevien tai henkilöiden, joilla on työsopimus tai työsuhde työvoimanvuokrayrityksen kanssa, työllistämiseen tai työsuhteeseen, direktiivissä 2010/18/EU aiemmin säädetyn mukaisesti. Ottaen huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen, jäljempänä 'unionin tuomioistuin', oikeuskäytännön, joka koskee perusteita työntekijän aseman määrittämiseksi, jäsenvaltioiden tehtävänä on määritellä työsopimukset ja työsuhteet.

(18) Jäsenvaltioilla on toimivalta määritellä siviilisääty ja perheasema sekä vahvistaa henkilöt, joita pidetään vanhempana, äitinä tai isänä.

(19) Jotta hoitovelvoitteet jakautuisivat tasapuolisemmin naisten ja miesten välillä ja jotta isien ja lasten välille syntyisi side jo varhain, olisi otettava käyttöön isien tai vastaavien toisten vanhempien, jos ja siinä määrin kuin nämä tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä, oikeus isyysvapaaseen. Tällainen isyysvapaa olisi pidettävä lapsen syntymän aikoihin, ja sen olisi selkeästi liityttävä syntymään ja tapahduttava hoivatarkoituksia varten. Jäsenvaltiot voivat myöntää isyysvapaan myös lapsen syntyessä kuolleena. On jäsenvaltioiden asiana määrittää, onko osa isyysvapaasta mahdollista pitää ennen lapsen syntymää vai onko isyysvapaa pidettävä kokonaisuudessaan sen jälkeen, minkä ajan kuluessa isyysvapaa on pidettävä ja onko isyysvapaa mahdollista pitää osa-aikaisena, vuorotte-lujaksoissa, kuten työjaksojen erottamina perättäisinä vapaapäivinä, tai muilla joustavilla tavoilla ja millä edellytyksillä tämä on mahdollista. Jäsenvaltiot voivat täsmentää, ilmaistaanko isyysvapaa työpäivinä, viikkoina vai muina aikayksikköinä, ottaen huomioon, että kymmenen työpäivää vastaa kahta kalenteriviikkoa. Jotta jäsenvaltioiden väliset erot voidaan ottaa huomioon, oikeus isyysvapaaseen olisi myönnettävä kansallisessa lainsäädännössä määritellystä siviilisäädystä tai perheasemasta riippumatta.

(20) Koska useimmat isät eivät käytä vanhempainvapaaoikeuttaan tai siirtävät huomattavan osan oikeudestaan äideille, tässä direktiivissä pidennetään yhdestä kuukaudesta kahteen se vanhempainvapaan vähimmäisjakso, jota ei voida siirtää vanhemmalta toiselle, jotta voidaan kannustaa isiä pitämään vanhempainvapaata, ja säilytetään samalla kummankin vanhemman oikeus direktiivissä 2010/18/EU säädettyyn vähintään neljän kuukauden vanhempain-vapaaseen. Varmistamalla, että vanhempainvapaasta vähintään kaksi kuukautta on yksinomaan kummankin vanhemman käytettävissä eikä sitä voida siirtää toiselle vanhemmalle, on tarkoitus kannustaa isiä käyttämään oikeutensa tällaiseen vapaaseen. Lisäksi edistetään ja helpotetaan naisten paluuta työmarkkinoille äitiys- ja vanhempainvapaan pitämisen jälkeen.

(21) Tässä direktiivissä taataan vähintään neljän kuukauden vanhempainvapaa työntekijöille, jotka ovat vanhempia. Jäsenvaltioita kannustetaan myöntämään oikeus vanhempainvapaaseen kaikille työntekijöille, joilla on vanhemmuuteen liittyviä velvoitteita kansallisten oikeusjärjestelmien mukaisesti.

(22) Jäsenvaltioiden olisi voitava täsmentää, missä määräajassa työntekijän on ilmoitettava työnantajalle vanhempainvapaan hakemisesta, ja päättää, voidaanko vanhempainvapaaoikeuteen soveltaa tiettyä palvelusaikaa koskevaa vähimmäisedellytystä. Koska sopimusjärjestelyt ovat yhä monimuotoisempia, palvelusaikaa laskettaessa olisi otettava huomioon peräkkäisten määräaikaisten työsopimusten kesto yhteensä saman työnantajan palveluksessa. Työntekijöiden ja työnantajien tarpeiden tasapainottamiseksi jäsenvaltioiden olisi myös voitava päättää, saavatko työnantajat lykätä vanhempainvapaan myöntämistä tietyissä olosuhteissa, jolloin vaatimuksena on, että työnantajat perustelevat tällaisen lykkäyksen kirjallisesti.

(23) Koska jouston mahdollisuus lisää sen todennäköisyyttä, että kumpikin vanhempi ja erityisesti isä käyttää oikeuttaan vanhempainvapaaseen, työntekijöiden olisi voitava pyytää, että vanhempainvapaa myönnetään kokoaikaisena tai osa-aikaisena, vuorottelujaksoissa, kuten työjaksojen erottamina perättäisinä vapaaviikkoina, tai muilla joustavilla tavoilla. Työnantajan olisi voitava hyväksyä tai hylätä tällainen muuta kuin kokoaikaista vanhempainvapaata koskeva hakemus. Jäsenvaltioiden olisi arvioitava, olisiko vanhempainvapaan myöntämisperusteita ja sitä koskevia yksityiskohtaisia järjestelyjä mukautettava erityisen heikossa asemassa olevien vanhempien erityistarpeisiin.

(24) Ajanjakso, jolta työntekijöiden olisi oltava oikeutettuja pitämään vanhempainvapaata, olisi sidottava lapsen ikään. Tämä ikä olisi määritettävä siten, että kummallakin vanhemmalla on tosiasiallinen mahdollisuus käyttää kokonaisuudessaan tämän direktiivin mukainen vanhempainvapaaoikeutensa.

(25) Jotta paluuta työhön vanhempainvapaan jälkeen voitaisiin helpottaa, työntekijöitä ja työnantajia kannustetaan pitämään vapaaehtoisesti yhteyttä vapaan aikana ja he voivat sopia järjestelyistä, jotka koskevat asianmukaisia toimenpiteitä työhönpaluun helpottamiseksi. Tällaisesta yhteydenpidosta ja tällaisista järjestelyistä on tarkoitus päättää asianosaisten kesken ottaen huomioon kansallinen lainsäädäntö, työehtosopimukset tai käytännöt. Työntekijöille olisi tiedotettava ylennysmenettelyistä ja sisäisistä avoimista työpaikoista ja heidän olisi voitava osallistua tällaisiin menettelyihin ja hakea tällaisia työpaikkoja.

(26) Tutkimukset osoittavat, että jäsenvaltioissa, joissa huomattava osuus vanhempainvapaasta on tarkoitettu isille ja joissa työntekijälle maksetaan tällaisen vapaan ajalta maksu tai korvaus suhteellisen korkean korvausasteen mukaan, isät käyttävät vapaata enemmän ja vaikutus äitien työllisyysasteeseen on myönteinen. Sen vuoksi on aiheellista antaa tällaisten järjestelmien jatkua edellyttäen, että ne täyttävät tietyt vähimmäisperusteet, sen sijaan, että vanhempainvapaan ajalta maksetaan tässä direktiivissä säädetty maksu tai korvaus.

(27) Jotta miehillä ja naisilla, joilla on hoitovelvoitteita, olisi paremmat mahdollisuudet pysyä osana työvoimaa, jokaisella työntekijällä olisi oltava oikeus viiden työpäivän omaishoitovapaaseen vuodessa. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tällaista vapaata voidaan pitää yhden tai useamman työpäivän jaksoissa tapausta kohden. Kansallisten järjestelmien erojen huomioon ottamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää omaishoitovapaa muun viiteajanjakson kuin vuoden perusteella, hoivaa tai tukea tarvitsevan henkilön mukaan tai tapauksittain. Hoivan tarpeen ennustetaan kasvavan jatkuvasti väestön ikääntyessä ja siihen liittyvän iän myötä tapahtuvan toimintakyvyn heikkenemisen yleistyessä. Jäsenvaltioiden olisi otettava kasvava hoivan tarve huomioon suunnitellessaan hoivapolitiikkojaan, omaishoitovapaa mukaan lukien. Jäsenvaltioita kannustetaan antamaan oikeus omaishoitovapaaseen myös muille sukulaisille, kuten isovanhemmille ja sisaruksille. Jäsenvaltiot voivat edellyttää etukäteen annettavaa lääkärintodistusta merkittävän hoivan tai tuen tarpeesta vakavan lääketieteellisen syyn vuoksi.

(28) Tässä direktiivissä säädetyn omaishoitovapaaoikeuden lisäksi kaikkien työntekijöiden olisi säilytettävä oikeutensa poissaoloon työstä jäsenvaltioiden vahvistamien edellytysten mukaisesti kiireellisten ja odottamattomien perheeseen liittyvien pakottavien syiden vuoksi, ilman että he menettävät heille kertyneet tai kertymässä olevat työhön liittyvät oikeutensa, kuten direktiivissä 2010/18/EU säädetään.

(29) Jotta lisättäisiin niiden työntekijöiden, jotka ovat vanhempia, ja erityisesti miesten kannustimia tässä direktiivissä säädettyjen vapaiden pitämiseen, työntekijöillä olisi oltava oikeus riittävään korvaukseen vapaan ajalta.

(30) Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi vahvistettava isyysvapaan vähimmäiskeston ajalta maksettava maksu tai korvaus tasolle, joka vastaa vähintään kansallisen sairauspäivärahan tasoa. Koska isyys- ja äitiysvapaaoikeuksien myöntämisellä on sama tavoite eli siteen luominen vanhemman ja lapsen välille, jäsenvaltioita kannustetaan maksamaan isyysvapaan ajalta vastaava maksu tai korvaus kuin äitiysvapaan ajalta kansallisella tasolla maksettava maksu tai korvaus.

(31) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava tässä direktiivissä taattavan siirrettävyyskiellon piiriin kuuluvan vanhempainvapaan vähimmäiskeston ajalta maksettava maksu tai korvaus riittävälle tasolle. Määrittäessään siirrettävyyskiellon piiriin kuuluvan vanhempainvapaan vähimmäiskeston ajalta maksettavan maksun tai korvauksen tasoa jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon, että vanhempainvapaan pitämisen johdosta perhe usein menettää tuloja ja että perheen ensisijainen tulonsaaja voi käyttää oikeuttaan vanhempainvapaaseen vain, jos sen ajalta maksetaan riittävän hyvä korvaus niin, että elintaso pysyy kohtuullisena.

(32) Vaikka jäsenvaltiot voivat vapaasti päättää, maksavatko ne omaishoitovapaasta maksun tai korvauksen, niitä kannustetaan ottamaan käyttöön tällainen maksu tai korvaus, jotta voitaisiin taata, että omaistaan hoitavat, ja erityisesti miehet tosiasiallisesti käyttävät tällaista oikeutta.

(33) Tämä direktiivi ei vaikuta sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamiseen, josta säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksissa (EY) N:o 883/2004 ([9]) ja (EU) N:o 1231/2010 ([10]) ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 859/2003 ([11]). Työntekijän sosiaaliturvaa koskevissa asioissa toimivaltainen jäsenvaltio määräytyy näiden asetusten mukaisesti.

(34) Jotta työntekijät, jotka ovat vanhempia, ja omaistaan hoitavat saataisiin pysymään osana työvoimaa, tällaisten työntekijöiden olisi voitava mukauttaa työaikataulunsa henkilökohtaisten tarpeidensa ja mieltymystensä mukaiseksi. Tätä varten ja työntekijöiden tarpeita painottaen heillä on oikeus pyytää hoivatarkoituksia varten joustavia työjärjestelyjä työskentelymallinsa mukauttamiseksi, mahdollisuuksien mukaan myös käyttämällä etätyöjärjestelyjä, joustavia työaikatauluja tai lyhennettyä työaikaa.

(35) Jotta sekä työntekijöiden että työnantajien tarpeet voidaan ottaa huomioon, jäsenvaltioiden olisi voitava rajoittaa joustavien työjärjestelyjen, mukaan lukien lyhennetty työaika tai etätyöjärjestelyt, kestoa. Osa-aikatyö on osoittautunut hyödylliseksi siinä, että se on antanut joillekin naisille mahdollisuuden pysyä työmarkkinoilla heidän saatuaan lapsia tai hoidettuaan hoivaa tai tukea tarvitsevia omaisia, mutta pitkään jatkuessaan lyhennetty työaika saattaa johtaa pienempiin sosiaaliturvamaksuihin ja siten siihen, että eläkeoikeudet pienenevät tai puuttuvat.

(36) Työnantajan olisi joustavia työjärjestelyjä koskevia pyyntöjä käsitellessään voitava ottaa huomioon muun muassa pyydettyjen joustavien työjärjestelyjen kesto sekä omat resurssinsa ja toimintakapasiteettinsa tällaisten järjestelyjen tarjoamiseen. Työnantajan olisi voitava päättää, hyväksyykö vai hylkääkö se työntekijän esittämän joustavia työjärjestelyjä koskevan pyynnön. Joustavien työjärjestelyjen tarpeen taustalla olevat erityiset olosuhteet saattavat muuttua. Työntekijöillä olisi näin ollen oltava paitsi oikeus palata alkuperäiseen työskentelymalliinsa yhteisesti sovitun ajanjakson päätyttyä myös mahdollisuus pyytää saada tehdä näin tarvittaessa aiemmin, kun taustalla olevien olosuhteiden muuttuminen sitä edellyttää.

(37) Jäsenvaltioita kannustetaan arvioimaan, olisiko isyysvapaata, omaishoitovapaata ja joustavia työjärjestelyjä koskevan oikeuden käyttämistä koskevia perusteita ja niitä koskevia yksityiskohtaisia järjestelyjä mukautettava erityistarpeisiin, kuten yksinhuoltajien, adoptiovanhempien, vammaisten vanhempien, vammaisten tai pitkäaikaissairaiden lasten vanhempien tai esimerkiksi monisynnytyksiin ja ennenaikaisiin synnytyksiin liittyvissä erityistilanteissa olevien vanhempien erityistarpeisiin, tämän vaikuttamatta vaatimukseen arvioida, olisiko vanhempainvapaan myöntämisperusteita ja sitä koskevia yksityiskohtaisia järjestelyjä mukautettava erityisen heikossa asemassa olevien vanhempien erityistarpeisiin.

(38) Vapaita koskevien järjestelyjen tarkoituksena on tukea tiettynä ajanjaksona työntekijöitä, jotka ovat vanhempia, ja omaistaan hoitavia sekä säilyttää ja edistää heidän siteitään työmarkkinoihin. Sen vuoksi on aiheellista säätää nimenomaisesti tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia vapaita pitävien työntekijöiden työhön liittyvien oikeuksien suojasta. Tällä direktiivillä suojataan erityisesti työntekijöiden oikeus palata tällaisen vapaan pidettyään samaan tai vastaavanlaiseen tehtävään ja oikeus olla joutumatta kärsimään työsopimuksen tai työsuhteen ehtojen heikennyksestä tällaisen vapaan pitämisen vuoksi. Työntekijöiden olisi säilytettävä oikeutensa jo kertyneisiin tai kertymässä oleviin etuihin tällaisen vapaan loppuun asti.

([9]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1).

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1231/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja asetuksen (EY) N:o 987/2009 ulottamisesta koskemaan niitä kolmansien maiden kansalaisia, joita nämä asetukset eivät yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi vielä koske (EUVL L 344, 29.12.2010, s. 1).

([11]) Neuvoston asetus (EY) N:o 859/2003, annettu 14 päivänä toukokuuta 2003, asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 säännösten soveltamisalan laajentamisesta koskemaan kolmansien maiden kansalaisia, joita kyseiset säännökset eivät jo koske yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 1).

(39) Kuten direktiivissä 2010/18/EU säädetään, jäsenvaltioiden edellytetään määrittelevän työsopimusta tai työsuhdetta koskevat järjestelyt vanhempainvapaan ajaksi. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan työntekijän ja työnantajan välinen työsuhde säilyy vapaan aikana ja tämän johdosta kyseisellä vapaalla oleva henkilö on sen kestoaikana edelleen unionin oikeudessa tarkoitetulla tavalla työntekijä. Määritellessään työsopimusta tai työsuhdetta koskevia järjestelyjä, myös sosiaaliturvaoikeuksien osalta, tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien vapaiden aikana jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi varmistettava, että työsuhde säilyy.

(40) Työntekijää, joka käyttää tämän direktiivin mukaisesti oikeuttaan pitää vapaata tai pyytää joustavia työjärjestelyjä, olisi suojeltava syrjinnältä tai tähän perustuvalta epäedullisemmalta kohtelulta.

(41) Työntekijän, joka käyttää tämän direktiivin mukaisesti oikeuttaan pitää vapaata tai pyytää joustavia työjärjestelyjä, olisi saatava suoja tällaisen vapaan hakemisen tai pitämisen tai tällaisten joustavien työjärjestelyjen pyytämistä koskevan oikeuden käyttämisen vuoksi tapahtuvalta irtisanomiselta ja mahdollisen irtisanomisen valmisteluilta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön, myös asiassa C-460/06 annetun tuomion ([12]), mukaisesti. Työntekijän, joka katsoo tulleensa irtisanotuksi sillä perusteella, että hän on käyttänyt tällaisia oikeuksiaan, olisi voitava pyytää työnantajaa esittämään irtisanomiselle asianmukaiset perusteet. Jos työntekijä on hakenut tai pitänyt tässä direktiivissä tarkoitettua isyysvapaata, vanhempainvapaata tai omaishoitovapaata, työnantajan olisi esitettävä irtisanomisperusteet kirjallisesti.

(42) Työnantajalla olisi oltava todistustaakka sen osoittamiseksi, että irtisanominen ei ole tapahtunut sillä perusteella, että työntekijä on hakenut tai pitänyt tässä direktiivissä tarkoitettua isyysvapaata, vanhempainvapaata tai omaishoitovapaata, kun työntekijä on tuomioistuimessa tai muussa toimivaltaisessa viranomaisessa esittänyt tosiseikkoja, joiden perusteella voidaan olettaa, että hänet on irtisanottu näillä perusteilla.

(43) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista, joita sovelletaan, jos tämän direktiivin nojalla annettuja kansallisia säännöksiä tai tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia oikeuksia koskevia, sen voimaantulopäivänä jo voimassa olevia kansallisia säännöksiä ei noudateta. Tällaisiin seuraamuksiin voi sisältyä hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia, kuten sakkoja tai korvauksia, sekä muunlaisia seuraamuksia.

(44) Yhdenvertaisen kohtelun ja yhtäläisten mahdollisuuksien periaatteiden tehokas täytäntöönpano edellyttää työntekijöiden riittävää oikeussuojaa epäsuotuisalta kohtelulta tai epäsuotuisilta seurauksilta, jotka johtuvat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia oikeuksia koskevasta valituksesta tai oikeudellisesta menettelystä. On mahdollista, että uhrit eivät uskalla käyttää oikeuksiaan vastatoimenpiteiden pelossa, ja tämän vuoksi heitä olisi suojeltava kaikelta epäsuotuisalta kohtelulta, kun he käyttävät heille tämän direktiivin mukaan kuuluvia oikeuksia. Tällainen suojelu on erityisen tärkeää työntekijöiden edustajien hoitaessa tehtäviään.

(45) Tässä direktiivissä säädettyjen oikeuksien suojan tason parantamiseksi entisestään kansallisten tasa-arvoelinten olisi oltava toimivaltaisia tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa syrjintään liittyvissä kysymyksissä, mukaan lukien tehtävä, joka koskee riippumattoman avun antamista syrjinnän uhreille valitusten tekemisessä.

(46) Tässä direktiivissä säädetään vähimmäisvaatimuksista ja annetaan näin jäsenvaltioille mahdollisuus ottaa käyttöön tai pitää voimassa työntekijöille edullisempia säännöksiä. Se, että vanhemman annetaan siirtää toiselle vanhemmalle enemmän kuin kaksi kuukautta tässä direktiivissä säädetystä neljän kuukauden vanhempainvapaasta, ei ole työntekijälle edullisempi säännös kuin tässä direktiivissä vahvistetut vähimmäistason säännökset. Tämän direktiivin voimaantuloon mennessä jo kertyneitä oikeuksia olisi edelleen sovellettava, paitsi jos tässä direktiivissä säädetään edullisemmista säännöksistä. Tämän direktiivin täytäntöönpanoa ei saisi käyttää heikentämään voimassa olevassa unionin lainsäädännössä vahvistettuja oikeuksia, eikä se saisi olla pätevä peruste työntekijöiden suojan yleisen tason heikentämiseksi tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

([12]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 11.10.2007, *Nadine Paquay v. Société d'architectes Hoet + Minne SPRL*, C-460/06, ECLI:EU:C:2007:601.

(47) Mitään tässä direktiivissä ei saisi tulkita niin, että sillä heikennettäisiin direktiiveissä 2010/18/EU, 92/85/ETY ja 2006/54/EY, mukaan lukien direktiivin 2006/54/EY 19 artikla, säädettyjä oikeuksia.

(48) Komission suosituksen 2003/361/EY ([13]) liitteessä määritellyillä mikroyrityksillä sekä pienillä ja keskisuurilla yrityksillä, jäljempänä 'pk-yritykset', jotka muodostavat yritysten suuren enemmistön unionissa, voi olla rajalliset taloudelliset, tekniset ja inhimilliset voimavarat. Jäsenvaltioiden olisi tämän direktiivin täytäntöönpanon yhteydessä pyrittävä välttämään säätämästä sellaisia hallinnollisia, rahoituksellisia tai oikeudellisia rajoituksia, jotka vaikeuttaisivat pk-yritysten perustamista ja kehittämistä tai aiheuttaisivat liiallisen rasitteen työnantajille. Jäsenvaltioita pyydetään tämän vuoksi arvioimaan perusteellisesti täytäntöönpanotoimenpiteidensä vaikutus pk-yrityksiin sen varmistamiseksi, että kaikkia työntekijöitä kohdellaan yhdenvertaisesti, ettei toimenpiteillä ole kohtuutonta vaikutusta pk-yrityksiin, etenkään mikroyrityksiin, ja että vältetään tarpeetonta hallinnollista rasitetta. Jäsenvaltioita rohkaistaan tarjoamaan pk-yrityksille kannustimia, ohjausta ja neuvontaa, jotta niitä voidaan auttaa noudattamaan tämän direktiivin mukaisia velvoitteitaan.

(49) Mikä tahansa kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten mukaisesti saatavilla oleva perheeseen liittyvä poissaolo työstä, erityisesti äitiysvapaa, isyysvapaa, vanhempainvapaa ja omaishoitovapaa, olisi otettava huomioon yhtä tai useampaa tässä direktiivissä ja direktiivissä 92/85/ETY säädettyä vapaata koskevien vaatimusten täyttämisessä edellyttäen, että kaikki kyseisissä direktiiveissä säädetyt vähimmäisvaatimukset täyttyvät ja että työntekijöiden suojan yleistä tasoa niiden soveltamisalaan kuuluvissa asioissa ei heikennetä. Jäsenvaltioiden ei tämän direktiivin täytäntöönpanon yhteydessä tarvitse nimetä uudelleen tai muulla tavoin muuttaa erilaisia perhevapaiden tyyppejä, joista säädetään kansallisessa lainsäädännössä tai työehtosopimuksissa ja jotka otetaan huomioon tämän direktiivin noudattamisessa.

(50) Jäsenvaltioita kannustetaan kansallisten käytäntöjen mukaisesti edistämään vuoropuhelua työmarkkinaosapuolten kanssa työ- ja yksityiselämän yhteensovittamisen tukemiseksi muun muassa edistämällä työ- ja perhe-elämää tasapainottavia toimenpiteitä työpaikalla, ottamalla käyttöön vapaaehtoisia sertifiointijärjestelmiä, tarjoamalla ammatillista koulutusta, lisäämällä tietoisuutta ja toteuttamalla tiedotuskampanjoita. Lisäksi jäsenvaltioita kannustetaan käymään vuoropuhelua asiaankuuluvien sidosryhmien, kuten valtiosta riippumattomien järjestöjen, paikallis- ja alueviranomaisten ja palveluntarjoajien, kanssa, jotta voidaan edistää työ- ja yksityiselämää tasapainottavaa politiikkaa kansallisen lainsäädännön ja käytäntöjen mukaisesti.

(51) Työmarkkinaosapuolia olisi kannustettava edistämään vapaaehtoisia sertifiointijärjestelmiä, joilla arvioidaan työ- ja yksityiselämän tasapainoa työpaikalla.

(52) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli varmistaa miesten ja naisten tasa-arvon periaatteen täytäntöönpanoa koko unionissa asioissa, jotka koskevat heidän mahdollisuuksiaan työmarkkinoilla sekä heidän kohteluaan työssä, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä SEU 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä säädetään vähimmäisvaatimuksista, joilla on tarkoitus saavuttaa miesten ja naisten tasa-arvo asioissa, jotka koskevat heidän mahdollisuuksiaan työmarkkinoilla sekä heidän kohteluaan työssä, helpottamalla työntekijöiden, jotka ovat vanhempia, tai omaistaan hoitavien työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista.

Tätä varten tässä direktiivissä säädetään yksilöllisistä oikeuksista seuraaviin:

a) isyysvapaa, vanhempainvapaa ja omaishoitovapaa;

b) joustavat työjärjestelyt työntekijöille, jotka ovat vanhempia, tai omaistaan hoitaville.

([13]) Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

2 artikla

Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin työntekijöihin, sekä miehiin että naisiin, joilla on kunkin jäsenvaltion voimassa olevissa lainsäädännössä, työehtosopimuksissa tai käytännöissä unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö huomioon ottaen määritelty työsopimus tai työsuhde.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan

a) ’isyysvapaalla’ isille tai vastaaville toisille vanhemmille, jos ja siinä määrin kuin nämä tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä, lapsen syntymän johdosta hoivatarkoituksia varten tarkoitettua vapaata työstä;

b) ’vanhempainvapaalla’ vanhemmille lapsen syntymän tai adoptoinnin vuoksi lapsesta huolehtimiseksi tarkoitettua vapaata työstä;

c) ’omaishoitovapaalla’ työntekijöille henkilökohtaisen hoivan tai tuen tarjoamiseksi omaiselle tai työntekijän kanssa samassa taloudessa asuvalle henkilölle, joka tarvitsee merkittävää hoivaa tai tukea kunkin jäsenvaltion määrittelemän vakavan lääketieteellisen syyn vuoksi, tarkoitettua vapaata työstä;

d) ’omaistaan hoitavalla’ työntekijää, joka tarjoaa henkilökohtaista hoivaa tai tukea omaiselle tai työntekijän kanssa samassa taloudessa asuvalle henkilölle, joka tarvitsee merkittävää hoivaa tai tukea kunkin jäsenvaltion määrittelemän vakavan lääketieteellisen syyn vuoksi;

e) ’omaisella’ työntekijän poikaa, tytärtä, äitiä, isää, puolisoa tai rekisteröidyn parisuhteen osapuolta, jos tällainen parisuhde tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä;

f) ’joustavilla työjärjestelyillä’ työntekijöiden mahdollisuutta mukauttaa työskentelymalliaan, myös käyttämällä etätyöjärjestelyjä, joustavia työaikatauluja tai lyhennettyä työaikaa.

2. Jäljempänä 4 ja 6 artiklassa tarkoitettujen työpäivien on ymmärrettävä viittaavan kyseessä olevan jäsenvaltion määrittelemään kokoaikaiseen työskentelymalliin.

Työntekijän oikeus vapaaseen voidaan laskea suhteessa työntekijän työaikaan työntekijän työsopimuksessa tai työsuhteessa täsmennetyn työskentelymallin mukaisesti.

4 artikla

Isyysvapaa

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että isillä tai vastaavilla toisilla vanhemmilla, jos ja siinä määrin kuin heidät tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä, on oikeus kymmenen työpäivän isyysvapaaseen, joka on pidettävä työntekijän lapsen syntymän yhteydessä. Jäsenvaltiot voivat määrittää, onko isyysvapaa mahdollista pitää osittain ennen lapsen syntymää vai ainoastaan sen jälkeen ja onko tällainen vapaa mahdollista pitää joustavilla tavoilla.

2. Isyysvapaaoikeudelle ei saa asettaa työssäoloa tai palvelusajan pituutta koskevaa vähimmäisedellytystä.

3. Oikeus isyysvapaaseen on myönnettävä riippumatta työntekijän kansallisessa lainsäädännössä määritellystä siviilisäädystä tai perheasemasta.

5 artikla

Vanhempainvapaa

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että jokaisella työntekijällä on oikeus neljän kuukauden vanhempainvapaaseen, joka on pidettävä ennen kuin lapsi saavuttaa tietyn iän, joka on enintään kahdeksan vuotta ja joka täsmennetään kansallisessa lainsäädännössä tai työehtosopimuksissa. Kyseinen ikä on määritettävä sen varmistamiseksi, että kumpikin vanhempi pystyy tosiasiallisesti ja yhdenvertaisesti käyttämään oikeuttaan vanhempainvapaaseen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaksi kuukautta vanhempainvapaasta on sellaista, että sitä ei voida siirtää.

3. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kohtuullinen määräaika vanhempainvapaaoikeuttaan käyttävän työntekijän työnantajalle antamalle ilmoitukselle. Jäsenvaltioiden on tällöin otettava huomioon sekä työnantajien että työntekijöiden tarpeet.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että työntekijän vanhempainvapaata koskevassa pyynnössä ilmoitetaan vapaan suunniteltu alkamis- ja päättymisajankohta.

4. Jäsenvaltiot voivat asettaa vanhempainvapaaoikeudelle työssäolojaksoja tai palvelusajan pituutta koskevan, enintään yhden vuoden vähimmäisedellytyksen. Jos kyseessä ovat neuvoston direktiivissä 1999/70/EY ([14]) tarkoitetut peräkkäiset määräaikaiset työsopimukset saman työnantajan palveluksessa, laskettaessa oikeuden edellytyksenä olevaa jaksoa on otettava huomioon sopimusten kesto yhteensä.

5. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa ne olosuhteet, joissa työnantaja kansallisen lainsäädännön, työehtosopimusten tai käytäntöjen mukaisen kuulemisen jälkeen saa lykätä vanhempainvapaan myöntämistä kohtuulliseksi ajaksi sillä perusteella, että vanhempainvapaan pitäminen pyydettynä ajankohtana häiritsisi vakavasti työnantajan asianmukaista toimintaa. Työnantajien on perusteltava tällainen vanhempainvapaan lykkääminen kirjallisesti.

6. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että työntekijöillä on oikeus pyytää, että he voivat pitää vanhempainvapaan joustavilla tavoilla. Jäsenvaltiot voivat täsmentää sen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Työnantajan on harkittava näitä pyyntöjä ja vastattava niihin sekä työnantajan että työntekijän tarpeet huomioon ottaen. Työnantajan on perusteltava tällaisen pyynnön epääminen kirjallisesti kohtuullisen ajan kuluessa pyynnön esittämisestä.

7. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että harkitessaan kokoaikaista vanhempainvapaata koskevia pyyntöjä työnantajien on ennen 5 kohdan mukaista lykkäämistä mahdollisuuksien mukaan tarjottava 6 kohdan mukaisia joustavia tapoja pitää vanhempainvapaa.

8. Jäsenvaltioiden on arvioitava, onko vanhempainvapaan myöntämisperusteita ja sen soveltamista koskevia yksityiskohtaisia järjestelyjä tarpeen mukauttaa adoptiovanhempien, vammaisten vanhempien ja vammaisten tai pitkäaikaissairaiden lasten vanhempien tarpeisiin.

6 artikla

Omaishoitovapaa

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että jokaisella työntekijällä on oikeus viiden työpäivän omaishoitovapaaseen vuodessa. Jäsenvaltiot voivat määrittää lisää omaishoitovapaan soveltamisalaa ja sen ehtoja koskevia yksityiskohtia kansallisen lainsäädännön tai käytäntöjen mukaisesti. Tämän oikeuden käyttämisen edellytyksenä voivat olla asianmukaiset perustelut kansallisen lainsäädännön tai käytäntöjen mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää omaishoitovapaan muun viiteajanjakson kuin vuoden perusteella, hoivaa tai tukea tarvitsevan henkilön mukaan tai tapauksittain.

7 artikla

Poissaolo työstä pakottavan syyn vuoksi

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että jokaisella työntekijällä on oikeus poissaoloon työstä kiireellisten perheeseen liittyvien pakottavien syiden vuoksi sellaisen sairauden tai onnettomuuden sattuessa, jonka vuoksi työntekijän välitön läsnäolo on välttämätöntä. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa jokaisen työntekijän oikeuden poissaoloon työstä pakottavien syiden vuoksi tietyksi ajaksi vuosittain ja/tai tapauksittain.

([14]) Neuvoston direktiivi 1999/70/EY, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta (EYVL L 175, 10.7.1999, s. 43).

8 artikla

Maksu tai korvaus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava kansallisten olosuhteiden mukaisesti, kuten kansallisen lainsäädännön, työehtosopimusten tai käytäntöjen mukaisesti ja ottaen huomioon työmarkkinaosapuolille siirretyn toimivallan, että 4 artiklan 1 kohdassa tai 5 artiklan 2 kohdassa säädettyä oikeuttaan vapaaseen käyttävät työntekijät saavat maksun tai korvauksen tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun isyysvapaan osalta tällaisen maksun tai korvauksen on taattava tulot, jotka vastaavat vähintään niitä tuloja, jotka asianomainen työntekijä saisi työntekijän työskentelyn keskeytyessä hänen terveydentilaansa liittyvien syiden vuoksi, mahdolliseen kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuun ylärajaan saakka. Jäsenvaltiot voivat asettaa maksua tai korvausta koskevalle oikeudelle aiempia työssäolojaksoja koskevan edellytyksen lapsen odotettua syntymää välittömästi edeltävien enintään kuuden kuukauden ajalta.

3. Edellä 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vanhempainvapaan osalta jäsenvaltioiden tai työmarkkinaosapuolten on määriteltävä tällainen maksu tai korvaus siten, että helpotetaan kummankin vanhemman mahdollisuutta pitää vanhempainvapaata.

9 artikla

Joustavat työjärjestelyt

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että työntekijöillä, jotka ovat määrätyn, enintään kahdeksan vuoden ikäisten lasten vanhempia, ja omaistaan hoitavilla on oikeus pyytää joustavia työjärjestelyjä hoivatarkoituksia varten. Tällaisten joustavien työjärjestelyjen kestoa voidaan rajoittaa kohtuullisesti.

2. Työnantajien on harkittava 1 kohdassa tarkoitettuja joustavia työjärjestelyjä koskevia pyyntöjä ja vastattava niihin kohtuullisen ajan kuluessa sekä työnantajan että työntekijän tarpeet huomioon ottaen. Työnantajien on perusteltava tällaisen pyynnön epääminen tai tällaisten järjestelyjen lykkääminen.

3. Kun 1 kohdassa tarkoitettujen joustavien työjärjestelyjen kesto on rajallinen, työntekijällä on oltava oikeus palata alkuperäiseen työskentelymalliin sovitun jakson päättyessä. Työntekijällä on lisäksi oltava oikeus pyytää paluuta alkuperäiseen työskentelymalliin ennen sovitun jakson päättymistä, kun tämä on perusteltua olosuhteiden muutoksen vuoksi. Työnantajan on harkittava aikaistettua paluuta alkuperäiseen työskentelymalliin koskevaa pyyntöä ja vastattava siihen sekä työnantajan että työntekijän tarpeet huomioon ottaen.

4. Jäsenvaltiot voivat asettaa joustavien työjärjestelyjen pyytämistä koskevalle oikeudelle työssäolojaksoa tai palvelusajan pituutta koskevan enintään kuuden kuukauden vähimmäisedellytyksen. Jos kyseessä ovat direktiivissä 1999/70/EY tarkoitetut peräkkäiset määräaikaiset työsopimukset saman työnantajan palveluksessa, oikeuden edellytyksenä olevaa jaksoa laskettaessa on otettava huomioon sopimusten kesto yhteensä.

10 artikla

Työhön liittyvät oikeudet

1. Työntekijälle 4, 5 ja 6 artiklassa säädetyn vapaan tai 7 artiklassa säädetyn työstä poissaolon alkuun mennessä kertyneet tai kertymässä olevat oikeudet on säilytettävä tällaisen vapaan tai poissaolon loppuun asti. Tällaisen vapaan tai poissaolon päättyessä sovelletaan näitä oikeuksia, mukaan lukien kansallisesta lainsäädännöstä, työehtosopimuksista tai käytännöistä aiheutuvat muutokset.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 4, 5 ja 6 artiklassa säädetyn vapaan päättyessä työntekijällä on oikeus palata työhönsä tai vastaavanlaiseen työhön ehdoilla, jotka eivät ole hänelle aikaisempia epäedullisemmat, sekä saada edukseen kaikki työehtojen parannukset, joihin hänellä olisi ollut oikeus, jos hän ei olisi pitänyt kyseistä vapaata.

3. Jäsenvaltioiden on määriteltävä työsopimusta tai työsuhdetta koskevat järjestelyt 4, 5 ja 6 artiklassa säädetyn vapaan tai 7 artiklassa säädetyn työstä poissaolon ajaksi, myös sosiaaliturvaoikeuksien osalta, eläkemaksut mukaan lukien, ja varmistettava, että työsuhde säilyy kyseisenä aikana.

11 artikla

Syrjintä

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kieltääkseen työntekijöiden epäedullisemman kohtelun sillä perusteella, että he ovat hakeneet tai pitäneet 4, 5 ja 6 artiklassa säädettyä vapaata taikka hakeneet tai käyttäneet 7 artiklassa säädettyä poissaoloa työstä tai että he ovat käyttäneet 9 artiklassa säädettyjä oikeuksia.

12 artikla

Irtisanomissuoja ja todistustaakka

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kieltääkseen työntekijöiden irtisanomisen ja kaikki irtisanomisen valmistelut sillä perusteella, että he ovat hakeneet tai pitäneet 4, 5 ja 6 artiklassa säädettyä vapaata tai että he ovat käyttäneet 9 artiklassa tarkoitettua oikeutta pyytää joustavia työjärjestelyjä.

2. Työntekijät, jotka katsovat joutuneensa irtisanotuiksi sillä perusteella, että he ovat hakeneet tai pitäneet 4, 5 ja 6 artiklassa säädettyä vapaata tai että he ovat käyttäneet 9 artiklassa tarkoitettua oikeutta pyytää joustavia työjärjestelyjä, voivat pyytää työnantajaa esittämään irtisanomiselle asianmukaiset perusteet. Kun irtisanottu työntekijä on hakenut tai pitänyt 4, 5 tai 6 artiklassa säädettyä vapaata, työnantajan on esitettävä irtisanomisperusteet kirjallisesti.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että kun työntekijät, jotka katsovat joutuneensa irtisanotuiksi sillä perusteella, että he ovat hakeneet tai pitäneet 4, 5 ja 6 artiklassa säädettyä vapaata, esittävät tuomioistuimessa tai muussa toimivaltaisessa viranomaisessa tosiseikkoja, joiden perusteella voidaan olettaa, että heidät on irtisanottu tällaisilla perusteilla, työnantajan on näytettävä toteen, että irtisanominen tapahtui muilla perusteilla.

4. Edellä oleva 3 kohta ei estä jäsenvaltioita saattamasta voimaan työntekijälle edullisempia todistelua koskevia säännöksiä.

5. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 3 kohtaa menettelyihin, joissa tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen elimen on selvitettävä tosiseikat.

6. Edellä olevaa 3 kohtaa ei sovelleta oikeudenkäyntiin rikosasioissa, elleivät jäsenvaltiot toisin säädä.

13 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, jotka koskevat seuraamuksia, joita sovelletaan, jos tämän direktiivin nojalla annettuja kansallisia säännöksiä tai tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia oikeuksia koskevia, jo voimassa olevia asiaankuuluvia säännöksiä ei noudateta, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen niiden noudattamisen. Näiden säädettävien seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

14 artikla

Suojelu epäsuotuisalta kohtelulta tai epäsuotuisilta seurauksilta

Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tarvittavia toimenpiteitä työntekijöiden, mukaan lukien työntekijöiden edustajat, suojelemiseksi työnantajan harjoittamalta epäsuotuisalta kohtelulta tai epäsuotuisilta seurauksilta, jotka johtuvat yrityksessä esitetystä valituksesta tai oikeudellisesta menettelystä, jonka tarkoituksena on varmistaa, että tässä direktiivissä vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan.

15 artikla

Tasa-arvoelimet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että direktiivin 2006/54/EY 20 artiklan mukaisesti nimetty elin tai nimetyt elimet, jonka tai joiden tehtävänä on edistää, analysoida, valvoa ja tukea kaikkien henkilöiden tasa-arvoisen, sukupuoleen perustuvasta syrjinnästä vapaan kohtelun toteuttamista, ovat toimivaltaisia tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa syrjintää koskevissa asioissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta työsuojeluviranomaisten tai muiden työntekijöiden oikeuksia valvovien elinten, työmarkkinaosapuolet mukaan lukien, toimivaltaa.

16 artikla

Suojan taso

1. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa säännöksiä, jotka ovat työntekijöille edullisempia kuin tämän direktiivin säännökset.

2. Tämän direktiivin säännösten täytäntöönpano ei ole peruste työntekijöiden suojan yleisen tason heikentämiseksi tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa asioissa. Tällaisen suojan tason heikentämisen kielto ei vaikuta jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten oikeuteen vahvistaa muuttuneiden olosuhteiden mukaan muita kuin 1 päivänä elokuuta 2019 voimassa olevia lakeihin, asetuksiin tai sopimuksiin perustuvia järjestelyjä edellyttäen, että tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia noudatetaan.

17 artikla

Tiedottaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisista toimenpiteistä, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä 1 artiklan mukaiseen kohteeseen liittyvistä jo voimassa olevista säännöksistä tiedotetaan jäsenvaltioiden alueella kaikin asianmukaisin tavoin työntekijöille ja työnantajille, mukaan lukien työnantajat, jotka ovat pk-yrityksiä.

18 artikla

Raportointi ja uudelleentarkastelu

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 2 päivänä elokuuta 2027 ilmoitettava komissiolle kaikki tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevat tiedot, jotka komissio tarvitsee voidakseen laatia kertomuksen. Tietoihin on sisällyttävä saatavilla olevat yhdistetyt tiedot siitä, miten miehet ja naiset ovat käyttäneet tämän direktiivin mukaisia erilaisia vapaita ja joustavia työjärjestelyjä, jotta voidaan asianmukaisesti seurata ja arvioida tämän direktiivin täytäntöönpanoa, erityisesti sukupuolten tasa-arvon osalta.

2. Komissio toimittaa 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

Kertomukseen liitetään myös

a) selvitys tässä direktiivissä säädettyjen erilaisten vapaiden sekä muunlaisten perhevapaiden, kuten adoptiovapaan, välisestä vuorovaikutuksesta; ja

b) selvitys oikeuksista itsenäisille ammatinharjoittajille myönnettävään vapaaseen, joka liittyy perheeseen.

19 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivi 2010/18/EU 2 päivästä elokuuta 2022. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

2. Sen estämättä, että direktiivi 2010/18/EU kumotaan tämän artiklan 1 kohdan nojalla, vanhempainvapaan mikä tahansa jakso tai useampi erillinen kumulatiivinen jakso, jonka työntekijä on pitänyt tai siirtänyt kyseisen direktiivin mukaisesti ennen 2 päivää elokuuta 2022, voidaan vähentää kyseisen työntekijän tämän direktiivin 5 artiklan mukaisesta vanhempainvapaaoikeudesta.

20 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 2 päivänä elokuuta 2022. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

2. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on 8 artiklan 3 kohdassa säädetyn vanhempainvapaan kahta viimeistä viikkoa vastaavan maksun tai korvauksen osalta saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 2 päivänä elokuuta 2024. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

3. Näissä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään tähän direktiiviin.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyillä aloilla antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5. Tämän direktiivin soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja järjestelyt määritetään kansallisen lainsäädännön, työehtosopimusten tai käytäntöjen mukaisesti, edellyttäen, että tämän direktiivin vähimmäisvaatimuksia ja tavoitteita noudatetaan.

6. Jäsenvaltiot voivat tämän direktiivin 4, 5, 6 ja 8 artiklan sekä direktiivin 92/85/ETY noudattamiseksi ottaa huomioon minkä tahansa kansallisesti saatavilla olevan, perheeseen liittyvän työstä poissaolon ja erityisesti äitiysvapaan, isyysvapaan, vanhempainvapaan ja omaishoitovapaan jakson sekä siihen liittyvän maksun tai korvauksen, joka ylittää tässä direktiivissä tai direktiivissä 92/85/ETY säädetyt vähimmäisvaatimukset, edellyttäen, että tällaisia vapaita koskevat vähimmäisvaatimukset täyttyvät ja että työntekijöiden suojan yleistä tasoa kyseisten direktiivien soveltamisalaan kuuluvissa asioissa ei heikennetä.

7. Jos jäsenvaltiot varmistavat, että maksu tai korvaus on vähintään 65 prosenttia työntekijän nettopalkasta, johon voidaan soveltaa ylärajaa, vähintään kuuden kuukauden vanhempainvapaan ajalta kummankin vanhemman osalta, ne voivat päättää pitää voimassa tällaisen järjestelmän sen sijaan, että ne säätävät 8 artiklan 2 kohdassa säädetystä maksusta tai korvauksesta.

8. Jäsenvaltiot voivat antaa tämän direktiivin täytäntöönpanon työmarkkinaosapuolten tehtäväksi näiden yhteisestä pyynnöstä ja edellyttäen, että jäsenvaltiot toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tällä direktiivillä tavoiteltujen tulosten saavuttaminen voidaan jatkuvasti taata.

21 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

22 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
A. TAJANI	G. CIAMBA

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2010/18/EU	Tämä direktiivi
1 lausekkeen 1 kohta	1 artikla
1 lausekkeen 2 kohta	2 artikla
1 lausekkeen 3 kohta	2 artikla
2 lausekkeen 1 kohta	5 artiklan 1 kohta
2 lausekkeen 2 kohta	5 artiklan 1 ja 2 kohta
3 lausekkeen 1 kohdan a alakohta	5 artiklan 6 kohta
3 lausekkeen 1 kohdan b alakohta	5 artiklan 4 kohta
3 lausekkeen 1 kohdan c alakohta	5 artiklan 5 kohta
3 lausekkeen 1 kohdan d alakohta	—
3 lausekkeen 2 kohta	5 artiklan 3 kohta
3 lausekkeen 3 kohta	5 artiklan 8 kohta
4 lausekkeen 1 kohta	5 artiklan 8 kohta
5 lausekkeen 1 kohta	10 artiklan 2 kohta
5 lausekkeen 2 kohta	10 artiklan 1 kohta
5 lausekkeen 3 kohta	10 artiklan 3 kohta
5 lausekkeen 4 kohta	11 artikla
5 lausekkeen 5 kohdan ensimmäinen alakohta	10 artiklan 3 kohta
5 lausekkeen 5 kohdan toinen alakohta	8 artiklan 3 kohta
6 lausekkeen 1 kohta	9 artikla
6 lausekkeen 2 kohta	johdanto-osan 25 kappale
7 lausekkeen 1 kohta	7 artikla
7 lausekkeen 2 kohta	7 artikla
8 lausekkeen 1 kohta	16 artiklan 1 kohta
8 lausekkeen 2 kohta	16 artiklan 2 kohta
8 lausekkeen 3 kohta	—
8 lausekkeen 4 kohta	—
8 lausekkeen 5 kohta	—
8 lausekkeen 6 kohta	—
8 lausekkeen 7 kohta	—

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/1159,

annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019,

merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta annetun direktiivin 2008/106/EY muuttamisesta ja jäsenvaltioiden myöntämien merenkulkijoiden pätevyyskirjojen keskinäisestä tunnustamisesta annetun direktiivin 2005/45/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Jotta meriturvallisuus ja meren pilaantumisen estäminen säilyisivät korkeatasoisina ja paranisivat, on olennaisen tärkeää ylläpitää ja mahdollisesti parantaa merenkulkijoiden tietojen ja taitojen tasoa unionissa kehittämällä merenkulkualan koulutusta ja pätevyysasiakirjojen myöntämistä kansainvälisten sääntöjen ja teknologian kehittymisen mukaisesti sekä toteuttaa lisätoimia eurooppalaisen merenkulkualan osaamispohjan laajentamiseksi.

(2) Merenkulkijoiden koulutusta ja pätevyysasiakirjojen myöntämistä säännellään kansainvälisellä tasolla Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) kansainvälisellä merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevalla vuoden 1978 yleissopimuksella, sellaisena kuin se on muutettuna, jäljempänä 'STCW-yleissopimus', jota viimeksi tarkistettiin merkittävästi vuonna 2010. STCW-yleissopimukseen tehtiin vuonna 2015 muutoksia niiden merenkulkijoiden koulutus- ja pätevyysvaatimusten osalta, jotka työskentelevät aluksilla, joihin sovelletaan kaasuja ja muita alhaisessa lämpötilassa leimahtavia polttoaineita käyttäviä aluksia koskevaa kansainvälistä turvallisuussäännöstöä, jäljempänä 'IGF-säännöstö'. STCW-yleissopimusta muutettiin vuonna 2016 niiden merenkulkijoiden koulutus- ja pätevyysvaatimusten osalta, jotka työskentelevät matkustaja-aluksilla ja polaarisilla vesialueilla liikennöivillä aluksilla.

(3) STCW-yleissopimus on sisällytetty osaksi unionin lainsäädäntöä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/106/EY ([3]). Kaikki jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet STCW-yleissopimuksen ja näin ollen niiden kansainväliset sitoumukset voidaan panna yhdenmukaisesti täytäntöön yhdenmukaistamalla merenkulkijoiden koulutusta ja pätevyysasiakirjojen myöntämistä koskevat unionin säännöt STCW-yleissopimuksen kanssa. Sen vuoksi useita direktiivin 2008/106/EY säännöksiä olisi muutettava, jotta voidaan ottaa huomioon STCW-yleissopimuksen uusimmat muutokset, jotka koskevat niiden merenkulkijoiden koulutusta ja pätevyysasiakirjoja, jotka työskentelevät IGF-säännöstön alaisuuteen kuuluvilla aluksilla, matkustaja-aluksilla ja polaarisilla vesialueilla liikennöivillä aluksilla.

(4) STCW-yleissopimuksen osapuolten vuonna 1995 pidetyn konferenssin päätöslauselmalla 2 hyväksytty merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskeva säännöstö, jäljempänä 'STCW-säännöstö', sisältää jo ohjeistukset, jotka koskevat väsymyksen ennaltaehkäisemistä (sääntö B-VIII/1) ja työkuntoisuutta (sääntö A-VIII/1). Turvallisuuden vuoksi on välttämätöntä, että direktiivin 2008/106/EY 15 artiklan vaatimukset pannaan täytäntöön ja niitä noudatetaan poikkeuksetta ja että kyseiset ohjeistukset otetaan asianmukaisesti huomioon.

([1]) EUVL C 110, 22.3.2019, s. 125.
([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 4. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. kesäkuuta 2019.
([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/106/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta (EUVL L 323, 3.12.2008, s. 33).

(5) Yksi yhteisen liikennepolitiikan tavoitteista meriliikenteen alalla on helpottaa merenkulkijoiden liikkuvuutta unionissa. Tällainen liikkuvuus auttaa muun muassa tekemään unionin meriliikenteestä houkuttelevan tuleville sukupolville; näin vältetään tilanne, jossa EU:n merenkulkuklusterissa on pulaa pätevästä henkilöstöstä, jolla on oikeassa suhteessa osaamista ja pätevyyttä. Jäsenvaltioiden myöntämien merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen keskinäinen tunnustaminen on olennaista merenkulkijoiden vapaan liikkuvuuden helpottamiseksi. Ottaen huomioon oikeus hyvään hallintoon, jäsenvaltioiden päätösten, jotka koskevat muiden jäsenvaltioiden merenkulkijoille kansallisten pätevyyskirjojen myöntämistä varten myöntämien lisäpätevyystodistusten hyväksymistä, olisi perustuttava asianomaisen merenkulkijan todennettavissa oleviin perusteisiin.

(6) Direktiiviin 2008/106/EY sisältyy myös keskitetty järjestelmä kolmansien maiden myöntämien merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen tunnustamiseksi. Sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevan ohjelman (REFIT) arviointi osoitti, että keskitetyn järjestelmän käyttöönotto toi merkittäviä kustannussäästöjä jäsenvaltioissa. Arvioinnista ilmeni kuitenkin myös, että joidenkin tunnustettujen kolmansien maiden osalta jäsenvaltiot olivat antaneet vain hyvin pienen lukumäärän pätevyysasiakirjojen tunnustamista todistavia kelpoisuustodistuksia suhteessa kyseisten kolmansien maiden myöntämiin pätevyyskirjoihin tai lisäpätevyystodistuksiin. Jotta saatavilla olevia henkilöresursseja ja taloudellisia resursseja voitaisiin käyttää tehokkaammin, kolmansien maiden tunnustamismenettelyn olisi siksi perustuttava analyysiin tällaisen tunnustamisen tarpeesta. Tässä yhteydessä olisi ilmoitettava ainakin niiden asianomaisesta maasta peräisin olevien päälliköiden, päällystöön kuuluvien ja radioaseman käyttäjien arvioitu lukumäärä, jotka todennäköisesti työskentelevät jäsenvaltioiden lippujen alla purjehtivilla aluksilla. Kyseinen analyysi olisi toimitettava meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevän komitean (COSS-komitean) tarkasteltavaksi.

(7) Kun otetaan huomioon kolmansien maiden tunnustamismenettelyn soveltamisesta saatu kokemus, REFIT-arvioinnista ilmeni, että voimassa oleva 18 kuukauden määräaika ei ota riittävällä tavalla huomioon menettelyn, johon sisältyy myös Euroopan meriturvallisuusviraston paikalla tekemä tarkastus, monimutkaisuutta. Tarvittavat diplomaattiset järjestelyt tällaisen tarkastuksen suunnittelemiseksi ja suorittamiseksi vaativat enemmän aikaa. Lisäksi 18 kuukauden määräaika ei riitä, jos asianomaisen kolmannen maan on toteutettava korjaavia toimia ja tehtävä oikeudellisia muutoksia järjestelmäänsä täyttääkseen STCW-yleissopimuksen vaatimukset. Näistä syistä komission päätöksen antamisen määräaikaa olisi pidennettävä 18 kuukaudesta 24 kuukauteen, ja jos kolmannen maan on tarpeen toteuttaa suuria korjaavia toimia, kuten muutoksia lainsäädäntöönsä, määräaikaa olisi pidennettävä 36 kuukauteen. Lisäksi olisi säilytettävä pyynnön esittäneen jäsenvaltion mahdollisuus tunnustaa kolmannen maan merenkulkijoiden koulutus-, pätevyys- ja vahdinpitovaatimuksia koskeva järjestelmä tilapäisesti, jotta tunnustamismenettely pysyy joustavana.

(8) Jotta varmistetaan kaikkien merenkulkijoiden oikeus ihmisarvoiseen työhön ja jotta rajoitetaan kilpailuvääristymiä sisämarkkinoilla, kolmansien maiden tunnustamisessa olisi vastaisuudessa otettava huomioon, ovatko kyseiset kolmannet maat ratifioineet vuoden 2006 merityösopimuksen.

(9) Jotta keskitettyä kolmansien maiden tunnustamisjärjestelmää voidaan tehostaa edelleen, kolmansia maita, joista tulee vain vähän merenkulkijoita jäsenvaltioiden lippujen alla purjehtiville aluksille, olisi arvioitava uudelleen nykyistä harvemmin eli kymmenen vuoden välein. Tällaisten kolmansien maiden järjestelmien harvempaan uudelleenarviointiin olisi kuitenkin yhdisteltävä ensisijaisuusperusteita, joissa otetaan huomioon turvallisuusnäkökohdat ja joilla tasapainotetaan tehostamistarve ja toimiva suojamekanismi siltä varalta, että merenkulkijoiden koulutuksen laatu huononee asiaankuuluvissa kolmansissa maissa.

(10) Tietoja merenkulkijoista, jotka on otettu palvelukseen kolmansista maista, on jo saatavilla unionin tasolla, koska jäsenvaltiot asettavat saataville kansallisiin rekistereihin tallennetut asiaankuuluvat tiedot myönnetyistä pätevyysasiakirjoista ja kelpoisuustodistuksista. Kyseisiä tietoja olisi käytettävä tilasto- ja päätöksentekotarkoituksiin, erityisesti keskitetyn kolmansien maiden tunnustamisjärjestelmän tehokkuuden parantamiseksi. Jäsenvaltioiden ilmoittamien tietojen perusteella niiden kolmansien maiden tunnustamista, joista ei ole tullut merenkulkijoita jäsenvaltioiden lippujen alla purjehtiville aluksille vähintään kahdeksaan vuoteen, olisi tarkasteltava uudelleen. Uudelleentarkasteluprosessin olisi katettava mahdollisuus säilyttää asiaankuuluvan kolmannen maan tunnustaminen tai peruuttaa se. Lisäksi jäsenvaltioiden ilmoittamia tietoja olisi käytettävä tunnustettujen kolmansien maiden uudelleenarvioinnin priorisoimiseen.

(11) Jotta voidaan ottaa huomioon kansainvälisellä tasolla tapahtunut kehitys ja varmistaa, että unionin sääntöjä mukautetaan sen mukaiseksi ajoissa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti, kun on kyse STCW-yleissopimuksen ja STCW-säännöstön A osan muutosten sisällyttämisestä osaksi lainsäädäntöä päivittämällä teknisiä vaatimuksia, jotka koskevat merenkulkijoiden koulutusta ja pätevyysasiakirjojen myöntämistä, ja yhdenmukaistamalla kaikki direktiivin 2008/106/EY säännökset, jotka koskevat merenkulkijoiden digitaalisia pätevyysasiakirjoja. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ([4]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

(12) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin kolmansien maiden tunnustamista koskevien säännösten yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([5]) mukaisesti.

(13) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/36/EY ([6]) vahvistettuja ammattipätevyyden tunnustamista koskevia säännöksiä ei sovelleta direktiivin 2008/106/EY mukaiseen merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen tunnustamiseen. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2005/45/EY ([7]) säännellään jäsenvaltioiden myöntämien merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen keskinäistä tunnustamista. Direktiivissä 2005/45/EY tarkoitetut merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen määritelmät ovat kuitenkin vanhentuneet STCW-yleissopimukseen vuonna 2010 tehtyjen muutosten seurauksena. Siksi jäsenvaltioiden myöntämien merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen keskinäisen tunnustamisen järjestelmää olisi muutettava, jotta voidaan ottaa huomioon kansainväliset muutokset ja direktiivissä 2008/106/EY annetut merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen määritelmät. Lisäksi keskinäisen tunnustamisen järjestelmään olisi sisällytettävä jäsenvaltioissa myönnetyt merenkulkijoiden lääketieteelliset kelpoisuustodistukset. Jotta voidaan välttää monitulkintaisuus ja epäjohdonmukaisuus direktiivien 2005/45/EY ja 2008/106/EY välillä, merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen keskinäistä tunnustamista olisi säänneltävä ainoastaan direktiivillä 2008/106/EY. Jäsenvaltioiden hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi olisi lisäksi otettava käyttöön sähköinen järjestelmä merenkulkijoiden pätevyyden esittämiseksi, kun STCW-yleissopimuksen asiaankuuluvat muutokset on hyväksytty.

(14) Digitalisointi on olennainen osa tietojen keräämistä ja ilmoittamista koskevaa teknistä kehitystä, jolla tavoitellaan kustannussäästöjä ja henkilöresurssien tehokasta hyödyntämistä. Komission olisi harkittava toimenpiteitä tehostaakseen satamavaltioiden suorittamaa valvontaa, muun muassa arvioimalla merenkulkijoiden pätevyysasiakirjoja koskevan keskustietokannan perustamisen ja hallinnoinnin toteutettavuutta ja tästä saatavaa lisäarvoa; tämä tietokanta liitettäisiin yhteen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/16/EY ([8]) 24 artiklassa tarkoitetun tarkastustietokannan kanssa, ja kaikki jäsenvaltiot tulevat olemaan siihen yhteydessä. Kyseisen keskustietokannan olisi sisällettävä kaikki direktiivin 2008/106/EY liitteessä V vahvistetut tiedot pätevyyskirjoista ja lisäpätevyystodistusten tunnustamista todistavista kelpoisuustodistuksista, jotka on myönnetty STCW-yleissopimuksen sääntöjen V/1-1 ja V/1-2 mukaisesti.

(15) Eurooppalaisten merenkulkijoiden kouluttamista päälliköiksi ja päällystöön kuuluviksi olisi tuettava merenkulkualan oppilaitosten välisellä opiskelijavaihdolla kaikkialla unionissa. Jotta jonkin jäsenvaltion lipun alla palvelevien merenkulkijoiden taitoja ja pätevyyksiä voidaan ylläpitää ja kehittää, on tarpeen vaihtaa hyviä käytäntöjä jäsenvaltioiden välillä. Merenkulkijoiden koulutuksessa olisi hyödynnettävä täysimääräisesti Erasmus+-ohjelman tarjoamia mahdollisuuksia.

([4]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, ammattipätevyyden tunnustamisesta (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22).

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/45/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, jäsenvaltioiden myöntämien merenkulkijoiden pätevyyskirjojen keskinäisestä tunnustamisesta ja direktiivin 2001/25/EY muuttamisesta (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 160).

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/16/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta (EUVL L 131, 28.5.2009, s. 57).

(16) Komission olisi käynnistettävä vuoropuhelu työmarkkinaosapuolten ja jäsenvaltioiden kanssa kehittääkseen kansainvälisesti hyväksytyn merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksen lisäksi merenkulkualan koulutusaloitteita, jotka jäsenvaltiot voisivat vastavuoroisesti tunnustaa eurooppalaisina merenkulkualan osaamistodistuksina. Kyseisten aloitteiden olisi perustuttava käynnissä olevista pilottihankkeista saatuihin suosituksiin ja alakohtaista osaamisyhteistyötä koskevassa komission suunnitelmassa vahvistettuihin strategioihin, ja niitä olisi kehitettävä näiden suositusten ja strategioiden mukaisesti.

(17) Oikeudellisen selkeyden ja yhdenmukaisuuden lisäämiseksi direktiivi 2005/45/EY olisi kumottava.

(18) Direktiivi 2008/106/EY olisi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2008/106/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2008/106/EY seuraavasti:

1) Lisätään 1 artiklaan alakohdat seuraavasti:

”43. ”vastaanottavalla jäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, jossa merenkulkija hakee hyväksymistä tai tunnustamista pätevyyskirjoilleen, lisäpätevyystodistuksilleen tai asiakirjatodisteille;

44. ”IGF-säännöstöllä” kaasuja ja muita alhaisessa lämpötilassa leimahtavia polttoaineita käyttäviä aluksia koskevaa kansainvälistä turvallisuussäännöstöä, sellaisena kuin se on määriteltynä SOLAS 74-yleissopimuksen säännössä II-1/2.29;

45. ”polaarisäännöstöllä” polaarisilla vesialueilla liikennöiviin aluksiin sovellettavaa kansainvälistä säännöstöä, sellaisena kuin se on määriteltynä SOLAS 74-yleissopimuksen säännössä XIV/1.1;

46. ”polaarisilla vesialueilla” arktisia vesiä ja/tai Etelämantereen alueen vesiä, sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä SOLAS 74-yleissopimuksen säännöissä XIV/1.2–XIV/1.4.”

2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan ainoan kohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Tätä direktiiviä sovelletaan tässä direktiivissä tarkoitettuihin merenkulkijoihin, jotka palvelevat jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla merialuksilla, lukuun ottamatta”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2. Jäljempänä olevaa 5 b artiklaa sovelletaan merenkulkijoihin, joilla on jonkin jäsenvaltion myöntämä todistus, heidän kansallisuudestaan riippumatta.”

3) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) korvataan 10 kohta seuraavasti:

”10. Jollei 19 artiklan 7 kohdan säännöksistä muuta johdu, kaikkien tässä direktiivissä edellytettyjen pätevyysasiakirjojen on oltava alkuperäisessä muodossaan saatavilla aluksella, jolla niiden haltijat työskentelevät, paperiversiona tai digitaalisessa muodossa, ja niiden oikeellisuus ja voimassaolo on voitava todentaa tämän artiklan 12 kohdan b alakohdassa säädetyllä menettelyllä.”;

b) korvataan 13 kohta seuraavasti:

”13. Kun merenkulkijoiden digitaalisia pätevyysasiakirjoja koskevat STCW-yleissopimuksen ja STCW-säännöstön A osan muutokset tulevat voimaan, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 27 a artiklan mukaisesti tämän direktiivin muuttamiseksi yhdenmukaistamalla kaikki sen asiaa koskevat säännökset STCW-yleissopimuksen ja STCW-säännöstön A osan kyseisten muutosten kanssa merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen ja kelpoisuustodistusten digitalisoimiseksi.”

4) Korvataan 5 a artikla seuraavasti:

"5 a artikla

Tiedottaminen komissiolle

Sovellettaessa 20 artiklan 8 kohtaa ja 21 artiklan 2 kohtaa sekä käytettäväksi yksinomaan jäsenvaltioiden ja komission päätöksenteossa ja tilastotarkoituksiin jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain tämän direktiivin liitteessä V luetellut tiedot pätevyyskirjoista ja pätevyyskirjojen tunnustamista todistavista kelpoisuustodistuksista. Jäsenvaltiot voivat myös toimittaa vapaaehtoisesti tiedot lisäpätevyystodistuksista, jotka on myönnetty miehistön jäsenille STCW-yleissopimuksen liitteessä olevan II, III ja VII luvun mukaisesti, kuten tämän direktiivin liitteessä V esitetyt tiedot."

5) Lisätään artikla seuraavasti:

"5 b artikla

Jäsenvaltioiden myöntämien merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen keskinäinen tunnustaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä toisen jäsenvaltion myöntämät tai sen valvonnassa myönnetyt paperiversiona tai digitaalisessa muodossa olevat lisäpätevyystodistukset ja asiakirjatodisteet, jotta merenkulkijat voivat palvella sen lipun alla purjehtivilla aluksilla.

2. Kunkin jäsenvaltion on tunnustettava sellaiset pätevyyskirjat, jotka toinen jäsenvaltio on myöntänyt päälliköille ja päällystölle, tai sellaiset lisäpätevyystodistukset, jotka toinen jäsenvaltio on myöntänyt päälliköille ja päällystölle tämän direktiivin liitteessä I olevien sääntöjen V/1-1 ja V/1-2 mukaisesti, myöntämällä kelpoisuustodistus niiden tunnustamisesta. Tunnustamista todistavat kelpoisuustodistukset rajoitetaan koskemaan niitä toimia, tehtäviä sekä pätevyystasoja, jotka niissä on vahvistettu. Kelpoisuustodistukset myönnetään vain, jos kaikkia STCW-yleissopimuksen vaatimuksia on noudatettu STCW-yleissopimuksen säännössä I/2 olevan 7 kohdan mukaisesti. Käytettävän kelpoisuustodistuksen muodon on oltava STCW-säännöstön säännössä A-I/2 olevan 3 kohdan mukainen.

3. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä toisen jäsenvaltion valvonnassa myönnetyt lääkärintodistukset 11 artiklan mukaisesti, jotta merenkulkijat voivat palvella sen lipun alla purjehtivilla aluksilla.

4. Vastaanottavien jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut päätökset annetaan kohtuullisen ajan kuluessa. Vastaanottavien jäsenvaltioiden on varmistettava myös, että merenkulkijoilla on oikeus muutoksenhakuun kansallisen lainsäädännön ja kansallisten menettelyjen mukaisesti, jos voimassa olevan pätevyysasiakirjan kelpoisuus tai hyväksyminen evätään tai sitä koskevaan pyyntöön ei vastata, ja että merenkulkijoille annetaan asianmukaista neuvontaa ja apua tällaisessa muutoksenhaussa vakiintuneen kansallisen lainsäädännön ja vakiintuneiden kansallisten menettelyjen mukaisesti.

5. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa toimia, tehtäviä ja pätevyystasoja koskevia lisärajoituksia 7 artiklassa tarkoitetun rannikkoliikenteen osalta tai liitteessä I olevan säännön VII/1 nojalla myönnettyjen vaihtoehtoisten pätevyysasiakirjojen osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista.

6. Vastaanottava jäsenvaltio voi tarvittaessa sallia sen, että merenkulkija palvelee korkeintaan kolmen kuukauden ajan sen lipun alla purjehtivalla aluksella, jos merenkulkijalla on asianmukainen ja voimassa oleva pätevyysasiakirja, jonka toinen jäsenvaltio on myöntänyt ja varustanut merkinnöin mutta johon kyseinen vastaanottava jäsenvaltio ei ole vielä liittänyt tunnustamisen osoittavaa kelpoisuustodistusta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

Asiakirjatodisteet siitä, että toimivaltaisille viranomaisille on jätetty kelpoisuustodistusta koskeva hakemus, on oltava helposti saatavilla.

7. Vastaanottavan jäsenvaltion on varmistettava, että merenkulkijat, jotka esittävät tunnustamista varten johtotason tehtäviin oikeuttavan pätevyysasiakirjan, tuntevat riittävästi sellaista jäsenvaltion merilainsäädäntöä, joka liittyy tehtäviin, joita heillä on lupa suorittaa."

6) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jokaiselta päälliköltä, päällystöön kuuluvalta ja radioasemanhoitajalta, jolla on jonkin liitteessä I olevan luvun, ei kuitenkaan V luvun säännön V/3 tai VI luvun, nojalla myönnetty tai tunnustettu pätevyysasiakirja ja joka työskentelee merellä tai aikoo palata merelle maissa olon jälkeen, on meripalvelupätevyyden säilyttämiseksi vaadittava vähintään viiden vuoden väliajoin, että hän

a) täyttää 11 artiklassa säädetyt terveydentilaa koskevat vaatimukset; ja

b) osoittaa pitäneensä yllä STCW-säännöstön säännön A-I/11 mukaisen ammattitaidon.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 b. Jatkaakseen meripalvelua polaarisilla vesialueilla liikennöivillä aluksilla jokaisen päällikön tai päällystöön kuuluvan on täytettävä tämän artiklan 1 kohdassa asetetut vaatimukset ja osoitettava enintään viiden vuoden väliajoin pitäneensä yllä polaarisilla vesialueilla liikennöivillä aluksilla edellytettävää ammattitaitoa STCW-säännöstön säännössä A-I/11 olevan 4 kohdan mukaisesti.”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kunkin jäsenvaltion on verrattava pätevyystasoja, joita se vaati sellaisten pätevyyskirjojen ja/tai lisäpätevyystodistusten hakijoilta, jotka myönnettiin 1 päivään tammikuuta 2017 saakka, STCW-säännöstön A osassa määriteltyihin tasoihin asiaankuuluvan pätevyyskirjan ja/tai lisäpätevyystodistuksen osalta ja määriteltävä, onko tarpeen vaatia, että tällaisten pätevyyskirjojen ja/tai lisäpätevyystodistusten haltijat suorittavat asiaankuuluvan koulutuksen osaamisen ajantasaistamiseksi tai että heidän pätevyyttään arvioidaan.”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Kunkin jäsenvaltion on verrattava pätevyystasoja, joita se vaati kaasua polttoaineena käyttävillä aluksilla palvelevilta henkilöiltä ennen 1 päivää tammikuuta 2017, STCW-säännöstön säännössä A-V/3 asetettuihin pätevyystasoihin ja määriteltävä tarvittaessa, onko tarpeen vaatia, että kyseiset henkilöt ajantasaistavat osaamistaan.”

7) Korvataan 19 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltion, joka aikoo tunnustaa kelpoisuustodistuksella tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut pätevyyskirjat tai lisäpätevyystodistukset, jotka kolmas maa on myöntänyt päällikölle, päällystöön kuuluvalle tai radioasemanhoitajalle lippunsa alla purjehtivilla aluksilla palvelemista varten, on esitettävä komissiolle kyseisen maan tunnustamista koskeva pyyntö, johon on liitetty alustava analyysi siitä, noudattaako kolmas maa STCW-yleissopimuksen vaatimuksia, keräämällä tämän direktiivin liitteessä II tarkoitetut tiedot. Kyseisessä alustavassa analyysissä jäsenvaltio toimittaa pyyntönsä tueksi lisätietoja kolmannen maan tunnustamisen perusteista.

Kun jäsenvaltio on esittänyt tällaisen pyynnön, komissio käsittelee sen viipymättä ja päättää 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen koulutus- ja pätevyysasiakirjajärjestelmän arvioinnin aloittamisesta kyseisessä kolmannessa maassa kohtuullisen ajan kuluessa ottaen asianmukaisesti huomioon tämän artiklan 3 kohdassa vahvistetun määräajan.

Kun arvioinnin aloittamisesta on tehty myönteinen päätös, komissio kerää Euroopan meriturvallisuusviraston avustamana ja mahdollisesti yhteistyössä pyynnön esittäneen jäsenvaltion ja muiden asiasta kiinnostuneiden jäsenvaltioiden kanssa tämän direktiivin liitteessä II tarkoitetut tiedot ja arvioi sen kolmannen maan koulutus- ja pätevyysasiakirjajärjestelmät, jonka tunnustamista on pyydetty, tarkistaakseen, että kyseinen maa täyttää kaikki STCW-yleissopimuksen vaatimukset ja että on toteutettu asianmukaisia toimenpiteitä vilpillisten pätevyysasiakirjojen myöntämisen torjumiseksi, ja ottaakseen huomioon, onko kyseinen maa ratifioinut vuoden 2006 merityösopimuksen.

3. Jos komissio toteaa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin tuloksena, että kaikki kyseiset vaatimukset täyttyvät, se hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan sen päätös kolmannen maan tunnustamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen 24 kuukauden kuluessa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun, jäsenvaltion tekemän pyynnön esittämisestä.

Jos asianomaisen kolmannen maan on toteutettava suuria korjaavia toimia, kuten muutoksia lainsäädäntöön tai koulutus- ja pätevyysasiakirjajärjestelmään STCW-yleissopimuksen vaatimusten täyttämiseksi, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 36 kuukauden kuluessa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun, jäsenvaltion tekemän pyynnön esittämisestä.

Kyseisen pyynnön esittänyt jäsenvaltio voi päättää tunnustaa kyseisen kolmannen maan yksipuolisesti, kunnes on hyväksytty täytäntöönpanosäädös tämän kohdan mukaisesti. Tällaisen yksipuolisen tunnustamisen tapauksessa jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle, miten monta tunnustamista todistavaa kelpoisuustodistusta on annettu 1 kohdassa tarkoitetuista kolmannen maan myöntämistä pätevyyskirjoista ja lisäpätevyystodistuksista, ennen kuin hyväksytään täytäntöönpanosäädös kyseisen kolmannen maan tunnustamisesta."

8) Lisätään 20 artiklaan kohta seuraavasti:

"8. Jos jäsenvaltio ei ole antanut yli kahdeksan vuoden aikana yhtään tunnustamista todistavaa kelpoisuustodistusta 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista kolmannen maan myöntämistä pätevyyskirjoista tai lisäpätevyystodistuksista, kyseisen maan pätevyyskirjojen ja todistusten tunnustamista tarkastellaan uudelleen. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan sen kyseiseen uudelleentarkasteluun perustuva päätös. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen sen jälkeen, kun jäsenvaltioille ja asiaankuuluvalle kolmannelle maalle on ilmoitettu asiasta vähintään kuusi kuukautta aiemmin."

9) Korvataan 21 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. Komissio arvioi uudelleen 19 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulla menettelyllä tunnustetut kolmannet maat, mukaan lukien 19 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut maat, Euroopan meriturvallisuusviraston avustuksella säännöllisesti ja vähintään kymmenen vuoden kuluessa viimeisestä arvioinnista tarkistaakseen, täyttävätkö ne liitteessä II säädetyt asiaa koskevat perusteet ja onko toteutettu asianmukaiset toimenpiteet vilpillisten pätevyysasiakirjojen myöntämisen torjumiseksi.

2. Komissio toteuttaa Euroopan meriturvallisuusviraston avustuksella kolmansien maiden uudelleenarvioinnin ensisijaisten perusteiden pohjalta. Kyseisiin ensisijaisiin perusteisiin kuuluvat seuraavat:

a) 23 artiklan mukaisesta satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta saadut suorituskykytiedot;

b) se, miten monta tunnustamista todistavaa kelpoisuustodistusta on annettu kolmannen maan myöntämistä pätevyyskirjoista tai kolmannen maan STCW-yleissopimuksen säännön V/1-1 ja V/1-2 mukaisesti myöntämistä lisäpätevyystodistuksista;

c) kolmannen maan akkreditoimien merenkulkualan oppilaitosten lukumäärä;

d) kolmannen maan hyväksymien merenkulkijoiden koulutusta ja ammatillista kehitystä koskevien ohjelmien lukumäärä;

e) komission kolmannesta maasta tekemän viimeisimmän arvioinnin päivämäärä ja se, miten monta puutetta kriittisissä prosesseissa on yksilöity kyseisen arvioinnin yhteydessä;

f) mahdolliset merkittävät muutokset kolmannen maan merenkulkualan koulutus- ja pätevyysasiakirjajärjestelmässä;

g) jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevien sellaisten merenkulkijoiden kokonaislukumäärät, joilla on kolmannen maan myöntämä pätevyysasiakirja, sekä näiden merenkulkijoiden koulutustaso ja pätevyys;

h) asiaankuuluvien viranomaisten tai muiden sidosryhmien antamat tiedot kolmannen maan koulutusvaatimuksista, jos saatavilla.

Jos kolmas maa jättää noudattamatta STCW-yleissopimuksen vaatimuksia tämän direktiivin 20 artiklan mukaisesti, kyseisen kolmannen maan uudelleenarviointi on etusijalla muihin kolmansiin maihin nähden."

10) Korvataan 25 a artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle liitteessä V tarkoitetut tiedot sovellettaessa 20 artiklan 8 kohtaa ja 21 artiklan 2 kohtaa sekä käytettäväksi jäsenvaltioiden ja komission päätöksenteossa."

11) Korvataan 26 artikla seuraavasti:

"26 artikla

Arviointikertomus

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 2 päivänä elokuuta 2024 arviointikertomuksen sekä ehdotuksia kyseisen arvioinnin perusteella toteutettaviksi jatkotoimiksi. Kyseisessä arviointikertomuksessa komissio analysoi jäsenvaltioiden myöntämien merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen keskinäisen tunnustamisen järjestelmän täytäntöönpanoa ja merenkulkijoiden digitaalisiin pätevyysasiakirjoihin liittyvää mahdollista kansainvälisen tason kehitystä. Komissio arvioi myös mahdollista kehitystä, joka liittyy merenkulkualan osaamisto-distusten huomioon ottamiseen tulevaisuudessa työmarkkinaosapuolten laatimien suositusten mukaisesti."

12) Korvataan 27 artikla seuraavasti:

"27 artikla

Muuttaminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 27 a artiklan mukaisesti tämän direktiivin liitteen I ja siihen liittyvien tämän direktiivin säännösten muuttamiseksi, jotta kyseinen liite ja kyseiset säännökset voidaan yhdenmukaistaa STCW-yleissopimuksen ja STCW-säännöstön A osan uusien muutosten kanssa.

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 27 a artiklan mukaisesti tämän direktiivin liitteen V muuttamiseksi niiden tietojen erityisen ja asianmukaisen sisällön ja yksityiskohtien osalta, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava, edellyttäen että tällaisilla säädöksillä ainoastaan otetaan huomioon STCW-yleissopimukseen ja STCW-säännöstön A osaan tehtävät muutokset ja niissä noudatetaan tietosuojatoimenpiteitä. Näillä delegoiduilla säädöksillä ei saa muuttaa 25 a artiklan 3 kohdassa vahvistettuja tietojen tunnistamattomuutta koskevia säännöksiä."

13) Korvataan 27 a artikla seuraavasti:

"27 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 1 päivästä elokuuta 2019 viiden vuoden ajaksi 5 artiklan 13 kohdassa ja 27 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 13 kohdassa ja 27 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 5 artiklan 13 kohdan ja 27 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella."

14) Muutetaan direktiivin 2008/106/EY liite I tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2005/45/EY.

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 2 päivänä elokuuta 2021. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
A. TAJANI	G. CIAMBA

LIITE

Muutetaan direktiivin 2008/106/EY liitteessä I oleva V luku seuraavasti:

1) Korvataan sääntö V/2 seuraavasti:

"Sääntö V/2

Matkustaja-aluksen päällikön, päällystön, miehistön ja muun laivaväen koulutukselle ja pätevyydelle asetetut pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Tätä sääntöä sovelletaan kansainvälisillä matkoilla liikennöivän matkustaja-aluksen päällikköön, päällystöön, miehistöön ja muuhun laivaväkeen. Jäsenvaltiot päättävät, miten kyseisiä vaatimuksia sovelletaan kotimaan matkoilla liikennöivän matkustaja-aluksen henkilöstöön.

2. Kaikkien matkustaja-aluksella palvelevien henkilöiden on täytettävä STCW-säännöstön säännössä A-VI/1 olevan 1 kohdan vaatimukset, ennen kuin heidät voidaan määrätä tehtäviin aluksella.

3. Matkustaja-aluksen päällikön, päällystön, miehistön ja muun laivaväen on läpäistävä 5–9 kohdassa vaadittu toimensa, tehtäviensä ja vastuualueidensa mukainen koulutus ja perehdytys.

4. Päällikön, päällystön, miehistön ja muun laivaväen, jonka koulutuksen edellytetään olevan 7–9 kohdan mukainen, on vähintään viiden vuoden väliajoin suoritettava asianmukainen täydennyskoulutus tai todistettava hankkineensa vaaditun pätevyystason viiden edeltävän vuoden aikana.

5. Matkustaja-aluksen laivaväen on suoritettava toimensa, tehtäviensä ja vastuualueidensa kannalta tarkoituksenmukainen STCW-säännöstön säännössä A-V/2 olevassa 1 kohdassa määritelty hätätilanneperehdytys.

6. Matkustaja-alusten matkustajatiloissa suoraan matkustajille palveluja tarjoavan henkilöstön on läpäistävä STCW-säännöstön säännössä A-V/2 olevassa 2 kohdassa määritelty turvallisuuskoulutus.

7. Päällikön, päällystön ja miehistön, jolla on tämän liitteen II, III ja VII luvun mukainen pätevyys, ja muun laivaväen, joka on hälytysluettelossa määrätty auttamaan matkustajia hätätilanteissa matkustaja-aluksilla, on läpäistävä STCW-säännöstön säännössä A-V/2 olevassa 3 kohdassa määritelty väkijoukkojen hallintaa koskeva koulutus.

8. Päällikön, konepäällikön, yliperämiehen, ensimmäisen konemestarin ja kunkin henkilön, joka on hälytysluettelossa määrätty vastaamaan matkustajien turvallisuudesta hätätilanteissa matkustaja-aluksilla, on läpäistävä STCW-säännöstön säännössä A-V/2 olevassa 4 kohdassa määritelty hyväksytty kriisitilanteiden hallintaa ja ihmisten käyttäytymistä koskeva koulutus.

9. Päällikön, konepäällikön, yliperämiehen, ensimmäisen konemestarin ja kunkin henkilön, jolle on määrätty välitön vastuu matkustajien alukseen nousemisesta ja aluksesta poistumisesta, lastin lastauksesta, purkamisesta tai kiinnittämisestä taikka rungon aukkojen sulkemisesta ro-ro-matkustaja-aluksilla, on suoritettava STCW-säännöstön säännössä A-V/2 olevassa 5 kohdassa hyväksytty matkustajaturvallisuutta, lastin turvallisuutta ja rungon eheyttä koskeva koulutus.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaiselle henkilölle, joka todetaan päteväksi tämän säännön 6–9 kohdan mukaisesti, myönnetään asiakirjatodiste läpäistystä koulutuksesta."

2) Lisätään säännöt seuraavasti:

"Sääntö V/3

IGF-säännöstön piiriin kuuluvan aluksen päällikön, päällystön, miehistön ja muun laivaväen koulutukselle ja pätevyydelle asetetut pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Tätä sääntöä sovelletaan IGF-säännöstön piiriin kuuluvan aluksen päällikköön, päällystöön, miehistöön ja muuhun laivaväkeen.

2. Merenkulkijoiden on täytynyt läpäistä 4–9 kohdassa vaadittu toimensa, tehtäviensä ja vastuualueidensa mukainen koulutus, ennen kuin heidät voidaan määrätä tehtäviin IGF-säännöstön piiriin kuuluvalla aluksella.

3. Kaikkien IGF-säännöstön piiriin kuuluvalla aluksella palvelevien merenkulkijoiden on saatava tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määritelty alus- ja varustekohtainen perehdytys, ennen kuin heidät voidaan määrätä tehtäviin aluksella.

4. Merenkulkijoilla, jotka ovat vastuussa määrätyistä turvallisuustehtävistä, jotka liittyvät polttoaineesta huolehtimiseen, polttoaineen käyttöön tai polttoaineeseen liittyvissä hätätilanteissa toimimiseen IGF-säännöstön piiriin kuuluvalla aluksella, on oltava pätevyysasiakirja peruskoulutuksesta, joka koskee palvelua IGF-säännöstön piiriin kuuluvilla aluksilla.

5. Jokaisen hakijan, joka hakee pätevyysasiakirjaa peruskoulutuksesta, joka koskee palvelua IGF-säännöstön piiriin kuuluvilla aluksilla, on täytynyt läpäistä peruskoulutus STCW-säännöstön säännössä A-V/3 olevan 1 kohdan mukaisesti.

6. Merenkulkijoiden, jotka ovat vastuussa määrätyistä turvallisuustehtävistä, jotka liittyvät polttoaineesta huolehtimiseen, polttoaineen käyttöön tai polttoaineeseen liittyvissä hätätilanteissa toimimiseen IGF-säännöstön piiriin kuuluvilla aluksilla, ja joilla on nestemäistä kaasua kuljettavaa säiliöalusta koskevassa säännössä V/1-2 olevan 2 ja 5 kohdan tai säännössä V/1-2 olevan 4 ja 5 kohdan mukainen pätevyys ja pätevyysasiakirja, katsotaan täyttävän STCW-säännöstön säännössä A-V/3 olevassa 1 kohdassa määritellyt vaatimukset peruskoulutuksesta, joka koskee palvelua IGF-säännöstön piiriin kuuluvilla aluksilla.

7. Päälliköllä, konemestarilla ja kullakin henkilöllä, jolla on välitön vastuu polttoaineesta ja polttoainejärjestelmistä huolehtimisesta ja niiden käytöstä IGF-säännöstön piiriin kuuluvalla aluksella, on oltava pätevyysasiakirja jatkokoulutuksesta, joka koskee palvelua IGF-säännöstön piiriin kuuluvilla aluksilla.

8. Jokaisen hakijan, joka hakee pätevyysasiakirjaa jatkokoulutuksesta, joka koskee palvelua IGF-säännöstön piiriin kuuluvilla aluksilla, on sen lisäksi, että hänellä on 4 kohdassa kuvattu lisäpätevyystodistus,

   8.1 täytynyt läpäistä hyväksytty jatkokoulutus, joka koskee palvelua IGF-säännöstön piiriin kuuluvilla aluksilla, ja täytettävä STCW-säännöstön säännössä A-V/3 olevassa 2 kohdassa määritelty pätevyystaso; ja

   8.2 täytynyt suorittaa vähintään yhden kuukauden pituinen hyväksytty meripalvelu, joka kattaa vähintään kolme polttoainetäydennystä IGF-säännöstön piiriin kuuluvilla aluksilla. Näistä kolmesta polttoainetäydennyksestä kaksi voidaan vaihtoehtoisesti suorittaa hyväksyttynä polttoainetäydennyksiä koskevana simulaattorikoulutuksena osana 8.1 kohdassa tarkoitettua koulutusta.

9. Päällikön, konemestarin ja kunkin henkilön, joilla on välitön vastuu polttoaineesta ja polttoainejärjestelmistä huolehtimisesta ja niiden käytöstä IGF-säännöstön piiriin kuuluvilla aluksilla ja joilla on STCW-säännöstön säännössä A-V/1-2 olevassa 2 kohdassa määriteltyjen pätevyystasojen mukainen pätevyys ja pätevyysasiakirja nestemäistä kaasua kuljettavilla säiliöaluksilla palvelua varten, katsotaan täyttävän STCW-säännöstön säännössä A-V/3 olevassa 2 kohdassa määritellyt vaatimukset jatkokoulutukselle, joka koskee palvelua IGF-säännöstön piiriin kuuluvilla aluksilla, jos he myös

   9.1 täyttävät 6 kohdan mukaiset vaatimukset;

   9.2 täyttävät 8.2 kohdan mukaiset polttoainetäydennysvaatimukset tai ovat osallistuneet kolmeen lastitoimintaan nestemäistä kaasua kuljettavalla säiliöaluksella; ja

   9.3 ovat suorittaneet edeltävien viiden vuoden aikana kolmen kuukauden pituisen meripalvelun

      9.3.1 IGF-säännöstön piiriin kuuluvalla aluksella;

      9.3.2 säiliöaluksella, joka kuljettaa IGF-säännöstön piiriin kuuluvia polttoaineita; tai

      9.3.3 aluksella, joka käyttää polttoaineena kaasuja tai alhaisen leimahduspisteen polttoainetta.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että merenkulkijoille, joilla on 4 tai 7 kohdan mukainen pätevyys, myönnetään tarvittava lisäpätevyystodistus.

11. Merenkulkijoiden, joilla on 4 tai 7 kohdan mukainen lisäpätevyystodistus, on vähintään viiden vuoden väliajoin suoritettava asianmukainen täydennyskoulutus tai todistettava hankkineensa vaaditun pätevyystason viiden edeltävän vuoden aikana.

Sääntö V/4

Polaarisilla vesialueilla liikennöivän aluksen päällikön ja perämiehen koulutukselle ja pätevyydelle asetetut pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Napa-alueiden vesillä liikennöivän aluksen päälliköllä, yliperämiehellä ja komentosiltavahdin vahtipäälliköllä on polaarisäännöstön vaatimusten mukaisesti oltava pätevyysasiakirja peruskoulutuksesta, joka koskee polaarisilla vesialueilla liikennöiviä aluksia.

2. Jokaisen hakijan, joka hakee pätevyysasiakirjaa peruskoulutuksesta, joka koskee polaarisilla vesialueilla liikennöiviä aluksia, on täytynyt läpäistä hyväksytty peruskoulutus, joka koskee polaarisilla vesialueilla liikennöiviä aluksia, ja täytettävä STCW-säännöstön säännössä A-V/4 olevassa 1 kohdassa määritelty pätevyystaso.

3. Polaarisilla vesialueilla liikennöivän aluksen päälliköllä ja yliperämiehellä on oltava polaarisäännöstön vaatimusten mukainen pätevyysasiakirja jatkokoulutuksesta, joka koskee polaarisilla vesialueilla liikennöiviä aluksia.

4. Jokaisen hakijan, joka hakee pätevyysasiakirjaa jatkokoulutuksesta, joka koskee polaarisilla vesialueilla liikennöiviä aluksia, on

   4.1 täytettävä vaatimukset pätevyysasiakirjan myöntämiseksi peruskoulutuksesta, joka koskee polaarisilla vesialueilla liikennöiviä aluksia;

   4.2 täytynyt suorittaa vähintään kahden kuukauden pituinen hyväksytty meripalvelu kansiosastossa, johtotasolla tai vahtitehtävissä operatiivisella tasolla polaarisilla vesialueilla tai muu vastaava hyväksytty meripalvelu; ja

   4.3 täytynyt läpäistä hyväksytty jatkokoulutus, joka koskee polaarisilla vesialueilla liikennöiviä aluksia, ja täytettävä STCW-säännöstön säännössä A-V/4 olevassa 2 kohdassa määritelty pätevyystaso.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että merenkulkijoille, joilla on 2 tai 4 kohdan mukainen pätevyys, myönnetään tarvittava lisäpätevyystodistus.

6. Merenkulkijat, jotka ovat aloittaneet hyväksytyn meripalvelun polaarisilla vesialueilla ennen 1 päivää heinäkuuta 2018, voivat 1 päivään heinäkuuta 2020 saakka osoittaa täyttävänsä 2 kohdan vaatimukset, jos he ovat

   6.1 suorittaneet hyväksytyn meripalvelun polaarisilla vesialueilla liikennöivällä aluksella tai vastaavan hyväksytyn meripalvelun kansiosastolla operatiivisella tasolla tai johtotasolla yhteensä vähintään kolmen kuukauden ajan edeltävien viiden vuoden aikana; tai

   6.2 läpäisseet menestyksekkäästi kurssin, joka on järjestetty Kansainvälisen merenkulkujärjestön laatimien polaarisilla vesialueilla liikennöiviä aluksia koskevien koulutusohjeiden mukaisesti.

7. Merenkulkijat, jotka ovat aloittaneet hyväksytyn meripalvelun polaarisilla vesialueilla ennen 1 päivää heinäkuuta 2018, voivat 1 päivään heinäkuuta 2020 saakka osoittaa täyttävänsä 4 kohdan vaatimukset, jos he ovat

   7.1 suorittaneet hyväksytyn meripalvelun polaarisilla vesialueilla liikennöivällä aluksella tai vastaavan hyväksytyn meripalvelun kansiosastolla johtotasolla yhteensä vähintään kolmen kuukauden ajan edeltävien viiden vuoden aikana; tai

   7.2 läpäisseet menestyksekkäästi kurssin, joka on Kansainvälisen merenkulkujärjestön laatimien polaarisilla vesialueilla liikennöiviä aluksia koskevien koulutusohjeiden mukainen, ja suorittaneet hyväksytyn meripalvelun polaarisilla vesialueilla liikennöivällä aluksella tai vastaavan hyväksytyn meripalvelun kansiosastolla johtotasolla yhteensä vähintään kahden kuukauden ajan edeltävien viiden vuoden aikana.”

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/1160,

annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019,

direktiivien 2009/65/EY ja 2011/61/EU muuttamisesta yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten rajatylittävän markkinoinnin osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY ([3]) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU ([4]) yhteisiin tavoitteisiin kuuluu varmistaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten tasapuoliset toimintaedellytykset ja poistaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksien ja osakkeiden vapaan liikkuvuuden rajoitukset unionissa niin, että samalla varmistetaan yhdenmukaisempi sijoittajansuoja. Näihin tavoitteisiin onkin suureksi osaksi päästy, mutta edelleen on joitakin esteitä, joiden vuoksi rahastonhoitajat eivät kykene täysin hyödyntämään sisämarkkinoita.

(2) Tätä direktiiviä täydentää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1156 ([5]). Kyseisessä asetuksessa säädetään täydentävistä säännöistä ja menettelyistä, jotka koskevat siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyrityksiä) ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia. Kyseisellä asetuksella ja tällä direktiivillä olisi yhdessä koordinoitava paremmin edellytyksiä, joiden mukaisesti rahastonhoitajat toimivat sisämarkkinoilla, ja helpotettava niiden hoitamien rahastojen rajatylittävää markkinointia.

(3) On tarpeen täyttää aukot lainsäädännössä ja yhdenmukaistaa menettely, jota sovelletaan toimivaltaisille viranomaisille tehtäviin ilmoituksiin yhteissijoitusyrityksiä koskevista muutoksista, direktiivissä 2011/61/EU säädetyn ilmoitusmenettelyn kanssa.

(4) Asetuksella (EU) 2019/1156 lujitetaan entisestään direktiivillä 2009/65/EY säänneltyjä mainontaan sovellettavia periaatteita ja laajennetaan näiden periaatteiden soveltaminen koskemaan myös vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia, millä varmistetaan korkeatasoinen sijoittajansuoja sijoittajatyypistä riippumatta. Direktiivin 2009/65/EY vastaavat säännökset, jotka koskevat mainontaa ja yhteissijoitusyrityksen osuuksien markkinointijärjestelyjä koskevien kansallisten lakien ja asetusten saatavuutta, eivät näin ollen ole enää tarpeen, ja ne olisi kumottava.

(5) Direktiivin 2009/65/EY säännökset, joissa edellytetään yhteissijoitusyrityksen tarjoavan sijoittajille järjestelyjä, sellaisina kuin kyseiset säännökset on pantu täytäntöön joissakin kansallisissa oikeusjärjestelmissä, ovat osoittautuneet kuormittaviksi. Sijoittajat eivät myöskään useinkaan käytä paikallisia järjestelyjä direktiivissä tarkoitetulla tavalla. Suosituimmaksi yhteydenpitomuodoksi on tullut sijoittajien ja rahastonhoitajien välinen suora kommunikointi – joko sähköisesti tai puhelimitse – ja maksut ja lunastukset hoidetaan muiden kanavien kautta. Näitä paikallisia järjestelyjä käytetään nykyään hallinnollisiin tarkoituksiin, kuten lakisääteisten maksujen

([1]) EUVL C 367, 10.10.2018, s. 50.
([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. kesäkuuta 2019.
([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).
([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).
([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1156, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten rajatylittävän markkinoinnin helpottamisesta ja asetusten (EU) N:o 345/2013, (EU) N:o 346/2013 ja (EU) N:o 1286/2014 muuttamisesta (katso tämän virallisen lehden sivu 55).

rajatylittävään perimiseen, mutta tällaisia seikkoja olisi käsiteltävä muilla keinoilla, esimerkiksi toimivaltaisten viranomaisten välisellä yhteistyöllä. Täten olisi annettava sääntöjä, joilla nykyaikaistetaan ja täsmennetään vaatimukset, jotka koskevat järjestelyjen tarjoamista vähittäissijoittajille, eikä jäsenvaltioiden pitäisi vaatia paikallista fyysistä läsnäoloa näiden järjestelyjen tarjoamista varten. Säännöillä olisi joka tapauksessa varmistettava, että sijoittajat saavat tiedot, joihin heillä on oikeus.

(6) Vähittäissijoittajien yhdenmukaisen kohtelun varmistamiseksi on tarpeen, että järjestelyjä koskevia vaatimuksia sovelletaan myös vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajiin, kun jäsenvaltiot antavat niille luvan markkinoida vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen osuuksia tai osakkeita vähittäissijoittajille alueellaan.

(7) Jos ei ole selkeitä ja yhdenmukaisia ehtoja, joiden mukaisesti yhteissijoitusyrityksen tai vaihtoehtoisen sijoitusrahaston osuuksien tai osakkeiden markkinointi voidaan lopettaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, rahastonhoitajille aiheutuu taloudellista ja oikeudellista epävarmuutta. Sen vuoksi direktiiveissä 2009/65/EY ja 2011/61/EU olisi säädettävä selvät ehdot, joiden mukaisesti voidaan ilmoittaa markkinointijärjestelyjen päättämisestä joidenkin tai kaikkien osuuksien tai osakkeiden osalta. Näissä ehdoissa olisi otettava tasapainoisesti huomioon yhtäältä yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten tai niiden hoitajien mahdollisuus päättää osuuksiensa tai osakkeidensa markkinointijärjestelyt vahvistettujen ehtojen täyttyessä ja toisaalta tällaisiin yrityksiin sijoittaneiden sijoittajien edut.

(8) Mahdollisuudesta lopettaa yhteissijoitusyrityksen tai vaihtoehtoisen sijoitusrahaston markkinointi tietyssä jäsenvaltiossa ei saisi aiheutua kustannuksia sijoittajille, eikä se saisi heikentää direktiiviin 2009/65/EY tai direktiiviin 2011/61/EU perustuvia sijoittajansuojatoimia, etenkään sijoittajien oikeutta saada tarkkoja tietoja kyseisten rahastojen toiminnasta, joka jatkuu.

(9) Vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia, jotka haluavat testata sijoittajien kiinnostusta tiettyyn sijoitusideaan tai sijoitusstrategiaan, kohdellaan joissakin tapauksissa eri tavoin niiden harjoittaman ennakkomarkkinoinnin osalta eri jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä. Ennakkomarkkinoinnin määritelmä ja ehdot, joiden mukaisesti sitä on sallittua harjoittaa, vaihtelevat merkittävästi niiden jäsenvaltioiden välillä, joissa sen harjoittaminen on sallittua, kun taas joissakin jäsenvaltioissa ei tunneta ennakkomarkkinoinnin käsitettä lainkaan. Näihin eroihin puuttumiseksi olisi säädettävä ennakkomarkkinoinnin yhdenmukaistetusta määritelmästä ja vahvistettava ehdot, joiden mukaisesti unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja voi harjoittaa ennakkomarkkinointia.

(10) Jotta ennakkomarkkinointia voidaan pitää direktiivin 2011/61/EU mukaisena ennakkomarkkinointina, se olisi suunnattava mahdollisille ammattimaisille sijoittajille ja siinä olisi oltava kyse sellaisen vaihtoehtoisen sijoitusrahaston tai alarahaston sijoitusideasta tai sijoitusstrategiasta, jota ei ole vielä perustettu tai joka on perustettu mutta jonka markkinoinnista ei ole vielä ilmoitettu mainitun direktiivin mukaisesti. Ennakkomarkkinoinnin aikana sijoittajien ei näin ollen pitäisi voida merkitä vaihtoehtoisen sijoitusrahaston osuuksia tai osakkeita, eikä mahdollisille ammattimaisille sijoittajille pitäisi olla sallittua jakaa merkintälomakkeita tai vastaavia asiakirjoja, olivatpa ne luonnoksina tai lopullisessa muodossa. Unioniin sijoittautuneiden vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien olisi varmistettava, että sijoittajat eivät hanki vaihtoehtoisen sijoitusrahaston osuuksia tai osakkeita ennakkomarkkinoinnin perusteella ja että ennakkomarkkinoinnin kohteena olleet sijoittajat voivat hankkia kyseisen vaihtoehtoisen sijoitusrahaston osuuksia tai osakkeita vain, kun markkinointi on sallittua direktiivin 2011/61/EU mukaisesti.

Jos ammattimaiset sijoittajat 18 kuukauden kuluessa siitä, kun unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja aloitti ennakkomarkkinoinnin, merkitsevät ennakkomarkkinoinnin yhteydessä toimitetuissa tiedoissa tarkoitetun tai ennakkomarkkinoinnin tuloksena perustetun vaihtoehtoisen sijoitusrahaston osuuksia tai osakkeita, tätä merkintää olisi pidettävä markkinoinnin tuloksena ja siinä olisi noudatettava direktiivissä 2011/61/EU tarkoitettuja sovellettavia ilmoitusmenettelyjä. Jotta voidaan varmistaa, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat valvoa jäsenvaltioissaan harjoitettavaa ennakkomarkkinointia, unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan olisi kahden viikon kuluessa ennakkomarkkinoinnin aloittamisesta lähetettävä kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille paperimuodossa tai sähköisiä välineitä käyttäen vapaamuotoinen kirje, jossa täsmennetään muun muassa jäsenvaltiot, joissa se harjoittaa tai harjoitti ennakkomarkkinointia, ja ajanjaksot, joina ennakkomarkkinointia harjoitetaan tai on harjoitettu, ja johon sisällytetään tarvittaessa luettelo sen ennakkomarkkinoinnin kohteena olevista tai olleista vaihtoehtoisista sijoitusrahastoista tai vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen alarahastoista. Unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi nopeasti ilmoitettava asiasta niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja harjoittaa tai harjoitti ennakkomarkkinointia.

(11) Unioniin sijoittautuneiden vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien olisi varmistettava, että niiden harjoittama ennakkomarkkinointi dokumentoidaan asianmukaisesti.

(12) Direktiivin 2011/61/EU ja erityisesti ennakkomarkkinointia koskevien yhdenmukaistettujen sääntöjen noudattamisen edellyttämät kansalliset lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset eivät saisi asettaa unioniin sijoittautuneita vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia millään tavalla epäedulliseen asemaan suhteessa unionin ulkopuolelle sijoittautuneisiin vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajiin. Tämä koskee sekä nykytilannetta, jossa unionin ulkopuolelle sijoittautuneilla vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajilla ei ole passiperusteisia oikeuksia, että tilannetta, jossa aletaan soveltaa direktiivin 2011/61/EU passisäännöksiä.

(13) Oikeusvarmuuden turvaamiseksi on tarpeen sovittaa yhteen tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten sekä asetuksen (EU) 2019/1156 soveltamispäivät mainontaa ja ennakkomarkkinointia koskevien säännösten osalta.

(14) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman [6] mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2009/65/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2009/65/EY seuraavasti:

1) Lisätään 17 artiklan 8 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Jos rahastoyhtiö ei ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun muutoksen vuoksi enää noudattaisi tätä direktiiviä, rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava rahastoyhtiölle 15 työpäivän kuluessa kaikkien ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta, että se ei saa toteuttaa muutosta. Tällaisessa tapauksessa rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu muutos toteutetaan sen jälkeen, kun tiedot on toimitettu toisen alakohdan mukaisesti, ja rahastoyhtiö ei kyseisen muutoksen vuoksi enää noudata tätä direktiiviä, rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet 98 artiklan mukaisesti ja ilmoitettava toteutetuista toimenpiteistä ilman aiheetonta viivytystä rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.”

2) Kumotaan 77 artikla.

3) Kumotaan 91 artiklan 3 kohta.

4) Korvataan 92 artikla seuraavasti:

”*92 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteissijoitusyritys asettaa saataville kussakin jäsenvaltiossa, jossa se aikoo markkinoida osuuksiaan, järjestelyn seuraavien tehtävien hoitamista varten:

a) yhteissijoitusyrityksen osuuksiin liittyvien merkintä-, takaisinosto- ja lunastustoimeksiantojen käsittely ja muiden maksujen suorittaminen osuudenhaltijoille IX luvun nojalla vaadituissa asiakirjoissa ilmoitettujen edellytysten mukaisesti;

b) tietojen toimittaminen sijoittajille siitä, miten a alakohdassa tarkoitetut toimeksiannot voidaan tehdä ja miten takaisinosto- ja lunastustuotot maksetaan;

c) niiden tietojen käsittelyn ja 15 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen ja järjestelyjen käytön helpottaminen, jotka koskevat sellaisten sijoittajille kuuluvien oikeuksien käyttöä, jotka johtuvat sijoittamisesta yhteissijoitusyritykseen siinä jäsenvaltiossa, jossa yhteissijoitusyritystä markkinoidaan;

d) IX luvun nojalla vaadittujen tietojen ja asiakirjojen asettaminen sijoittajien saataville 94 artiklassa säädetyin edellytyksin tarkastelua ja jäljennösten hankkimista varten:

e) järjestelyn kautta hoidettavia tehtäviä koskevien tietojen toimittaminen sijoittajille pysyvällä välineellä; ja

f) toimiminen yhteyspisteenä viestinnässä toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

[6] EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. Jäsenvaltiot eivät saa edellyttää, että yhteissijoitusyritys on fyysisesti läsnä vastaanottavassa jäsenvaltiossa tai että se nimeää kolmannen osapuolen 1 kohdan soveltamiseksi.

3. Yhteissijoitusyrityksen on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi, myös sähköisesti, tarjottavat järjestelyt

a) tarjotaan sen jäsenvaltion, jossa yhteissijoitusyritystä markkinoidaan, virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä taikka kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä kielellä;

b) tarjoaa yhteissijoitusyritys itse, kolmas osapuoli, johon sovelletaan hoidettavia tehtäviä koskevaa sääntelyä ja valvontaa, tai ne molemmat.

Edellä olevaa b alakohtaa sovellettaessa silloin, kun kolmannen osapuolen on määrä hoitaa tehtäviä, kyseisen kolmannen osapuolen nimeämisestä on oltava todisteena kirjallinen sopimus, jossa täsmennetään, mitä 1 kohdassa tarkoitetuista tehtävistä yhteissijoitusyritys ei hoida, ja määrätään, että kyseinen kolmas osapuoli saa kaikki asiaankuuluvat tiedot ja asiakirjat yhteissijoitusyritykseltä."

5) Muutetaan 93 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 artiklaan alakohta seuraavasti:

"Ilmoituskirjeessä on myös oltava tiedot, mukaan lukien osoite, joita vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tarvitsevat mahdollisten sovellettavien lakisääteisten palkkioiden tai maksujen perimiseen tai niistä ilmoittamiseen, sekä tiedot järjestelyistä 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi.";

b) korvataan 8 kohta seuraavasti:

"8. Jos 1 kohdan mukaisesti toimitetussa ilmoituskirjeessä annetut tiedot muuttuvat tai markkinoitavat osakelajit muuttuvat, yhteissijoitusyrityksen on annettava sekä yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion että yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kirjallinen ilmoitus tästä muutoksesta vähintään yksi kuukausi ennen sen toteuttamista.

Jos yhteissijoitusyritys ei ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun muutoksen vuoksi enää noudattaisi tätä direktiiviä, yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava yhteissijoitusyritykselle 15 työpäivän kuluessa kaikkien ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta, että se ei saa toteuttaa muutosta. Tällaisessa tapauksessa yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu muutos toteutetaan sen jälkeen, kun tiedot on toimitettu toisen alakohdan mukaisesti, ja yhteissijoitusyritys ei kyseisen muutoksen vuoksi enää noudata tätä direktiiviä, yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet 98 artiklan mukaisesti, mukaan lukien tarvittaessa yhteissijoitusyrityksen markkinoinnin nimenomainen kielto, ja ilmoitettava toteutetuista toimenpiteistä ilman aiheetonta viivytystä yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille."

6) Lisätään artikla seuraavasti:

"*93 a artikla*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteissijoitusyritys voi ilmoittaa osuuksien, myös tarvittaessa osakelajien, markkinointijärjestelyjen päättämisestä jäsenvaltiossa, jonka osalta se on tehnyt ilmoituksen 93 artiklan mukaisesti, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kaikista tällaisista osuuksista, jotka ovat sijoittajien hallussa kyseisessä jäsenvaltiossa, tehdään yleinen takaisinosto- tai lunastustarjous, ilman maksuja tai vähennyksiä, se on julkisesti saatavilla ainakin 30 työpäivän ajan ja se osoitetaan kyseisessä jäsenvaltiossa suoraan tai rahoituksen välittäjien kautta erikseen kaikille niille sijoittajille, joiden henkilöllisyys on tiedossa;

b) aikomus päättää tällaisten osuuksien markkinointijärjestelyt kyseisessä jäsenvaltiossa julkaistaan julkisesti saatavilla olevalla välineellä, joka voi olla sähköinen ja joka on yleisesti käytössä yhteissijoitusyrityksen markkinoinnissa ja asianmukainen yhteissijoitusyrityksen tyypillisen sijoittajan kannalta;

c) mahdollisia sopimusjärjestelyjä rahoituksen välittäjien tai asiamiesten kanssa muutetaan tai ne päätetään siitä päivästä, jona markkinointijärjestelyjen päättämisestä ilmoitetaan, jotta estetään 2 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa yksilöityjen osuuksien kaikenlainen uusi tai jatkettu, suora tai välillinen, tarjoaminen tai kohdentaminen.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tiedoissa on kuvattava selvästi seuraukset, joita sijoittajille aiheutuu, jos he eivät hyväksy osuuksiensa lunastus- tai takaisinostotarjousta.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava sen jäsenvaltion, jonka osalta yhteissijoitusyritys on tehnyt ilmoituksen 93 artiklan mukaisesti, virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä taikka kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä kielellä. Yhteissijoitusyrityksen on ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetusta päivästä alkaen lopetettava osuuksiensa, joiden osalta on kyseisessä jäsenvaltiossa tehty ilmoitus markkinointijärjestelyjen päättämisestä, kaikenlainen uusi tai jatkettu, suora tai välillinen, tarjoaminen tai kohdentaminen.

2. Vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan on toimitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille ilmoitus, joka sisältää 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut tiedot.

3. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, onko yhteissijoitusyrityksen 2 kohdan mukaisesti toimittama ilmoitus täydellinen. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on viimeistään 15 työpäivän kuluttua täydellisen ilmoituksen vastaanottamisesta toimitettava kyseinen ilmoitus 2 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa yksilöidyn jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Toimitettuaan ilmoituksen ensimmäisen alakohdan mukaisesti yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on nopeasti ilmoitettava tästä toimittamisesta yhteissijoitusyritykselle.

4. Yhteissijoitusyrityksen on toimitettava 68–82 artiklan ja 94 artiklan nojalla vaaditut tiedot niille sijoittajille, joilla on edelleen sijoituksia yhteissijoitusyrityksessä, sekä yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

5. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa yksilöidyn jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tiedot kaikista muutoksista 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin.

6. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa yksilöidyn jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on samat oikeudet ja velvollisuudet kuin yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla 21 artiklan 2 kohdan, 97 artiklan 3 kohdan ja 108 artiklan mukaisesti. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa yksilöidyn jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät tämän artiklan 5 kohdan mukaisesta toimittamispäivästä alkaen saa vaatia asianomaista yhteissijoitusyritystä osoittamaan, että se noudattaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1156 (*) 5 artiklassa tarkoitettuja markkinointivaatimuksia koskevia kansallisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin 21 artiklan 2 kohdan ja 97 artiklan mukaisia muita valvontatoimia ja valvontavaltuuksia.

7. Sovellettaessa 4 kohtaa jäsenvaltioiden on sallittava kaikkien sähköisten tai muiden etäviestintäkeinojen käyttö, edellyttäen että tiedot ja viestintäkeinot ovat sijoittajien saatavilla sijoittajan sijaintijäsenvaltion virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä taikka kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä kielellä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1156, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten rajatylittävän markkinoinnin helpottamisesta ja asetusten (EU) N:o 345/2013, (EU) N:o 346/2013 ja (EU) N:o 1286/2014 muuttamisesta (EUVL L 188, 12.7.2019, s. 55)."

7) Kumotaan 95 artiklan 1 kohdan a alakohta.

2 artikla

Direktiivin 2011/61/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2011/61/EU seuraavasti:

1) Lisätään 4 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"ae a) "ennakkomarkkinoinnilla" tarkoitetaan unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan suorittamaa tai sen lukuun tapahtuvaa tietojen tai tiedonannon suoraa tai välillistä toimittamista sijoitusstrategioista tai sijoitusideoista mahdollisille ammattimaisille sijoittajille, joiden kotipaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on unionissa, jotta voidaan testata niiden kiinnostusta vaihtoehtoiseen sijoitusrahastoon tai alarahastoon, jota ei ole vielä perustettu tai joka on perustettu mutta jonka markkinoinnista ei ole vielä toimitettu 31 tai 32 artiklan mukaisesti ilmoitusta jäsenvaltioon, jossa mahdollisilla sijoittajilla on kotipaikka tai sääntömääräinen kotipaikka, mikä ei missään tapauksessa ole kyseisen vaihtoehtoisen sijoitusrahaston tai sen alarahaston osuuksien tai osakkeiden tarjoamista tai kohdentamista mahdollisille sijoittajalle;".

2) Lisätään VI luvun alkuun artikla seuraavasti:

"30 a artikla

Unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan harjoittamaa ennakkomarkkinointia unionissa koskevat edellytykset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimiluvan saanut unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja voi harjoittaa ennakkomarkkinointia unionissa, paitsi jos mahdollisille ammattimaisille sijoittajille esitettävät tiedot

a) ovat riittävän tarkkoja, jotta sijoittajat voivat sitoutua hankkimaan tietyn vaihtoehtoisen sijoitusrahaston osuuksia tai osakkeita;

b) vastaavat luonnoksina tai lopullisessa muodossa olevia merkintälomakkeita tai vastaavia asiakirjoja; tai

c) vastaavat sellaisen vaihtoehtoisen sijoitusrahaston lopullisessa muodossa olevia perustamisasiakirjoja, esitettä tai tarjousasiakirjoja, jota ei ole vielä perustettu.

Jos toimitetaan esitteen tai tarjousasiakirjan luonnos, se ei saa sisältää niin tarkkoja tietoja, että sijoittajat voivat tehdä sijoituspäätöksen, ja siinä on mainittava selvästi, että

a) se ei ole tarjous tai kehotus merkitä vaihtoehtoisen sijoitusrahaston osuuksia tai osakkeita; ja

b) siinä esitettyihin tietoihin ei pidä luottaa, koska ne ovat puutteellisia ja ne voivat muuttua.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan ei tarvitse ilmoittaa ennakkomarkkinoinnin sisältöä tai sen kohteena olevia sijoittajia toimivaltaisille viranomaisille eikä täyttää muita kuin tässä artiklassa asetetut ehdot tai vaatimukset ennen ennakkomarkkinoinnin aloittamista.

2. Unioniin sijoittautuneiden vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien on varmistettava, että sijoittajat eivät hanki vaihtoehtoisen sijoitusrahaston osuuksia tai osakkeita ennakkomarkkinoinnin perusteella ja että ennakkomarkkinoinnin kohteena olleet sijoittajat voivat hankkia kyseisen vaihtoehtoisen sijoitusrahaston osuuksia tai osakkeita vain, kun markkinointi on sallittua 31 tai 32 artiklan mukaisesti.

Jos ammattimaiset sijoittajat 18 kuukauden kuluessa siitä, kun unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja aloitti ennakkomarkkinoinnin, merkitsevät ennakkomarkkinoinnin yhteydessä toimitetuissa tiedoissa tarkoitetun tai ennakkomarkkinoinnin tuloksena perustetun vaihtoehtoisen sijoitusrahaston osuuksia tai osakkeita, tätä merkintää on pidettävä markkinoinnin tuloksena ja siinä on noudatettava 31 tai 32 artiklassa tarkoitettuja sovellettavia ilmoitusmenettelyjä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja lähettää kahden viikon kuluessa ennakkomarkkinoinnin aloittamisesta kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille paperilla tai sähköisesti vapaamuotoisen kirjeen. Kirjeessä on täsmennettävä jäsenvaltiot, joissa ennakkomarkkinointia harjoitetaan tai harjoitettiin, ja ennakkomarkkinoinnin ajanjaksot, ja siihen on sisällytettävä lyhyt kuvaus ennakkomarkkinoinnista, mukaan lukien tiedot esitellyistä sijoitusstrategioista ja tarvittaessa luettelo ennakkomarkkinoinnin kohteena olevista tai olleista vaihtoehtoisista sijoitusrahastoista ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen alarahastoista. Unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on nopeasti ilmoitettava asiasta niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja harjoittaa tai harjoitti ennakkomarkkinointia. Sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa ennakkomarkkinointia harjoitetaan tai harjoitettiin, voivat pyytää unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan kotijäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia toimittamaan lisätietoja sen alueella harjoitettavasta tai harjoitetusta ennakkomarkkinoinnista.

3. Kolmas osapuoli saa harjoittaa ennakkomarkkinointia toimiluvan saaneen unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan lukuun ainoastaan, jos sillä on lupa toimia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU (*) mukaisena sijoituspalveluyrityksenä, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU (**) mukaisena luottolaitoksena, direktiivin 2009/65/EY mukaisena yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiönä tai tämän direktiivin mukaisena vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajana taikka jos se toimii direktiivin 2014/65/EU mukaisena sidonnaisasiamiehenä. Tällaiseen kolmanteen osapuoleen sovelletaan tässä artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

4. Unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan on varmistettava, että niiden harjoittama ennakkomarkkinointi dokumentoidaan asianmukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338)."

3) Korvataan 32 artiklan 7 kohdan toinen, kolmas ja neljäs alakohta seuraavasti:

”Jos vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja ei suunnitellun muutoksen vuoksi enää noudattaisi tätä direktiiviä hoitaessaan vaihtoehtoista sijoitusrahastoa tai jos hoitaja ei muuten enää noudattaisi tätä direktiiviä, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan kotijäsenvaltion asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hoitajalle 15 työpäivän kuluessa kaikkien ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta, että se ei saa toteuttaa muutosta. Tässä tapauksessa vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Jos suunniteltu muutos toteutetaan ensimmäisestä ja toisesta alakohdasta huolimatta tai jos on ilmennyt ennakoimaton muutos, jonka vuoksi vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja ei enää noudattaisi tätä direktiiviä hoitaessaan vaihtoehtoista sijoitusrahastoa, tai jos hoitaja ei muuten enää noudattaisi tätä direktiiviä, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet 46 artiklan mukaisesti, mukaan lukien tarvittaessa vaihtoehtoisen sijoitusrahaston markkinoinnin nimenomainen kielto, ja ilmoitettava asiasta viipymättä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Jos muutokset eivät vaikuta siihen, että vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja noudattaa tätä direktiiviä hoitaessaan vaihtoehtoista sijoitusrahastoa tai että hoitaja muuten noudattaa tätä direktiiviä, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava näistä muutoksista yhden kuukauden kuluessa vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.”

4) Lisätään artikla seuraavasti:

”32 a artikla

Ilmoittaminen joidenkin tai kaikkien unioniin sijoittautuneiden vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen osuuksien tai osakkeiden markkinointijärjestelyjen päättämisestä muissa jäsenvaltioissa kuin vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan kotijäsenvaltiossa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja voi ilmoittaa joidenkin tai kaikkien vaihtoehtoisten sijoitusrahastojensa osuuksien tai osakkeiden markkinointijärjestelyjen päättämisestä jäsenvaltiossa, jonka osalta se on tehnyt ilmoituksen 32 artiklan mukaisesti, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) lukuun ottamatta suljettuja vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja ja Euroopan parlamentin asetuksella (EU) 2015/760 (*) säänneltyjä rahastoja, kaikista tällaisista vaihtoehtoisen sijoitusrahaston osuuksista tai osakkeista, jotka ovat sijoittajien hallussa kyseisessä jäsenvaltiossa, tehdään yleinen takaisinosto- tai lunastustarjous, ilman maksuja tai vähennyksiä, se on julkisesti saatavilla ainakin 30 työpäivän ajan ja se osoitetaan kyseisessä jäsenvaltiossa suoraan tai rahoituksen välittäjien kautta erikseen kaikille niille sijoittajille, joiden henkilöllisyys on tiedossa;

b) aikomus päättää joidenkin tai kaikkien vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen osuuksien tai osakkeiden markkinointijärjestelyt kyseisessä jäsenvaltiossa julkaistaan julkisesti saatavilla olevalla välineellä, joka voi olla sähköinen ja joka on yleisesti käytössä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen markkinoinnissa ja asianmukainen vaihtoehtoisen sijoitusrahaston tyypillisen sijoittajan kannalta;

c) mahdollisia sopimusjärjestelyjä rahoituksen välittäjien tai asiamiesten kanssa muutetaan tai ne päätetään siitä päivästä, jona markkinointijärjestelyjen päättämisestä ilmoitetaan, jotta estetään 2 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa yksilöityjen osuuksien tai osakkeiden kaikenlainen uusi tai jatkettu, suora tai välillinen, tarjoaminen tai kohdentaminen.

Vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan on ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetusta päivästä alkaen lopetettava hoitamansa vaihtoehtoisen sijoitusrahaston osuuksien ja osakkeiden kaikenlainen uusi tai jatkettu, suora tai välillinen, tarjoaminen tai kohdentaminen jäsenvaltiossa, jonka osalta se on toimittanut ilmoituksen 2 kohdan mukaisesti.

2. Vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan on toimitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille ilmoitus, joka sisältää 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut tiedot.

3. Vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, onko vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan 2 kohdan mukaisesti toimittama ilmoitus täydellinen. Vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on viimeistään 15 työpäivän kuluttua täydellisen ilmoituksen vastaanottamisesta toimitettava kyseinen ilmoitus 2 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa yksilöidyn jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Toimitettuaan ilmoituksen ensimmäisen alakohdan mukaisesti vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on nopeasti ilmoitettava tästä toimittamisesta vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajalle.

Vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja ei saa 36 kuukauden ajan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetusta päivästä ennakkomarkkinoida ilmoituksessa tarkoitettujen unioniin sijoittautuneiden vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen osuuksia tai osakkeita taikka vastaavia sijoitusstrategioita tai sijoitusideoita 2 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa yksilöidyssä jäsenvaltiossa.

4. Vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan on toimitettava 22 ja 23 artiklan nojalla vaaditut tiedot niille sijoittajille, joilla on edelleen sijoituksia unioniin sijoittautuneessa vaihtoehtoisessa sijoitusrahastossa, sekä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

5. Vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava 2 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa yksilöidyn jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tiedot kaikista muutoksista liitteessä IV olevassa b–f alakohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin ja tietoihin.

6. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa yksilöidyn jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on samat oikeudet ja velvollisuudet kuin vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla 45 artiklan mukaisesti.

7. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa yksilöidyn jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät tämän artiklan 5 kohdan mukaisesta toimittamispäivästä alkaen saa vaatia asianomaista vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajaa osoittamaan, että se noudattaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1156 (**) 5 artiklassa tarkoitettuja markkinointivaatimuksia koskevia kansallisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin 45 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja muita valvontavaltuuksia.

8. Sovellettaessa 4 kohtaa jäsenvaltioiden on sallittava kaikkien sähköisten välineiden tai muiden etäviestintäkeinojen käyttö.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/760, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, eurooppalaisista pitkäaikaissijoitusrahastoista (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 98).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1156, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten rajatylittävän markkinoinnin helpottamisesta ja asetusten (EU) N:o 345/2013, (EU) N:o 346/2013 ja (EU) N:o 1286/2014 muuttamisesta (EUVL L 188, 12.7.2019, s. 55)."

5) Korvataan 33 artiklan 6 kohdan toinen ja kolmas alakohta seuraavasti:

"Jos vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja ei suunnitellun muutoksen vuoksi enää noudattaisi tätä direktiiviä hoitaessaan vaihtoehtoista sijoitusrahastoa tai jos hoitaja ei muuten enää noudattaisi tätä direktiiviä, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan kotijäsenvaltion asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajalle 15 työpäivän kuluessa kaikkien ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta, että se ei saa toteuttaa muutosta.

Jos suunniteltu muutos toteutetaan ensimmäisestä ja toisesta alakohdasta huolimatta tai jos on ilmennyt ennakoimaton muutos, jonka vuoksi vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja ei enää noudattaisi tätä direktiiviä hoitaessaan vaihtoehtoista sijoitusrahastoa, tai jos vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja ei muuten enää noudattaisi tätä direktiiviä, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet 46 artiklan mukaisesti ja ilmoitettava asiasta viipymättä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille."

6) Lisätään artikla seuraavasti:

"*43 a artikla*

Vähittäissijoittajien käytettävissä olevat järjestelyt

1. Rajoittamatta asetuksen (EU) 2015/760 26 artiklan soveltamista jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja asettaa saataville jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa se aikoo markkinoida vaihtoehtoisen sijoitusrahaston osuuksia tai osakkeita vähittäissijoittajille, järjestelyt seuraavien tehtävien hoitamista varten:

a) vaihtoehtoisen sijoitusrahaston osuuksiin tai osakkeisiin liittyvien sijoittajien merkintä-, maksu-, takaisinosto- ja lunastustoimeksiantojen käsittely vaihtoehtoisen sijoitusrahaston asiakirjoissa ilmoitettujen edellytysten mukaisesti;

b) tietojen toimittaminen sijoittajille siitä, miten a alakohdassa tarkoitetut toimeksiannot voidaan tehdä ja miten takaisinosto- ja lunastustuotot maksetaan;

c) niiden tietojen käsittelyn helpottaminen, jotka koskevat sellaisten sijoittajille kuuluvien oikeuksien käyttöä, jotka johtuvat sijoittamisesta vaihtoehtoiseen sijoitusrahastoon siinä jäsenvaltiossa, jossa vaihtoehtoista sijoitusrahastoa markkinoidaan;

d) 22 ja 23 artiklan nojalla vaadittujen tietojen ja asiakirjojen asettaminen sijoittajien saataville tarkastelua ja kopioiden hankkimista varten;

e) järjestelyn kautta hoidettavia tehtäviä koskevien tietojen toimittaminen sijoittajille direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan m alakohdassa määritellyllä pysyvällä välineellä; ja

f) toimiminen yhteyspisteenä viestinnässä toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

2. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan fyysistä läsnäoloa vastaanottavassa jäsenvaltiossa tai vaatia sitä nimeämään kolmatta osapuolta 1 kohdan soveltamiseksi.

3. Vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi, myös sähköisesti, tarjottavat järjestelyt

a) tarjotaan sen jäsenvaltion, jossa vaihtoehtoista sijoitusrahastoa markkinoidaan, virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä taikka kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä kielellä;

b) tarjoaa vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja itse tai kolmas osapuoli, johon sovelletaan hoidettavia tehtäviä koskevaa sääntelyä ja valvontaa, tai sekä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja että tällainen kolmas osapuoli.

Edellä olevaa b alakohtaa sovellettaessa silloin, kun kolmannen osapuolen on määrä hoitaa tehtäviä, kyseisen kolmannen osapuolen nimeämisestä on oltava todisteena kirjallinen sopimus, jossa täsmennetään, mitä 1 kohdassa tarkoitetuista tehtävistä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja ei hoida, ja määrätään, että kyseinen kolmas osapuoli saa kaikki asiaankuuluvat tiedot ja asiakirjat vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajalta.”

7) Lisätään artikla seuraavasti:

”*69 a artikla*

Passijärjestelmän arviointi

Ennen kuin 67 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut delegoidut säädökset, joiden nojalla 35 artiklassa ja 37–41 artiklassa vahvistettuja sääntöjä aletaan soveltaa, tulevat voimaan, komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa otetaan huomioon tässä direktiivissä säädetyn passijärjestelmän arvioinnin tulos, mukaan lukien kyseisen järjestelmän laajentaminen koskemaan unionin ulkopuolelle sijoittautuneita vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.”

8) Lisätään liitteeseen IV kohdat seuraavasti:

”i) tiedot, mukaan lukien osoite, joita vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tarvitsevat mahdollisten sovellettavien lakisääteisten palkkioiden tai maksujen perimiseen tai niistä ilmoittamiseen;

j) tiedot järjestelyistä 43 a artiklassa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi.”

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät kansalliset lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 2 päivänä elokuuta 2021. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 2 päivästä elokuuta 2021.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Arviointi

Komissio suorittaa viimeistään 2 päivänä elokuuta 2024 arvioinnin tämän direktiivin soveltamisesta julkisen kuulemisen sekä arvopaperimarkkinaviranomaisen ja toimivaltaisten viranomaisten kanssa käytyjen keskustelujen perusteella. Komissio antaa viimeistään 2 päivänä elokuuta 2025 kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta.

5 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio antaa viimeistään 2 päivänä elokuuta 2023 kertomuksen, jossa arvioidaan muun muassa sellaisiin yhteissijoitusyritysten rahastoyhtiöihin sovellettavien säännösten yhdenmukaistamisen hyötyjä, jotka testaavat sijoittajien kiinnostusta tiettyyn sijoitusideaan tai sijoitusstrategiaan, sekä mahdollista tarvetta muuttaa direktiiviä 2009/65/EY tältä osin.

6 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

7 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
A. TAJANI	G. CIAMBA

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/1161,

annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019,

puhtaiden ja energiatehokkaiden tieliikenteen moottoriajoneuvojen edistämisestä annetun direktiivin 2009/33/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Kuten 23–24 päivänä lokakuuta 2014 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä korostettiin, unioni on sitoutunut kestävään, kilpailukykyiseen, toimintavarmaan ja vähähiiliseen energiajärjestelmään. Tammikuun 22 päivänä 2014 annetussa komission tiedonannossa ”Ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet vuosille 2020–2030” vahvistetaan unionin sitoutuminen määrätietoisiin toimiin, joiden tarkoituksena on vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vuoteen 2030 mennessä ainakin 40 prosenttia vuoden 1990 tasosta, nostaa kulutetun uusiutuvan energian osuus vähintään 27 prosenttiin, saada aikaan vähintään 27 prosentin energiasäästöt ja parantaa unionin energiavarmuutta, kilpailukykyä ja kestävyyttä. Sittemmin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2018/2001 ([4]) asetettiin tavoitteeksi uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden nostaminen vähintään 32 prosenttiin energian kokonaisloppukulutuksesta unionissa vuoteen 2030 mennessä ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2018/2002 ([5]) on asetettu unionille uusi vähintään 32,5 prosentin energiatehokkuustavoite vuodeksi 2030.

(2) Komissio totesi 20 päivänä heinäkuuta 2016 antamassaan tiedonannossa ”Vähäpäästöistä liikkuvuutta koskeva eurooppalainen strategia”, että ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen osapuolten 21. konferenssissa Pariisissa 2015 annettujen unionin sitoumusten täyttäminen edellyttää liikennealan hiilestä irtautumisen nopeuttamista ja että siksi myös liikenteen aiheuttamissa kasvihuonekaasupäästöissä ja ilman epäpuhtauksia aiheuttavissa päästöissä on tarpeen pyrkiä määrätietoisesti nollatasoon vuosisadan puoliväliin mennessä. Lisäksi on viipymättä vähennettävä merkittävästi liikenteen aiheuttamia ihmisten terveyttä ja ympäristöä vahingoittavia ilman epäpuhtauksien päästöjä. Tähän voidaan päästä erilaisten poliittisten aloitteiden yhdistelmällä, johon kuuluvat myös toimet, joilla tuetaan siirtymistä julkiseen liikenteeseen, ja julkisten hankintojen käyttö puhtaiden ajoneuvojen edistämiseksi.

(3) Toukokuun 31 päivänä 2017 antamassaan tiedonannossa ”Eurooppa liikkeellä – Puhdas, kilpailukykyinen ja verkotettu liikenne ja liikkuvuus kaikille sosiaalisesti oikeudenmukaisella tavalla” komissio korostaa, että puhtaiden ajoneuvojen tuotannon lisääminen ja osuuden kasvattaminen sekä vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin ja digitalisaatiota ja automaatiota hyödyntävien modernien liikkuvuuspalvelujen käyttöönotto unionissa tuottavat monenlaista hyötyä unionin kansalaisille, jäsenvaltioille ja eri toimialoille. Näihin hyötyihin kuuluvat turvallisemmat ja saumattomat liikkumisratkaisut ja vähäisempi altistuminen haitallisille epäpuhtauksia aiheuttaville päästöille. Kuten unionin tilaa koskevassa puheessa 13 päivänä syyskuuta 2017 lisäksi todettiin, unionin yhtenä päätavoitteena on ottaa maailmanlaajuinen johtoasema hiilestä irtautumisessa.

([1]) EUVL C 262, 25.7.2018, s. 58.
([2]) EUVL C 387, 25.10.2018, s. 70.
([3]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 13. kesäkuuta 2019.
([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).
([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2002, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 210).

(4) Kuten mainitussa komission tiedonannossa ”Eurooppa liikkeellä” ilmoitettiin, tämä ehdotus on osa toista ehdotuspakettia, jolla edistetään unionin siirtymistä vähäpäästöiseen liikkuvuuteen. Kyseinen paketti esiteltiin 8 päivänä marraskuuta 2017 annetussa komission tiedonannossa ”Vähäpäästöisen liikkuvuuden toteuttaminen – Euroopan unioni, joka suojelee maapalloa, antaa kuluttajille vaikutusmahdollisuuksia sekä puolustaa teollisuutta ja työntekijöitä”, ja siihen kuuluu tarjontaan ja kysyntään kohdistuvia toimenpiteitä, joilla on tarkoitus ohjata unioni vähäpäästöisen liikkuvuuden tielle ja samalla vahvistaa sen liikkuvuusjärjestelmän kilpailukykyä. Puhtaiden ajoneuvojen edistämisen ohella olisi kehitettävä edelleen julkista liikennettä, sillä se on keino vähentää liikenneruuhkia ja vähentää näin päästöjä ja parantaa ilmanlaatua.

(5) Uuteen teknologiaan liittyvä innovointi auttaa vähentämään ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä, ilman epäpuhtauksia ja melusaastetta ja tukee liikennealan irtautumista hiilestä. Kun vähäpäästöisten ja päästöttömien tieliikenteen ajoneuvojen osuus kasvaa, hiilidioksidin ja tiettyjen epäpuhtauksien (hiukkaset, typen oksidit ja muut hiilivedyt kuin metaani) päästöt vähenevät ja ilmanlaatu kaupungeissa ja muilla saastuneilla alueilla paranee, samalla kun tällainen kehitys osaltaan edistää unionin teollisuuden kilpailukykyä ja kasvua vähäpäästöisten ja päästöttömien ajoneuvojen kasvavilla maailmanmarkkinoilla. Komission olisi pyrittävä politiikkatoimenpiteisiin, joilla edistetään tällaisten uusien teknologioiden laajamittaista käyttöönottoa ja valmistuskapasiteettia teollisuudessa kaikissa jäsenvaltioissa, jotta voidaan luoda tasapuoliset toimintaedellytykset ja turvata tasapainoinen kehitys kaikissa jäsenvaltioissa.

(6) Markkinaennusteiden mukaan puhtaiden ajoneuvojen ostohinnat laskevat jatkossa edelleen. Alempien käyttö- ja huoltokustannusten ansiosta ajoneuvon omistamisesta aiheutuvat kokonaiskustannukset ovat jo nykyään kilpailukykyisellä tasolla. Hankintahintojen odotettavissa oleva aleneminen vähentää entisestään puhtaiden ajoneuvojen saatavuuden ja markkinaosuuden kasvun esteitä seuraavalla vuosikymmenellä.

(7) Unioni on johtavia alueita tutkimuksen ja paljon lisäarvoa tuottavan ekoinnovoinnin alalla, kun taas suurimmat akkukäyttöisten sähkölinja-autojen ja akkujen valmistajat toimivat Aasian ja Tyynenmeren alueella. Vastaavasti akkukäyttöisten sähköajoneuvojen globaalia markkinakehitystä ohjaavat Kiinan ja Yhdysvaltojen markkinat. Kunnianhimoisella puhtaita ajoneuvoja koskevalla unionin hankintapolitiikalla voidaan kannustaa innovointiin ja tukea edelleen unionin teollisuuden kilpailukykyä ja kasvua puhtaiden ajoneuvojen ja niihin liittyvän teknisen infrastruktuurin kasvavilla maailmanmarkkinoilla. Kuten 3 päivänä lokakuuta 2017 annetussa komission tiedonannossa ”Julkiset hankinnat toimiviksi Euroopassa ja Euroopan hyväksi” todettiin, komissio aikoo jatkossakin näyttää suuntaa toimille, joilla varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset ja helpotetaan pääsyä kolmansien maiden julkisten hankintojen markkinoille, jotka koskevat muun muassa tieliikenteen moottoriajoneuvojen ostoa, leasingvuokrausta, vuokrausta tai osamaksukauppaa.

(8) Kun otetaan huomioon, että tavaroihin, urakoihin ja palveluihin liittyvien julkisten menojen osuus oli vuonna 2018 noin 16 prosenttia bruttokansantuotteesta, viranomaiset voivat julkisella hankintapolitiikallaan edistää ja tukea innovatiivisten tavaroiden ja palvelujen markkinoita. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/33/EY ([6]) olisi vahvistettava selkeät ja avoimet vaatimukset, mukaan lukien selkeät pitkän aikavälin hankintatavoitteet ja yksinkertainen laskentamenetelmä niitä varten. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2014/24/EU ([7]) ja 2014/25/EU ([8]) asetetaan julkisille hankinnoille vähimmäissäännöt, joilla sovitetaan yhteen urakoiden ja palvelujen ostoa, vuokrausta, leasingvuokrausta ja osamaksukauppaa koskevia hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden käytäntöjä. Näissä direktiiveissä vahvistetaan erityisesti yleiset rahamääräiset kynnysarvot, joiden avulla määritetään, mihin sopimuksiin on sovellettava unionin julkisia hankintoja koskevaa lainsäädäntöä. Näitä kynnysarvoja joita sovelletaan myös direktiiviin 2009/33/EY.

(9) Vaihtoehtoisella polttoaineella toimivien ajoneuvojen käyttöönotto edellyttää, että käytettävissä on riittävä lataus- ja tankkausinfrastruktuuri. Komissio hyväksyi 8 päivänä marraskuuta 2017 toimintasuunnitelman, jolla tuetaan vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin nopeutettua käyttöönottoa unionissa, myös lisäämällä unionin rahoitustukea yleisesti saatavilla olevan infrastruktuurin käyttöönotolle, ja jolla autetaan luomaan suotuisammat olosuhteet siirtymiselle puhtaisiin ajoneuvoihin, myös julkisessa liikenteessä. Komissio tarkastelee Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/94/EU ([9]) täytäntöönpanoa uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020, ja tekee lainsäädäntöehdotuksen sen muuttamisesta, jos se katsoo tämän tarpeelliseksi kyseisen uudelleentarkastelun perusteella.

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/33/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, puhtaiden ja energiatehokkaiden tieliikenteen moottoriajoneuvojen edistämisestä (EUVL L 120, 15.5.2009, s. 5).

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 243).

([9]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/94/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta (EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1).

(10) Direktiivillä 2009/33/EY täydennetään julkisia hankintoja koskevaa unionin horisontaalista lainsäädäntöä ja lisätään siihen kestävyyttä koskevia perusteita tarkoituksena piristää puhtaiden ja energiatehokkaiden tieliikenteen moottoriajoneuvojen markkinoita. Komissio toteutti vuonna 2015 direktiivin 2009/33/EY jälkiarvioinnin ja totesi, ettei direktiivi lisännyt puhtaiden ajoneuvojen markkinaosuutta kautta unionin, mikä johtui lähinnä puutteista sen soveltamisalassa ja sen ajoneuvojen hankintaa koskevissa säännöksissä. Kyseisessä arvioinnissa pääteltiin, että kyseisen direktiivin vaikutus kasvihuonekaasupäästöjen ja ilman epäpuhtauksia aiheuttavien päästöjen vähentämiseen ja teollisuuden kilpailukyvyn edistämiseen oli hyvin vähäinen.

(11) Komission direktiivin 2009/33/EY tarkistamisesta suorittamassa vaikutustenarvioinnissa korostetaan hyötyjä, joita on saatavissa muuttamalla puhtaiden ajoneuvojen hankintaa koskevaa yleistä hallintotapaa unionin tasolla. Asettamalla hankinnoille vähimmäistavoitteet voidaan edistää ja kannustaa päämääränä olevaa puhtaiden ajoneuvojen markkinaosuuden kasvattamista tehokkaammin kuin sisällyttämällä ulkoiset kustannukset yleisiin hankintapäätöksiin. Kaikissa hankintapäätöksissä on myös syytä huomioida ympäristönäkökohdat. Unionin kansalaisille ja yrityksille keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä koituvat hyödyt riittävät täysin perustelemaan tämän toimintatavan, sikäli kuin siinä jätetään hankintaviranomaisille ja hankintayksiköille riittävästi joustovaraa käytettävien teknologioiden valinnassa.

(12) Laajentamalla direktiivin 2009/33/EY soveltamisalaa sisällyttämällä siihen sellaiset käytännöt kuin ajoneuvon leasingvuokraus, vuokraus ja osamaksukauppa sekä tietyt palveluhankintasopimukset varmistetaan, että se kattaa kaikki merkitykselliset hankintakäytännöt. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien palvelujen, kuten joukkoliikennepalvelut maanteitse, matkustajien erikoismaantiekuljetukset, tilausmatkustajaliikenteen palvelut sekä tietyt posti- ja pakettipalvelut ja jätteiden keruupalvelut, olisi oltava niitä, joissa kyseisten palvelujen tarjoamiseen käytettävät ajoneuvot kuuluvat ajoneuvoluokkiin, joihin tätä direktiiviä sovelletaan, ja muodostavat merkittävän osan sopimusta. Kyseiset palvelut olisi yksilöitävä yhteisen hankintasanaston mukaisilla koodeilla, jotka on lueteltu liitteessä. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa olemassa oleviin sopimuksiin taannehtivasti.

(13) Keskeiset sidosryhmät kannattavat laajasti sellaista puhtaiden ajoneuvojen määritelmää, jossa otetaan huomioon kevyiden hyötyajoneuvojen kasvihuonekaasu- ja ilmansaastepäästöjen vähentämisvaatimukset. Sen varmistamiseksi, että vähäpäästöisten ja päästöttömien ajoneuvojen markkinaosuuden kasvattamisen edistämiseen unionissa on riittäviä kannustimia, tällaisten ajoneuvojen julkisia hankintoja koskevat tämän direktiivin säännökset olisi saatettava vastaamaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa EU) 2019/631 ([10]) säädettyä päästöttömän ja vähäpäästöisen ajoneuvon määritelmää. Tämän direktiivin mukaisesti toteutettavat toimet edistävät asetuksessa (EU) 2019/631 säädettyjen normien mukaisten vaatimusten noudattamista. Jotta voidaan parantaa ilman laatua, puhtaiden ajoneuvojen olisi typen oksidien (NOx) ja ultrapienten hiukkasten hiukkasmäärien (PN) osalta suoriuduttava niitä vähimmäisvaatimuksia paremmin, jotka asetetaan todellisissa ajo-olosuhteissa syntyvien päästöjen (RDE) voimassa olevissa raja-arvoissa. Päästöttömien ajoneuvojen lisäksi nykyään on vain vähän kevyitä hyötyajoneuvoja, joiden ilman epäpuhtauksia aiheuttavat päästöt ovat enintään 80 prosenttia nykyisistä päästörajoista. Tällaisten ajoneuvojen, erityisesti ladattavien hybridiajoneuvojen, lukumäärän odotetaan kuitenkin kasvavan lähivuosina. Kunnianhimoisempi lähestymistapa julkisiin hankintoihin voi merkittävästi piristää markkinoita.

(14) Puhtaat raskaat hyötyajoneuvot olisi määriteltävä vaihtoehtoisten polttoaineiden käytön perusteella direktiivin 2014/94/EU mukaisesti. Jos hankinnan kohteena olevissa ajoneuvoissa pitää käyttää nestemäisiä biopolttoaineita taikka synteettisiä tai parafiinisiä polttoaineita, hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden on varmistettava pakollisilla sopimuslausekkeilla tai muilla yhtä tehokkailla tavoilla julkisessa hankintamenettelyssä, että kyseisissä ajoneuvoissa käytetään vain tällaisia polttoaineita. Vaikka nämä polttoaineet voivat sisältää polttoaineiden lisäaineita, niin kuin esimerkiksi dieselmoottoreille mukautettu etanolipohjainen polttoaine ED95, niihin ei saisi sekoittaa fossiilisia polttoaineita.

(15) Ilmanlaadun parantamiseksi kunnissa ajoneuvokantaa on ratkaisevan tärkeää uudistaa puhtailla ajoneuvoilla. Kiertotalouden periaatteet edellyttävät lisäksi tuotteiden käyttöiän pidentämistä. Siksi ajoneuvot, jotka jälkiasentamisen tuloksena täyttävät puhtaille ajoneuvoille tai päästöttömille ajoneuvoille asetetut vaatimukset, olisi myös otettava huomioon näiden ajoneuvojen hankintojen vähimmäistavoitteiden saavuttamisessa.

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/631, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, päästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille ja uusille kevyille hyötyajoneuvoille ja asetusten (EY) N:o 443/2009 ja (EU) N:o 510/2011 kumoamisesta (EUVL L 111, 25.4.2019, s. 13).

(16) Kevyitä ja raskaita hyötyajoneuvoja käytetään eri tarkoituksiin, ja niiden markkinoiden kehittyneisyys on eri tasolla, ja nämä erot olisi hyvä ottaa huomioon julkisia hankintoja koskevissa säännöksissä. Vaikutustenarvioinnissa todettiin, että vähäpäästöisten ja päästöttömien kaupunkiliikenteen linja-autojen markkinat ovat kehittyneet jo varsin kypsiksi, kun taas vähäpäästöisten ja päästöttömien kuorma-autojen markkinoiden kehitys ei vielä ole yhtä pitkällä. Koska vähäpäästöisten ja päästöttömien linja-autojen, joissa on hyvin vähän tai ei lainkaan tilaa seisoville matkustajille, markkinat eivät ole kovin kehittyneet ja julkisilla hankinnoilla on tässä markkinasegmentissä suhteellisen vähäinen merkitys ja ottaen huomioon näiden linja-autojen käyttöä koskevat erityisvaatimukset, näitä linja-autoja ei olisi sisällytettävä tämän direktiivin soveltamisalaan. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 661/2009 ([11]) ja Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UN/ECE) säännössä nro 107 noudatettavan lähestymistavan mukaisesti linja-autoina pidetään M_3-luokan ajoneuvoja, joissa on alueet seisoville matkustajille siten, että matkustajien usein toistuva sisään- ja uloskäynti on mahdollista, (”bus”) sekä M_3-luokan ajoneuvoja, joissa on hyvin vähän tai ei lainkaan tilaa seisoville matkustajille, (”coach”). Koska kaksikerroksisten linja-autojen markkinat ovat hyvin pienet ja näiden ajoneuvojen suunnitteluun liittyy erityisrajoituksia, tämän direktiivin kattamalla ensimmäisellä viiteajanjaksolla on aiheellista soveltaa alhaisempia hankintojen vähimmäistavoitteita kyseisen raskaiden hyötyajoneuvojen luokkaan kuuluviin päästöttömiin ajoneuvoihin jäsenvaltioissa, joissa kaksikerroksiset linja-autot muodostavat merkittävän osuuden julkisista hankinnoista.

(17) Jotta viranomaisille ja toimijoille ei aiheutettaisi kohtuutonta taakkaa, jäsenvaltioiden olisi voitava vapauttaa sellaisten tiettyjen ajoneuvojen julkiset hankinnat tässä direktiivissä säädetyistä vaatimuksista, joilla on niiden käyttöä koskeviin vaatimuksiin liittyviä erityisominaisuuksia. Näihin ajoneuvoihin kuuluvat panssaroidut ajoneuvot, ambulanssit, ruumisautot, pyörätuolin käyttäjille tarkoitetut M_1-luokan ajoneuvot, ajoneuvonosturit, ajoneuvot, jotka on suunniteltu ja rakennettu käytettäväksi pääasiassa rakennustyömailla, louhimoissa, satamissa tai lentokentillä, sekä ajoneuvot, jotka on erityisesti suunniteltu ja rakennettu tai muunnettu asevoimien, väestönsuojelun, palolaitosten ja yleisestä järjestyksestä vastaavien voimien käyttöön. Tällainen muuntaminen voi liittyä erikoiskäyttöön tarkoitettujen viestintälaitteiden tai hätävalojen asentamiseen. Tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia ei olisi sovellettava ajoneuvoihin, jotka on erityisesti suunniteltu ja rakennettu työkoneiksi ja jotka eivät sovellu matkustajien tai tavaroiden kuljettamiseen. Näihin ajoneuvoihin kuuluvat teiden kunnossapitoon tarkoitetut ajoneuvot, kuten lumiaurat.

(18) Asettamalla puhtaiden ajoneuvojen hankintojen jäsenvaltiokohtaiset vähimmäistavoitteet, jotka on saavutettava jäsenvaltioiden tasolla kahdella viiteajanjaksolla, jotka päättyvät 2025 ja 2030, pystyttäneen parantamaan politiikan vakautta markkinoilla, joilla investoinnit vähäpäästöiseen ja päästöttömään liikkuvuuteen ovat perusteltuja. Vähimmäistavoitteet tukevat puhtaiden ajoneuvojen markkinoiden kehittämistä koko unionissa. Niissä annetaan aikaa julkisten hankintamenettelyjen mukauttamiseen, ja ne ovat selkeä viesti markkinoille. Kun lisäksi vaaditaan, että kyseisten viiteajanjaksojen kuluessa hankittavia linja-autoja koskevista vähimmäistavoitteista puolet on täytettävä hankkimalla päästöttömiä linja-autoja, vahvistetaan sitoutumista liikennealan irtautumiseen hiilestä. On syytä täsmentää, että johdinautoja pidetään päästöttöminä linja-autoina edellyttäen, että niiden käyttövoimana on vain sähkö tai että ne käyttävät vain päästötöntä käyttövoimajärjestelmää, kun ne eivät ole liitettynä verkkoon, ja että ne katsotaan joka tapauksessa puhtaiksi ajoneuvoiksi. Vaikutustenarvioinnissa pannaan merkille, että jäsenvaltiot yhä enemmän asettavat kansallisia tavoitteita taloudellisten valmiuksiensa ja ongelman vakavuuden mukaan. Eri jäsenvaltioille olisi asetettava erilaiset tavoitteet niiden taloudellisten valmiuksien (bruttokansantuote asukasta kohti) ja saastealtistuksen (kaupunkien asukastiheys) mukaan. Tätä direktiiviä varten tehtyjen alueellisten vaikutusten arvioinnissa kävi ilmi, että vaikutukset jakautuvat tasaisesti unionin eri alueiden välillä.

(19) Jäsenvaltioiden olisi voitava jakaa vastuu vähimmäistavoitteiden saavuttamisesta joustavasti alueidensa kesken noudattaen valtiosääntönsä vaatimuksia ja liikennepolitiikkansa tavoitteita. Kun vastuuta jaetaan jäsenvaltion alueiden kesken, olisi otettava huomioon eri tekijöitä, kuten erot taloudellisissa valmiuksissa, ilmanlaatu, väestöntiheys, liikennejärjestelmien erityispiirteet sekä toimet liikennealan hiilestä irtautumiseksi ja ilman epäpuhtauksien vähentämiseksi, tai mitä tahansa muita asiaankuuluvia perusteita.

(20) Myös ajoneuvoilla, joilla ei ole pakokaasupäästöjä, on ympäristöjalanjälki, joka koostuu päästöistä, joita aiheutuu polttoaineketjun eri vaiheissa tuotannosta tankkiin, sekä komponenttien valmistusprosessista ja niiden kierrätettävyyden tasosta. Kestävyystavoitteiden noudattamiseksi akut olisi unionissa ja sen ulkopuolella valmistettava niin, että ympäristövaikutukset jäävät mahdollisimman pieniksi, erityisesti akkujen kokoonpanossa käytettävien raaka-aineiden talteenottoprosessissa. Tähän haasteeseen vastaavien teknologioiden, kuten kestävien ja kierrätettävien akkujen, edistämisellä voidaan lisätä sähköajoneuvojen kokonaiskestävyyttä EU:n akkualan yhteenliittymän ja

([11]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 661/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, moottoriajoneuvojen, niiden perävaunujen sekä niihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden yleiseen turvallisuuteen liittyvistä tyyppihyväksyntävaatimuksista (EUVL L 200, 31.7.2009, s. 1).

akkuja koskevan EU:n toimintasuunnitelman kaltaisilla aloitteilla sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY ([12]) uudelleentarkastelun yhteydessä. Ajoneuvojen elinkaarenaikaisten hiilidioksidipäästöjen ja koko polttoaineketjun hiilidioksidipäästöjen huomioon ottamista olisi harkittava vuoden 2030 jälkeistä ajanjaksoa varten, ja ne olisi tuolloin laskettava asiaankuuluvia unionin oikeuden säännöksiä soveltaen.

(21) Euroopan parlamentti kehotti autoalan päästömittauksia käsittelevän tutkimuksen johdosta neuvostolle ja komissiolle 4 päivänä huhtikuuta 2017 antamassaan suosituksessa ([13]) jäsenvaltioita edistämään ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevaa politiikkaa siten, että viranomaiset hankkivat päästöttömiä tai erittäin vähäpäästöisiä ajoneuvoja omaan käyttöönsä tai käytettäviksi julkisissa tai osittain julkisissa ajoneuvojen yhteiskäyttöohjelmissa ja että uusista hiilidioksidipäästöjä aiheuttavista autoista luovutaan vaiheittain vuoteen 2035 mennessä.

(22) Suurin vaikutus voidaan saada aikaan kohdistamalla puhtaiden ajoneuvojen julkisia hankintoja alueille, joilla ilma on suhteellisen pahoin saastunutta ja melusaastetta on suhteellisen paljon. Jäsenvaltioiden viranomaisia kehotetaan kiinnittämään erityistä huomiota juuri näihin alueisiin, kun ne päättävät kansallisten hankintojen vähimmäistavoitteiden toteuttamisesta. Viranomaisia rohkaistaan myös toteuttamaan toimenpiteitä esimerkiksi riittävien taloudellisten resurssien asettamiseksi hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden käyttöön, jotta vältetään se, että tässä direktiivissä vahvistettujen hankintojen vähimmäistavoitteiden noudattamisen kustannukset johtavat lippujen hinnankorotuksiin kuluttajille tai julkisten liikennepalvelujen vähentämiseen tai haittaavat muun puhtaan liikenteen, kuten raitiovaunu- ja metrojunaliikenteen, kehittämistä. Viranomaisten olisi selostettava tähän liittyviä toimia tämän direktiivin mukaisesti antamissaan kertomuksissa. Viranomaisille olisi annettava asianmukaista teknistä tukea, jotta vältetään kohtuuton taakka ja optimoidaan tämän direktiivin mahdolliset tulokset.

(23) Julkisen liikenteen osuus liikennealan päästöistä on vähäinen. Jotta voidaan edistää liikennealan hiilestä irtautumista, parantaa ilmanlaatua ja säilyttää eri toimijoiden tasapuoliset toimintaedellytykset, jäsenvaltiot voivat unionin oikeutta noudattaen päättää asettaa samankaltaisia vaatimuksia myös yksityisille toimijoille ja palveluille, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, kuten taksi-, autonvuokraus- ja yhteiskäyttöyrityksille.

(24) Elinkaarikustannusten laskeminen on hankintaviranomaisille ja hankintayksiköille tärkeä väline, jolla ne voivat selvittää energia- ja ympäristökustannukset ajoneuvon koko elinkaaren ajalta, mukaan lukien kasvihuonekaasupäästöjen ja muiden ilman epäpuhtauksia aiheuttavien päästöjen kustannukset, määrittämällä niiden rahallisen arvon asianmukaisilla menetelmillä. Koska direktiivin 2009/33/EY mukaisia ajoneuvon käytöstä johtuvien elinkaarikustannusten laskentamenetelmiä käytetään vain vähän ja koska hankintaviranomaiset ja hankintayksiköt ilmoituksensa mukaan käyttävät olosuhteisiinsa ja tarpeisiinsa räätälöityjä omia menetelmiään, ei olisi edellytettävä minkään tietyn menetelmän käyttöä, vaan hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden olisi voitava valita hankintamenettelyjensä tueksi mikä tahansa elinkaarikustannusten laskentamenetelmä ja käyttää perusteena direktiivin 2014/24/EU 67 artiklassa ja direktiivin 2014/25/EU 82 artiklassa kuvattua kokonaistaloudellisesti edullisinta tarjousta ottaen huomioon ajoneuvon elinkaaren aikaisen kustannustehokkuuden sekä ympäristöön liittyvät ja sosiaaliset näkökohdat.

(25) Tämän direktiivin mukaisten julkisista hankinnoista annettavien kertomusten olisi annettava selkeä yleiskuva markkinoista, jotta sen täytäntöönpanoa voidaan seurata tehokkaasti. Tällaisten kertomusten antaminen olisi alettava siitä, että jäsenvaltiot antavat alustavat tiedot komissiolle viimeistään 2 päivänä elokuuta 2022, sitten vuonna 2026 ensimmäinen kattava kertomus hankintoja koskevien vähimmäistavoitteiden toteuttamisesta ja sen jälkeen kertomus kolmen vuoden välein. Määräajat olisi sovitettava yhteen direktiivien 2014/24/EU ja 2014/25/EU mukaisten nykyisten raportointivelvoitteiden kanssa. Jotta julkisen sektorin elimille aiheutuva hallinnollinen taakka olisi mahdollisimman pieni ja jotta markkinoiden tilanteesta saataisiin hyvä yleiskuva, olisi helpotettava yksinkertaista raportointia. Komissio tarjoaa ratkaisuja Tenders Electronic Daily -tietokantaan (TED) rekisteröitymistä ja tietokannan seuraamista varten ja huolehtii vähäpäästöisiä ja päästöttömiä ajoneuvoja ja muita vaihtoehtoista polttoainetta käyttäviä ajoneuvoja koskevasta kattavasta raportoinnista unionin yhteisen hankintasanaston puitteissa. Yhteisen hankintasanaston erityisillä koodeilla helpotetaan TED:iin rekisteröitymistä ja tietokannan seuraamista.

([12]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/66/EY, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta (EUVL L 266, 26.9.2006, s. 1).
([13]) EUVL C 298, 23.8.2018, s. 140.

(26) Puhtaiden ajoneuvojen markkinaosuuden kasvattamista ja niiden infrastruktuurin käyttöönottoa voidaan tukea myös kansallisen ja unionin tason kohdennetuilla julkisilla tukitoimenpiteillä. Tällaisiin toimenpiteisiin kuuluu unionin varojen entistä merkittävämpi käyttö julkisen liikenteen ajoneuvokannan uudistamiseen, tietojenvaihdon parantaminen ja hankintojen yhtenäistäminen, jotta voidaan toteuttaa toimia, jotka ovat riittävän laajoja vähentämään kustannuksia ja vaikuttamaan markkinoihin. Mahdollisuus julkiseen tukeen, jolla edistetään vaihtoehtoisten polttoaineiden jakelun edellyttämän infrastruktuurin kehittämistä, tunnustetaan suuntaviivoissa valtiontuesta ympäristönsuojelulle ja energia-alalle vuosina 2014–2020 ([14]). Tällaisen julkisen tuen myöntämiseen sovelletaan kuitenkin edelleen Euroopan unionin toiminnasta tehtyä sopimusta ja erityisesti sen 107 ja 108 artiklaa.

(27) Puhtaiden ajoneuvojen hankintoja koskevilla kohdennetuilla tukitoimenpiteillä voidaan auttaa hankintaviranomaisia ja hankintayksiköitä. Unionilla on nykyisessä monivuotisessa rahoituskehyksessä 2014–2020 käytössään joukko erilaisia rahastoja, joista se voi tukea jäsenvaltioita, paikallisviranomaisia ja asianomaisia toimijoita niiden siirtyessä kestävään liikkuvuuteen. Erityisesti Euroopan rakenne- ja investointirahastot ovat keskeinen kaupunkiliikennehankkeiden rahoituksen lähde. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1291/2013 ([15]) perustetusta unionin Horisontti 2020 -tutkimusohjelmasta rahoitetaan tutkimus- ja innovointihankkeita, jotka liittyvät liikkuvuuteen kaupunkialueilla sekä älykkäisiin kaupunkeihin ja yhteisöihin, kun taas Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1316/2013 ([16]) perustetusta Verkkojen Eurooppa -välineestä tuetaan asiaankuuluvan infrastruktuurin käyttöönottoa kaupunkisolmukohdissa. Ottamalla käyttöön puhtaan ajoneuvon määritelmä ja asettamalla tällaisten ajoneuvojen hankinnoille vähimmäistavoitteet tässä direktiivissä voidaan auttaa varmistamaan unionin rahoitusvälineiden entistä paremmin kohdennettu käyttö, myös vuodet 2021–2027 kattavassa seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä. Näillä tukitoimenpiteillä autetaan pienentämään alkuvaiheen suuria investointeja infrastruktuurimuutoksiin ja tuetaan liikennealan hiilestä irtautumista.

(28) Auttaakseen varmistamaan, että mahdolliset hyödyt saadaan täysin hyödynnettyä, komission olisi annettava jäsenvaltioille neuvontaa käytettävissä olevista unionin eri rahastoista sekä helpotettava ja organisoitava jäsenvaltioiden välistä tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtamista sen edistämiseksi, että hankintaviranomaiset ja hankintayksiköt ostavat, vuokraavat, leasingvuokraavat tai ostavat osamaksukaupalla puhtaita ja energiatehokkaita tieliikenteen moottoriajoneuvoja. Komission olisi tarjottava myös jatkossa paikallisviranomaisille ja toimijoille teknisiä ja rahoitusneuvontapalveluja, jollaisia ovat esimerkiksi Euroopan investointineuvontakeskus, JASPERS ja JESSICA. Tällaisella avulla olisi kannustettava hankintaviranomaisia ja hankintayksiköitä yhdistämään voimavaransa ja tekemään vähäpäästöisten ja energiatehokkaiden tieliikenteen moottoriajoneuvojen yhteishankintoja, jotta saavutetaan mittakaavaetuja ja helpotetaan tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamista.

(29) Investointien vaikutuksen maksimoimiseksi liikkuvuutta ja kaupunkisuunnittelua on tarpeen koordinoida entistä paremmin esimerkiksi kestävän kaupunkiliikenteen suunnitelmien avulla. Näitä suunnitelmia kehitetään yksittäisillä politiikanaloilla ja yhteistyössä hallinnon eri tasojen kanssa, ja niissä yhdistetään eri liikennemuodot, liikenneturvallisuus, tavarantoimitukset, liikkuvuuden hallinta sekä älykkäät liikennejärjestelmät. Näillä suunnitelmilla voidaan merkittävästi edistää unionin tavoitteiden saavuttamista hiilidioksidipäästöjen, melun ja ilman epäpuhtauksien vähentämisen alalla.

(30) Jotta voidaan varmistaa direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, joka koskee yhtenäisen muodon vahvistamista jäsenvaltioiden kertomuksille ja niiden toimittamista koskevat järjestelyjä. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([17]) mukaisesti.

(31) Komission olisi tarkasteltava direktiivin 2009/33/EY täytäntöönpanoa uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027. Tähän uudelleentarkasteluun olisi liitettävä tarvittaessa lainsäädäntöehdotus kyseisen direktiivin muuttamisesta vuoden 2030 jälkeistä ajanjaksoa varten, jotta voidaan esimerkiksi asettaa uusia kunnianhimoisia tavoitteita ja laajentaa soveltamisalaa muihin ajoneuvoluokkiin, kuten L-luokan ajoneuvoihin ja maanrakennuskoneisiin. Komission olisi uudelleentarkastelussaan arvioitava muun muassa mahdollisuutta yhdenmukaistaa

([14]) EUVL C 200, 28.6.2014, s. 1.
([15]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014–2020) ja päätöksen N:o 1982/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 104).
([16]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1316/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta (EUVL L 348, 20.12.2013, s. 129).
([17]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

tämän direktiivin säännökset sellaisten mahdollisten elinkaarenaikaisten hiilidioksidipäästöjen ja koko polttoaineketjun hiilidioksidipäästöjen laskentamenetelmien kanssa, jotka on kehitetty ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä koskevien unionin normien yhteydessä, sekä mahdollisuutta edistää kestävien ja kierrätettävien akkujen käyttöönottoa ja parhaan luokituksen saaneiden ja pinnoitettujen renkaiden käyttöä.

(32) Vaikka tässä direktiivissä asetettuja hankintojen vähimmäistavoitetta ei sovelleta unionin toimielimiin, unionin toimielinten on suotavaa näyttää esimerkkiä.

(33) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli edistää puhtaiden ajoneuvojen kysyntää vähäpäästöiseen liikkuvuuteen siirtymisen tueksi, vaan ne voidaan yhteisen pitkän aikavälin toimintakehyksen ja toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(34) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman [18] mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

(35) Direktiivi 2009/33/EY olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2009/33/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2009/33/EY seuraavasti:

1) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/33/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, puhtaiden tieliikenteen moottoriajoneuvojen edistämisestä vähäpäästöisen liikkuvuuden tukemiseksi”.

2) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”*1 artikla*

Kohde ja tavoitteet

Tässä direktiivissä edellytetään, että jäsenvaltiot varmistavat, että hankintaviranomaiset ja hankintayksiköt ottavat tiettyjen tieliikenteen moottoriajoneuvojen hankintoja tehdessään huomioon ajoneuvon elinkaarenaikaiset energia- ja ympäristövaikutukset, mukaan lukien energiankulutuksen ja hiilidioksidipäästöt ja tietyt epäpuhtauksia aiheuttavat päästöt, jotta voidaan edistää ja piristää puhtaiden ja energiatehokkaiden ajoneuvojen markkinoita ja parantaa liikennealan myönteistä vaikutusta unionin ympäristö-, ilmasto- ja energiapolitiikkaan.”

3) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”*2 artikla*

Poikkeukset

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa tässä direktiivissä säädetyistä vaatimuksista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/858 (*) 2 artiklan 2 kohdan d alakohdassa, 2 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa sekä kyseisen asetuksen liitteessä I olevan A osan 5.2–5.5 kohdassa ja 5.7 kohdassa tarkoitetut ajoneuvot.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/858, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, komponenttien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta, asetusten (EY) N:o 715/2007 ja (EY) N:o 595/2009 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/46/EY kumoamisesta (EUVL L 151, 14.6.2018, s. 1).”

[18] EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

4) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”*3 artikla*

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan hankintoihin, jotka tehdään seuraavanlaisilla sopimuksilla:

a) tieliikenteen moottoriajoneuvojen ostoa, vuokrausta, leasingvuokrausta ja osamaksukauppaa koskevat sopimukset, jotka hankintaviranomaiset tai hankintayksiköt tekevät siltä osin kuin niillä on velvollisuus soveltaa Europan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2014/24/EU (*) ja 2014/25/EU (**) säädettyjä hankintamenettelyjä;

b) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1370/2007 (***) tarkoitetut julkisia palveluhankintoja koskevat sopimukset, joiden kohteena on maanteiden henkilöliikennepalvelujen tarjoaminen ja jotka ylittävät jäsenvaltioiden vahvistaman kynnysarvon, joka ei saa olla suurempi kuin mainitun asetuksen 5 artiklan 4 kohdassa vahvistettu sovellettava kynnysarvo;

c) tämän direktiivin liitteessä olevassa taulukossa 1 täsmennetyt palveluhankintasopimukset siltä osin kuin hankintaviranomaisilla tai hankintayksiköillä on velvollisuus soveltaa direktiiveissä 2014/24/EU ja 2014/25/EU säädettyjä hankintamenettelyjä.

Tätä direktiiviä sovelletaan vain sopimuksiin, joista on lähetetty tarjouskilpailukutsu 2 päivän elokuuta 2021 jälkeen tai, jos tällaista kutsua ei aiota lähettää, joiden osalta hankintaviranomainen tai hankintayksikkö on aloittanut hankintamenettelyn kyseisen päivän jälkeen.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin:

a) asetuksen (EU) 2018/858 2 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa ja 2 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetut ajoneuvot;

b) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 661/2009 (****) 3 artiklan 2 ja 3 alakohdassa määritellyt muut kuin alaluokkaan I ja alaluokkaan A kuuluvat M_3-luokan ajoneuvot.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 243).

(***) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1370/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 1).

(****) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 661/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, moottoriajoneuvojen, niiden perävaunujen sekä niihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden yleiseen turvallisuuteen liittyvistä tyyppihyväksyntävaatimuksista (EUVL L 200, 31.7.2009, s. 1).”

5) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”*4 artikla*

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) ’hankintaviranomaisilla’ direktiivin 2014/24/EU 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa ja direktiivin 2014/25/EU 3 artiklassa määriteltyjä hankintaviranomaisia;

2) ’hankintayksiköillä’ direktiivin 2014/25/EU 4 artiklassa määriteltyjä hankintayksiköitä;

3) ’tieliikenteen moottoriajoneuvolla’ asetuksen (EU) 2018/858 4 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa määriteltyä M- tai N-luokan ajoneuvoa;

4) ’puhtaalla ajoneuvolla’:

a) M_1-, M_2- tai N_1-luokan ajoneuvoa, jonka suurimmat pakokaasupäästöt ilmaistuna grammoina hiilidioksidia kilometriä kohti (CO_2 g/km) ovat liitteessä olevassa taulukossa 2 säädettyjen raja-arvojen mukaiset ja todellisissa ajo-olosuhteissa syntyvät epäpuhtauksia aiheuttavat päästöt ovat pienemmät kuin mainitussa taulukossa esitetyt prosenttiosuudet sovellettavista päästörajoista, tai;

b) M_3-, N_2- tai N_3-luokan ajoneuvoa, joka käyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/94/EU (*) 2 artiklan 1 ja 2 alakohdassa määriteltyä vaihtoehtoista polttoainetta, lukuun ottamatta polttoaineita, joihin liittyy suuria epäsuoran maankäytön muutoksen riskejä ja jotka on tuotettu sellaisista raaka-aineista, joiden tuotantoalue on laajentunut merkittävästi maalle, johon on sitoutunut paljon hiiltä, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001 (**) 26 artiklan mukaisesti. Kun kyseessä ovat ajoneuvot, jotka käyttävät nestemäisiä biopolttoaineita taikka synteettisiä tai parafiinisiä polttoaineita, kyseisiin polttoaineisiin ei saa sekoittaa tavanomaisia fossiilisia polttoaineita;

5) ’päästöttömällä raskaalla hyötyajoneuvolla’ tämän artiklan 4 alakohdan b alakohdassa määriteltyä puhdasta ajoneuvoa, jossa ei ole polttomoottoria tai jossa on polttomoottori, jonka päästöt ovat alle 1 g CO_2/kWh mitattuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 595/2009 (***) ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti tai jonka päästöt ovat alle 1 g CO_2/km mitattuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2007 (****) ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/94/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta (EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

(***) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 595/2009, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, moottoriajoneuvojen ja moottorien tyyppihyväksynnästä raskaiden hyötyajoneuvojen päästöjen osalta (Euro VI) ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta ja asetuksen (EY) N:o 715/2007 ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta sekä direktiivien 80/1269/ETY, 2005/55/EY ja 2005/78/EY kumoamisesta (EUVL L 188, 18.7.2009, s. 1).

(****) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2007, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2007, moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta (EUVL L 171, 29.6.2007, s. 1).”

6) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”*5 artikla*

Hankintojen vähimmäistavoitteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3 artiklassa tarkoitetuissa ajoneuvojen ja palvelujen hankinnoissa noudatetaan liitteessä olevassa taulukossa 3 esitettyjä puhtaiden kevyiden hyötyajoneuvojen hankintojen vähimmäistavoitteita ja liitteessä olevassa taulukossa 4 esitettyjä puhtaiden raskaiden hyötyajoneuvojen hankintojen vähimmäistavoitteita. Kyseiset tavoitteet ilmaistaan puhtaiden ajoneuvojen vähimmäisprosenttiosuuksina tieliikenteen moottoriajoneuvojen kokonaismäärästä, joka saadaan laskemalla yhteen kaikki 3 artiklassa tarkoitetut sopimukset, jotka on tehty ensimmäisellä viiteajanjaksolla 2 päivän elokuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2025 välisenä aikana ja toisella viiteajanjaksolla 1 päivän tammikuuta 2026 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisenä aikana.

2. Hankintojen vähimmäistavoitteiden laskennassa huomioon otettava julkisen hankinnan päivämäärä on se päivä, jona julkinen hankintamenettely päätetään tekemällä sopimus.

3. Ajoneuvot, jotka jälkiasentamisen tuloksena vastaavat 4 artiklan 4 alakohdassa vahvistettua puhtaan ajoneuvon määritelmää tai 4 artiklan 5 alakohdassa vahvistettua päästöttömän raskaan hyötyajoneuvon määritelmää, voidaan katsoa puhtaiksi ajoneuvoksi tai päästöttömiksi raskaiksi hyötyajoneuvoiksi näiden ajoneuvojen hankintojen vähimmäisvoitteiden noudattamisessa.

4. Kun kyseessä ovat 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut sopimukset, kunkin sopimuksen nojalla ostettavien, leasingvuokrattavien, vuokrattavien tai osamaksulla hankittavien tieliikenteen moottoriajoneuvojen lukumäärä otetaan huomioon arvioitaessa hankintojen vähimmäistavoitteiden noudattamista.

5. Kun kyseessä ovat 3 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut sopimukset, kunkin sopimuksen kattamien palvelujen tarjoamiseen käytettävien tieliikenteen moottoriajoneuvojen lukumäärä otetaan huomioon arvioitaessa hankintojen vähimmäistavoitteiden noudattamista.

6. Jos 1 päivän tammikuuta 2030 jälkeistä viiteajanjaksoa varten ei hyväksytä uusia tavoitteita, seuraavilla viiden vuoden ajanjaksoilla sovelletaan edelleen toista viiteajanjaksoa varten asetettuja tavoitteita, jotka lasketaan 1–5 kohdan mukaisesti.

7. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tai ne voivat antaa hankintaviranomaisilleen tai hankintayksiköilleen luvan soveltaa korkeampia kansallisia tavoitteita tai tiukempia vaatimuksia kuin tämän direktiivin liitteessä tarkoitetut."

7) Kumotaan 6 ja 7 artikla.

8) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

"*8 artikla*

Tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtaminen

Komissio helpottaa ja organisoi sellaisten tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtamista jäsenvaltioiden välillä, jotka koskevat toimintatapoja, joilla edistetään sitä, että hankintaviranomaiset ja hankintayksiköt hankkivat puhtaita ja energiatehokkaita tieliikenteen moottoriajoneuvoja."

9) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"*9 artikla*

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2014/94/EU 9 artiklalla perustettu komitea.

Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

3. Kun komitean lausunto on määrä hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö sitä pyytää.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13)."

10) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

"*10 artikla*

Raportointi ja uudelleentarkastelu

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 2 päivänä elokuuta 2022 tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi toteutetuista toimenpiteistä ja tulevia täytäntöönpanotoimia koskevista aikeistaan, mukaan lukien aikataulu ja mahdollinen vastuun jakaminen eri hallintotasojen kesken, ja kaikista muista tiedoista, joita kyseinen jäsenvaltio pitää merkityksellisinä.

2. Jäsenvaltioiden on viimeistään 18 päivänä huhtikuuta 2026 ja sen jälkeen kolmen vuoden välein toimitettava komissiolle kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Näihin kertomuksiin on liitettävä raportit, joista säädetään direktiivin 2014/24/EU 83 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa ja direktiivin 2014/25/EU 99 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, ja niissä on annettava tietoja tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi toteutetuista toimenpiteistä, tulevista täytäntöönpanotoimista sekä kaikista muista tiedoista, joita kyseinen jäsenvaltio pitää merkityksellisinä. Näissä kertomuksissa on myös ilmoitettava tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten kattamien ajoneuvojen lukumäärä ja luokat komission tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella. Tietojen rakenteessa on noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2195/2002 (*) esitettyjä luokkia.

3. Avustaakseen jäsenvaltioita niiden raportointivelvoitteissa komissio kokoaa ja julkaisee tiedot tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen sopimusten kattamien ajoneuvojen lukumäärästä ja luokista ottamalla asiaankuuluvat tiedot Tenders Electronic Daily -tietokannassa direktiivien 2014/24/EU ja 2014/25/EU mukaisesti julkaistuista jälki-ilmoituksista.

4. Komissio antaa viimeistään 18 päivänä huhtikuuta 2027 ja sen jälkeen kolmen vuoden välein Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja erittelee siinä jäsenvaltioiden tässä suhteessa toteuttamat toimenpiteet 2 kohdassa tarkoitettujen kertomusten perusteella.

5. Komissio tarkastelee tämän direktiivin täytäntöönpanoa uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027 ja antaa tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen sen muuttamisesta vuoden 2030 jälkeistä ajanjaksoa varten, jotta voidaan esimerkiksi asettaa uudet tavoitteet ja sisällyttää soveltamisalaan muita ajoneuvoluokkia, kuten kaksi- ja kolmipyöräisiä ajoneuvoja.

6. Komissio hyväksyy 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden kertomusten muoto ja niiden toimittamista koskevat järjestelyt.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2195/2002, annettu 5 päivänä marraskuuta 2002, yhteisestä hankintasanastosta (CPV) (EYVL L 340, 16.12.2002, s. 1).”

11) Korvataan liite tämän direktiivin liitteellä.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 2 päivänä elokuuta 2021. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
A. TAJANI	G. CIAMBA

LIITE

"LIITE

TIETOJA PUHTAIDEN TIELIIKENTEEN MOOTTORIAJONEUVOJEN HANKINTOJEN VÄHIMMÄISTAVOITTEIDEN TOTEUTTAMISEN JA VÄHÄPÄÄSTÖISEN LIIKKUVUUDEN TUEKSI JÄSENVALTIOISSA

Taulukko 1: Yhteisen hankintasanaston (CPV) koodit palveluille, joihin viitataan 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa

CPV-koodi	Kuvaus
60112000-6	Joukkoliikennepalvelut maanteitse
60130000-8	Matkustajien erikoismaantiekuljetukset
60140000-1	Tilausmatkustajaliikenteen palvelut
90511000-2	Jätteiden keruupalvelut
60160000-7	Tieliikenteen postikuljetukset
60161000-4	Pakettien kuljetuspalvelut
64121100-1	Postin jakelupalvelut
64121200-2	Pakettien jakelupalvelut

Taulukko 2: Puhtaiden kevyiden hyötyajoneuvojen päästörajat

Ajoneuvoluokat	31 päivään joulukuuta 2025		1 päivästä tammikuuta 2026	
	CO_2 g/km	Ilman epäpuhtauksia aiheuttavat RDE-päästöt (1) prosentteina päästöra-joista (2)	CO_2 g/km	Ilman epäpuhtauksia aiheuttavat RDE-päästöt (1) prosentteina päästöra-joista (2)
M_1	50	80 %	0	—
M_2	50	80 %	0	—
N_1	50	80 %	0	—

(1) Ilmoitetut suurimmat todellisissa ajo-olosuhteissa (RDE) syntyvien hiukkasmäärien (PN) [#/km] ja typen oksidien (NOx) [mg/km] arvot, jotka ilmoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY (*) liitteessä IX kuvatun EY-vaatimustenmukaisuustodistuksen 48.2 kohdassa sekä koko RDE-ajomatkan että RDE-ajomatkan kaupunkiosuuden osalta.

(2) Sovellettava päästöraja, joka säädetään asetuksen (EY) N:o 715/2007 tai sen seuraajasäädösten liitteessä I.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle (Puitedirektiivi) (EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1).

Taulukko 3: Hankintojen vähimmäistavoitteet, jotka koskevat taulukon 2 mukaisten puhtaiden kevyiden hyötyajoneuvojen osuutta 3 artiklassa tarkoitettujen sopimusten kattamien kevyiden hyötyajoneuvojen kokonaismäärästä jäsenvaltioissa

Jäsenvaltio	2 päivästä elokuuta 2021 31 päivään joulukuuta 2025	1 päivästä tammikuuta 2026 31 päivään joulukuuta 2030
Luxemburg	38,5 %	38,5 %
Ruotsi	38,5 %	38,5 %
Tanska	37,4 %	37,4 %
Suomi	38,5 %	38,5 %
Saksa	38,5 %	38,5 %
Ranska	37,4 %	37,4 %
Yhdistynyt kuningaskunta	38,5 %	38,5 %
Alankomaat	38,5 %	38,5 %
Itävalta	38,5 %	38,5 %
Belgia	38,5 %	38,5 %
Italia	38,5 %	38,5 %
Irlanti	38,5 %	38,5 %
Espanja	36,3 %	36,3 %
Kypros	31,9 %	31,9 %
Malta	38,5 %	38,5 %
Portugali	29,7 %	29,7 %
Kreikka	25,3 %	25,3 %
Slovenia	22 %	22 %
Tšekki	29,7 %	29,7 %
Viro	23,1 %	23,1 %
Slovakia	22 %	22 %
Liettua	20,9 %	20,9 %
Puola	22 %	22 %
Kroatia	18,7 %	18,7 %
Unkari	23,1 %	23,1 %
Latvia	22 %	22 %
Romania	18,7 %	18,7 %
Bulgaria	17,6 %	17,6 %

Taulukko 4: Hankintojen vähimmäistavoitteet, jotka koskevat puhtaiden raskaiden hyötyajoneuvojen osuutta 3 artiklassa tarkoitettujen sopimusten kattamien raskaiden hyötyajoneuvojen kokonaismäärästä jäsenvaltioissa (*)

Jäsenvaltio	Kuorma-autot (N_2- ja N_3-ajoneuvoluokat)		Linja-autot (M_3-ajoneuvoluokka) (*)	
	2 päivästä elokuuta 2021 31 päivään joulukuuta 2025	1 päivästä tammikuuta 2026 31 päivään joulukuuta 2030	2 päivästä elokuuta 2021 31 päivään joulukuuta 2025	1 päivästä tammikuuta 2026 31 päivään joulukuuta 2030
Luxemburg	10 %	15 %	45 %	65 %
Ruotsi	10 %	15 %	45 %	65 %
Tanska	10 %	15 %	45 %	65 %
Suomi	9 %	15 %	41 %	59 %
Saksa	10 %	15 %	45 %	65 %
Ranska	10 %	15 %	43 %	61 %
Yhdistynyt kuningaskunta	10 %	15 %	45 %	65 %
Alankomaat	10 %	15 %	45 %	65 %
Itävalta	10 %	15 %	45 %	65 %
Belgia	10 %	15 %	45 %	65 %
Italia	10 %	15 %	45 %	65 %
Irlanti	10 %	15 %	45 %	65 %
Espanja	10 %	14 %	45 %	65 %
Kypros	10 %	13 %	45 %	65 %
Malta	10 %	15 %	45 %	65 %
Portugali	8 %	12 %	35 %	51 %
Kreikka	8 %	10 %	33 %	47 %
Slovenia	7 %	9 %	28 %	40 %
Tšekki	9 %	11 %	41 %	60 %
Viro	7 %	9 %	31 %	43 %
Slovakia	8 %	9 %	34 %	48 %
Liettua	8 %	9 %	42 %	60 %
Puola	7 %	9 %	32 %	46 %
Kroatia	6 %	7 %	27 %	38 %
Unkari	8 %	9 %	37 %	53 %
Latvia	8 %	9 %	35 %	50 %

Jäsenvaltio	Kuorma-autot (N_2- ja N_3-ajoneuvoluokat)		Linja-autot (M_3-ajoneuvoluokka) (*)	
	2 päivästä elokuuta 2021 31 päivään joulukuuta 2025	1 päivästä tammikuuta 2026 31 päivään joulukuuta 2030	2 päivästä elokuuta 2021 31 päivään joulukuuta 2025	1 päivästä tammikuuta 2026 31 päivään joulukuuta 2030
Romania	6 %	7 %	24 %	33 %
Bulgaria	7 %	8 %	34 %	48 %

(*) Puolet puhtaiden linja-autojen osuutta koskevasta vähimmäistavoitteesta on täytettävä hankkimalla 4 artiklan 5 alakohdan määritelmän mukaisia päästöttömiä linja-autoja. Tämä vaatimus alennetaan yhteen neljäsosaan ensimmäisen viiteajanjakson vähimmäistavoitteesta, jos kaikkien kyseisellä ajanjaksolla jäsenvaltiossa tehtyjen 3 artiklassa tarkoitettujen sopimusten yhdessä kattamista linja-autoista yli 80 prosenttia on kaksikerroksisia.”

II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

TOIMIELINTEN VÄLISET SOPIMUKSET

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio panevat merkille, että Euroopan työviranomaisen perustamisasetuksen [1] hyväksymishetkellä työviranomaisen kotipaikan valintaprosessia ei ole vielä saatu päätökseen.

Palauttaen mieliin sitoutumisensa vilpittömään ja avoimeen yhteistyöhön ja palauttaen mieliin perussopimukset toimielimet korostavat tietojenvaihdon suurta merkitystä Euroopan työviranomaisen kotipaikan valintaprosessin alkuvaiheista lähtien.

Varhaisen tietojenvaihdon ansiosta kolmen toimielimen olisi helpompaa käyttää perussopimusten mukaisia oikeuksiaan asiaan liittyvissä menettelyissä.

Euroopan parlamentti ja neuvosto panevat merkille komission aikeen toteuttaa kaikki asianmukaiset toimenpiteet, jotta perustamisasetuksessa säädettäisiin työviranomaisen kotipaikasta, ja varmistamaan, että työviranomainen toimii itsenäisesti mainitun asetuksen mukaisesti.

---

[1] EUVL L 186, 11.7.2019, s. 21.

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI